

40 ปี
ที่ระลึกความสัมพันธ์
ทางการทูตไทย-เปรู

40 años
anniversario de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia - República del Perú

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

NDICE

1. Mensaje de Su Excelencia General Surayud Chulanont (Ret.)	I
<i>Primer Ministro del Reino de Tailandia</i>	
2. Mensaje de Su Excelencia Nitya Pibulsonggram	II
<i>Ministro de Asuntos Exteriores del Reino de Tailandia</i>	
3. La cronología de los acontecimientos importantes de la relación entre Tailandia y Perú	1
4. Las relaciones entre Tailandia y Perú,	29
<i>Departamento de Asuntos de Américas y del Pacífico del Sur; Ministerio de Asuntos Exteriores del Reino de Tailandia</i>	
5. Comentarios del Dr. Kantathi Suphamongkon	43
<i>Ex-ministro de Asuntos Exteriores, y promotor de las estrechas relaciones existentes entre Tailandia y Perú</i>	
6. Apertura de la Embajada Real de Tailandia en Lima, República del Perú	51
<i>Kasem Saileunam, Segundo Secretario, Funcionario de la Embajada Real de Tailandia en Lima</i>	
7. Enlace de amistad entre Tailandia y Perú : Cuna mundial de la civilización	63
<i>Praphid Phongmas, Arqueóloga, Oficina de Arqueología, Departamento de Bellas Artes, Ministerio de Cultura</i>	
8. Ecoturismo, lazo de unión entre Tailandia y Perú	95
<i>Dr. Alejandro Muñoz Garcés, Profesor invitado, Sección de Español, Facultad de Letras, Universidad de Chulalongkorn</i>	
9. Cielo azul – Rosos profundos: espacio de los Hmong y los indígenas en la literatura tailandesa y la peruana	115
<i>Pasuree Luesakul Profesora titular y coordinadora del Centro de Estudios Latinoamericanos, Sección de Español, Facultad de Letras, Universidad de Chulalongkorn</i>	
10. Peruanos en Tailandia y tailandeses en Perú : una aproximación	145
<i>Dra. Yun Sil Jeon, Subdirectora del Centro de Estudios Latinoamericanos y Dra. Nunghatai Rangponsumrit, Profesora titular, Sección de Español, Facultad de Letras, Universidad de Chulalongkorn</i>	

40 ปี
ที่ระลึกความสัมพันธ์
ทางการทูตไทย-เปรู

สารบัญ

1. สารจาก พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี	I
2. สารจาก นายนิത്യ พิบูลสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ	II
3. ลำดับเหตุการณ์สำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู	1
4. ความสัมพันธ์ไทย - เปรู กรอมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ	29
5. มุมมองของ ดร. กันตธีร์ ศุภมงคล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผู้สานความสัมพันธ์ไทย-เปรูให้แน่นแฟ้น	43
6. การเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู นายเกษม สายสีอนาม เลขานุการโท สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา	51
7. สายสัมพันธ์ไทย-เปรู : แหล่งอารยธรรมโบราณ นางประพิศ พงศ์มาศ นักโบราณคดี 8 ว. กลุ่มวิชาการโบราณคดี กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม	63
8. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์เชื่อมความสัมพันธ์ไทย-เปรู ดร. อเลฆานโดร มูนโยส การ์เซส อาจารย์พิเศษประจำสาขาวิชาภาษาสเปน	95
9. ฟ้าสีคราม-สายน้ำลึก : พื้นที่ของชาวมังและชนพื้นเมืองในวรรณกรรมไทยและเปรู อาจารย์ภาสุรี สือสกุล อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาสเปน และผู้บริหารงาน ศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา สาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	115
10. ชาวเปรูในประเทศไทยและชาวไทยในประเทศเปรู : การศึกษาเปรียบเทียบ ดร. ยุน ซิล ซอน รองผู้อำนวยการศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา และ ดร. ทนึ่งทกัย แรงพลสัมฤทธิ์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาสเปน คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	145

**Mensaje
de
Su Excelencia General Surayud Chulanont (Ret.)
Primer Ministro del Reino de Tailandia**

Con motivo del XL aniversario del establecimiento de las relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú, es para mí un gran placer ver en este libro conmemorativo reflejada la historia de las largas relaciones entre los dos países como testimonio del éxito de las cooperaciones mantenidas durante estos 40 años.

Desde el establecimiento de nuestros lazos diplomáticos, que se efectuó el 10 de noviembre de 1965, Tailandia y Perú han gozado de relaciones cordiales y amistosas. Hasta la actualidad, nuestra cooperación se ha extendido a todos los ámbitos de mutuo interés, desde el comercio y la inversión a la ciencia y la tecnología, y tanto en los aspectos sociales como educacionales y culturales. La conclusión de las negociaciones para el Protocolo para Acelerar la Liberalización del Comercio de Mercancías y la Facilitación del Comercio (Programa de Cosecha Temprana) demuestra una gran voluntad política de ambos lados para reforzar nuestras relaciones bilaterales y promover los vínculos económicos entre los dos países. Además, la reciente apertura de nuestra Embajada en Lima ayudará a estrechar las relaciones entre Tailandia y Perú en los años por venir.

Finalmente, quisiera reiterar nuestra posición de que Tailandia está empeñada en promover una relación estrecha con Perú para lograr mutuos beneficios para nuestros dos países así como para sus gentes.

General

(Ret.)

(Surayud Chulanont)
Primer Ministro del Reino de Tailandia

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

สาร

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรี

ในวาระครบรอบ ๔๐ ปีของการสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรู ข้าพเจ้ามีความยินดีที่ประวัติศาสตร์ความสัมพันธ์อันยาวนานระหว่างทั้งสองประเทศได้ถูกถ่ายทอดลงในหนังสือที่ระลึกฉบับนี้ เพื่อเป็นพยานหลักฐานแห่งความสำเร็จในการดำเนินความร่วมมือระหว่างกันในช่วง ๔๐ ปีที่ผ่านมา

นับตั้งแต่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๘ ไทยและเปรูมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดและมีมิตรไมตรีอันดีต่อกันตลอดมา ปัจจุบันความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งสองขยายและครอบคลุมในทุกๆ มิติที่เป็นผลประโยชน์ร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านการค้า การลงทุนหรือวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งด้านสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม การที่ทั้งสองฝ่ายสามารถบรรลุการเจรจาเพื่อจัดทำพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า (Early Harvest Package) ภายใต้การเจรจาความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-เปรู นั้น แสดงถึงเจตนารมณ์ทางการเมืองที่แน่วแน่ในการกระชับความสัมพันธ์ระดับทวิภาคีและส่งเสริมการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจระหว่างกัน นอกจากนี้ การเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมาเมื่อปลายปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ผ่านมา จะช่วยยกระดับความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างไทยกับเปรูให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นในอนาคตเช่นกัน

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอยืนยันเจตนารมณ์ว่า ไทยมีความมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเปรูเพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในอนาคตของประเทศและประชาชนทั้งสองของเรา

พลเอก

(สุรยุทธ์ จุลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

40 ปี
ที่ระลึกความสัมพันธ์
ทางการทูตไทย-เปรู

Mensaje del Ministro de Asuntos Exteriores

Nitya Pibulsonggram

Es motivo de gran placer para mí que las relaciones diplomáticas entre el Reino de Tailandia y la República del Perú cumplieran cuarenta años el pasado día 10 de noviembre de 2005.

Durante estos cuarenta años, ambos países han mantenido siempre relaciones amistosas y cordiales, teniendo en común varios valores y aspiraciones para estrechar lazos amistosos y consolidar la cooperación en terrenos tales como el Comercio y la Inversión, la Agricultura, la Ciencia y la Tecnología así como en Educación y Cultura. Las negociaciones del Tratado de Libre Comercio que se están llevando al cabo en este momento demuestran que ambos países ven la gran potencialidad del otro como aliado económico. Además, Tailandia y Perú han fortalecido sus relaciones en foros de vital importancia como el de la Cooperación Económica del Asia-Pacífico (APEC) y el Foro de Cooperación América Latina-Asia del Este (FOCALAE) para, de este modo, superar la distancia geográfica entre los dos países y con el fin de estimular la cooperación entre países de las dos regiones con vistas a mutuos beneficios.

La inauguración de nuestra Embajada en Lima este año refleja nuestra determinación en reforzar aun más los lazos con Perú. Quisiera reiterar nuestra intención de que Tailandia hará todo lo posible para promover la cooperación y colaboración entre nuestros países y crear continuidad en las relaciones bilaterales a todos los niveles así como entre los ciudadanos de ambos países para un beneficio común entre los dos países y los dos pueblos.

(Nitya Pibulsonggram)

Ministro de Asuntos Exteriores del Reino de Tailandia

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

สารจาก นายนิิตย์ พิบูลสงคราม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ข้าพเจ้ามีความยินดีเป็นอย่างยิ่งที่ความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐเปรูได้ดำเนินมาครบรอบ 40 ปี ในวันที่ 10 พฤศจิกายน 2548

ตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ทั้งสองประเทศได้สานความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดและมีมิตรไมตรีต่อกันเสมอมา โดยที่ประเทศทั้งสองมีค่านิยมหลายประการร่วมกันและความปรารถนาเช่นเดียวกันที่จะกระชับสายใยแห่งมิตรภาพระหว่างกันให้แน่นแฟ้น และส่งเสริมความร่วมมือรอบด้านไม่ว่าจะเป็นด้านการค้าการลงทุน การเกษตร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ตลอดจนการศึกษาและวัฒนธรรม การเจรจาเขตการค้าเสรีไทย-เปรูที่กำลังดำเนินอยู่ในขณะนี้ แสดงให้เห็นว่าทั้งสองฝ่ายเล็งเห็นถึงศักยภาพของการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระหว่างกัน นอกจากนี้ ไทยและเปรู ยังส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกันในกรอบเวทีระหว่างประเทศที่สำคัญยิ่ง เช่นความร่วมมือทางเศรษฐกิจในเอเชีย-แปซิฟิก (APEC) และความร่วมมือระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับลาตินอเมริกา (FEALAC) เพื่อที่จะขจัดอุปสรรคความห่างไกลทางภูมิศาสตร์ระหว่างประเทศทั้งสองและเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในสองภูมิภาคเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

การที่ประเทศไทยได้เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมาอย่างเป็นทางการในปีนี้เป็น การสะท้อนให้เห็นถึงความมุ่งมั่นของไทยที่จะยกระดับความสัมพันธ์กับประเทศเปรูให้เพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ข้าพเจ้า จึงขอย้ำเจตนารมณ์ว่า ประเทศไทยจะดำเนินการอย่างเต็มที่เพื่อสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือและการทำงานร่วมกันเพื่อเสริมสร้างความต่อเนื่องในความสัมพันธ์ทวิภาคีในทุกระดับ รวมทั้งระหว่างประชาชนของทั้งสองประเทศ เพื่อประโยชน์ร่วมกันของประเทศและประชาชนชาวไทยและเปรู

(นายนิิตย์ พิบูลสงคราม)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทย

40 ปี
ที่ระลึกความสัมพันธ์
ทางการทูตไทย-เปรู

ลำดับเหตุการณ์สำคัญ
ของความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู

*La cronología de los acontecimientos
importantes de la relación entre Tailandia y
Peru*

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Cronología

14 de septiembre de 1965

- El Gobierno de Tailandia aprobó la solicitud del gobierno peruano para establecer relaciones diplomáticas entre ambos países a nivel de embajadores.

10 de noviembre de 1965

- Ambos países nombraron a sus respectivos embajadores; el embajador de Perú en Nueva Delhi asumió el cargo de embajador en Tailandia y el embajador de Tailandia en Río de Janeiro asumió el cargo de representante diplomático en Perú con el intercambio entre el embajador de Tailandia en Nueva Delhi y el de Perú en Nueva Delhi en la Embajada de Perú en Nueva Delhi de solicitudes para establecer relaciones diplomáticas.

Perú

22 de julio de 1969

- El Gobierno aprobó la resolución de apertura del Consulado Honorario en Lima nombrando a Luis Alberto Adrianzen primer cónsul honorario de Tailandia. El 4 de agosto de 1974

4 de agosto de 1974

- El Gobierno de Perú inauguró el Consulado Honorario en Tailandia nombrando a la Sra. Dolly Phukkanasut primera cónsul.

17 de diciembre de 1974

- El Consejo de Ministros aprobó elevar a la categoría de Consulado Honorario el Gran Consulado de Perú el 27 de agosto de 1974 y el Rey nombró a Luis Alberto Adrianzen Gran Cónsul Honorario el día 17 de diciembre de 1974. Entonces el Sr. Jaime Pardo Escandón asumió el cargo de Gran Cónsul Honorario en Lima.

14-15 de noviembre de 1991

- Alberto Fujimori, Presidente de Perú hizo una visita no oficial de trabajo a Tailandia, siendo la primera visita de un dirigente de Perú a nuestro país.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ลำดับเหตุการณ์

วันที่ 14 กันยายน 2508

- คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบต่อการที่รัฐบาลเปรูขอสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย และแลกเปลี่ยนผู้แทนทางการทูตระหว่างกันในระดับเอกอัครราชทูต

วันที่ 10 พฤศจิกายน 2508

- ทั้งสองฝ่ายได้มีการแต่งตั้งเอกอัครราชทูต โดยเอกอัครราชทูตเปรู ณ กรุงนิวเดลี ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตประจำไทยอีกตำแหน่งหนึ่ง และเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงริโอเดจาเนโร ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูตประจำเปรูอีกตำแหน่งหนึ่ง โดยได้แลกเปลี่ยนหนังสือเพื่อสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงนิวเดลี และเอกอัครราชทูตเปรู ณ กรุงนิวเดลีที่ทำเนียบเอกอัครราชทูตเปรู ณ กรุงนิวเดลี

วันที่ 22 กรกฎาคม 2512

- คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้เปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ ณ กรุงลิมา โดยมีนาย Luis Alberto Adrianzen เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์ไทยคนแรก

วันที่ 4 สิงหาคม 2517

- รัฐบาลเปรูเปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำไทย โดยมีนางดอลลี พุกกะณะสุต เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูคนแรก

วันที่ 17 ธันวาคม 2517

- คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ยกฐานะสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ประจำเปรูเป็นสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ เมื่อวันที่ 27 สิงหาคม 2517 และมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้นาย Luis Alberto Adrianzen เป็นกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2517 ปัจจุบันมีนาย Jaime Pardo Escand n ดำรงตำแหน่งกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ ณ กรุงลิมา

วันที่ 14 - 15 พฤศจิกายน 2534

- นาย Alberto Fujimori ประธานาธิบดีเปรูเยือนไทยอย่างไม่เป็นทางการในลักษณะการเจรจาทำงาน (Working Visit) ซึ่งเป็นการเยือนไทยครั้งแรกในระดับผู้นำของเปรู
- ประธานาธิบดี Fujimori ได้เข้าเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน รวมทั้งได้หารือข้อราชการกับนายอานันท์ ปันยารชุน นายกรัฐมนตรี ซึ่งฝ่ายเปรูได้หยิบยกจะส่งออกสินค้าวัตถุดิบเปรูมาจำหน่ายในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเชิญชวนนักธุรกิจไทยร่วมลงทุนในอุตสาหกรรมประมงและสิ่งทอในเปรู

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- El Presidente Fujimori fue recibido por el Rey Bhumibhol en el Palacio Chitralada y se reunió con el Primer Ministro Sr. Anan Panyalachun, ofreciéndole la posibilidad de exportar materias primas de Perú a la zona del Sureste de Asia y proponiendo que los empresarios inviertan en la industria pesquera y textil en Perú.
- Ambas partes firmaron un acuerdo de promoción y protección de la inversión que fue el primer acuerdo y sirvió de base para la promoción de las relaciones y la cooperación económica entre ambos países.

Abril de 1992

- Su Alteza Real la Princesa Kalaya Niwatana realizó una visita privada a Perú.

Julio de 1992

- El Gobierno de Perú inauguró la Embajada de Perú en Tailandia con Juan Germán Koster como encargado de negocios.

Perú

9 – 14 de abril de 1993

- Su Alteza Real el Príncipe Vajiralongkorn hizo una visita oficial a Perú y el Gobierno de Perú lo recibió con los honores de dirigente de un país con 21 cañonazos y la representación de los tres ejércitos.
- Durante su estancia en Lima, Alberto Fujimori, Presidente de Perú y Jaime Yoshiyama Tanaka, Presidente del Senado acogieron con un saludo a Su Alteza Real el Príncipe Vajiralongkorn.
- Durante su visita visitó la Academia Militar del Ejército de Tierra, el Museo de Antiguas Armas “Gold Museum”, las ruinas arqueológicas de Machu Picchu del Imperio Inca en Cuzco y la Línea Nazca que representa motivos geométricos y diferentes dibujos en el desierto de Pisco.
- El Gobierno de Perú le otorgó una condecoración de la familia “El Sol del Perú”, de la “Gran Cruz” y las llaves de la ciudad de Lima.

24 – 26 de noviembre de 1994

- El Sr. Surin Pissuwan, Vice Ministro de Asuntos Exteriores hizo una visita oficial y se reunió con los representantes de los sectores tanto privado como público para tratar el tema de la ampliación de las relaciones económicas, comerciales, de inversiones, culturales y académicas, especialmente, el apoyo de intercambio de visitas de empresarios e inversionistas de ámbitos potenciales como los de la pesca, las explotaciones mineras y el turismo.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

- ทั้งสองฝ่ายลงนามความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน ซึ่งเป็นความตกลงฉบับแรกระหว่างกันและถือเป็นพื้นฐานในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านเศรษฐกิจระหว่างกัน

เมษายน 2535

- สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์เสด็จเยือนเปรูเป็นการส่วนพระองค์

กรกฎาคม 2535

- รัฐบาลเปรูได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย โดยมีนาย Juan Germán Koster เป็นอุปทูต

วันที่ 9 - 14 เมษายน 2536

- สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จฯ เยือนเปรูอย่างเป็นทางการ ซึ่งรัฐบาลเปรูได้รับเสด็จฯ อย่างสมพระเกียรติและสูงสุดเทียบเท่าประมุขรัฐ ด้วยการยิงสลุต 21 นัด พร้อมกับกองทหารเกียรติยศของทั้งสามเหล่าทัพ
- ในระหว่างที่ประทับอยู่ ณ กรุงลิมา ได้พระราชทานพระวโรกาสให้นาย Alberto Fujimori ประธานาธิบดีเปรู และนาย Jaime Yoshiyama Tanaka ประธานรัฐสภา เข้าเฝ้าฯ
- พระราชกรณียกิจในการเสด็จฯ เยือน ได้แก่ การทอดพระเนตรโรงเรียนนายร้อยทหารบก พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานอารุโบราณ “Gold Museum” ซากเมืองโบราณ Machu Picchu แห่งอาณาจักรอินคาที่เมือง Cusco และ Nazca ซึ่งเป็นลวดลายเรขาคณิตและรูปต่างๆ บนทะเลทรายที่เมือง Pisco
- รัฐบาลเปรูได้ทูลเกล้าฯ ถวายเครื่องอิสริยาภรณ์ตระกูล “The Sun of Peru” ชั้นตรา “Grand Cross” และกัญแจเมืองกรุงลิมาแด่สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร

วันที่ 24 - 26 พฤศจิกายน 2537

- นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนเปรูอย่างเป็นทางการ และได้หารือกับผู้แทนภาครัฐและเอกชนเปรูเกี่ยวกับการขยายความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน วัฒนธรรม และวิชาการ โดยเฉพาะการสนับสนุนแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างนักธุรกิจและนักลงทุนในสาขาที่มีศักยภาพ อาทิ ประมง เหมืองแร่ และการท่องเที่ยว
- รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศและนาย Eduardo Ponce Vivanco, Vice Minister of International Policy and General Secretary of Foreign Affairs ได้ลงนามความตกลงว่าด้วยคณะกรรมการความร่วมมือเพื่อความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับเปรู Agreement on the Establishment of a Joint Commission for Bilateral Cooperation between Thailand and Peru และเห็นพ้องที่จะให้มีการประชุมอย่างน้อยปีละครั้ง

วันที่ 29 มิถุนายน 2538

- รัฐบาลเปรูได้แต่งตั้งเอกอัครราชทูตเปรู ถิ่นพำนัก ณ กรุงเทพคนแรก จากเดิมมีเพียงระดับอุปทูตฯ โดยมีนาย Oscar Martua de Roma เป็นเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทยคนแรก

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- El Vice Ministro de Asuntos de Exteriores y el Sr. Eduardo Ponce Vivanco, Vice Ministro de Política Internacional, y el Secretario General de Asuntos Exteriores firmaron un acuerdo de Comisión Conjunta de Cooperación Bilateral Perú - Tailandia y se acordó organizar una reunión anual.

29 de junio de 1995

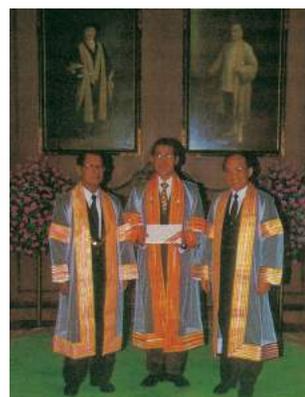
- El Gobierno de Perú nombró a el Sr. Oscar Martua de Roma a primer embajador residente en Bangkok (anteriormente había solamente encargado de negocios)

14 – 17 de enero de 1996

- El Sr. Amnuay Veerawan, Vice Primer Ministro, realizó una visita oficial a Perú acompañado de empresarios y se reunió con el Sr. Alberto Fujimori, Presidente de Perú. Ambos acordaron promover el aumento de los intercambios comerciales. El Banco de Exportación e Importación de Tailandia realizó un memorandum con la Corporación Financiera de Desarrollo del Perú con el fin de facilitar el pago de las importaciones de Tailandia.
- Además, el Vice Primer Ministro se reunió con el Ministro de Asuntos Exteriores, Francisco Tudela Van Breugel-Douglas, Liliana Canale, Ministra de Industria de Turismo, Agrupación Regional y Negociación comercial, Jorge Carmet, Ministro de Economía y Hacienda y Victor Joy Way, Vice Presidente del Senado y su objetivo fue intercambiar informaciones y opiniones sobre la estructura económica, poner en funcionamiento los grupos comerciales y económicos de la zona a los que Tailandia y Perú están suscritos como miembros.
- En esta ocasión se firmaron 4 acuerdos: (1) acuerdo comercial (2) acuerdo entre la Cámara de Comercio de Tailandia y las entidades privadas de Perú para crear el Consejo de Negocios (3) memorandum entre la Agencia Nacional de Desarrollo Científico y Tecnológico de Tailandia y Perú y (4) memorandum entre el Banco de Exportación e Importación de Tailandia y la Corporación Financiera de Desarrollo del Perú.
- El Vice Primer Ministro fue declarado miembro de honor por la Universidad del Pacífico, una universidad muy reconocida en Direcciones de Empresas y Ciencias Económicas. Era el primer ciudadano asiático en recibir dicho honor

17- 20 de noviembre de 1996

- El Sr. Alberto Fujimori, Presidente de Perú, realizó una visita oficial a Tailandia Su Majestad el Rey Bhumibhol le recibió en el Palacio de Chitralada y Su Alteza Real el Príncipe Vajiralongkorn en el Pabellón de Nonthaburi.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

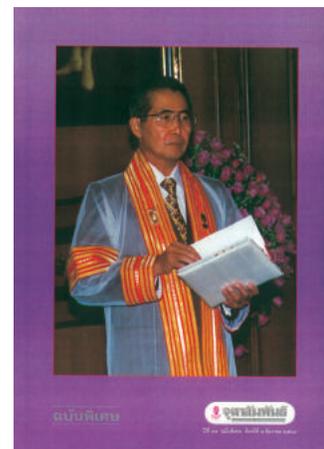
วันที่ 14 - 17 มกราคม 2539

- นายอำนวยการ วีรวรรณ รองนายกรัฐมนตรี เยือนเปรูอย่างเป็นทางการ พร้อมด้วยคณะนักธุรกิจ และ ได้เข้าเยี่ยมคารวะและหารือข้อราชการกับนาย Alberto Fujimori ประธานาธิบดีเปรู ซึ่งทั้งสองฝ่าย เห็นพ้องในการส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าการค้าระหว่างกันให้มากขึ้น โดยธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้า แห่งประเทศไทย (Exim Bank) ได้จัดทำบันทึกความเข้าใจกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของ เปรูเพื่ออำนวยความสะดวกในการชำระเงินสำหรับการนำเข้าสินค้าจากไทย
- นอกจากนี้ รองนายกรัฐมนตรีได้หารือกับนาย Francisco Tudela Van Breugel-Douglas รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงการต่างประเทศ นาง Liliana Canale รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การ รวมกลุ่มภูมิภาคและการเจรจาทางการค้า นาย Jorge Carmet รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและ การคลัง และนาย Victor Joy Way รองประธานรัฐสภา ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนข้อมูลและทำที่เกี่ยว กับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ การดำเนินการต่างๆ ในกลุ่มการค้าและเศรษฐกิจของภูมิภาคของกันและกัน ซึ่งไทยและเปรูเป็นสมาชิก
- ในโอกาสนี้ ได้มีการลงนามความตกลง 4 ฉบับ ได้แก่ (1) ความตกลงทางการค้า (2) ความตกลงระหว่าง สภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสถาบันภาคเอกชนของเปรูเพื่อจัดตั้งสภาธุรกิจระหว่างกัน (3) บันทึก ความเข้าใจระหว่างสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติของไทยกับเปรู และ (4) บันทึก ความเข้าใจระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนา เศรษฐกิจของเปรู
- รองนายกรัฐมนตรีได้รับประกาศเกียรติคุณการเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยแห่งแปซิฟิก (University of the Pacific) ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในสาขาการบริหารจัดการธุรกิจและเศรษฐศาสตร์ ถือเป็น คนแรกจากภูมิภาคเอเชียที่ได้รับเกียรตินี้

วันที่ 17 - 20 พฤศจิกายน 2539

- นาย Alberto Fujimori ประธานาธิบดีเปรูเยือนไทยอย่างเป็นทางการ
- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ประธานาธิบดี Fujimori เข้าเฝ้าฯ ณ พระตำหนัก จิตรลดารโหฐาน และสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร พระ ราชทานพระวโรกาสให้ประธานาธิบดี Fujimori เข้าเฝ้าฯ ณ พระตำหนัก นนทบุรี
- ประธานาธิบดี Fujimori ได้ทูลเกล้าฯ ถวายเครื่องอิสริยาภรณ์ตระกูล “The Sun of Peru” ชั้นตรา “Grand Cross with Brilliants” ซึ่งเป็นชั้นตราสูงสุด แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
- ประธานาธิบดี Fujimori ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์มหา ประมาภรณ์ช้างเผือก และรับปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามในความตกลง 7 ฉบับในสาขาต่างๆ ทั้งระหว่างภาค รัฐและเอกชน ได้แก่ (1) ความตกลงด้านการประมง (2) ความตกลงด้าน

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- El Presidente Fujimori le otorgó la condecoración de “El Sol del Perú”, de la categoría “Gran Cruz con Brillantes”, considerada la mayor de todas.
- El Presidente Fujimori fue condecorado con la categoría “Elefante Blanco” y recibió el título de Doctor Honoris Causa por la Universidad de Chulalongkorn.
- Ambas partes firmaron 7 acuerdos en distintos ámbitos tanto público como privado como, por ejemplo, (1) el Acuerdo de Pesca (2) el Acuerdo de Transporte Aéreo, (3) el Acuerdo de Cooperación Académica entre el Departamento de Universidades y el Ministerio de Educación de Perú (4) el Acuerdo de Entorno (5) el Acuerdo de Turismo (6) el Acuerdo entre el Academia Diplomática del Perú y el Centro de Estudios Internacionales de Tailandia (7) el Memorandum entre la Asociación de Bancos del Perú y la de Tailandia.

2 – 6 junio de 1999

- El Sr. Chuan Leekphai, Primer Ministro, acompañado de representantes del sector privado, realizó una visita oficial a Perú.
- El Primer Ministro se reunió con el Presidente Fujimori, para encontrar modos de ampliar la cooperación comercial, puesto que los países latinoamericanos eran nuevos mercados para los productos tailandeses, y para estimular los comercios más directos. Tailandia necesitaba comprar materias primas como, por ejemplo, cobre y Perú podía ser la puerta de salida para los productos tailandeses.
- El Primer Ministro pronunció un discurso en la Universidad de San Marcos dando énfasis a las medidas para resolver la crisis económicas por parte del gobierno tailandés haciendo una reforma política, económica y social, como, por ejemplo, en el sistema bancario, el sector de producción, el sistema educativo, el desarrollo de recursos humanos, la apertura del libre mercado y el gobierno del país que debe ser transparente y susceptible de ser supervisado; en dicho acto, la Universidad de San Marcos le entregó el título de Doctor de Honoris Causa.
- Ambas partes firmaron 4 acuerdos que son (1) el Acuerdo de Transporte Marítimo (2) el Acuerdo de Exención de visado para pasaportes diplomáticos y oficiales y para pasaportes ordinarios (3) el Memorandum de Control de estupefacientes, amfetaminas y sustancias de base de drogas y (4) el Acuerdo entre el Consejo de Industria de Tailandia y el de Perú.
- El Gobierno del Perú le ofreció la condecoración “El Sol del Perú”

19 de febrero de 2000

- Ricardo Márquez Flores, Vice Presidente de Perú participó en la décima reunión de la UNCTAD celebrada en Bangkok.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

การขนส่งทางอากาศ (3) ความตกลงความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการเปรู (4) ความตกลงด้านสิ่งแวดล้อม (5) ความตกลงด้านการท่องเที่ยว (6) ความตกลงระหว่างสถาบันการทูตเปรูกับศูนย์ศึกษาการต่างประเทศ และ (7) บันทึกความเข้าใจระหว่างสมาคมธนาคารของเปรูและสมาคมธนาคารไทย

วันที่ 2 - 6 มิถุนายน 2542

- นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี เยือนเปรูอย่างเป็นทางการ พร้อมคณะภาคเอกชนไทย
- นายกรัฐมนตรีได้หารือข้อราชการกับนาย Alberto Fujimori ประธานาธิบดีเปรู เพื่อแสวงหาช่องทางขยายความร่วมมือทางการค้าระหว่างกัน เนื่องจากประเทศในลาตินอเมริกาสามารถเป็นตลาดใหม่สำหรับสินค้าไทย โดยกระตุ้นให้มีการค้าโดยตรงเพิ่มมากขึ้น โดยไทยต้องการซื้อวัตถุดิบ อาทิ ทองแดง และเปรูสามารถเป็นประตูการค้าสำหรับสินค้าไทยได้
- นายกรัฐมนตรีได้กล่าวสุนทรพจน์ที่มหาวิทยาลัย San Marcos โดยได้กล่าวเน้นถึงการดำเนินมาตรการต่างๆ ของไทยในการแก้ปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโดยการปฏิรูปโครงสร้างทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม อาทิ ระบบธนาคาร ภาคการผลิต ระบบการศึกษา การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การเปิดตลาดเสรี และการบริหารประเทศ ซึ่งจะต้องอาศัยหลักการความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ และในขณะเดียวกันนั้น นายกรัฐมนตรีได้รับมอบปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยดังกล่าวด้วย
- ทั้งสองฝ่ายได้ลงนามความตกลง 4 ฉบับ ได้แก่ (1) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งทางทะเล (2) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูตและราชการและหนังสือเดินทางธรรมดา (3) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการควบคุมยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและสารตั้งต้น และ (4) ความตกลงระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสมาคมอุตสาหกรรมเปรู
- ในการเยือนครั้งนี้ รัฐบาลเปรูได้มอบเครื่องอิสริยาภรณ์ตระกูล “The Sun of Peru” ชั้นตรา “Grand Cross” ให้แก่นายกรัฐมนตรี

วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2543

- นาย Ricardo Marquez Flores รองประธานาธิบดีเปรูเข้าร่วมการประชุม UNCTAD X ที่กรุงเทพฯ

วันที่ 15 - 22 มีนาคม 2543

- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเยือนเปรูอย่างเป็นทางการ
- สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี พระราชทานพระวโรกาสให้ประธานาธิบดี Fujimori เข้าเฝ้าฯ และถวายเลี้ยงพระกระยาหารค่ำ ณ ทำเนียบประธานาธิบดี และพระราชทานพระวโรกาสให้นาย Fernando de Trazegnies รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเข้าเฝ้าฯ ด้วย
- พระกระณียกิจในการเสด็จครั้งนี้ ได้แก่ การทอดพระเนตรพันธุ์สมุนไพรรักษาโรค มะม่วงหิมพานต์ที่ใช้ในการแพทย์ที่สถาบันการแพทย์แผนโบราณ สถาบัน National Institute of Neoplastic Diseases ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (Concytec-San Borja) พิพิธภัณฑ์ทองคำแห่งเปรูและอาวุธโลก พิพิธภัณฑ์ศิลปะยุคก่อนโคลัมบัส และเสด็จศูนย์วัฒนธรรม Casona de San Marcos เพื่อทรงรับการทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

15 – 22 de marzo de 2000

- Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn Walailak realiz una visita oficial a Per . El Presidente Fujimori fue recibido por Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn Walailak quien le ofreci una cena en la Sede de trabajo del Presidente y recibí tambi n a Fernando de Trazegnies, Ministro de Asuntos Exteriores.
- La agenda de la visita consisti en conocer las plantas medicinales, plantas de flores y los rboles frutales que se aplicaban en la Medicina, visitar el Instituto de Medicinas Tradicionales, el Instituto Nacional de Enfermedades Neopl sticas, el Consejo Nacional de Ciencia, Tecnología, e Innovaci n Tecnol gica (CONCYTEC), el Museo de Oro de Per y Armas del Mundo, el Museo de Artes Precolombinas y el Centro Cultural Casona de San Marcos donde recibí el t tulo de Doctor de Honoris Causa otorgado por la Universidad Nacional de San Marcos y concedí asimismo una entrevista a los medios de comunicaci n de Per tales como, el Canal 5, y los peri dicos “El Comercio” y “El Peruano”.
- Asimismo el Presidente Fujimori le entreg una condecoraci n de M rito por los Servicios Distinguidos, de la categor a “Gran Cruz”.
- Esta visita oficial estrech m s las relaciones entre Tailandia y Per e hizo que Per se diera cuenta de la inteligencia cient fica de Su Alteza Real la Princesa Chulabhorn Walailak

เสด็จทอดพระเนตรห้องปฏิบัติการต่างๆ ของสถาบันมะเร็งแห่งชาติลิมา ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู ในวันที่ 17 มีนาคม 2543

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเปรู นำเสด็จทอดพระเนตรสวนทดลองพันธุ์พืช สมุนไพร ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู ในวันที่ 21 มีนาคม 2543

12 de octubre de 2000

- El Gobierno del Per inaugur el Gran Consulado Honorario de Tailandia.

11 – 15 de julio de 2002

- El Sr. Kantathi Suphamongkhon, delegado de Tailandia, acompa ado de un grupo de empresarios, visit Per .
- El delagado de Tailandia se reuni con Ra l Diez Canseco, Vice Presidente y Ministro de Turismo, Turismo e Integraci n, Diego Garc a Saryan, Ministro de Asuntos Exteriores y Javier Reategui, Ministro de Pesca.
- Durante el encuentro, ambas partes mostraron sus inter s en formar m s socios estrat gicos y en ser la puerta de comercio, e incluso, en promover la cooperaci n en distintos mbitos como, por ejemplo, la agricultura, la pesca, el cultivo de animales acu ticos, bosques, muebles, turismo, piedras preciosas y plantas medicinales.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

คชภูมินันตภิตกิตติมศักดิ์โดยมหาวิทยาลัยแห่งชาติ San Marcos ตลอดจนพระราชทานสัมภรณ์สี้อมวลชนเปรู ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ช่อง 5 หนังสือพิมพ์ El Comercio และหนังสือพิมพ์ El Peruano

- ในโอกาสเดียวกันนี้ ประธานาธิบดี Fujimori ถวายเครื่องอิสริยาภรณ์ตระกูล “To Merit by Distinguished Services (Al M rito por Servicios Distinguidos)” ชั้นตรา “Grand Cross (Gran Cruz)” แต่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี
- การเสด็จเยือนเปรูอย่างเป็นทางการครั้งนี้เป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นและทำให้ฝ่ายเปรูตระหนักถึงพระปรีชาสามารถในด้านวิทยาศาสตร์

มหาวิทยาลัยแห่งชาติ San Marcos ทูลเกล้าฯ ถวายปริญญาคชภูมินันตภิตกิตติมศักดิ์ ณ ศูนย์วัฒนธรรม Casona de San Marcos กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู ในวันที่ 17 มีนาคม 2543

วันที่ 12 ตุลาคม 2543

- รัฐบาลเปรูได้ยกระดับสถานกงสุลกิตติมศักดิ์ในประเทศไทยเป็นสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์

วันที่ 11 - 15 กรกฎาคม 2545

- นายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทยพร้อมด้วยคณะนักธุรกิจเดินทางเยือนเปรู
- ผู้แทนการค้าไทยได้หารือข้อราชการกับนาย Ra l Diez Canseco รองประธานาธิบดีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การบูรณาการ และการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ นาย Diego Garc a Saryan รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนาย Javier Re tegui รัฐมนตรีว่าการกระทรวงประมง ซึ่งระหว่างการหารือ ทั้งสองฝ่ายได้แสดงความสนใจในการเสริมสร้างการเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์และการเป็นประตูการค้าระหว่างกัน รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือในสาขาต่างๆ อาทิ เกษตรกรรม ประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ป่าไม้ เฟอร์นิเจอร์ การท่องเที่ยว อัญมณี และสมุนไพร
- ในโอกาสนี้ ผู้แทนการค้าไทยได้ร่วมการสัมมนาในหัวข้อ “The Building of Strategic Partnership between Thailand and Peru” ซึ่งจัดโดยสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิเลีย ที่มีเขตอาณาครอบคลุมเปรู โดยการสัมมนามุ่งเน้นโอกาสการสร้างพันธมิตรทางธุรกิจ การเป็นประตูสู่ภูมิภาคระหว่างกัน และสู่ทางความร่วมมือในสาขาต่างๆ อาทิ ประมง ป่าไม้ การแปรรูป และการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าต่างๆ
- ผู้แทนการค้าไทยได้บรรยายในหัวข้อ “Peru and Thailand as Regional Gateways and Hubs” ที่สถาบันการทูตเปรู โดยเน้นเกี่ยวกับการเสริมสร้างการเป็นพันธมิตรและการเป็นประตูสู่ภูมิภาค และได้หารือกับหน่วยงานส่งเสริมการลงทุน (Proinversi n) ซึ่งได้เชิญชวนให้นักธุรกิจไทยเข้าไปลงทุนในเปรู โดยใช้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุนที่เปรูให้แก่นักลงทุนต่างชาติ นอกจากนี้ ผู้แทนการค้าไทยยังได้เยี่ยมชมท่าเรือ Callao และท่าอากาศยาน Jorge Chavez ของเปรูด้วย

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- Asimismo el delegado de Tailandia participó en el seminario titulado “The Building of the Strategic Partnership between Thailand and Peru”, organizado por la Embajada en Brasilia cuyo territorio incluye Perú. El seminario estaba enfocado hacia la oportunidad de crear aliados de negocios, ser la puerta de la zona entre sí y los modos de cooperar en distintos campos como, por ejemplo, la pesca, el bosque, la transformación de materias primas y la creación del valor añadido de los productos.
- El delegado de Tailandia expuso el tema “Peru and Thailand as Regional Gateways and Hubs” en el Instituto Diplomático de Perú aprovechando los derechos a la inversión proporcionados por Perú a los inversionistas extranjeros. Además, el delegado de Tailandia visitó el Puerto “Callao” y también el aeropuerto “Jorge Chavez”.

13 de septiembre de 2002

- El Gobierno del Perú inauguró el Consulado Honorario de Perú en la provincia de Chiangmai y en el distrito de Hat-Yai con M.L. Preeyapun Sridhavat y el Sr. Anusart Suwanmongkhol como Consul Honorario respectivamente.

26 de octubre de 2002

- El Dr. Thaksin Shinawatra, Primer Ministro se reunió con el Presidente de Perú durante el Foro de APEC celebrado en México. Ambos acordaron crear el Acuerdo de Libre Comercio (FTA) entre Tailandia y Perú.

6 – 11 de noviembre de 2002

- Hernando de Soto, un teórico peruano de Ciencias Económicas, Presidente del Instituto de la Democracia y la Libertad visitó Tailandia como invitado del Primer Ministro, Taksin Chinanawat, e intercambió sus experiencias de líneas de desarrollo económico con el Primer Ministro, en el tema de la teoría de capitalización de los activos.

11 de diciembre de 2002

- Tailandia aceptó ser anfitrión de la primera reunión de funcionarios a alto nivel para crear el Acuerdo de Libre Comercio entre Tailandia y Perú, con la Sra. Aphiradi Tantraporn, Directora General del Departamento de Negociación de Comercio Internacional como Presidente por parte tailandesa y Julio Chan Sanchez, Director del APEC, Ministro de Comercio Internacional y Turismo, como Presidente de la parte peruana. Ambas partes hicieron la observación de que se debería poner el marco del acuerdo para fijar el borrador de la creación del Área de Libre Comercio (FTA) que incluya los objetivos, principios y los temas a tratar en el acuerdo (como, por ejemplo, la disminución del impuesto aduanero, otros conceptos que no sean fiscales, el comercio de los servicios, el transporte)

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันที่ 13 กันยายน 2545

- รัฐบาลเปรูได้เปิดสถานกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำจังหวัดเชียงใหม่และอำเภอหาดใหญ่ โดยแต่งตั้ง หม่อมหลวงปรียพรรณ ศรีธวัช (M.L. Preeyapun Sridhavat) และนายอนุศาสน์ สุวรรณมงคล (Mr. Anusart Suwanmongkol) เป็นกงสุลกิตติมศักดิ์เปรูประจำจังหวัดเชียงใหม่และอำเภอหาดใหญ่ตามลำดับ

วันที่ 26 ตุลาคม 2545

- พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้หารือข้อราชการกับประธานาธิบดีเปรูในระหว่างการประชุม ผู้นำเอเปคที่กรุงเม็กซิโก ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้เห็นชอบให้มีการเจรจาจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ไทย-เปรู

วันที่ 6 - 11 พฤศจิกายน 2545

- นาย Hernando de Soto นักทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์ชาวเปรูและประธานสถาบัน Institute for Liberty and Democracy เดินทางเยือนไทยในฐานะแขกของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจกับนายกรัฐมนตรี ผู้แทนภาครัฐ เอกชน และนักวิชาการของไทย โดยเฉพาะทฤษฎีการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน

วันที่ 11 ธันวาคม 2545

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเพื่อการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ไทย-เปรู ครั้งที่ 1 โดยมีนางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทย และนาย Julio Chan S nchez ผู้อำนวยการกิจการเอเปค กระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยว เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู
- ทั้งสองฝ่ายเห็นว่า ควรจัดทำกรอบความตกลงเพื่อกำหนดโครงสร้างการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ซึ่งครอบคลุมวัตถุประสงค์ หลักการ และประเด็นที่จะบรรจุในความตกลง (เช่น การลดภาษีศุลกากร มาตรการที่มีใช่ภาษี การค้าบริการ การลงทุน การขนส่ง)

วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2546

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเจ้าหน้าที่อาวุโสเพื่อการจัดทำเขตการค้าเสรี (FTA) ไทย-เปรู ครั้งที่ 2 โดยมี น.ส. ชุติมา บุญยประภัสสร รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทยและ Ambassador Juan Carlos Capu ay อธิบดีกรมเอเชียและแปซิฟิก (Director General for Asia and Pacific Basin) กระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู
- ทั้งสองฝ่ายได้หารือเพิ่มเติมในสาระของกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น (Framework Agreement on Closer Economic Partnership between the Kingdom of Thailand and the Republic of Peru) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็น กรอบเวลาของการเปิดเสรีในภาพรวม

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

17 de febrero de 2003

- Tailandia fue anfitrión de la segunda reunión de funcionarios de alto nivel para crear el Área de Libre Comercio entre Tailandia y Perú, con la Srta. Chutima Bunyaprapatson, Vice Directora General del Departamento de Negociación de Comercio Internacional como Presidenta por parte tailandesa y el embajador Juan Carlos Capunay, Director General del Departamento de Asia y Cuenca del Pacífico, Ministro de Asuntos Exteriores, como Presidente por parte peruana.
- Ambas partes se reunieron para añadir más contenidos al marco de acuerdo de formación de socios económicos más cercanos con algunos temas inconcluidos como, por ejemplo, el del marco de tiempo del comienzo de la liberalización en general

16 – 19 de octubre de 2003

- El Sr. Alejandro Toledo, Presidente de Perú, acompañado de su esposa, el Sra. Eliane Karp de Toledo, realizó una visita oficial a Tailandia como invitado del Gobierno antes de reunirse en el Foro de Líderes Económicos (APEC) durante los días 16 y 19 de octubre en Bangkok.
- Con motivo de la visita, Sus Majestades recibieron al Presidente Toledo y su esposa en el Palacio de Chitralada.
- El Presidente Toledo se reunió en el encuentro bilateral con el Primer Ministro, Dr. Thaksin Shinawatra para resolver el problema de la pobreza y la supresión del terrorismo. El Presidente de Perú reiteró su deseo de que Tailandia creara una embajada en Lima.
- El Primer Ministro de Tailandia y el Presidente de Perú presenciaron el acto de la firma del acuerdo de cooperación cultural y el marco del acuerdo de formación de socios económicos más cercanos que fijaron el marco de la negociación para crear el Área de Libre Comercio que empezó en el mes de enero de 2004 y finalizó en 2005 con el objetivo de que el Área de Libre Comercio entrara en vigor en 2015.
- Durante su visita a Tailandia al Presidente Toledo le fue otorgada la condecoración de “Gran Elefante Blanco” y el título de Doctor Honoris Causa en Economía por la Universidad de Kasetsart.
- Durante los días 20 y 21 de octubre de 2003 el Presidente participó en el XI Foro de Líderes Económicos (APEC).

Perú

17 de octubre de 2003

- El Sr. Adisai Photharamik, Ministro de Comercio y Alan Wagner Tizón, Ministro de Asuntos Exteriores de Perú firmaron un acuerdo de Asociación Económica Más Cercanos (CEP).

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันที่ 16 - 19 ตุลาคม 2546

- นาย Alejandro Toledo ประธานาธิบดีเปรู พร้อมด้วยนาง Eliane Karp de Toledo ภริยา เดินทางเยือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการ ในฐานะแขกของรัฐบาลในช่วงก่อนการเข้าร่วมประชุมผู้นำเศรษฐกิจเอเปค (APEC) ระหว่างวันที่ 16-19 ตุลาคม 2546 ที่กรุงเทพฯ
- ในโอกาสการเยือนดังกล่าว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานพระบรมราชวโรกาสให้ประธานาธิบดี Toledo และภริยาเข้าเฝ้าฯ ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน
- ประธานาธิบดี Toledo ได้หารือทวิภาคีเต็มคณะกับ พ.ต.ท.ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในประเด็น การแก้ปัญหาความยากจนและการต่อต้านการก่อการร้าย ซึ่งประธานาธิบดีเปรูได้ย้ำเจตนารมณ์ที่จะขอให้ไทยจัดตั้งสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา
- นายกรัฐมนตรีของไทยและประธานาธิบดีเปรูร่วมเป็นสักขีพยานพิธีลงนามความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านวัฒนธรรม และกรอบความตกลงว่าด้วยการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น ซึ่งกำหนดกรอบการเจรจาการจัดทำเขตการค้าเสรีระหว่างกัน โดยให้เริ่มเจรจาทันทีในเดือนมกราคม 2547 และให้เสร็จสิ้นปี 2548 โดยมีเป้าหมายว่า เขตการค้าเสรีไทย-เปรู จะมีผลสมบูรณ์ภายในปี 2558
- ในระหว่างการเยือน ประธานาธิบดี Toledo ได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก และได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์สาขาเศรษฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ในระหว่างวันที่ 20 - 21 ตุลาคม 2546 ประธานาธิบดี Toledo เข้าร่วมการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 11

วันที่ 17 ตุลาคม 2546

- นายอดิศักดิ์ โพธารามิก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนาย Alan Wagner Tiz n รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรูได้ลงนามในกรอบความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดกันยิ่งขึ้น (CEP)

วันที่ 29 มกราคม 2547

- ทั้งสองฝ่ายได้เริ่มการเจรจา FTA รอบแรก โดยฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพ โดยมี น.ส. ชุตติมา บุญยประภัศร รองอธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายไทย และนาย Eduardo Brandes, National Director of International Trade Negotiations เป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู

วันที่ 14 - 17 เมษายน 2547

- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงบราซิเลียซึ่งมีเขตอาณาครอบคลุมเปรูได้ร่วมกับสถานกงสุลใหญ่กิตติมศักดิ์ ณ กรุงลิมา และสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ณ นครลอสแอนเจลิส จัดเทศกาลอาหารและวัฒนธรรมไทย ที่โรงแรม Swissotel ณ กรุงลิมา โดยภายในงานมีการบริการอาหารไทยแบบบุฟเฟต์ การแสดงนาฏศิลป์ การบรรเลงดนตรีไทย การสาธิตนวดแผนไทย ซึ่งมีผู้ร่วมงานประมาณ 500 คน

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

El 29 de enero de 2004

- Ambas partes empezaron a negociar el Area de Libre Comercio con Tailandia como anfitrión y la Srta. Chutima Bunyaprapatson, Vice Directora General del Departamento de Negociación de Comercio Internacional como Presidenta por parte tailandesa y Eduardo Brandes, Director Nacional de Negociación de Comercio Internacional como presidente por parte peruana.

14 – 17 de abril de 2004

- La Embajada en Brasilia que incluye Perú en colaboración con el Gran Consulado Honorario en Lima y la Oficina de Turismo de Tailandia en los Angeles organizó el Festival de Gastronomía y Cultura tailandesa en el Hotel Swissotel en Lima que ofreció un buffet de platos tailandeses y con actuaciones de danzas y música tradicional tailandesa, demostración del masaje tailandés; participaron unas 500 personas.

Perú

10 – 13 de junio de 2004

- Perú fue el anfitrión de la Segunda negociación del Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con el Sr. Kantathi Suphamongkhon como Presidente por parte tailandesa y Alfredo Ferrero, Ministro de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.
- Ambas partes acordaron formar tres equipos de trabajo que eran el de Comercio de los servicios y la inversión, el de Reglamentos y el de Comercio de Productos que contaba con aquellas oficinas que le concernían.

17 – 19 de agosto de 2004

- Tailandia fue el anfitrión de la Tercera negociación del Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con el Sr. Kantathi Suphamongkol como Presidente por parte tailandesa y Pablo de la Flor Belaúnde, Vice Ministro de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.

12 – 15 de octubre de 2004

- Perú fue el anfitrión de la Cuarta negociación del Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con el Sr. Kantathi Suphamongkhon como Presidente por parte tailandesa y Alfredo Ferrero, Ministro de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันที่ 10 - 13 มิถุนายน 2547

- ฝ่ายเปรูเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 2 โดยมี นายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทยเป็นหัวหน้าคณะเจรจา ฝ่ายไทย และนาย Alfredo Ferrero รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู
- ทั้งสองฝ่ายเห็นชอบให้จัดตั้งคณะทำงาน 3 คณะ ได้แก่ กลุ่มการค้าบริการและการลงทุน กลุ่มประเด็นด้านกฎเกณฑ์ และกลุ่มการค้าสินค้า ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่างๆ

วันที่ 17 - 19 สิงหาคม 2547

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 3 โดยมีนายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทยเป็นหัวหน้าคณะเจรจาฝ่ายไทย และนาย Pablo de la Flor Bela nde รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเปรู

วันที่ 12 - 15 ตุลาคม 2547

- ฝ่ายเปรูเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 4 โดยมีนายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทย เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทย และนาย Alfredo Ferrero รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะฝ่ายเปรู

วันที่ 8 - 10 พฤศจิกายน 2547

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 5 โดยมีนายกันตธีร์ ศุภมงคล ผู้แทนการค้าไทยเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายไทย และนาย Pablo de la Flor Bela nde รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเปรู
- ประเด็นและสาระสำคัญของการเจรจา ได้แก่ รูปแบบการลดภาษี รายการสินค้าที่จะใช้มาตรการ Special Safeguard และ Price Band และกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า ซึ่งถือเป็นเนื้อหาสำคัญของการเจรจาการค้าเสรี

วันที่ 8 - 12 กรกฎาคม 2548

- นายโกคิน พลกุล ประธานรัฐสภาเยือนเปรูอย่างเป็นทางการ
- ประธานรัฐสภาได้หารือขอราชการกับประธานาธิบดี Toledo ซึ่งได้แสดงความประทับใจพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถที่ได้ทรงอุทิศพระองค์ประกอบพระราชกรณียกิจเพื่อช่วยเหลือสังคมไทย นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายยังหารือในประเด็นการส่งเสริมให้ทั้งไทยและเปรูเป็นประตูการค้าและการลงทุนไปสู่ภูมิภาคของกันและกัน

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

8 – 10 de noviembre de 2004

- Tailandia fue el anfitrión en la Quinta negociación del Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con el Sr. Kantathi Suphamongkhon como Presidente por parte tailandesa y Pablo de la Flor Belaúnde, Vice Ministro de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.
- La negociación no avanzó mucho en lo que se refiere a lo esencial, sobre todo, en la disminución de los impuestos, la lista de productos a los que se aplicará la medida de protección especial y banda de precios y la regla de origen de productos que fue esencial en la negociación de Libre Comercio.

8 – 12 de julio de 2005

- El Sr. Phokhin Palakul, Presidente del Senado, realizó una visita oficial a Perú.
- El Presidente del Senado se reunió con el Presidente Toledo que manifestó su admiración a Sus Majestades por haberse dedicado al bienestar del pueblo. Además, ambos trataron los temas de la cooperación entre Tailandia y Perú para el desarrollo del comercio y las inversiones hacia su propia región.
- Asimismo el Presidente del Senado se reunió con Antero Flores Araoz, Presidente del Senado de Perú entregándole la Medalla de Honor del Congreso de la República, considerada la medalla con categoría más alta del Senado de Perú.

Perú

13 de julio de 2005

- La primera reunión de 2005 de la Comisión Nacional de Estrategia de Relaciones Internacionales Tailandia aprobó inaugurar la Embajada en Lima.

1 – 10 de agosto de 2005

- La Sra. Martha Chavarri Depuy, Subdirectora del Ministerio peruano de Asuntos Exteriores de Asia y Pacífico, participó en el Proyecto de Relación de Loto de Cristal.
- Latinamérica dentro del marco del Foro de Cooperación del Este de Asia y América Latinaatlántica (FOCALAE) que dio énfasis a los Proyectos reales de Economía Suficiente.

11 de agosto de 2005

- Tailandia fue anfitrión para el encuentro de altos funcionarios de la I reunión de la Comisión Conjunta de Cooperación Bilateral Perú - Tailandia (JC SOM), celebrada en Bangkok, según el Acuerdo de la Comisión conjunta de Cooperación Bilateral, firmado el día 25 de noviembre de 1994, con la Sra.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

- ในโอกาสเดียวกันนี้ ประธานรัฐสภาไทยได้หารือข้อราชการกับนาย Antero Flores Ar oz ประธานรัฐสภาเปรู และได้รับมอบเหรียญ “Medal of Honour of Congress of the Republic” ชั้นตรา “Grand Cross” ซึ่งเป็นเหรียญเกียรติยศชั้นสูงสุดของรัฐสภาเปรู

วันที่ 13 กรกฎาคม 2548

- ที่ประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศในระดับชาติ ครั้งที่ 1/2548 ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน มีมติเห็นชอบให้เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

วันที่ 1 - 10 สิงหาคม 2548

- นาง Martha Chavarri Dupuy รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศด้านเอเชียและแปซิฟิก กระทรวงการต่างประเทศเปรูได้เข้าร่วมโครงการบัวแก้วสัมพันธ์-ลาตินอเมริกาภายใต้กรอบเวทีความร่วมมือระหว่างเอเชียตะวันออก และลาตินอเมริกา (Forum for East Asia - Latin America Cooperation FEALAC) ซึ่งเน้นการศึกษาโครงการพระราชดำริเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

วันที่ 11 สิงหาคม 2548

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโสของการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับเปรู (JC SOM) ครั้งที่ 1 ที่กรุงเทพฯ โดยมีนางนงนุช เพชรรัตน์ อธิบดีกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้ กระทรวงการต่างประเทศ เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายไทย และนาง Martha Chavarri Dupuy รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศด้านเอเชียและแปซิฟิก เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายเปรู
- ทั้งสองฝ่ายได้หารือและทบทวนสถานะความสัมพันธ์ทวิภาคีในด้านต่างๆ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกันในอนาคต ซึ่งรวมทั้งความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนโดยเน้นการแลกเปลี่ยนการเยือนของนักธุรกิจ

วันที่ 16 - 18 สิงหาคม 2548

- ฝ่ายเปรูเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 6 โดยมีนางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายไทยแทนนายกันตธีร์ ศุภมงคล ซึ่งไปดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และนาย Pablo de la Flor Bela nde รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการค้าระหว่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเปรู
- ทั้งสองฝ่ายตกลงที่จะจัดทำพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้า (Protocol to Accelerate the Liberalization of Trade in Goods and Trade Facilitation - Early Harvest Package) เพื่อให้มีการลด/ยกเลิกภาษีสินค้าบางส่วนและรวมข้อตกลงอื่นๆ ที่ทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้

วันที่ 2 - 4 ตุลาคม 2548

- นายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเดินทางเยือนเปรูเพื่อเข้าประชุมคณะกรรมการร่วมไทย-เปรู (JC) ครั้งที่ 1 โดยมีนาย Oscar Ma rtua de Roma รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเปรู

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Nongnuth Pecharat, Directora General del Departamento de América y Pacífico del Sur, Ministerio de Asuntos Exteriores, como Presidenta por parte tailandesa y la Sra. Martha Chavarri Depuy, Subdirectora del Ministro de Asuntos Exteriores de Asia y Pacífico, como Presidenta por parte peruana.

- Ambas partes se reunieron y revisaron las relaciones bilaterales en distintos ámbitos e incluso propusieron las pautas de cooperación en el futuro comprendiendo la cooperación comercial y de inversiones, especialmente, el intercambio de visitas de los empresarios.

16 – 18 de agosto de 2005

- Perú fue anfitrión para la Sexta negociación del Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con el Sr. Kantathi Suphamongkhon como Presidente por parte tailandesa y Pablo de la Flor Belandés, Vice Ministro de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.
- Ambas partes acordaron realizar el Protocolo para acelerar la liberalización y las facilidades de comercio para la exención fiscal de algunos productos y otros temas negociables.

2 – 4 de octubre de 2005

- El Sr. Kantathi Suphamongkhon, Ministro de Asuntos Exteriores, viajó a Perú para participar en la I reunión de la Comisión Conjunta de Cooperación Bilateral Perú - Tailandia mientras Oscar Martua de Romaña, Ministro de Asuntos Exteriores de Perú fue el presidente de la parte peruana.
- Después de la reunión, se dieron a conocer las conclusiones que abarcaron la promoción de la cooperación tanto multilateral como bilateral del comercio, la inversión, la agricultura, la pesca, la cultura, el turismo, la aviación, el transporte, la energía, las exploraciones mineras. Además, el Ministro de Asuntos Exteriores intercambió opiniones con Antonio Aranibar, Director General responsable de la Comunidad Andina en la Sede Central de la Comunidad Andina en Lima para estrechar las relaciones entre Tailandia y la Comunidad Andina de la que Perú es importante miembro fundador después de Colombia, Bolivia, Ecuador y Venezuela. En esta ocasión el Ministro de Asuntos Exteriores de Tailandia y el de Perú firmaron un Tratado de Asistencia Mutua en asuntos criminales.
- Al Ministro de Asuntos Exteriores de Tailandia le fue concedida la condecoración “El Sol del Perú”, en la categoría “Gran Cruz” por su papel en la promoción y la mejora de las relaciones entre Tailandia y Perú.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

- หลังจากการประชุม ได้มีการออกแถลงการณ์ร่วมซึ่งมีเนื้อหาสำคัญครอบคลุมการส่งเสริมความร่วมมือทั้งในกรอบพหุภาคีและทวิภาคีในด้านการค้าการลงทุน เกษตรกรรม ประมง วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การบิน การขนส่ง พลังงาน การทำเหมืองแร่ นอกจากนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนาย Antonio Aranbar, Director General responsible for the Andean Community ที่สำนักงานใหญ่ประชาคมแอนเดียนซึ่งตั้งอยู่ที่กรุงลิมา เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประชาคมแอนเดียน
- ในโอกาสนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกับนาย Oscar Martua de Roma รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรูได้ร่วมลงนามสนธิสัญญาว่าด้วยการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องทางอาญา (Treaty of Mutual Assistance in Criminal Matters)
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์ “The Sun of Peru” ชั้น “Grand Cross” ในฐานะที่มีบทบาทในการส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูให้แน่นแฟ้นขึ้น

วันที่ 1 - 4 พฤศจิกายน 2548

- ฝ่ายไทยเป็นเจ้าภาพจัดการเจรจา FTA ครั้งที่ 7 โดยมีนางอภิรดี ตันตราภรณ์ อธิบดีกรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ เป็นหัวหน้าคณะผู้แทนฝ่ายไทย และนาย Julio Chan Sanchez ผู้อำนวยการกิจการเอเปค กระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยวเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนเปรู
- ทั้งสองฝ่ายได้เจรจาเพื่อจัดทำ Early Harvest Package ในการลดภาษี ครอบคลุมสินค้าที่มีการลดภาษีเป็นศูนย์ทันที และเป็นศูนย์ภายใน 5 ปี โดยไทยลดภาษีเป็นศูนย์ให้เปรูทันทีร้อยละ 63.05 ของการนำเข้าสินค้าจากเปรูทั้งหมดและเปรูลดภาษีเป็นศูนย์ทันทีร้อยละ 66.83 ของการนำเข้าสินค้าทั้งหมดจากไทย
- สินค้าส่งออกของไทยไปเปรูที่จะได้รับประโยชน์ ได้แก่ รถปิคอัพ พลาสติก ยางและผลิตภัณฑ์ เครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้า เส้นใยสังเคราะห์ โทรทซ์ส์ โทรซาร์ คอมพิวเตอร์ เป็นต้น ส่วนเปรูจะได้ประโยชน์จากการลดภาษีของไทยในสินค้า สินแร่ต่างๆ (สังกะสี ดีบุก ทองแดง) รัตนชาติ ปลาหมึก ด้ายและผ้าทอขนสัตว์ สารฆ่ารา เป็นต้น

วันที่ 19 พฤศจิกายน 2548

- นายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยและนาย Oscar Martua de Roma รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรูได้ลงนามในพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู ในระหว่างการประชุมผู้นำเอเปคที่นครปูซาน เกาหลีใต้ โดยมี พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี และประธานาธิบดี Toledo เป็นสักขีพยาน

วันที่ 3 - 19 กุมภาพันธ์ 2549

- นาง Eliane Karp de Toledo ภริยาประธานาธิบดีเปรูเยือนไทย โดยเป็นแขกของรัฐบาลและมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง โดยได้นำคณะผู้แทนซึ่งประกอบด้วยผู้อำนวยการพิพิธภัณฑสถานที่มีชื่อเสียงของเปรู และผู้เชี่ยวชาญด้านการผลิตหม่อนไหมร่วมเดินทางมาด้วย
- ในการเดินทางเยือนไทยครั้งนี้ ภริยาประธานาธิบดีได้เข้าเฝ้าฯ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และร่วมงานเลี้ยงอาหารค่ำซึ่งนายกรัฐมนตรีและภริยาเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นเพื่อเป็นเกียรติที่บ้านพิษณุโลก

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

1 – 4 de noviembre de 2005

- Tailandia es el anfitrión en el VII Foro de Acuerdo de Libre Comercio (FTA) con la Sra. Aphiradi Tantraporn, Directora general del Departamento de Negociación de Comercio Internacional del Ministerio de Comercio, como presidenta, por parte tailandesa y Julio Chan Sánchez, Director de APEC, del Ministerio de Comercio Internacional y de Turismo como Presidente por parte peruana.
- Ambas partes se reunieron para realizar un “early harvest package” en la rebaja de impuestos de los productos que gozan de rebajas fiscales hasta eximirlos dentro de 5 años; mientras, Tailandia permite eximir los impuestos a los productos peruanos en un 63.05 % de los productos importados totales y Perú haría lo mismo en un 66.83 % de los productos importados totales procedentes de Tailandia.
- Los productos exportados de Tailandia a Perú que se beneficiarían son furgonetas, plástico, caucho y productos derivados, aparatos de aire acondicionado, lavadoras, tejidos cortos sintéticos, televisores, faxes, ordenadores, etc mientras Perú se beneficiaría de la rebaja fiscal para los minerales (zinc, estaño, cobre) piedras preciosas, calamares, hilos, lana y productos eliminador de hongos, etc.

Perú

19 de noviembre de 2005

- El Sr. Kantathi Suphamongkhon, Ministro de Asuntos Exteriores de Tailandia y Oscar Martínez de Romaña, Ministro de Asuntos Exteriores de Perú firmaron un Protocolo para acelerar la liberalización y facilidades de comercio entre Tailandia y Perú en la reunión de APEC en Pusan, Corea del Sur, en presencia del Dr. Thaksin Shinawatra, Primer Ministro tailandés y el Presidente peruano Toledo.

13 – 19 de febrero de 2006

- La Sra. Eliane Karp de Toledo, esposa del Presidente de Perú, acompañada del Director General de Museos reconocidos de Perú y los especialistas en la fabricación de gusanos de seda visitó Tailandia como invitada del Gobierno y de la Fundación “Mae Fa Luang”.
- Durante la visita, la Sra. Eliane Karp de Toledo fue recibida por S. A. R. la Princesa Maha Chakri Sirindhorn y el Primer Ministro y su esposa ofrecieron una cena en honor de la Princesa en la Mansión de Pitsanulok.
- La esposa del Presidente de Perú visitó el Museo Nacional, el discurso sobre Antropología en el Teatro Nacional y otro sobre la Globalización y la Democracia / Progreso de la democracia en Perú y Latinoamérica en la Biblioteca del Dr. Puay Ungphakorn, en la Universidad de Thammasart, la visita de Centro de Exhibición de Productos de OTOP, Instituto Nacional de Gusanos de Seda de Su Majestad la Reina, Proyectos de Desarrollo de Doi Tung, la Granja “Mae Fa Luang” y laboratorio de opio de la provincia de Chiang-Rai.

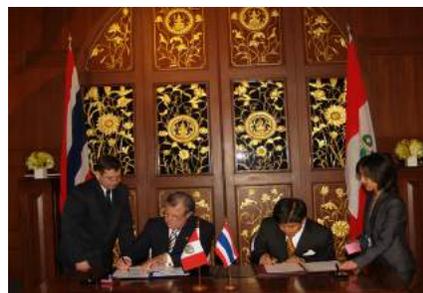
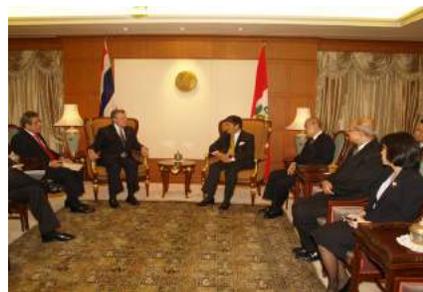
40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

- การกิจสำคัญของภริยาประธานาธิบดี ได้แก่ การเยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ บรรยายในหัวข้อเกี่ยวกับมานุษยวิทยา ณ โรงละครแห่งชาติ และในหัวข้อ “Globalization and Democracy / Democracy Process in Peru and Latin America” ณ ห้องสมุด ดร.ป๋วย อึ๊งภากรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เยี่ยมชมศูนย์แสดงสินค้า OTOP สถาบันหม่อนไหมแห่งชาติเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ โครงการพัฒนาตอยตุง ไไร่แม่ฟ้าหลวง และห่อฝิ่น จ.เชียงราย

วันที่ 24 - 27 กุมภาพันธ์ 2549

- นาย Oscar Ma rtua de Roma รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรูเดินทางเยือนไทยอย่างเป็นทางการ เพื่อกระชับความสัมพันธ์และฉลองครบรอบ 40 ปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างไทยกับเปรู
- นาย Oscar Ma rtua de Roma ได้เข้าเยี่ยมชมคารวะนายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รองนายกรัฐมนตรี และนายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
- ภายหลังการหารือทวิภาคีระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทั้งสองได้มีแถลงการณ์ร่วมผลักดันให้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระหว่างภาคเอกชนและคณะผู้แทนการค้าระหว่างกันให้มากขึ้น เปรูจะเร่งการแก้ไขการประกาศมาตรการสุขอนามัยในการนำเข้าข้าวจากประเทศไทยต่อองค์การการค้าโลก เร่งให้มีการเจรจาจัดทำความตกลงและบันทึกความเข้าใจต่างๆ ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างพิจารณา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างไทยกับประชาคมแอนเดียน
- ในโอกาสนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศทั้งสองได้ลงนามความตกลง 2 ฉบับ ได้แก่ (1) ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ และ (2) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางวิชาการระหว่าง Peruvian International Cooperation Agency (APCI) และสำนักงานความร่วมมือระหว่างประเทศ (สพร. ภายใต้กระทรวงการต่างประเทศ) นอกจากนี้ ได้เป็นสักขีพยานในการลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่าง “วิทยาลัยดุสิตธานี” กับ “สถาบัน Le Cordon Bleu ของเปรู” เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและเผยแพร่อาหารประจำชาติของทั้งสองประเทศ
- ในการเยือนครั้งนี้ รัฐมนตรีต่างประเทศทั้งสองได้เป็นเจ้าภาพร่วมในงานฉลองครบรอบ 40 ปี ความสัมพันธ์ ณ โรงแรม Four Seasons ซึ่งมีการแสดงดนตรีพื้นเมืองของเปรู

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

24 – 27 de febrero de 2006

- Oscar Martínez de Romaña, Ministro de Asuntos Exteriores de Perú hizo una visita oficial a Tailandia para estrechar más las relaciones entre ambas partes y para celebrar el 40 aniversario de las relaciones diplomáticas entre Tailandia y Perú.
- Durante esta visita se entrevistó con el Sr. Surakiat Sathirathai, Vice Primer Ministro y al Sr. Kantathi Suphamongkhon, Ministro de Asuntos Exteriores.
- Tras la reunión bilateral, ambos Ministros de Asuntos Exteriores, dieron a conocer el acuerdo de apoyo recíproco con el aumento de intercambio de visitas entre el sector privado y los delegados de comercio. Perú aceleró la rectificación de los controles sanitarios para la importación de arroz de Tailandia ante la Organización Mundial del Comercio, la realización del acuerdo y el memorandum, que en este momento están en el proceso de consideración y, además, promovió la cooperación entre Tailandia y la Comunidad Andina.
- En dicha ocasión ambos Ministros de Asuntos Exteriores firmaron dos acuerdos: (1) Acuerdo de Servicios de Transporte Aéreo y (2) Memorandum de cooperación académica entre la Agencia Peruana de Cooperación Internacional (APCI) y la Oficina de Cooperación Internacional. Fueron también testigos de la firma del acuerdo entre “el Colegio de Dusit Thani” y “el Instituto Le Cordon Bleu” de Perú para promover la cooperación y la divulgación turística de los dos países.
- En esta visita ambos Ministros de Asuntos Exteriores fueron anfitriones en la celebración del 40 aniversario de las relaciones entre Tailandia y Perú en el Hotel Four Seasons, en la cual hubo actuaciones de música tradicional peruana.

Perú

22 de junio de 2006

- El Gobierno tailandés pidió la opinión del Gobierno peruano acerca del nombramiento del Sr. Wittaya Phunsuwan, como embajador en Perú.

28 de julio de 2006

- La Embajada de Perú en Tailandia organizó la fiesta de “Pisco Night” en el Hotel Pathumwan Princess para dar a conocer la bebida Pisco Perú a los tailandeses. Asistió al acto el Sr. Kantathi Suphamongkol, Ministro de Asuntos Exteriores, algunos miembros del cuerpo diplomático y varios empresarios.

15 – 16 de agosto de 2006

- El Sr. Surakiat Sathianthai, Vice Primer Ministro y Ministro de Cultura en funciones visitó Perú para estrechar las relaciones bilaterales y multilaterales.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันที่ 28 กรกฎาคม 2549

- สถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทยจัดงาน Pisco Night ที่โรงแรมปทุมวันปริ๊นเซส เพื่อเผยแพร่ให้ชาวไทยรู้จักเครื่องดื่ม Pisco Peru โดยมีนายกันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ คณะทูตานุทูตและนักธุรกิจเข้าร่วมงาน

วันที่ 15 - 16 สิงหาคม 2549

- นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย รองนายกรัฐมนตรีและรักษาการรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเยือนเปรู เพื่อ กระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีและพหุภาคี
- ในโอกาสเยือนนี้ รองนายกรัฐมนตรีได้หารือขอราชการกับ Vice Admiral (Retired) Luis Alejandro Giampietri Rojas รองประธานาธิบดีของเปรู โดยได้มอบสารแสดงความยินดีของ พ.ต.ท. ดร. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในโอกาสที่นาย Alan Garcia Perez ได้เข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2549 นอกจากนี้ ยังได้เข้าพบนาย Jos Antonio Garcia Bela nde รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู นาย Alan Wagner รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และนาย Alfredo Fuentes Hernandez รักษาการเลขาธิการประชาคมแอนเดียน

วันที่ 24 กันยายน - 3 ตุลาคม 2549

- นายวิทยา พูลสุวรรณ เอกอัครราชทูตประจำกระทรวงการต่างประเทศ นำคณะเยือนเปรูเพื่อดำเนินการจัดทำสัญญาเช่าอาคารที่ทำการสำหรับสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ซึ่งตั้งอยู่เลขที่ 255 ถนน Los Incas เขต San Isidro กรุงลิมา และได้พบหารือเพื่อกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีกับนาง Martha Chavarri Dupuy รองปลัดกระทรวงการต่างประเทศด้านเอเชียและแปซิฟิก นาย Carlos Jose Pareja Rios อธิบดีกรมพิธีการทูต และนาย Jorge Salmon นายกเทศมนตรีเขต San Isidro

วันที่ 13 ตุลาคม 2549

- รัฐบาลเปรูให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งนายวิทยา พูลสุวรรณ เอกอัครราชทูตประจำกระทรวงการต่างประเทศ ดำรงตำแหน่งเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

วันที่ 16 พฤศจิกายน 2549

- นายเกริกไกร จิระแพทย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ และนางสาว Mercedes Ar oz Fernandez รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการค้าต่างประเทศและการท่องเที่ยวเปรูได้ร่วมลงนามพิธีสารเพิ่มเติมพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู ในระหว่างการประชุมรัฐมนตรีเอเปค ที่กรุงฮานอย เวียดนาม

25

Shai

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- En esta visita, el Vice Primer Ministro se reunió con el Vice Almirante (jubilado) Luis Alejandro Giampietri Rojas, Vice Presidente de Perú para transmitirle la felicitación del Dr. Taksin Chinnawat, Primer Ministro tailandés para Alan García Pérez, que fue nombrado Presidente de Perú el día 28 de julio de 2006. Además, visitó a José Antonio García Belaúnde, Ministro de Asuntos Exteriores de Perú, a Allan Wagner, Ministro de Defensa, y a Alfredo Fuentes Hernández, Secretario de la Comunidad Andina en funciones.

24 de septiembre – 3 de octubre de 2006

- El Sr. Wittaya Punsuwan, embajador del Ministerio, con un equipo, visitó Perú para proceder a la firma del contrato de arrendamiento de un local que serviría de sede de la embajada en Lima, ubicado en la calle Los Incas, número 255, en la zona de San Isidro. También se reunió con la Sra. Martha Chavarri Dupuy, Subsecretaria de la División de y Oceanía del Ministerio de Relaciones Exteriores, Carlos José Pareja Ríos, Director General del Departamento de Protocolo y con Jorge Salmón, alcalde de San Isidro, para estrechar las relaciones bilaterales.

Perú

13 de octubre de 2006

- El Gobierno de Perú aprobó el nombramiento del Sr. Wittaya Punsuwan, embajador adjunto al Ministerio para el cargo de embajador en Lima.

16 de noviembre de 2006

- El Sr. Kruekkrai Chirapat, Ministro de Comercio y la Srta. Mercedes Araoz Fernández, Ministra de Comercio Exterior y de Turismo firmaron el protocolo para acelerar la liberalización del comercio y las facilidades de comercio entre Tailandia y Perú durante la XIV reunión de ministros de APEC en Hanoi, Vietnam.

19 – 20 de noviembre de 2006

- Vice Almirante (jubilado) Luis Alejandro Giampietri Rojas, Vice Presidente hizo una visita oficial a Tailandia como invitado del Ministerio de Asuntos Exteriores después de la XIV Cumbre de Líderes de APEC en Vietnam.

2 de diciembre de 2006

- El Gobierno de Tailandia inauguró oficialmente la embajada en Lima y el Sr. Aphichat Wannayon fue nombrado consejero de la Embajada.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันที่ 19 - 20 พฤศจิกายน 2549

- Vice Admiral (Retired) Luis Alejandro Giampietri Rojas รองประธานาธิบดีเปรู ได้แวะเยือนไทยอย่างเป็นทางการโดยเป็นแขกของกระทรวงการต่างประเทศหลังจากการประชุมผู้นำเขตเศรษฐกิจเอเปค ครั้งที่ 14 ที่เวียดนาม

วันที่ 2 ธันวาคม 2549

- รัฐบาลไทยได้เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา อย่างเป็นทางการ โดยมีนายอภิชาติ วรรณายน อัครราชทูตที่ปรึกษาปฏิบัติหน้าที่อุปทูตชั่วคราว

วันที่ 30 มกราคม 2550

- พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง นายวิทยา พูลสุวรรณ ให้ดำรงตำแหน่ง เอกอัครราชทูตวิสามัญผู้มีอำนาจเต็มประจำสาธารณรัฐเปรู โดยมีถิ่นพำนัก ณ กรุงเทพมหานคร

วันที่ 11 เมษายน 2550

- นายวิทยา พูลสุวรรณ เอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา ได้ยื่นพระราชสาส์นตราตั้งต่อ นาย Alan Garcia P rez ประธานาธิบดีเปรู ณ ที่ว่าการเมือง Piura ซึ่งตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเปรู

วันที่ 20 สิงหาคม 2550

- นายสวิต คงสิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเยือนเปรูอย่างเป็นทางการ โดยได้พบหารือเพื่อกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคีและขยายโอกาสในความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับนาย Gonzalo Gutierrez Reinel รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู นาย Luis Alonzo Garcia Munoz-Najar รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ และ นาย Freddy Arturo Ehlers Zurita เลขาธิการประชาคมแอนเดียน รวมทั้งได้เป็นประธานในงานเลี้ยงรับรองเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมาอย่างเป็นทางการ
- โดยที่การเยือนดังกล่าวเป็นช่วงภายหลังที่เกิดแผ่นดินไหวทางตอนใต้ของประเทศเปรูเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2550 รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้แจ้งว่า นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้ส่งสารแสดงความเสียใจ พร้อมได้แจ้งถึงความปรารถนาของรัฐบาลไทยและมิตรจิตจากประชาชนชาวไทยในการมอบเงินบริจาค จำนวน 25,000 ดอลลาร์สหรัฐ รวมทั้งการบริจาคยาที่จำเป็นซึ่งเปรูขาดแคลน (มูลค่า 100,000 ดอลลาร์สหรัฐ) เพื่อช่วยเหลือประชาชนเปรูที่ประสบภัยพิบัติในครั้งนี้

Thai

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

30 de enero de 2007

- El Rey Bhumibol Adulyadej nombra a D. Widhya Bhoolsuwan como Embajador Extraordinario y Plenipotenciario ante la República de Perú, con residencia en Bangkok.

11 de abril de 2007

- El Embajador de Lima con residencia en Bangkok, Wittaya Bunsuwan, entregó las cartas credenciales al Presidente del Perú, Alan García Pérez, en el Ayuntamiento de Piura, situado al norte del país.

20 de agosto de 2007

- El Vice Ministro de Asuntos Exteriores, el Sr. Sawanit Khong-Siri, hizo una visita oficial al Perú para estrechar relaciones bilaterales y desarrollar la cooperación del comercio, de las inversiones y del turismo. Se reunió con el Vice Ministro de Asuntos Exteriores, Gonzalo Gutiérrez Reinel, el Vice Ministro de Comercio, Luis Alonzo García Muñoz-Najar, y el Secretario de la Comunidad Andina, Freddy y Arturo Ehlers Zurita. Durante esta visita el Vice Ministro tailandés fue nombrado oficialmente Presidente de la fiesta inaugural de la Embajada en Lima.
- Como la visita fue realizada tras el terremoto que tuvo lugar en el sur del Perú el día 16 de agosto de 2007, el Vice Ministro de Asuntos Exteriores refirió que el Primer Ministro y el Ministro de Asuntos Exteriores habían manifestado su pesar y que el Gobierno de Tailandia gracias a la generosidad del pueblo tailandés haría llegar a Perú una donación de 25,000 dólares EE.UU. y los medicamentos necesarios en estos momentos por un valor de 100,000 dólares EE.UU. para ayudar a los damnificados.

Perú

ความสัมพันธ์
ไทย - เปรู

Las relaciones entre Tailandia y Perú

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Tendencias y líneas directrices de las relaciones entre Tailandia y Perú

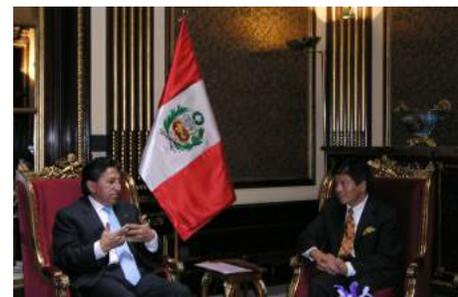
Primeras relaciones

Cuando, antes, se mencionaba Perú, la mayoría de la gente sabía muy poco de aquel país. Se sabía únicamente que Perú está en América del Sur, muy lejos de Tailandia. Posiblemente algunos habrán oído hablar algo del Imperio Inca Machu Picchu o del Profesor Hernando de Soto, eminente experto en Economía. Sin embargo, en los últimos cinco años las relaciones entre ambos países se han intensificado mucho. Se realizan amplios intercambios a alto nivel por ambas partes, e incluso, el dirigente peruano ha participado en la Cumbre de APEC celebrado recientemente en Bangkok.

Hacia los años sesenta, el gobierno del Perú encargó a la Embajada del Perú en la India que propusiera a nuestro país el inicio de relaciones diplomáticas justificando que Perú deseaba expandir sus relaciones diplomáticas con los países del sureste de Asia y particularmente con Tailandia, uno de los países más importantes de la zona, además de haber sido siempre un país independiente. La intención era entablar prósperas relaciones comerciales entre ambos países, habido cuenta de que Tailandia exporta muchos productos que necesita Perú y a su vez Perú podría importar algunos productos peruanos. El gobierno tailandés comprendiendo que los dos países comparten intereses en este sentido, se propuso entablar estas relaciones con fines duraderos¹. De este modo, ambos gobiernos comenzaron sus relaciones diplomáticas a partir de 1965.

Desde entonces las relaciones bilaterales se han mantenido sin dificultad si bien limitadas a un número restringido de contactos y un volumen de comercio entre ambos, aun reducido. En 1991 la cifra de intercambios comerciales entre los dos países era de 24.7 millones de dólares: 22.5 millones de dólares para las exportaciones de Tailandia y 2.2 millones de dólares para las importaciones del Perú.

¹ Correo aéreo número 1468/2508 con fecha 11 de noviembre de 1965

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ความสัมพันธ์ไทย-เปรู

ความสัมพันธ์ในยุคเริ่มต้น

เมื่อก้าวถึงเปรู คนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยรู้จักประเทศนี้มากนัก รู้เพียงแต่ตั้งอยู่ในทวีปอเมริกาใต้และห่างไกลจากไทยมาก แต่อาจจะได้ยินคำกล่าวขานถึงเมืองบาซูบิกชู อาณาจักรอินคา หรืออาจารย์เศรษฐศาสตร์ชื่อ นาย Hernando de Soto แต่ในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ความสัมพันธ์ไทย-เปรู มีปฏิสัมพันธ์มากขึ้น มีการแลกเปลี่ยนการเยือนระดับสูงมากขึ้น คนไทยมีโอกาสรู้จักผู้นำเปรู ในการประชุมเอเปคที่กรุงเทพฯ เมื่อปี 2546

หากศึกษาย้อนกลับไปที่เมื่อ 40 ปีที่แล้ว รัฐบาลเปรูได้มอบหมายให้สถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำอินเดียนเดียทบทวนขอสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตกับไทย โดยให้เหตุผลว่า รัฐบาลเปรูมีความปรารถนาที่จะขยายความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีความสำคัญในภูมิภาคนี้ อีกทั้งเป็นชาติที่มีเอกราชมาช้านาน จึงหวังที่จะให้ทั้งสองประเทศเพิ่มการติดต่อทางการค้าระหว่างกันมากขึ้น โดยไทยมีสินค้าหลายอย่างที่เปรูต้องการและเปรูก็อาจส่งสินค้าบางอย่างมาไทยได้ ซึ่งรัฐบาลไทยเห็นว่า ทั้งสองประเทศมีแนวคิดเห็นที่คล้ายคลึงกันหลายประการ ย่อมเป็นรากฐานแห่งความสัมพันธ์ที่มั่นคงตลอดกาล¹ จึงได้เริ่มกระชับความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันนับตั้งแต่ปี 2508 เป็นต้นมา

การค้าระหว่างกันยังอยู่ในระดับต่ำ ในปี 2534 การค้าระหว่างสองประเทศมีมูลค่า 24.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยส่งออก 22.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และนำเข้าจากเปรู 2.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อย่างไรก็ตาม โดยที่รัฐบาลเปรูในสมัยอดีตประธานาธิบดี Alberto Fujimori ซึ่งมีเชื้อสายญี่ปุ่น และเคยเดินทางเยือนไทยอย่างไม่เป็นทางการในปี 2534 ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและกระชับความสัมพันธ์ทวิภาคี ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและการค้ากับประเทศในภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกให้มากขึ้น ในปี 2535 รัฐบาลเปรูจึงได้เปิดสถานเอกอัครราชทูตประจำประเทศไทย แม้ว่าเปรูกำลังประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจก็ตาม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ด้านต่างๆ โดยเฉพาะในด้านเศรษฐกิจและการค้าให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เนื่องจากทั้งสองประเทศต่างเป็นสมาชิกภูมิภาคขอบชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก (Pacific Rim)

¹ ไพบรณีย์อากาศ ที่ 1468 / 2508 ลงวันที่ 11 พฤศจิกายน 2508

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

El ex-presidente Alberto Fujimori, de origen japonés, después de una visita no oficial realizada a Tailandia en 1991, dio prioridad a la promoción y mejora de las relaciones bilaterales, tanto en la política, como en la economía y el comercio con los países de la zona Asia-Pacífico. En 1992, el gobierno del Perú inauguró la Embajada de Perú en Bangkok, a pesar de la crisis económica a la que estaba enfrentado el país; su propósito era mejorar las relaciones a distintos niveles, especialmente el de la economía y el comercio puesto que ambos países son miembros del Grupo Pacífico y Tailandia, líder de los países del Sureste asiático, había conseguido en su economía un índice del 7% de crecimiento económico anual, convirtiéndose en uno de los países con el índice más alto de desarrollo económico del mundo. Por tal motivo, los inversionistas peruanos y otros muchos inversionistas extranjeros ven en Tailandia una gran potencia a nivel regional.

Mejora de las relaciones

Si se midiera el proceso de las relaciones entre Tailandia y Perú por el número de encuentros realizados tras la inauguración de la Embajada de Perú en Bangkok en 1992, se podría decir que éste ha sido rápido e intenso pues desde esa fecha se han producido muchas visitas a todos los niveles. Por parte de familia real tailandesa, el Príncipe heredero Vachiralongkorn y la Princesa Chulabhorn Walailak visitaron Perú en 1993 y en 2000 respectivamente; por su parte, la Princesa Kalaya Niwatana hizo una visita privada al Perú en abril de 1992, tras las dos visitas de Alberto Fujimori a Tailandia en 1991. En 1996, el ex-presidente, Alejandro Toledo viajó a Tailandia para participar en el Foro Económico de Asia-Pacífico (APEC) en 2003. A nivel gubernamental, Chuan Leekpai, ex-primer ministro tailandés visitó Perú en 1999; Surakiat Sathianthai, ex-vice ministro, en 2006 y Kantathi Suphamongkhon, exministro de Relaciones Exteriores hicieron igualmente varias visitas oficiales a Perú.

Un acontecimiento que se inscribe en el marco de las relaciones entre ambos países tuvo lugar el 2 de diciembre de 2006 cuando el gobierno tailandés inauguró la Embajada de Tailandia en Lima para servir de punto de partida para las relaciones de amistad entre Tailandia y Perú y entre Tailandia y la Comunidad Indiana² teniendo en cuenta que Perú puede representar para Tailandia, además de una vía de intercambios puerta económica, una puerta de entrada a Latinoamérica a largo plazo.

La historia global de las relaciones entre ambos países queda reflejada en el aumento del valor comercial. Durante los 10 años posteriores a la inauguración de la Embajada de Perú en Bangkok, la cuantía total del comercio ascendió a 54.8 millones de dólares (en 2002), cifra que representa el doble

² Es un organismo miniregional de integración económica y social, fundado el día 26 de mayo de 1969 bajo el Acuerdo de Cartagena con el objetivo de desarrollar con equilibrio los países miembros y la participación en el proceso de integración regional orientado hacia el Mercado latinoamericano común que estaba formado por cinco países fundadores: Bolivia, Colombia, Ecuador, Perú y Venezuela, pero posteriormente Venezuela pidió ser dada de baja como miembro del grupo.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

นอกจากนี้ไทยเป็นสมาชิกที่มีบทบาทนำในอาเซียน และประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่องประมาณร้อยละ 7 ต่อปี ซึ่งนับว่าเป็นประเทศที่มีอัตราการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่สูงประเทศหนึ่งของโลก ส่งผลให้นักลงทุนต่างชาติรวมทั้งเปรูมองเป็นฐานการผลิตที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

พัฒนาการความสัมพันธ์ที่กระชับแน่นแฟ้นขึ้น

หากจะใช้การแลกเปลี่ยนการเยือนเป็นเครื่องวัดพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรู หลังจากการเปิดสถานเอกอัครราชทูตเปรูประจำประเทศไทย ในปี 2535 ได้มีการแลกเปลี่ยนการเยือนมากขึ้นในทุกระดับ พระบรมวงศานุวงศ์ของไทยเสด็จ เยือนเปรู 3 พระองค์ ได้แก่ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี เสด็จเยือนในปี 2536 และปี 2543 ตามลำดับ และสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์เสด็จเยือนเปรูเป็นการส่วนพระองค์ในเดือนเมษายน 2535 ในขณะที่ผู้นำระดับสูงของเปรู นาย Alberto Fujimori อดีตประธานาธิบดีเปรูเดินทางเยือนไทย 2 ครั้ง ในปี 2534 และ 2539 ตามลำดับ และนาย Alejandro Toledo อดีตประธานาธิบดีเปรูเดินทางเยือนไทยเพื่อเข้าร่วมประชุมเอเปค ในปี 2546 ในระดับหัวหน้ารัฐบาลไทย นายชวน หลีกภัย อดีตนายกรัฐมนตรีเยือนเปรูในปี 2542 นายสุรเกียรติ์ เสถียรไทย อดีตรองนายกรัฐมนตรีเยือนเปรูในปี 2549 และนายกันตธีร์ ศุภมงคล อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศได้เดินทางเยือนเปรูอย่างเป็นทางการจำนวนหลายครั้งเช่นกัน

เหตุการณ์สำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองประเทศเกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2549 รัฐบาลไทยได้เปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา อย่างเป็นทางการเพื่อเป็นช่องทางในการติดต่อและสานสัมพันธ์ระหว่างไทย - เปรู และไทยกับประชาคมแอนเดียน² โดยเล็งเห็นว่าเปรูสามารถเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจและเป็นประตูสู่ภูมิภาคลาตินอเมริกาของไทยในระยะยาว

ภาพรวมความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศที่ใกล้ชิดมากขึ้นยังสะท้อนได้จากมูลค่าการค้ารวมที่เพิ่มมากขึ้น โดยในช่วง 10 ปีหลังจากเปรูเปิดสถานเอกอัครราชทูตในกรุงเทพฯ ปริมาณการค้ามีมูลค่าทั้งสิ้น 54.8 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2545 เพิ่มขึ้นเกือบ 2 เท่าจากปี 2535 และเพิ่มอย่างต่อเนื่องในแต่ละปีถัดมา นอกจากนี้ ทั้งสองฝ่ายได้จัดทำความตกลงและกรอบความร่วมมือโดยครอบคลุมสาขาต่างๆ จำนวนถึง 25 ฉบับ³ (ซึ่งมากที่สุดสำหรับการจัดทำความตกลงทวิภาคีกับประเทศในลาตินอเมริกา) และอยู่ในระหว่าง

² เป็นองค์การระดับอนุภูมิภาคเพื่อการบูรณาการทางเศรษฐกิจและสังคม ก่อตั้งเมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม ค.ศ. 1969 ภายใต้ความตกลง Cartagena Agreement เพื่อวัตถุประสงค์ในการพัฒนาอย่างสมดุลระหว่างประเทศสมาชิก และการมีส่วนร่วมในกระบวนการรวมตัวในภูมิภาค โดยมุ่งสู่การเป็นตลาดร่วมลาตินอเมริกา (Latin American Common Market) ประกอบด้วยสมาชิกก่อตั้ง 5 ประเทศ คือ โบลิเวีย โคลอมเบีย เอกวาดอร์ เปรู และเวเนซุเอลา ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 22 เมษายน ค.ศ. 2006 เวเนซุเอลาได้ถอนตัวจากการเป็นสมาชิก

³ (1) คตล. การส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (2534) (2) MOU ความร่วมมือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารระหว่างตลาดหุ้นไทยและตลาดหุ้นลิมา (2537) (3) คตล. การจัดตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อความร่วมมือทวิภาคี (2537) (4) คตล. ทางการค้า (2539) (5) คตล. ระหว่างสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยกับสหพันธ์สถาบันผู้ประกอบการเอกชนเปรู (2539) (6) คตล. ระหว่างธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยกับสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของเปรู (2539) (7) MOU ระหว่างสำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติและสภาวิทยาศาสตร์ของเปรู (2539) (8) คตล. ด้านการประมง (2539) (9) คตล. ด้านการขนส่งทางอากาศ (2539) (10) คตล. ความร่วมมือด้านวิชาการระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับกระทรวงศึกษาธิการเปรู (2539) (11)

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

de la de 1992; y a partir de esa fecha ha seguido aumentando cada año. Además, ambos países han creado 25 marcos de acuerdo³ y cooperación para diferentes sectores, lo que representa el mayor número de acuerdos bilaterales realizados con los países latinoamericanos. Otros 14 marcos⁴ están en proceso de negociación. Asimismo, acuerdos con repercusión económica bastante clara que están en proceso son la realización de un memorandum de cooperación energética llamada MOU (Comisión de Cooperación Conjunta de Negocio de Petróleo y Gas entre PTT Compañía Pública Limitada, PTT Cooperación Pública de Producción y Exploración (PTTEP) y PETROPERU), y un acuerdo para la creación de la zona de libre comercio (FTA) que incluye el comercio, el comercio de servicios, la inversión y reglas de comercio que FTA ha realizado desde principios del 2004 hasta finales de 2006. Ambas partes han podido firmar el trámite jurídico para acelerar el libre comercio y facilitar el comercio entre Tailandia y Perú (Early Harvest) de las mercancías de ambos países, que verán rebajar su impuesto a cero y aquellas que lo serán dentro de 5 años. Sin embargo, para que entren en vigor los acuerdos, ambas partes seguirán negociando. Perú está clasificado como el séptimo cliente de Tailandia en Latinoamérica. En 2006 la cifra de intercambios comerciales entre ambos países fue de 149.2 millones de dólares, lo que equivale a un 0.06 % del valor del comercio total de Tailandia, cuyo balance comercial de 33.9 millones de dólares conoce actualmente

34

Perú

³ (1) Acuerdo de Promoción y Protección de Inversión (1991) (2) MOU Cooperación de Intercambio de Información entre el mercado de bolsa de Tailandia y el de Lima (1994) (3) Acuerdo de Formación de Comisión Conjunta de Cooperación Bilateral (1994) (4) Acuerdo de Comercio (1996) (5) Acuerdo entre Consejo de Cámara de Comercio de Tailandia y la Federación de Cooperación del Sector Privado de Perú (1996) (6) Acuerdo entre el Banco de exportación e importación de Tailandia y la Corporación Financiera de Desarrollo del Perú (1996) (7) MOU entre la Oficina Nacional de Desarrollo Científico y Tecnológico y el Consejo Científico de Perú (1996) (8) Acuerdo de Pesca (1996) (9) Acuerdo de Transporte Aéreo (1996) (10) Acuerdo de Cooperación Académica entre la Oficina Universitaria y el Ministerio de Educación de Perú (1996) (11) Acuerdo de Entorno (1996) (12) Acuerdo de Turismo (1996) (13) Acuerdo entre la Academia Diplomática y el Centro de Estudios Internacionales (1996) (14) MOU entre la Asociación bancaria de Perú y la Asociación bancaria de Tailandia (1996) (15) Acuerdo de Transporte Marítimo (1999) (16) MOU de Control de Drogas, sustancias con efectos mentales y sustancias de base (1999) (17) Acuerdo de Exención de Visado para pasaportes diplomáticos y oficiales y pasaporte ordinario (1999) (18) Acuerdo entre el Consejo de Industria de Tailandia y el de Perú (1999) (19) Acuerdo entre la Cámara de Comercio de Tailandia y la de Lima (2002) (20) Acuerdo de Asociación Económica más Cercana (CEP) (2004) (21) Acuerdo cultural (2004) (22) Tratado de Ayuda Recíproca de Crimen (2005) (23) Acuerdo de Servicio de Aviación (2006) (24) MOU de Cooperación Académica entre la Oficina Internacional para el Desarrollo de Tailandia y Agencia de Cooperación Internacional de Perú (2006) (25) MOU entre el Colegio de Dusit Thani y el Instituto "Le Cordon Bleu" de Perú (2006)

⁴ (1) Acuerdo de FTA (2) Acuerdo de Exención de Impuestos múltiples (3) MOU de Entrega de Objetos de valor cultural al país de origen entre el Departamento de Bellas Artes y Instituto de Cultura de Perú (4) Acuerdo de Museos entre el Instituto Nacional de Cultura de Perú y el Departamento de Bellas Artes (5) Acuerdo de Deporte (6) Acuerdo de Energía (7) Acuerdo de Sanidad (8) Acuerdo de Agricultura (9) Tratado de Extradición de Delinquentes (10) Tratado de Traslado de Presos (11) Acuerdo de Prevención y Control de Epidemias (12) Acuerdo de Reciprocidad y Protección de Recursos geográficos (13) Memorandum de Cooperación de Cultivo de Gusanos de Seda entre el Ministerio de Agricultura de Tailandia y el de Perú (14) Acuerdo de Conservación de conocimiento innovador y saber folklórico.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

การเจรจาจำนวน 14 ฉบับ⁴ ทั้งนี้ ความตกลงที่อยู่ระหว่างการเจรจาและมีความสำคัญในเชิงเศรษฐกิจ การค้าที่ค่อนข้างชัดเจน คือ การจัดทำบันทึกความร่วมมือด้านพลังงาน (MOU on the Joint Cooperation Committee on Oil and Gas Business Cooperation among PTT Public Company Limited, PTT Exploration and Production Public Co., Ltd. (PTTEP) and PETROPERU) และความตกลงการจัดตั้งเขตการค้าเสรี (FTA) ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมทั้งด้านการค้า การค้าบริการ การลงทุน และระเบียบทางการค้า ซึ่งการเจรจา FTA ดังกล่าวได้เริ่มขึ้นตั้งแต่ต้นปี 2547 และมีความคืบหน้ามาตามลำดับ จนเมื่อปลายปี 2548 ทั้งสองฝ่ายสามารถลงนามในพิธีสารเพื่อเร่งเปิดเสรีการค้าและอำนวยความสะดวกทางการค้าระหว่างไทยกับเปรู (Early Harvest) สำหรับสินค้าที่ทั้งสองฝ่ายจะลดภาษีเป็นศูนย์ทันที และสินค้าที่จะลดภาษีเป็นศูนย์ภายใน 5 ปี อย่างไรก็ตาม เพื่อให้ความตกลงมีผลบังคับใช้สมบูรณ์ทั้งสองฝ่ายยังจะต้องเจรจาในรายละเอียดกันต่อไป

เปรูเป็นคู่ค้าอันดับ 7 ของไทยในลาตินอเมริกา โดยในปี 2549 การค้าสองฝ่ายมีมูลค่า 149.2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 0.06 ของมูลค่าการค้ารวมของไทย ไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้าคิดเป็นมูลค่า 33.9 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยไทยนำเข้า 91.5 ล้านดอลลาร์สหรัฐ และส่งออก 57.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าที่ไทยส่งออกไปเปรู ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เม็ดพลาสติก ด้ายและเส้นใยประดิษฐ์ ตู้เย็น ตู้แช่แข็ง ผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องซักผ้าและเครื่องซักแห้ง พลาสติก ไมโครเวฟ ส่วนสินค้าที่ไทยนำเข้าจากเปรู ได้แก่ สินแร่โลหะ สัตว์และผลิตภัณฑ์จากสัตว์รวมทั้งปลาปน สัตว์น้ำสด แช่เย็น หรือแช่แข็ง หรือแปรรูป สินค้าอุปโภคบริโภค พลาสติก เคมีภัณฑ์ ผ้าผืน ผักและผลไม้

คตล. ด้านสิ่งแวดล้อม (2539) (12) คตล. ด้านการท่องเที่ยว (2539) (13) คตล. ระหว่างสถาบันการทูตเปรูกับศูนย์ศึกษาการต่างประเทศ (2539) (14) MOU ระหว่างสมาคมธนาคารของเปรูและสมาคมธนาคารไทย (2539) (15) คตล. ด้านการขนส่งทางทะเล (2542) (16) MOU ด้านการควบคุมยาเสพติด วัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทและสารตั้งต้น (2542) (17) คตล. การยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการและหนังสือเดินทางธรรมดา (2542) (18) คตล. ระหว่างสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยกับสมาคมอุตสาหกรรมแห่งเปรู (2542) (19) คตล. ระหว่างหอการค้าไทยและหอการค้าลิมา (2545) (20) คตล. การเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจที่ใกล้ชิดยิ่งขึ้น (CEP) (2546) (21) คตล. ทางวัฒนธรรม (2546) (22) สนธิสัญญาว่าด้วยความช่วยเหลือซึ่งกันและกันในเรื่องอาญา (2548) (23) คตล. การบริการเดินอากาศ (2549) (24) MOU ความร่วมมือทางวิชาการระหว่างสำนักงานความร่วมมือเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของไทยกับ The Peruvian International Cooperation Agency (2549) (25) MOU ระหว่างวิทยาลัยดุสิตธานีกับสถาบัน Le Cordon Bleu ของเปรู (2549)

⁴ (1) คตล. FTA (2) คตล. การยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (3) MOU เกี่ยวกับการส่งคืนวัตถุที่มีค่าในเชิงวัฒนธรรมให้แก่ประเทศต้นกำเนิดระหว่างกรมศิลปากรกับสถาบันวัฒนธรรมเปรู (4) คตล. ด้านพินิจภักดิ์ระหว่างสถาบันวัฒนธรรมแห่งชาติเปรูและกรมศิลปากร (5) คตล. ด้านกีฬา (6) คตล. ด้านพลังงาน (7) คตล. ด้านสาธารณสุข (8) คตล. ด้านการเกษตร (9) สนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (10) สนธิสัญญาว่าด้วยการโอนตัวนักโทษ (11) คตล. ด้านการป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายโรคระบาด (12) คตล. การยอมรับซึ่งกันและกันและการคุ้มครองแหล่งกำเนิดทางภูมิศาสตร์ (13) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือในการเพาะเลี้ยงไหมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงเกษตรของเปรู และ (14) ความตกลงว่าด้วยการคุ้มครองความรู้ นวัตกรรมและความชำนาญพื้นบ้าน

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

un déficit, al ascender las importaciones a 91.5 millones de dólares mientras que las exportaciones alcanzan solamente a un 57.7 millones de dólares.

El acuerdo de la zona de libre comercio

Los productos que Tailandia exporta a Perú son, por ejemplo, automóviles, instrumentos e ingredientes, plásticos, hilos y tejidos sintéticos, frigoríficos, congeladores, productos de resinas, lavadoras, lavadora-secadoras, microondas. Los productos que Tailandia importa del Perú son, por ejemplo, minerales, animales y productos derivados como pescado molido, animales acuáticos frescos, tanto congelados como supercongelados, productos transformados, productos de consumo, plásticos, productos químicos, textiles, verduras y frutas.

Tailandia y Perú no han invertido más en los respectivos países seguramente debido a la gran distancia geográfica que hay entre ellos. El número de tailandeses en Perú y el de los peruanos en Tailandia es pequeño. Incluso, la tradición de invertir en países que se encuentran lejos es casi inexistente

Estadísticas del comercio entre Tailandia y Perú

(valor : millones de dólares)

Listado	2546	2547	2548	2549
Valor del comercio	55.8	73.7	89.2	149.2
Exportación	19.4	32.0	44.7	57.7
Importación	36.3	41.7	44.5	91.5
Balanza comercial	-16.9	-9.7	0.2	-33.9

Fuente : Centro de Tecnología de Información y Comunicación en colaboración con la Dirección General de Aduanas

tanto en Tailandia como en Perú. Sin embargo, cabe destacar que la Compañía Ajethai de Perú se ha instalado en Tailandia a mediados de febrero de 2006 para fabricar el “agua negra” bajo el nombre de “Big Cola” y desde Tailandia envía sus productos para ser vendidos en la región.

Hasta ahora los gobiernos de ambos países han intentado encontrar el modo y oportunidad para invertir y cada uno espera que el otro sea puerta de entrada al comercio y un socio estratégico. Por su ubicación geográfica en el centro del Suramérica, Perú podrá representar para Tailandia un nuevo mercado que le permitirá entrar en los mercados de América del Sur, es decir, en el MERCOSUR (Brasil, Argentina, Paraguay y Uruguay) y en la Comunidad Andina (Bolivia, Colombia y Perú). Tailandia tiene disponibilidad de infraestructuras, sistema de comunicación, transporte y una política clara de promoción del comercio y de inversión y, además, ofrece flexibilidad de reglas de inversión. Por

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

สถิติการค้าระหว่างไทยกับเปรู

(มูลค่า : ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

รายการ	2546	2547	2548	2549
มูลค่าการค้า	55.8	73.7	89.2	149.2
การส่งออก	19.4	32.0	44.7	57.7
การนำเข้า	36.3	41.7	44.5	91.5
ดุลการค้า	-16.9	-9.7	0.2	-33.9

ที่มา: ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยความร่วมมือของกรมศุลกากร

ไทยและเปรูมีการลงทุนระหว่างกันไม่มากนัก อาจมีสาเหตุมาจากระยะทางที่ห่างไกลกัน จำนวนคนไทยที่อาศัยอยู่ในเปรูและคนเปรูที่อาศัยอยู่ในไทยยังมีจำนวนน้อยมาก นอกจากนี้วัฒนธรรมการลงทุนในต่างประเทศของนักธุรกิจของทั้งสองประเทศที่ยังมีความคล้ายคลึงกันคือ ไม่นิยมเดินทางเพื่อไปลงทุนในต่างประเทศซึ่งห่างไกลจากประเทศของตน อย่างไรก็ตาม บริษัท AjeThai ของเปรูได้เข้ามาลงทุนเพื่อผลิตน้ำอัดลม “น้ำดำ” ในประเทศไทย ภายใต้ชื่อ “Big Cola” เมื่อกลางเดือนกุมภาพันธ์ 2549 และประสงค์ใช้ไทยเป็นศูนย์กลางในการผลิตเพื่อส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายในภูมิภาค

เท่าที่ผ่านมา รัฐบาลของทั้งสองประเทศพยายามที่จะแสวงหาช่องทางและโอกาสในการลงทุนระหว่างกันโดยหวังที่จะให้อีกประเทศเป็นประตูการค้าและหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์ (strategic partnership) โดยเปรูเป็นประเทศที่ตั้งอยู่กึ่งกลางของทวีปอเมริกาใต้ จึงเหมาะที่จะเป็นตลาดใหม่หรือช่องทางให้ไทยเข้าสู่ตลาดในภูมิภาคอเมริกาใต้ คือ กลุ่ม MERCOSUR (บราซิล อาร์เจนตินา พารากวัยและอุรุกวัย) และกลุ่มประชาคมแอนเดียน (โบลีเวีย โคลอมเบีย เอกวาดอร์ และเปรู) ส่วนไทยมีความพร้อมในด้านโครงสร้างสาธารณูปโภค ระบบสื่อสาร การคมนาคม รวมทั้งมีนโยบายส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่ชัดเจน และมีกฎระเบียบด้านการลงทุนที่เปิดกว้าง นอกจากนี้ไทยยังมีบทบาทแข่งขันในเวทีระหว่างประเทศทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งสามารถเป็นหุ้นส่วนและพันธมิตรทางการเมืองในการผลักดันนโยบายต่างๆ ที่สนใจร่วมกัน และสร้างอำนาจต่อรองในผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศกำลังพัฒนาได้ เปรูยังเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยมีแร่ธาตุที่สำคัญ เช่น เหล็ก ทองแดง และทอง (ผลิตมากเป็นอันดับ 6 ของโลก) เงิน (ผลิตมากเป็นอันดับ 2 ของโลก) สังกะสี ตะกั่ว บิโตรเลียม ก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ และทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ซึ่งเปรูได้เชิญชวนให้นักธุรกิจของไทยเข้าไปลงทุนในสาขาต่างๆ ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมโรงแรมเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยว (2) ร้านอาหารไทย (3) ก่อสร้างเส้นทางคมนาคม (4) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้ เช่น เฟอร์นิเจอร์ โดยพร้อมให้สัมปทาน 50 ปี ซึ่งหากนักลงทุนไทยใช้ไม้จากเปรูเพื่อผลิตเฟอร์นิเจอร์เพื่อส่งออกไปยังสหรัฐฯ ได้รับการยกเว้นภาษี (5) อุตสาหกรรมประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และ (6) การสำรวจขุดเจาะแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ โดยเปรูเคยแจ้งว่าพร้อมที่จะให้สัมปทานในการสำรวจขุดเจาะก๊าซและน้ำมันแก่ไทย ซึ่งปัจจุบันมีเพียงเกาหลีใต้และแอลจีเรียที่เข้าไปดำเนินการ⁵

⁵ ฝ่ายเปรูได้เชิญชวนให้นักธุรกิจไทยไปร่วมลงทุนในสาขาต่างๆ ในช่วงการเยือนเปรูของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อเดือนตุลาคม 2548 และการเยือนไทยของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู เมื่อปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2549

37

Thai

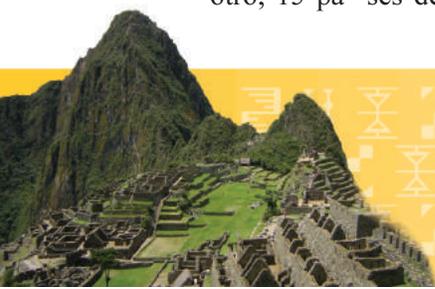
40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

otro lado, Tailandia desempeña un papel fundamental en el escenario internacional de la política, la economía y la sociedad, lo que le permite ser socio y aliado político capaz de determinar políticas de varios países con intereses comunes; dispone, asimismo, de poder negociador en la agenda de los países en vía de desarrollo. Perú, por su parte, es rico en recursos naturales; minerales importantes como el hierro, el oro, el cobre (es el sexto país del mundo), la plata (es el segundo país del mundo), el zinc, el plomo, el petróleo, el gas natural, bosques y recursos marinos. Perú invita a los empresarios tailandeses a que inviertan en diferentes áreas como (1) en la industria hotelera para el desarrollo del turismo de Perú (2) en Restaurantes tailandeses (3) en la Construcción de vías de comunicación (4) en la Industria de la madera: muebles con concesión de 50 años y exención de impuestos para aquellos inversionistas tailandeses que utilicen la madera peruana para fabricar muebles con el fin de exportar a los Estados Unidos (5) en la Industria pesquera y el cultivo de animales acuáticos, (6) en la exploración de petróleo y gas natural cuya concesión está disponible para Tailandia, aunque en la actualidad Corea del Sur y Algeria los están explotando.

En cuanto a las relaciones culturales, ambas partes promueven la comunicación entre y hacia los ciudadanos. El 17 de febrero de 2006 el Colegio de Dusit Thani y el instituto “Le Cordon de Bleu Peru” firmaron un acuerdo de promoción y cooperación, y a consecuencia de ello surgió un proyecto de intercambio de cocineros. Además, se negocia hacer un acuerdo de cooperación. Tailandia emprendió el proyecto del Festival de Gastronomía tailandesa para mostrar la preparación de platos tailandeses como el “mieng-kham”, ensalada de carne, tallarines fritos al estilo tailandés, sopa picante de gambas y curry verde con coco, a los funcionarios del Ministerio de Asuntos Exteriores de Perú, al cuerpo diplomático, a estudiantes y profesores, a propietarios de restaurantes, academias de gastronomía y a cocineros de diferentes restaurantes limeños.

Tailandia y Perú se aproximan y cooperan en escenarios de diversa naturaleza. Ambos son miembros constituyentes del escenario de cooperación entre el Este de Asia Oriental y Latinoamérica (FEALAC) que fue creado en 1999 para unir las áreas de Asia Oriental y Latinoamérica. Promueven la cooperación en todos los aspectos. Cuentan con 15 países asiáticos miembros de los cuales 10 son miembros de ASEAN; China, Japón, Corea del Sur, Australia y Nueva Zelanda por un lado, y por otro, 15 países de Latinoamérica que son Perú, Colombia, Bolivia, Venezuela, Ecuador, Brasil,

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ในกรอบความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรม ทั้งสองฝ่ายได้ส่งเสริมการติดต่อในระดับประชาชน โดยเมื่อวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2549 วิทยาลัยดุสิตธานีและสถาบัน Le Cordon Bleu Peru ได้ร่วมลงนามบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันของทั้งสองฝ่าย ซึ่งทั้งสองสถาบันได้ดำเนินโครงการแลกเปลี่ยนพ่อครัว แม่ครัวระหว่างกันแล้ว นอกจากนี้ ไทยและเปรูอยู่ระหว่างการจัดทำความตกลงว่าด้วยความร่วมมือด้านพิพิธภัณฑสถานและบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการส่งเสริมการค้าให้แก่ประเทศต้นกำเนิด เมื่อเดือนกันยายน 2549 ฝ่ายไทยได้ดำเนินโครงการเทศกาลอาหารไทย (Thai Food Festival) เพื่อสาธิตการทำอาหารไทย เช่น เมี่ยงคำ ลาบเนื้อ ผัดไท ต้มยำกุ้ง และแกงเขียวหวาน ให้แก่เจ้าหน้าที่กระทรวงการต่างประเทศเปรู คณะทูตานุทูต อาจารย์และนักศึกษา เจ้าของภัตตาคาร เจ้าของสถาบันสอนทำอาหาร และพ่อครัว แม่ครัวจากร้านอาหารต่างๆ ที่กรุงลิมา

ไทยและเปรูยังมีความใกล้ชิดและร่วมมือระหว่างกันในเวทีพหุภาคีต่างๆ โดยทั้งสองประเทศเป็นสมาชิกก่อตั้งของเวทีความร่วมมือระหว่างเอเชียตะวันออกและลาตินอเมริกา (FEALAC) ซึ่งจัดตั้งขึ้นในปี 2542 เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาคเอเชียตะวันออกและลาตินอเมริกา รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือระหว่างกันในทุกด้าน โดยมีประเทศสมาชิกจากทวีปเอเชีย 15 ประเทศ คือ 10 ประเทศสมาชิกอาเซียน จีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ และจากลาตินอเมริกาก็มี 18 ประเทศ คือ เปรู โคลอมเบีย โบลิเวีย เวเนซุเอลา เอกวาดอร์ บราซิล อาร์เจนตินา ปารากวัย อุรุกวัย คิวบา คอสตาริกา ชิลี เอลซัลวาดอร์ เม็กซิโก ปานามา นิการากัว กัวเตมาลา และโดมินิกัน โดยในกรอบ FEALAC ได้ให้การสนับสนุนทุนฝึกอบรมต่างๆ แก่ประเทศสมาชิกอย่างสม่ำเสมอ โดยที่ไทยตระหนักว่าเปรูให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและโรงแรม ไทยจึงได้จัดสรรทุนในการฝึกอบรมหลักสูตร “Tourism Management” และ “Hotel Management” ให้แก่ผู้สมัครจากเปรูโดยเฉพาะ นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังเป็นสมาชิกเอเปค (APEC) องค์การสหประชาชาติ (UN) กลุ่ม Cairns และกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด (NAM) ทั้งนี้ เปรูได้รับเลือกให้เป็นสมาชิกไม่ถาวรของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (UNSC) วาระ ค.ศ. 2006-2007 ในการเลือกตั้งระหว่างการประชุมสมัชชาสหประชาชาติ ครั้งที่ 60 (UNGA 60) เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2548 นอกจากนี้ เมื่อเปรูเป็นเจ้าภาพการประชุม “Special International Conference of Developing Countries with Substantial International Migrant Flows” ในระดับรัฐมนตรี เมื่อเดือนพฤษภาคม 2549 ไทยก็ได้ส่งผู้แทนระดับสูงเข้าร่วมประชุมด้วย

ทิศทางและแนวโน้ม

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูมีทิศทางและแนวโน้มความสัมพันธ์ที่กระชับแน่นแฟ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากความสัมพันธ์ตั้งอยู่บนพื้นฐานที่มั่นคง กอปรกับมีสิ่งเกื้อหนุนจากปัจจัยเสริมจากหลายๆ ด้าน จากแรงผลักดันทางการเมือง และเจตนาารมณ์ของรัฐบาล โดยนาย Alan Garcia ประธานาธิบดีคนปัจจุบันของเปรูได้ประกาศนโยบายต่างประเทศที่จะพัฒนาให้เปรูค้าขายกับตลาดที่มีความสามารถในการแข่งขัน เช่น ยุโรป สหรัฐฯ อเมริกาใต้ และเอเชีย รวมทั้งผลักดันให้กรุงลิมาเป็นศูนย์กลางการบินระหว่างบราซิลและเอเชีย เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว⁶ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรูมุ่งเน้นนโยบายต่างประเทศที่มีความทันสมัยและมีส่วนร่วมในเวทีระหว่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมบทบาทของเปรูในแอนเดียนและสนับสนุนการเชื่อมโยงกับประเทศเอเชีย⁷

⁶ ในพิธีรับตำแหน่งประธานาธิบดี เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2549

⁷ นาย Jos Antonio Garcia Bela nde รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ได้ประกาศนโยบายต่างประเทศ กระทรวงการต่างประเทศเปรู เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2549

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Argentina, Paraguay, Uruguay, Cuba, Costa Rica, Chile, El Salvador, México, Panamá, Nicaragua y Guatemala. Dentro del marco de FEALAC se apoyan unos a otros ofreciendo becas de formación en los países miembros de forma constante. En el caso de Perú, este país ha dado énfasis al desarrollo de la industria hotelera y del turismo. Tailandia, por su parte, ofrece becas para los cursos “Tourism Management” y “Hotel Management” especialmente a los solicitantes peruanos. Además, ambos países son miembros de APEC de las Naciones Unidas, Grupos Cairns y grupo no beligerante (NAM) y Perú ha sido seleccionado miembro no permanente del Consejo de Seguridad de las Naciones Unidas durante 2006-2007 en la votación del Foro UNGA, el día 10 de octubre de 2005. Además, cuando Perú fue anfitrión de la reunión “Special International Conference of Developing Countries with Substantial International Migrant Flows” a nivel ministerial, en mayo de 2006, participaron también representantes de alto nivel de Tailandia.

Directrices y tendencias

Se espera que el vínculo entre Tailandia y Perú seguirá estrechándose sin pausas. Ello se debe a las relaciones basadas en la estabilidad, más otros factores complementarios de diferentes aspectos como la fuerza del empuje político y los propósitos del gobierno. Alan García, el actual Presidente de Perú ha anunciado una política exterior en la que se mejorará el mercado de Perú para poder entrar en competencia con otros mercados como, el mercado europeo, el estadounidense, el sudamericano y el asiático y conseguir que Lima sea centro de aviación entre Brasil y Asia para promover el turismo. El Ministro de Asuntos Exteriores ha dado prioridad a una política exterior moderna y participativa en los escenarios internacionales con el fin de destacar el papel de Perú en la Comunidad Andina y para promover la conexión con los países de Asia.

Ambos países llevarán adelante diálogos de acuerdo y cooperación anteriormente preparados como, por ejemplo, el diálogo sobre FTA, la cooperación energética, la promoción de cooperación en niveles inferiores de cada campo y el aprendizaje de experiencia y especialidad en diferentes áreas de un país, así como la cooperación académica. Perú, un país en vía de desarrollo, como Tailandia, muestra interés en varios proyectos regionales tailandeses, sobre todo, el proyecto de Desarrollo de la economía alternativa para llevar hacia el desarrollo sostenible. Los Proyectos de Desarrollo de Doi Tung pueden servir de modelo. Sin embargo, por la gran distancia geográfica entre ambos países, el interés y el entusiasmo de la cooperación puede disminuir. El turismo supone muchos gastos. La barrera del idioma español usado para el negocio o la inversión conjunta en Perú desanima a la mayoría de los empresarios. Y hay poco intercambio entre los ciudadanos. Es necesario dar un empujón y continuar la cooperación de aviación según el acuerdo establecido.

Tailandia y Perú pueden estrechar su cooperación dentro de su región. Por ejemplo, en el marco de la Comunidad Andina, Tailandia considera muy útil el encuentro entre los Ministros de Asuntos

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ทั้งสองฝ่ายยังคงมีการสานต่อการเจรจาความตกลงและความร่วมมือต่างๆ ที่ได้มีการปูทางไว้แล้ว เช่น การเจรจา FTA ความร่วมมือด้านพลังงาน การส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจ วิชาการ สังคมและวัฒนธรรม และการเรียนรู้ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญสาขาต่างๆ ของอีกประเทศหนึ่ง เปรูในฐานะประเทศกำลังพัฒนาเช่นเดียวกับไทยแสดงความสนใจในการเรียนรู้ประสบการณ์จากโครงการอันเนื่องมาจากในพระราชดำริหลายโครงการของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง โครงการพัฒนาเศรษฐกิจทางเลือกเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยให้ความสนใจโครงการพัฒนาตอยตุงของไทยในการเป็นโครงการต้นแบบ นอกจากนี้ โดยที่ทั้งสองประเทศมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ห่างไกลกัน การท่องเที่ยวระหว่างกันจึงมีค่าใช้จ่ายที่ค่อนข้างสูง แม้ว่าไทยและเปรูได้ลงนามความตกลงการบินระหว่างกันแล้วก็ตาม รวมถึงการที่เปรูใช้ภาษาสเปนเป็นภาษาราชการ ทำให้นักธุรกิจส่วนใหญ่ไม่สนใจที่จะติดต่อค้าขายหรือลงทุนระหว่างกัน ประชาชนมีการแลกเปลี่ยนการไปมาหาสู่ระหว่างกันน้อย จึงจำเป็นต้องผลักดันและสานต่อความร่วมมือในด้านการบินอย่างต่อเนื่องเพื่อขยายโอกาสการติดต่อระหว่างกันมากขึ้น

ไทยและเปรูจะสามารถกระชับความร่วมมือในกรอบภูมิภาค อาทึ ในกรอบประชาคมแอนเดียนซึ่งไทยเห็นประโยชน์จากการจัดประชุมร่วมระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศกับรัฐมนตรีต่างประเทศของประเทศสมาชิกประชาคมแอนเดียน และพร้อมที่จะจัดทำความตกลง Political Dialogue ระหว่างไทยกับแอนเดียน⁸ นอกจากนี้ ไทยเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม 2nd Symposium on ASEAN-ANDEAN Cooperation in the New Millennium หลังจากที่ได้จัดขึ้นครั้งแรกที่กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 2543 ซึ่งมีประเด็นสำคัญในการประชุม ได้แก่ การค้า การลงทุน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเสนอให้มีการจัดประชุมระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศอาเซียน และแอนเดียน หรือระดับประธานของทั้งสองกลุ่ม⁹

อาจกล่าวได้ว่า การเปิดสถานเอกอัครราชทูตของไทยในกรุงลิมาจะเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างกันให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเศรษฐกิจและการค้า การติดต่อประสานงานและติดตามสถานะความคืบหน้าและผลักดันความร่วมมือในประเด็นต่างๆ อย่างใกล้ชิดและจริงจัง รวมทั้งเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องและเป็นรูปธรรมมากขึ้น นอกจากนี้การเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับประเทศไทยให้แก่ชาวเปรู และข้อมูลเกี่ยวกับเปรูให้แก่ชาวไทยโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้นักธุรกิจและนักท่องเที่ยวของทั้งสองประเทศ เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ชาวเปรูและชาวไทยรู้จักกันมากขึ้น ซึ่งทั้งสองฝ่ายต่างความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และอารยธรรมของชาติของตน

นอกจากนี้ การที่เปรูจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปคในปี 2551 ย่อมเป็นโอกาสที่ประชาชนของทั้งสองประเทศจะได้เรียนรู้ซึ่งกันและกันในแง่มุมต่างๆ มากขึ้น นอกเหนือจากความยิ่งใหญ่ของอาณาจักรอินคาและความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมและธรรมชาติของไทย

⁸ เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2548 ในการหารือระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยกับนาย Antonio Aran bar, Director General responsible for the Andean Community พร้อมด้วยนาย Jos Antonio Garc a Bela nde รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศเปรู (คนปัจจุบัน) ในสมัยเป็นเลขาธิการคณะมนตรีต่างประเทศของแอนเดียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศไทยเห็นชอบให้มีการจัดการประชุมระหว่างรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของไทยกับประเทศสมาชิกแอนเดียน ตามข้อเสนอของนาย Garc aBela nde ทั้งนี้ ฝ่ายเปรูยินดีประสานกับแอนเดียน เพื่อจัดประชุมระหว่างไทยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศแอนเดียน ซึ่งกระทรวงฯ ได้มีหนังสือขอให้ฝ่ายเปรูแจ้งกำหนดการประชุมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของแอนเดียนแล้วตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2549

⁹ รองนายกรัฐมนตรีได้หารือ กับ Dr. Alfredo Fuentes Herm ndez รักษาการเลขาธิการประชาคมแอนเดียน เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Exteriores y los de la Comunidad Andina y está dispuesto a firmar el acuerdo “Political Dialogue” entre Tailandia y la Comunidad Andina. Además, Tailandia se ha ofrecido como anfitrión en el II Simposium sobre ASEAN-ANDEAN Cooperation in the new Millenium, después del I Simposium en Bangkok el 8 de mayo de 2000 donde los temas tratados fueron el comercio, la inversión, la ciencia y la tecnología y presentando una propuesta de encuentro entre los ministros de Asuntos Exteriores de ASEAN y los de ANDEAN o entre los altos funcionarios de ambas partes.

Ciertamente la inauguración de la Embajada de Tailandia en Lima es un medio importante para la promoción de relaciones y para una cooperación más estrecha, sobre todo, en la economía y el comercio, la comunicación de trabajo y el seguimiento de dichos trabajos. Ello hará posible que la cooperación en los diferentes campos se materialice de forma continua, tanto en el campo de cultura, como en el de arqueología, ámbitos de los que ambos países se enorgullecen por su historia y su civilización. La Embajada de Tailandia en Lima es centro de información y divulgación de nuestro país para los peruanos y, especialmente, para los empresarios y los turistas.

Además, el hecho de que Perú se ofreciera como anfitrión en el encuentro de líderes económicos de APEC, en 2008, supone un momento muy propicio para que los ciudadanos de ambos países se conozcan más, aparte de descubrir las maravillas del Imperio Inca y la belleza de las playas tailandesas.

Perú

มมม๑๑๗๑๑
ดร. กานต์ธีร์ สุภามงค๑

Comentarios del Dr. Kantathi Suphamongkon

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Comentarios del Dr. Kantathi Suphamongkon, ex-ministro de Asuntos Exteriores, y promotor de las estrechas relaciones existentes entre Tailandia y Perú

Dr. Kantathi Suphamongkon mantiene estrechas relaciones amistosas con Perú desde que era representante comercial de Tailandia y especialmente desde que asumió el cargo de ministro de Asuntos Exteriores. Ha visitado Perú en 5 ocasiones. La primera vez fue cuando acompañó a la Princesa Chulaporn y su séquito a aquel país y más tarde cuando viajó como representante comercial encabezando un grupo de los representantes tailandeses para las negociaciones acerca del libre comercio o FTA entre Tailandia y Perú. Visitó Perú también en noviembre de 2005 para copresidir la primera reunión de la Comisión Conjunta para la cooperación entre el gobierno tailandés y el peruano en calidad del ministro de Asuntos Exteriores.

Perú

En esta entrevista, el Dr. Kantathi nos ha dado el honor de expresar sus opiniones sobre los diferentes aspectos de las relaciones entre Tailandia y Perú.

Como usted conoce muy bien Perú, podrá hablar del panorama de las relaciones entre Tailandia y Perú?

Dr. Kantathi – Si se considera desde el punto de vista tailandés, el estrechar la relación entre Tailandia y Perú debería ser una parte de la política exterior de Tailandia. Ya que en esta época de la globalización, no podemos tener una vista tan estrecha como antes. Tenemos que tener en cuenta la competencia que existe a nivel mundial mediante estrechar la relación en una “situación ganar-ganar” con los países interesantes aunque estemos lejos unos de otros.

Lo importante es abrir las puertas con el fin de ofrecer oportunidades de expansión a los hombres de negocios tailandeses. Perú mismo puede ser la llave que nos lleve a los países andinos y a los del norte del América del Sur. A pesar de que los empresarios piensan que Perú está demasiado lejos de Asia y que no deberíamos ir tan lejos, yo pienso que debemos tomar el modelo de nuestros países vecinos como, por ejemplo, Singapur que ha invertido su dinero para construir un aeropuerto en Perú. Mientras Tailandia sigue pensando que Perú está demasiado lejos, Singapur ya ha hecho inversiones. En cuanto a Malasia y Corea del Sur, ellos también han invertido bastante en Perú.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

มุมมองของ

ดร. กันตธีร์ ศุภมงคล

อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
ผู้สานความสัมพันธ์ไทย-เปรูให้แน่นแฟ้น

ดร. กันตธีร์ ศุภมงคล เป็นผู้หนึ่งที่ได้ชื่อว่ามีวาทศิลป์ที่คล่องแคล่วสนทนากับเปรู ทั้งในสมัยเป็นผู้แทนการค้าไทย และเมื่อรับตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศ เป็นผู้ที่เคยเดินทางไปเยือนเปรูมาแล้ว 5 ครั้ง โดยในครั้งแรกได้ติดตามเสด็จสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และต่อมาในฐานะเยือนเปรูในฐานะผู้แทนการค้า และเป็นหัวหน้าคณะผู้แทนไทยในการเจรจาเขตการค้าเสรี FTA ไทย-เปรู รวมทั้ง เยือนเปรูอีก 1 ครั้ง เพื่อเป็นประธานร่วมในการประชุมคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลไทยและเปรูครั้งที่ 1 เมื่อเดือนพฤศจิกายน 2548 ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

ในบทสัมภาษณ์นี้ ดร.กันตธีร์ฯ ได้ให้เกียรติเล่าถึงความเห็นต่อความสัมพันธ์ไทย-เปรู ในแง่มุมต่างๆ

ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูในภาพรวมในฐานะที่กานมีความคุ้นเคยกับเปรูเป็นอย่างดี

ดร. กันตธีร์ฯ - เมื่อพิจารณาจากมุมมองของไทย การกระชับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูน่าจะเป็นส่วนหนึ่งของบริบทนโยบายการต่างประเทศของไทยต่อโลก ซึ่งในยุคโลกาภิวัตน์ เราจะมองแคบๆ แบบเก่าไม่ได้ เราต้องมองการแข่งขันระดับโลกโดยการสร้างสัมพันธ์แบบ Win-Win Situation กับประเทศที่น่าสนใจ ถึงแม้จะอยู่ห่างไกลก็ตาม

สิ่งสำคัญคือการเปิดประตูสำหรับการสร้างโอกาสให้นักธุรกิจไทย ทั้งนี้ เปรูสามารถเป็นศูนย์กลางเข้าสู่กลุ่มประเทศประชาคมแอนเดียนและอเมริกาใต้ส่วนเหนือได้ แม้นักธุรกิจมักจะมองว่า เปรูอยู่ไกลไป และเราอยู่ในเอเชียไม่น่าจะต้องไปไกลถึงขนาดนั้น แต่ขอให้ดูเพื่อนบ้านเราในเอเชีย เช่น สิงคโปร์ที่เข้าลงทุนสร้างสนามบินในเปรู ในขณะที่ไทยเห็นว่าเปรูไกลเกินไป แต่สิงคโปร์ได้เข้าไปลงทุนแล้ว ส่วนมาเลเซียและเกาหลีใต้ก็ได้มีการลงทุนสูงในเปรูเช่นกัน

อาจกล่าวได้ว่า การส่งเสริมความสัมพันธ์กับเปรูเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการต่างประเทศต่อลาตินอเมริกา และแอฟริกา ซึ่งแม้ว่าเราให้ความสำคัญระหว่างไทยกับประเทศคู่ค้าเดิม แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องแสวงหาพันธมิตรใหม่

ธุรกิจที่มีศักยภาพและควรได้รับการส่งเสริมระหว่างกันมีสาขาใดบ้าง

ดร. กันตธีร์ฯ - เปรูถือเป็นประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจ โดยนักธุรกิจไทยสามารถไปลงทุนในสาขาต่างๆ ได้ อาทิ สินค้าเฟอร์นิเจอร์ ซึ่งจะสามารถเข้าสู่ตลาดสหรัฐฯ หรือสหภาพยุโรปได้โดยไม่ต้องเสียภาษี เนื่องจากเปรูมีข้อตกลงพิเศษ ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบที่คนไทยควรพิจารณาใช้ประโยชน์จากป่าไม้ของเปรู เพราะเปรู มีป่าไม้

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Se puede decir que promover las relaciones con Perú forma parte de la política exterior para Latinoamérica y África y aunque damos importancia a los antiguos socios de negocios de Tailandia, también es cierto que hemos de buscar nuevas alianzas.

Cuáles son los sectores más potentes que deberían ser promovidos entre ambos países?

Dr. Kantathi – Perú es un país con potencia económica. Los empresarios tailandeses pueden invertir en diversos sectores, como el de los muebles y así introducirse en el mercado estadounidense y en el europeo sin tener que pagar impuestos, dado que Perú posee un acuerdo especial. Es una ventaja que los tailandeses deben tener en cuenta y también deben saber aprovechar los bosques ya que hay enorme cantidad de bosques en Perú mientras que quedan muy pocos en Tailandia. Podemos invertir en Perú porque dicho país está dispuesto a otorgar una concesión forestal, con un plazo de 50 años, con el fin de transformar la madera en muebles. Perú también tiene potencia en otros sectores como son la energía, la excavación del gas y del petróleo, la pesca y la crianza de animales acuáticos, la construcción de carreteras (el gobierno peruano tiene el proyecto de construir una carretera de 400 kilómetros de longitud hasta el Océano Atlántico) incluso, la hostelería necesita inversiones puesto que aquel gobierno ha establecido una política de promoción del turismo y, además, será el anfitrión de APEC en 2008.

Por ello, la colaboración comercial y de inversiones con Perú es una oportunidad para que los empresarios tailandeses puedan aprovechar el fenómeno de la globalización. Este tema se lo mencioné al gobierno peruano cuando estaba en el cargo y ellos estuvieron de acuerdo en darle una oportunidad al sector privado de Tailandia. Además, Tailandia ya ha realizado las negociaciones sobre el libre comercio entre ambos países. Cuando participé en la conferencia de APEC en Corea del Sur, firmé un tratado de Cosecha Temprana (Early Harvest) con Perú. Confío en que Perú podrá ser muy bien la puerta para los tailandeses al nuevo continente.

Después de haber viajado a otros países latinoamericanos, cuáles son las diferencias entre Perú y esos países?

Dr. Kantathi – La característica principal de Perú es que tiene unos recursos naturales muy ricos; por ejemplo, oro, minas, petróleo. Yo fui a Perú por primera vez cuando acompañé a la Princesa Chulaporn y sus hijos, y cuando fui el representante comercial de Tailandia y después como ministro de Asuntos Exteriores. Pienso que Perú considera Tailandia como un país de primera fila en Asia, lo cual sirve de impulso para que ambos países podamos centrarnos en la

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

มหาศาล ในขณะที่ป่าไม้ของไทยมีน้อย เราอาจจะไปลงทุนในเปรู เนื่องจากเปรูพร้อมที่จะให้สัมปทานป่าไม้ถึง 50 ปี เพื่อแปรรูปเป็นเฟอร์นิเจอร์ นอกจากนี้ สาขาอื่นๆ ที่เปรูมีศักยภาพ ได้แก่ พลังงาน การขุดเจาะก๊าซและน้ำมัน การทำประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การสร้างถนน ซึ่งรัฐบาลเปรูมีโครงการก่อสร้างเส้นทางยาว 400 กม. ไปยังมหาสมุทรแอตแลนติก รวมทั้งธุรกิจโรงแรม ซึ่งต้องการการลงทุน เนื่องจากรัฐบาลเปรูมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวและจะเป็นเจ้าภาพเอเปคในปี 2551

ดังนั้น ความร่วมมือด้านการค้าและการลงทุนกับเปรูจึงเป็นโอกาสสำหรับนักธุรกิจไทยที่จะใช้ประโยชน์จากยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งผมได้หยิบยกหารือกับรัฐบาลเปรูในสมัยอยู่ในตำแหน่งเอาไว้แล้ว และฝ่ายเปรูรับที่จะให้โอกาสภาคเอกชนไทย รวมทั้งไทยได้เจรจา FTA ไทย-เปรู ด้วยแล้ว ซึ่งในคราวที่ผมไปประชุมเอเปคที่เกาหลีใต้ ก็ได้ไปลงนาม Early Harvest ร่วมกับฝ่ายเปรู ผมเชื่อว่าเปรูสามารถเป็นประตูเข้าสู่ทวีปใหม่สำหรับคนไทยได้อย่างดี

จากการเดินทางไปเยือนประเทศต่างๆ ในลาตินอเมริกา เปรูต่างจากประเทศลาตินอื่นๆ อย่างไร

ดร. กันตธีร์ชัย - เปรูมีลักษณะเด่นตรงที่มีทรัพยากรธรรมชาติมาก อาทิ ทองคำ เหมืองแร่ น้ำมัน ผมได้เดินทางไปเยือนเปรูครั้งแรกโดยตามเสด็จสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ เจ้าฟ้าจุฬาภรณวลัยลักษณ์ อัครราชกุมารี และต่อมาในช่วงที่เป็นผู้แทนการค้าไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผมเห็นว่าเปรูมองว่าไทยเป็นประเทศแถวหน้าในเอเชีย ซึ่งเปรียบเสมือนแรงกระตุ้นให้ไทยกับเปรูสามารถมุ่งเน้นความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการเป็นประตูการค้าระหว่างกัน นอกจากนี้ ในเปรูยังมีคนจีนอาศัยอยู่จำนวนมาก เกือบร้อยละ 10 ของประชากรของประเทศ และยังมีคนเชื้อสายญี่ปุ่นอยู่ในเปรูเป็นจำนวนมากด้วย

ลักษณะนิสัยของชาวเปรูเหมือนหรือต่างกับคนไทยอย่างไร

ดร. กันตธีร์ชัย - อุปนิสัยของชาวเปรูมีส่วนคล้ายกับคนไทย ผมเคยรับทราบว่ามีชาวเปรูที่เดินทางมาเยี่ยม นักการทูตที่ประจำการอยู่ในประเทศไทยชอบดูละครโทรทัศน์ (soap opera) ของไทยมาก ทั้งๆ ที่ฟังภาษาไทยไม่ออก แต่เนื่องจากวัฒนธรรมที่คล้ายกัน เลยติดละครโทรทัศน์ไทยได้ สิ่งนี้เท่ากับสะท้อนให้เห็นถึงความคล้ายกันของวัฒนธรรมทั้งสองประเทศ ดังนั้น ผมจึงเห็นว่าเป็นโอกาสที่ไทยจะส่งเสริมการเผยแพร่ภาพยนตร์ไทยในเปรู และไปสู่ประเทศต่างๆ ในลาตินอเมริกาทั้งหมดได้ จึงอยากจะสนับสนุนให้ใช้โอกาสนี้

ไทยสามารถเรียนรู้อะไรได้จากเปรู

ดร. กันตธีร์ชัย - ขณะนี้ เปรูมีการจัดทำความตกลง FTA กับหลายประเทศ ไทยอาจจะเรียนรู้เรื่องการเจรจาเพื่อจัดทำ FTA กับสหรัฐฯ จากเปรู เพราะเปรูประสบผลสำเร็จในการเจรจา ซึ่ง FTA กับสหรัฐฯ เป็นการเจรจาที่ไม่ง่าย ผมจึงเห็นว่า เราน่าจะแลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์ในเรื่องนี้ได้จากฝ่ายเปรู การทำประมงโดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารปลาจากเปรูเป็นอีกสาขาหนึ่งที่เปรูประสบความสำเร็จมากซึ่งไทยจะได้รับประโยชน์ด้วย นอกจากนี้ อีกสาขาหนึ่งที่น่าจะมีความร่วมมือ คือ อัญมณี โดยไทยสามารถใช้ทรัพยากรของเขาได้ในลักษณะร่วมทุน

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

colaboración económica y comercial. Por otro lado, es significativo que casi un 10% de la población de Perú sean chinos, y que también vivan allí muchas personas de origen japonés.

Cuales son las semejanzas y las diferencias entre los peruanos y los tailandeses?

Dr. Kantathi – Los peruanos tienen un carácter parecido al de los tailandeses. Me he enterado de que a algunos peruanos que visitan a los diplomáticos peruanos en Tailandia les gusta ver las telenovelas tailandesas aunque no entienden tailandés. Dado que las dos culturas son muy parecidas, a ellos les pueden encantar las telenovelas tailandesas también. Esto refleja las semejanzas de ambas culturas. Por esta razón, veo que es una buena oportunidad para promover la proyección de las películas tailandesas en Perú, al mismo tiempo, en todos los países latinoamericanos. Quisiera animar a que aprovechemos esta oportunidad.

Perú

Que podrá aprender Tailandia de Perú?

Dr. Kantathi – En este momento Perú está elaborando unos acuerdos de FTA con varios países. Tailandia podrá aprender de Perú cómo establecer negociaciones de FTA con EE.UU ya que Perú lo ha logrado, a pesar de que establecer un acuerdo de FTA con EE.UU no es nada fácil. Pienso que deberíamos intercambiar nuestro conocimiento y experiencia respecto a este asunto con Perú. La pesca, especialmente la alimentación pesquera de Perú, es uno de los mercados en los que dicho país tiene bastante éxito. Tailandia podrá ganar en experiencia en esto también. Asimismo, otro negocio en el que deberíamos cooperar es en el de la joyería. Tailandia podrá utilizar sus recursos en una inversión cooperativa.

Como usted ha obtenido la condecoración de la Orden “El Sol de Perú” en el grado Gran Cruz que es el máximo grado que el gobierno peruano otorga a los extranjeros, cómo ve usted la dirección de las relaciones entre ambos países en el futuro?

Dr. Kantathi – Me alegro de haber podido tener un papel significativo en el proceso de las relaciones de amistad entre Tailandia y Perú, y de haber obtenido por ello dicha condecoración. Veo que el camino para promover las relaciones entre los dos países ha sido ya comenzado. Ahora todo depende de cómo va a ser proseguido por el nuevo gobierno y de cómo el sector

El equipo de colaboradores del libro de conmemoración del 40 aniversario de las relaciones diplomáticas entre Tailandia y Perú agradece al Dr. Kantathi Suphamongkon su amabilidad por concedernos esta entrevista.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ในฐานะที่ท่านได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์ The Sun of Peru ชั้น Grand Cross ซึ่งเป็นชั้นสูงสุดที่รัฐบาลเปรูมอบให้แก่ชาวต่างชาติ ท่านเห็นว่าทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูในอนาคตจะเป็นอย่างไร

ดร. กันตธีร์ฯ - ผมยินดีที่ได้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาให้ความสัมพันธ์ระหว่างไทย-เปรูกระชับอย่างแน่นแฟ้น จนได้รับเครื่องอิสริยาภรณ์ดังกล่าว

ผมเห็นว่า ตอนนี้ได้มีการปูทาง (การส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่าง 2 ประเทศ) ไว้เรียบร้อยแล้ว จากนั้นไปขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่อของรัฐบาลใหม่ รวมทั้งภาคเอกชนว่าจะใช้ประโยชน์มากน้อยเพียงใด ขณะนี้รัฐบาลเปรูเปิดประตูกว้างมาก แต่ไม่แน่ใจว่าเขาจะเปิดกว้างไว้นานเท่าใด

อะไรคือสิ่งที่ท่านประทับใจเกี่ยวกับเปรู

ดร. กันตธีร์ฯ - เปรูเป็นประเทศที่มีความพิเศษ เพราะถึงแม้ว่าจะเป็นประเทศที่อยู่ห่างไกลจากประเทศไทย แต่ก็มีหลายอย่างที่คล้ายคลึงกับไทย โดยเฉพาะทางด้านวัฒนธรรม ส่วนทางด้านการค้าการลงทุน เปรูก็เป็นประเทศที่จะเป็นประตูเข้าสู่ลาตินอเมริกาสำหรับคนไทยได้อย่างดี ขณะที่ประเทศไทยก็เป็นประตูการค้าเข้าสู่เอเชียสำหรับเปรูด้วย ซึ่งความคล้ายคลึงกันทางด้านวัฒนธรรมดังกล่าว ประกอบกับศักยภาพทางด้านการค้าการลงทุนที่ประเทศทั้งสองมีให้แกกันนั้น ทำให้เปรูเป็นโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีสำหรับนักธุรกิจไทย โดยที่รัฐบาลของเปรูเองก็ได้แสดงความตั้งใจดีและยินดีที่จะร่วมมือกับไทย ด้วยความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้น จึงหวังว่าคนไทยจะได้พิจารณาและใช้โอกาสทางเศรษฐกิจระหว่างไทยกับเปรูที่มีอยู่มากขณะนี้ก่อนที่จะประตูแห่งโอกาสในประเทศที่มีความพิเศษนี้จะปิดแคบลงเสียก่อน

Shai

คณะผู้จัดทำหนังสือที่ระลึกครบรอบ 40 ปีการสถาปนาความสัมพันธ์ไทย-เปรู ขอขอบคุณ ดร.กันตธีร์ ศุภมงคล ที่ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์ในครั้งนี้

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

privado va a aprovechar esta oportunidad. En estos momentos el gobierno peruano mantiene la puerta muy abierta pero no se sabe por cuánto tiempo.

Qu aspecto de Perú le impresiona a usted?

Dr. Kantathi – Perú es un país con unas características especiales. Aunque está lejos de Tailandia, tenemos muchas cosas en común, sobre todo la cultura. En cuanto al comercio y a la inversión, Perú nos sirve como una estupenda puerta para entrar en Latinoamérica, mientras que Tailandia puede ser la puerta a Asia para Perú. Esta semejanza de las dos culturas, junto con la potencia del comercio y de la inversión que cada uno puede proporcionar al otro, hace que Perú represente una interesante oportunidad económica para los comerciantes tailandeses. El gobierno de Perú también ha mostrado su intención y su aprecio en colaborar con Tailandia. Espero que los tailandeses consideren y aprovechen esta situación de buenas relaciones entre los dos países y no pierdan la excelente oportunidad de intercambios comerciales que se nos presenta en estos momentos.

Perú

การเปิดสถานเอกอัครราชทูต
ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู

*Apertura de la Embajada Real de
Tailandia en Lima, República del Perú*

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Apertura de la Embajada Real de Tailandia en Lima, República del Perú

**Por don Kasem Saileunam, Segundo Secretario
Funcionario de la Embajada Real de Tailandia en Lima**

Los trámites de la apertura de la embajada del Reino de Tailandia en Lima han durado casi dos años desde la aprobación de la Comisión de Estrategia Exterior del 13 de julio de 2005.

Durante una visita oficial de Su Excelencia D. Kantathi Suphamongkol, Ministro de Asuntos Exteriores, en octubre de 2005, acompañado de altos funcionarios, el Gobierno tailandés dio mucha importancia a la apertura de la embajada Real de Tailandia y a que se aceleraran los trámites de su inauguración dentro del año presupuestario. Finalmente el Gobierno aprobó nombrar a D. Wittaya Phunsuwan embajador itinerante con residencia fija en Tailandia. De acuerdo con dicha aprobación del Gobierno, aparte de su responsabilidad ante la República del Perú, se amplía su campo de acción a otros países cercanos con los que Tailandia mantiene relaciones diplomáticas pero que carecen de oficinas de delegados diplomáticos en tales países como son Bolivia, Ecuador, Colombia y Venezuela.

Al cumplimentar los trámites oficiales, el Ministerio de Asuntos Exteriores ha ordenado a los departamentos y a las secciones afectados que aceleren la apertura de la oficina de la embajada, que cuenta con los despachos de la embajada con funcionarios e incluso oficiales fijos. Finalmente, el Ministro de Asuntos Exteriores ha enviado a tres funcionarios, que son D. Aphichart Wannayon, encargado de cultura, quien será jefe de la oficina de la embajada que empezará a trabajar aquí en diciembre de 2006 mientras que el embajador provisional fijará su residencia en Tailandia; D^a. Darasawan Phophat, nombrada segunda secretaria de Hacienda y yo, Kasem Saileunam, también segundo secretario de Economía y Política, Protocolo, Tecnología de la Información y con oficio de consul y protección de los ciudadanos tailandeses. El funcionariado ha viajado al Perú y ha presentado una comunicación diplomática al Ministro de Asuntos Exteriores del Perú para avisar de la llegada del encargado. Así, el Ministerio de Asuntos Exteriores ha señalado el 3 de diciembre de 2006 como el día de la inauguración oficial de la embajada Real de Tailandia en Lima.

Si me preguntan por el motivo de elegir el Perú como país de destino a pesar de la lejanía y de su modo de vida tan diferente de la de Tailandia, es decir, con una gran diferencia cultural, sobre todo, siendo un país hispanohablante, daré la misma respuesta que cuando la Comisión de Selección me preguntó a la hora de destinarme al extranjero. El Perú es un país interesante. Al contemplar su desarrollo económico y político durante 10 años y su progreso en el arte y cultura, y también las relaciones entre Tailandia y el

Perú

การเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา สาธารณรัฐเปรู

นายเกษม สายลือนาม¹

ขั้นตอนก่อนการเปิดสถานเอกอัครราชทูตไทยที่กรุงลิมาได้ใช้เวลานานเกือบสองปี นับตั้งแต่ที่ประชุมคณะกรรมการยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศมีมติเห็นชอบเปิดสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศเปรู เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2548 จนกระทั่งสามารถเปิดทำการของสถานเอกอัครราชทูตได้เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2549

ในระหว่างการเยือนเปรูอย่างเป็นทางการของ ดร.กันตธีร์ ศุภมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อเดือนตุลาคม 2548 ท่านได้กล่าวกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงต่างๆ ของเปรูว่า รัฐบาลไทยให้ความสำคัญต่อการมีสถานเอกอัครราชทูตไทยในประเทศเปรูมาก และจะเร่งดำเนินการเปิดให้ได้ภายในปีงบประมาณ 2550 และในที่สุด คณะรัฐมนตรีก็ได้ให้ความเห็นชอบในการแต่งตั้งให้ ดร.วิทยา พูลสุวรรณ เป็นเอกอัครราชทูตสัญจรโดยจะยังมีถิ่นพำนักในประเทศไทยอยู่ ทั้งนี้ ตามมติคณะรัฐมนตรีในการเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา นั้น ได้มอบหมายความรับผิดชอบนอกเหนือจากสาธารณรัฐเปรูแล้ว ก็ให้มีเขตอาณาครอบคลุมไปยังประเทศอื่นๆ ใกล้เคียงที่ประเทศไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตด้วยแต่ไทยยังไม่มีสำนักงานผู้แทนทางการทูตตั้งอยู่ คือ โบลิเวีย เอกวาดอร์ โคลอมเบีย และเวเนซุเอลา

เมื่อกระทรวงการต่างประเทศได้ดำเนินการต่างๆ ตามขั้นตอนของระเบียบราชการต่างๆ เรียบร้อยแล้ว ก็ได้สั่งการให้หน่วยงาน กรม และกองที่เกี่ยวข้องต่างๆ เร่งรัดให้เปิดสำนักงานของสถานเอกอัครราชทูตโดยจะต้องมีทั้งที่ตั้งสำนักงานและข้าราชการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ที่จะปฏิบัติงานจริงต่อไป และในที่สุดกระทรวงการต่างประเทศก็ได้ส่งข้าราชการจำนวน 3 ราย มาประจำการ เมื่อเดือนธันวาคม 2549 ได้แก่ นายอภิชาติ วรรณยาน อุปทูต ซึ่งจะ เป็นหัวหน้าสำนักงานดูแลงานสถานเอกอัครราชทูตทั้งหมด ระหว่างที่เอกอัครราชทูตสัญจรยังพำนักในประเทศไทย นางดาราสวรรค์ โพพัท เลขานุการโท ทำหน้าที่ด้านคลัง และกระผม นายเกษม สายลือนาม เลขานุการโท ทำหน้าที่ด้านเศรษฐกิจ การเมือง งานพิธี สารนิเทศ และงานกงสุลและคุ้มครองคนไทย โดยที่คณะข้าราชการได้เดินทางถึงประเทศเปรู และได้มีหนังสือทางการทูตแจ้งไปยังกระทรวงการต่างประเทศเปรูถึงการเดินทางมาถึงกรุงลิมาของอุปทูตอภิชาติฯ ดังนั้น กระทรวงการต่างประเทศเปรูจึงถือเอาวันที่ 2 ธันวาคม 2549 เป็นวันเปิดทำการของสถานเอกอัครราชทูตไทย ณ กรุงลิมาอย่างเป็นทางการ

หากจะถามกระผมว่ามีเหตุผลใดจึงเลือกมาประจำการที่เปรู ทั้งๆ ที่หลายคนมีความคิดว่าเป็นประเทศที่อยู่ห่างไกล สภาพความเป็นอยู่ก็แตกต่างไปจากประเทศไทย โดยมีความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมมาก โดยเฉพาะเปรูเป็นประเทศที่พูดภาษาสเปน กระผมก็ยังคงต้องตอบคำถามเดิมเหมือนที่ได้เคยตอบให้คณะกรรมการสอบสัมภาษณ์คัดเลือกไปประจำการในต่างประเทศฟังว่า เปรูเป็นประเทศที่มีความน่าสนใจอยู่ในตัว เมื่อพิจารณาทั้งในด้านการพัฒนาเศรษฐกิจการเมืองในช่วงสิบปีที่ผ่านมา ความเจริญรุ่งเรือง

¹ เลขานุการโท สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Perú que evolucionan favorablemente desde el inicio de las relaciones diplomáticas del día 10 de noviembre de 1965 : con una tendencia de crecimiento. Y lo más importante es que el Perú será anfitrión del foro de APEC de 2008. De esta manera, el hecho de venir a trabajar en el Perú por primera vez para poner en funcionamiento una nueva sede diplomática es una buena oportunidad para mí de aprender distintos campos de trabajo además de desempeñar el papel de oficial de economía y política y de poner en práctica el conocimiento de español y de estudios latinoamericanos, cursados en Reino Unido y financiados por el gobierno tailandés para el Ministerio de Asuntos Exteriores.

Nuestra primera labor ha sido poner en funcionamiento la Embajada para poderla abrir oficialmente en poco tiempo. Ha sido muy beneficioso que el embajador D. Wittaya Phunsuwan y su equipo hubieran venido a explorar la zona y el encargado de negocios Aphichart Wannayon alquilara un local. Dicho local, considerando la nueva ciudad, está en el distrito de San Isidro, a 25 kilómetros del centro de Lima, equipado con instalaciones modernas, cerca de la costa, bien ordenado, limpio, tranquilo y seguro. Nuestro local es de dos plantas, cuyo propietario nos contó que sus antepasados lo construyeron en 1932 aproximadamente y lo remodelaron con el paso de tiempo. Presenta un aspecto muy destacado. Está situado en el olivar que trajeron los españoles, enfrente al Ayuntamiento de San Isidro. Su fotografía y las de otras historias han sido objetos de elogio como símbolo de orgullo para los peruanos. A pesar de su belleza exterior, en el interior, por falta de muebles y útiles de trabajo, no es apropiado para trabajar. Recuerdo que cuando empezamos a trabajar en los primeros momentos, todos los funcionarios compartíamos la mesa de trabajo y el ordenador portátil. Trabajábamos en el mismo despacho. Nos veíamos todo el día porque entonces teníamos que preparar documentos y cartas para colaborar tanto con el Ministerio de Asuntos Exteriores de Tailandia como con otras oficinas del Perú. Con el tiempo fuimos adquiriendo útiles de

El ambiente del exterior y del interior de la Embajada Real de Tailandia en

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ภาพบรรยากาศภายนอกและภายในสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงลิมา

ทางด้านศิลปวัฒนธรรม กอรปกับความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเปรูกี้ มีความราบรื่นมาโดยตลอด ตั้งแต่สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อวันที่ 10 พฤศจิกายน พ.ศ. 2508 และมีแนวโน้มที่จะขยายตัวมากขึ้น และที่สำคัญเปรูจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเอเปค ในปี 2551 ดังนั้นการได้มาประจำการที่เปรู ซึ่งเป็นการออกประจำการครั้งแรกและเป็นการออกประจำการเพื่อไปตั้งสำนักงานใหม่ จะเป็นโอกาสที่ดีที่กระผมจะได้เรียนรู้การทำงานในด้านต่างๆ นอกเหนือจากการเป็นเจ้าหน้าที่โตะเศรษฐกิจ การเมือง และจะสามารถนำความรู้ด้านภาษาสเปนและด้านลาตินศึกษาที่รัฐบาลไทยได้มอบทุนเล่าเรียนแก่กระผมไปศึกษาที่สหราชอาณาจักรมาใช้ให้เป็นประโยชน์แก่งานของกระทรวงการต่างประเทศอย่างเต็มที่

ภาระกิจหลักที่พวกเราต้องปฏิบัติประการแรกคือ การดำเนินการจัดตั้งสถานเอกอัครราชทูตเพื่อให้อำนาจสามารถเปิดทำการได้โดยเร็ว โชคดีที่ว่าท่านเอกอัครราชทูตวิทยา พูลสุวรรณ และคณะได้เดินทางมาสำรวจและอุปทูตอภิชาติ วรรณยานนท์ ได้ทำสัญญาเช่าอาคารสำหรับเป็นที่ทำการก่อนหน้านั้นแล้ว อาคารดังกล่าวตั้งอยู่ในเขต San Isidro ห่างจากศูนย์กลางกรุงลิมาประมาณ 25 กิโลเมตร ซึ่งเป็นเขต “เมืองใหม่” มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล มีความเป็นระเบียบ สะอาด สงบและปลอดภัย และเป็นเขตที่สถานเอกอัครราชทูตประเทศต่างๆ และสำนักงานองค์การระหว่างประเทศส่วนมากตั้งอยู่ อาคารที่เราเช่าอยู่นี้เป็นบ้าน 2 ชั้น ซึ่งเจ้าของบ้านเล่าให้ฟังว่าบรรพบุรุษของเขาสร้างมาตั้งแต่ราวๆ ปี ค.ศ. 1932 และได้มีการปรับปรุงมาตามกาลสมัย มีรูปทรงที่มีลักษณะเด่นสวยงามมาก ตั้งอยู่ในสวนมะกอกที่ชาวสเปนนำมาปลูกอยู่ตรงข้ามกับที่ทำการของนายกเทศมนตรีเขตเทศบาล San Isidro จนทางการลิมาถึงกับนำภาพบ้านนี้พร้อมกับรูปภาพประวัติศาสตร์อื่นๆ ไปติดตั้งตามกำแพงเพื่อยกย่องว่าเป็นสัญลักษณ์หนึ่งที่นำภาคภูมิใจของชาวเปรู

แม้ว่าภายนอกจะดูสวยงามดีแล้ว แต่ทว่าภายในอาคารยังไม่เหมาะสำหรับการปฏิบัติงานราชการนัก เนื่องจากยังขาดโตะทำงานและอุปกรณ์ทำงาน กระผมจำได้ว่าเมื่อตอนเริ่มทำงานที่สถานเอกอัครราชทูตในระยะแรกๆ ข้าราชการทุกคนร่วมใช้โตะทำงานและคอมพิวเตอร์เดียวกัน ทำงานในห้องเดียวกัน เห็นหน้ากันตลอดทั้งวัน เพราะช่วงนั้นเราต้องทำเอกสารและหนังสือสำหรับประสานงานทั้งกับกระทรวงการต่างประเทศไทย และหน่วยงานต่างๆของเปรู ส่วนเวลา

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

trabajo y muebles y también estuvimos buscando alojamiento, con la ayuda de nuestros tres empleados. Al principio, nos alojamos en un hotel durante un mes y medio hasta encontrar la casa adecuada que queramos. En cuanto a las compras de instrumentos y útiles de trabajo, no fueron fáciles. Sobre todo, aquellos que eran buenos y valiosos. Eran parecidos a los de Tailandia, pero mejores. Tardamos casi un mes en encontrar y comprarlos por todas partes de Lima, que es una manera de conocer la ciudad. Para hacer las compras, hay que regatear siempre. Antes no estaba acostumbrado a hacerlo, pero la experiencia de las compras en Lima me ha enseñado a hacerlo con seguridad. Después de haber terminado de comprar los útiles de trabajo, coche de uso común y coche de cargo en marzo, el Ministerio de Asuntos Exteriores nos envió ordenadores y varios aparatos de comunicación. Entonces, fue mi turno para instalar tanto el sistema de expedición de visado por ordenador como el sistema de recepción de solicitudes de pasaporte que nos llevó bastante tiempo para comprenderlo. Sin embargo, tengo que agradecerle mucho al encargado de negocio y a los oficiales del Departamento del Consulado sus consejos que resolvieron las dudas a través del MSN, que en este momento la embajada dispone para ofrecer los servicios de consulado de toda clase.

Perú

Hablando del trabajo de consulado unos diplomáticos con experiencia me contaron que se trataba de un trabajo muy esmerado, aburrido y que se necesita mucha paciencia. En realidad, era nuevo para mí porque no tenía experiencia en este campo, salvo la formación que adquirí antes de salir a un destino extranjero. Pero cuando me pongo a trabajar necesito consultar reglamentos en los manuales apropiados para que el trabajo quede bien hecho. A aquellos que no tienen experiencia les produce dolor de cabeza pero, después, cuando se domina, comprender que es interesante, divertido porque podemos servir a los ciudadanos tanto nacionales como extranjeros. Aunque son solamente quince los tailandeses que viven en el Perú, están muy contentos al saber que hay una embajada en Lima y algunos no tardan en venir a visitarnos y a solicitar legalización de documentos, expedición de partida de nacimiento o registro de hijos adoptivos. En cuanto a la expedición de visado para extranjeros todavía no es mucha puesto que Tailandia y el Perú firmaron un acuerdo de exención de visado para turistas. Por lo tanto, las personas que quieren visitar Tailandia, no necesitan visado. No obstante, la protección de los ciudadanos tailandeses es el trabajo principal debido a que en la actualidad hay un total de 9 presas tailandesas en el Perú por el tráfico de droga, aunque 8 han sido liberadas condicionalmente y tienen que presentarse a la autoridad cada cierto tiempo hasta cumplir la condena. Mi deber, como oficial del Consulado es hacerles una visita en la prisión, comprarles cosas necesarias y vigilar a las que están en libertad condicional. Unas presas causan lástimas porque no tienen trabajo y otras sufren enfermedades crónicas, aunque todas ellas tienen alojamiento.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ที่เหลือก็ไปหาซื้ออุปกรณ์สำนักงาน เครื่องแต่งบ้าน และก็หาบ้านพักของพวกเราด้วย โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากลูกจ้างท้องถิ่น 3 คนที่เราจ้างมา ในเดือนแรกๆ พวกเราพักอยู่ที่โรงแรมเป็นเวลาถึงเดือนครึ่งกว่า จะหาบ้านที่ต้องการและเหมาะสมได้ ส่วนการหาซื้ออุปกรณ์และเครื่องใช้สำนักงานก็ไม่ใช่เป็นเรื่องง่ายนัก โดยเฉพาะจะให้ได้แบบที่เราคิดว่ามีคุณภาพและเหมาะสมกับการนำมาเป็นอุปกรณ์ของใช้ของสถานเอกอัครราชทูต เราจึงพยายามมองหาแบบที่มีคุณภาพดีและสวยงาม หากมีลักษณะรูปทรงใกล้เคียงกับของไทยจะดีมาก เราใช้เวลาเกือบเดือนในการตระเวนหาและซื้อเครื่องใช้ แทบทุกมุมของกรุงลิมา ซึ่งเป็นการสำรวจเมืองไปในตัว การซื้อของที่นี่ต้องมีการต่อรองราคาเสมอ จากการที่กระผมไม่ถนัดในการต่อรองมาก่อน ประสบการณ์ในการซื้อของที่นี่เลยทำให้กระผมมีความมั่นใจในการต่อรองราคามากขึ้นทีเดียว! หลังจากที่มีการหาซื้ออุปกรณ์สำนักงาน รวมทั้งรถยนต์ส่วนบุคคลและรถประจำตำแหน่ง เสร็จสิ้นลงช่วงเดือนมีนาคม 2550 กระทรวงการต่างประเทศก็ได้ส่งคอมพิวเตอร์และเครื่องมือสื่อสารต่างๆ มาให้ คราวนี้ก็เป็นหน้าที่ของกระผมที่ต้องติดตั้งอุปกรณ์ต่างๆ ตั้งแต่ระบบการตรวจลงตราด้วยคอมพิวเตอร์ ระบบรับคำร้องทำหนังสือเดินทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งก็ใช้เวลาพอสมควรในการทำความเข้าใจ แต่ต้องขอขอบคุณคำแนะนำของท่านอุปทูตอภิชาติ และเจ้าหน้าที่กรมการกงสุลทุกท่านที่เกี่ยวข้องที่กรุณาตอบข้อสงสัยผ่านทาง msn จนทำให้ขณะนี้ สถานเอกอัครราชทูตมีความพร้อมที่จะให้บริการด้านกงสุลแบบเต็มรูปแบบ

พูดถึงเรื่องงานกงสุลแล้ว เจ้าหน้าที่การทูตที่เคยทำหน้าที่นี้ในประเทศอื่นเคยเล่าให้ฟังว่า งานกงสุลเป็นงานจุกจิก น่าเบื่อ ต้องใช้ความอดทนอย่างมาก ที่จริงแล้วงานกงสุลเป็นงานใหม่สำหรับกระผมเนื่องจากไม่มีประสบการณ์การทำงานด้านนี้มาก่อน นอกจากการเข้าอบรมข้าราชการก่อนออกประจำการ แต่เมื่อมาลงมือปฏิบัติเองแล้ว ต้องใช้การค้นคว้าศึกษากฎระเบียบจากคู่มือการทำงานประเภทต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้ทำได้อย่างถูกต้องตามระเบียบ ซึ่งสำหรับคนที่ไม่เคยทำมาก่อนก็ดูน่าปวดหัวเหลือเกิน แต่เมื่อได้ทดลองทำไปแล้วจนเกิดความชำนาญก็รู้สึกว่างานกงสุลเป็นเรื่องน่าสนใจ น่าสนุก เป็นงานที่น่าภาคภูมิใจเพราะมีโอกาสได้ให้บริการประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศโดยตรง แม้ว่าจะมีคนไทยที่อาศัยอยู่ในเปรูเพียงแค่ 15 คน ซึ่งพอรู้ข่าวว่ามีสถานเอกอัครราชทูตใหม่มาตั้งที่กรุงลิมาก็แสดงความดีใจและบางคนถึงกลับรีบเดินทางมาเยี่ยมเยียนพวกเราที่สถานเอกอัครราชทูต และขอรับบริการงานด้านกงสุลต่างๆ อาทิ การรับรองเอกสาร การออกสูติบัตร การลงทะเบียนรับบุตรบุญธรรม และการออกหนังสือเดินทาง ส่วนงานด้านการตรวจลงตราให้ชาวต่างประเทศนั้น ขณะนี้ยังมีไม่มากนัก เนื่องจาก ไทยและเปรูมีความตกลงยกเว้นการตรวจลงตราสำหรับการท่องเที่ยวระหว่างกัน ดังนั้นชาวเปรูที่ต้องการไปเที่ยวเมืองไทยจึงไม่จำเป็นต้องมาขอรับการตรวจลงตรา แต่งานคุ้มครองคนไทยถือว่าเป็นงานหลักงานหนึ่งของสถานเอกอัครราชทูตก็ว่าได้ เนื่องจากปัจจุบันมีนักโทษหญิงไทยรับโทษจำคุกที่เปรูในข้อหาลักลอบขนยาเสพติดรวมทั้งสิ้น 9 คน แต่ได้รับการปล่อยตัวแบบมีทัณฑ์บนแล้ว (on parole) 8 คน ซึ่งต้องไปรายงานตัวกับเจ้าหน้าที่เป็นระยะๆ จนกว่าจะพ้นโทษ ซึ่งในฐานะที่กระผมเป็นเจ้าหน้าที่กงสุล ก็มีหน้าที่ไปเยี่ยมนักโทษเหล่านี้ที่เรือนจำโดยซื้อของใช้ไปให้ด้วย และติดตามความเป็นอยู่ของนักโทษที่ได้รับการปล่อยตัวแบบมีทัณฑ์บน ซึ่งหลายคนนำส่งสารเนื่องจากไม่มีงานทำและบางคนถึงกับมีโรคประจำตัวด้วย แต่ก็โชคดีที่ทุกคนมีที่พักอาศัย

พวกเรามาอยู่ที่เปรูได้เกือบ 4 เดือน ยังไม่ได้มีโอกาสได้ออกไปเที่ยวที่ไหนนอกกรุงลิมาเพราะทุกคนยุ่งอยู่กับการซื้อของเข้าสถานเอกอัครราชทูต แต่เมื่อต้นเดือนเมษายน 2550 สถานเอกอัครราชทูตได้รับแจ้ง

57

Thai

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Llevamos casi 4 meses en el Perú sin poder salir fuera de Lima porque todos estamos ocupados con las compras para la embajada, pero el Ministerio de Asuntos Exteriores del Perú nos comunicó que el Embajador Wittaya debería presentar la copia de las cartas credenciales a Su Excelencia D. José Antonio García Belaúnde, Ministro de Asuntos Exteriores, el día 3 de abril, en el Ministerio de Asuntos Exteriores y a Su Excelencia D. Alan García, Presidente del Perú la presentación de las cartas credenciales fuera del despacho del Presidente de Lima, puesto que en estos momentos el Gobierno del Perú lleva la política de descentralización y ofrece la oportunidad a embajadores extranjeros de poder visitar y conocer la manera de vivir de los habitantes de otras provincias. Después del regreso a Lima, el embajador Wittaya se ha interesado en conocer las distintas representaciones diplomáticas en Lima. Me dedico la mayor parte de tiempo a viajar y presentarme en las 52 embajadas de distintos países. Algunas embajadas no hablan inglés y hago de intérprete para el embajador Wittaya. Ha sido una experiencia valiosa porque me han impresionado positivamente estos diplomáticos. Si se habla de la vida de los diplomáticos en Lima, creo que está llena de vida y los diplomáticos tienen muy buenas relaciones entre sí. Puede ser que a los latinoamericanos les gustan las fiestas. Desde que hemos abierto la embajada, nos han invitado a varias fiestas, por ejemplo, a la fiesta nacional, la fiesta de arte y costumbres nacionales, etcétera.

Fotografías de la ceremonia de la entrega de las copias de las cartas credenciales de Su Excelencia D. José Antonio García Belaúnde, Ministro de Asuntos Exteriores de la República del Perú, el día 3 de abril de 2007

Perú

Fotografía del ambiente del Festival tailandés en Lima durante los días 17-21 de mayo de 2007-08-17

La primera fiesta que organizó la embajada para divulgar el folclore tailandés en Perú fue un Festival que el embajador Wittaya y los funcionarios prepararon junto al Ayuntamiento de Lima, entre los días 17-21 de mayo, que nos ofreció el Teatro Segura y el Parque de la Muralla, situados en el corazón de Lima. La representación de los espectáculos tailandeses empezó el día 17 de mayo en el Hotel Miraflores Park, de cinco estrellas en el distrito de Miraflores. Aquel día fue la primera vez que el Hotel organizaba la Semana de comida tailandesa y el Hotel le pidió a la embajada que trajera artistas para actuar en el hotel. Para los espectáculos

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ภาพพิธีขึ้นสำเนาพระราชสาส์นตราตั้งต่อ
ฯพณฯ นาย Jos Antonio Garc a Belaunde
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ
สาธารณรัฐเปรู วันที่ 3 เมษายน 2550

จากกระทรวงการต่างประเทศเปรู กำหนดให้เอกอัครราชทูตวิทยาฯ เดินทางไปยื่นสำเนาพระราชสาส์นตราตั้งต่อ ฯพณฯ นาย Jos Antonio Garc a Belaunde รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ 3 เมษายน ที่กระทรวงการต่างประเทศเปรูและยื่นพระราชสาส์นตราตั้งต่อนาย Alan Garc a ประธานาธิบดีเปรู ที่เมือง Piura (Prefecture of Piura) ในวันที่ 11 เมษายน 2550 ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของเปรูที่จัดให้มีพิธีขึ้นพระราชสาส์นนอกทำเนียบประธานาธิบดีที่กรุงลิมา เนื่องจากขณะนี้ รัฐบาลเปรูมีนโยบายส่งเสริมการบริหารงานแบบกระจายอำนาจและการเข้าถึงประชาชนในต่างจังหวัด (decentralisation) และเป็นการเปิดโอกาสให้เอกอัครราชทูตที่มายื่นพระราชสาส์นตราตั้งและอักษรสาส์นตราตั้ง ได้ไปเยือนและเรียนรู้การดำรงชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของต่างจังหวัดอีกด้วย

ภาพถ่ายบรรยากาศการจัดงาน Thai
Festival ณ กรุงลิมา ระหว่างวันที่ 17-21
พฤษภาคม 2550

หลังจากที่กลับมาจากการยื่นพระราชสาส์นแล้ว เอกอัครราชทูตวิทยาฯ ก็มีความมุ่งมั่นที่จะทำความรู้จักกับคณะทูตในกรุงลิมา กระผมจึงใช้เวลาส่วนใหญ่ในการเดินทางไปเยี่ยมเยียนและแนะนำตัวตามสถานเอกอัครราชทูตและทำเนียบเอกอัครราชทูตของประเทศต่างๆ ถึง 52 แห่ง โดยบางแห่งที่เอกอัครราชทูตไม่พูดภาษาอังกฤษ กระผมก็ทำหน้าที่เป็นล่ามติดตามเอกอัครราชทูตวิทยาฯ ไปด้วย ซึ่งเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่ามาก เนื่องจากได้เห็นและสังเกตความเป็นนักการทูตอาชีพที่น่าประทับใจของผู้แทนประเทศเหล่านี้ หากทูตถึงชีวิตการเป็นนักการทูตที่กรุงลิมาแล้ว กระผมคิดว่าเป็นชีวิตที่มีชีวิตชีวาและคณะทูตมีความเป็นกันเองมาก อาจจะเป็นเพราะว่าชาวลาตินอเมริกาเป็นคนที่ชอบงานรื่นเริง ตั้งแต่ที่มีการตั้งสถานเอกอัครราชทูตมา เจ้าหน้าที่ประจำสถานเอกอัครราชทูตได้รับเชิญให้ไปร่วมงานหลายงานแล้ว อาทิ งานฉลองวันชาติ งานแสดงศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ เป็นต้น

งานแรกที่สถานเอกอัครราชทูตได้จัดเพื่อเป็นการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทยในเปรู ได้แก่ งาน Thai Festival ซึ่งเอกอัครราชทูตวิทยาฯ และข้าราชการได้จัดร่วมกับเทศบาลกรุงลิมา ระหว่างวันที่ 17-21 พฤษภาคม 2550 โดย เทศบาลกรุงลิมาให้ความอนุเคราะห์สถานที่จัดงาน คือโรงละคร Teatro Segura และสวนสาธารณะ Parque de Muralla ซึ่งตั้งอยู่กลางกรุงลิมา โดยไม่คิดค่าเช่าสถานที่แต่อย่างใด การแสดงนาฏศิลป์ไทยเริ่มขึ้นวันที่ 17 พฤษภาคม 2550 ที่โรงแรม Miraflores Park Hotel ซึ่งเป็นโรงแรมห้าดาวในเขต Miraflores ซึ่ง

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

del día 18 de mayo, la embajada invitó a miembros del cuerpo diplomático, delegados de organizaciones internacionales y del sector público y privado al Teatro Segura, de decoración muy clásica porque es el Teatro más antiguo de Lima. Además, hubo una recepción en el intermedio mientras se proyectaba una película de promoción del turismo en Tailandia. Este evento tuvo mucho éxito porque intentamos al máximo que la representación alcanzara al mismo nivel que las de Broadway. La embajada contrató a Denis Dibos, una directora de teatro de gran fama de Lima, como maestra de ceremonias para dar la bienvenida a los invitados y explicar los personajes y el resumen de Ramayana. Denis, vestida elegantemente en estilo tailandés agradó mucho a los espectadores. El día 20 de mayo la representación de los espectáculos tailandeses se organizó en el Parque de la Muralla y pudo entrar todo el público peruano. A pesar del frío, unos 2,000 peruanos asistieron en Lima lo que causó mucha alegría porque la mayoría de los espectadores peruanos sintieron admiración por los artistas tailandeses. Después de este festival, varios peruanos llamaron por teléfono a la Embajada para felicitarnos por el éxito del festival y querían que se repitiera algo parecido todos los años: un periodista, de El Comercio que estaba en el festival, tomó fotografías para publicarlas en la página dedicada al mundo diplomático. Creo que los peruanos dan ahora más importancia a Tailandia, tanto en el turismo como en la gastronomía. Se puede apreciar cuando los peruanos visitan la embajada para pedir información relacionada con Tailandia o nos llaman por teléfono para preguntar por el único restaurante tailandés en Lima, cuyo dueño es peruano. Incluso, algunas firmas

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วันนี้เป็นวันแรกที่ทางโรงแรมจัดงาน Thai Food Week และทางโรงแรมขอความอนุเคราะห์สถานเอกอัครราชทูตนำคณะนาฏศิลป์ไปแสดงในงานด้วย สำหรับการแสดงในวันที่ 18 พฤษภาคม 2550 สถานเอกอัครราชทูตได้เชิญคณะทูต ผู้แทนองค์การระหว่างประเทศและหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเปรูเข้าชมที่โรงละคร Teatro Segura ซึ่งมีการตกแต่งที่ classic มากเพราะเป็นโรงละครที่เก่าแก่ที่สุดในกรุงลิมา พร้อมทั้งจัดเลี้ยงรับรองช่วงพักครึ่งด้วยในขณะที่มีการฉายภาพยนตร์แนะนำการส่งเสริมการท่องเที่ยวไทย งานนี้ได้รับความสำเร็จเป็นอย่างมาก เพราะเราพยายามทำให้การแสดงมีมาตรฐานเท่ากับการแสดง Broadway มากที่สุดเท่าที่จะทำได้!! โดยสถานเอกอัครราชทูต ได้จ้างนาง Denis Dibos ซึ่งเป็นผู้กำกับการแสดงเวทีที่มีชื่อเสียงของกรุงลิมาให้มาทำหน้าที่เป็นพิธีกร เพื่อกล่าวต้อนรับ รวมทั้งอธิบายตัวละครและสรุปเนื้อเรื่องรามเกียรติ์ให้ผู้เข้าชมได้เข้าใจ โดยนาง Denis ได้แต่งกายชุดไทยสวยงาม เป็นที่ชื่นชมแก่ผู้เข้าชมเป็นอย่างมาก มีจำนวนผู้ชมกว่า 800 คนเข้าร่วม ซึ่งทำให้โรงละครดูหนาแน่นและสร้างความประทับใจแก่ผู้ชมเป็นอย่างมาก สำหรับวันที่ 20 พฤษภาคม 2550 การแสดงนาฏศิลป์ไทยจัดขึ้นที่สวนสาธารณะ Parque de Muralla โดยเปิดให้สาธารณชนทั่วไปเข้าชม แม้ว่าอากาศจะเริ่มเย็น แต่ประชาชนชาวเปรูที่อาศัยอยู่ในกรุงลิมาก็พากันมาดูการแสดงอย่างหนาแน่น ซึ่งคาดว่าจะมีจำนวนกว่า 2 พันคน ซึ่งเป็นที่น่ายินดี เพราะผู้ชมเปรูส่วนใหญ่แสดงความชื่นชมอย่างมากต่อคณะนาฏศิลป์ไทย หลังจากการจัดงานครั้งนี้แล้ว ชาวเปรูหลายคนได้โทรศัพท์มาที่สถานเอกอัครราชทูตเพื่อแสดงความยินดีกับความสำเร็จของการจัดงานและแสดงความประสงค์ให้มีการจัดงานในลักษณะนี้เป็นประจำทุกปี นักข่าวจากหนังสือพิมพ์ El Comercio ที่มาร่วมงานได้ถ่ายรูปภาพบรรยากาศในงานลงในหนังสือพิมพ์ในคอลัมน์เกี่ยวกับสังคมนักการทูต (Mundo Diplomatico) กระผมรู้สึกว่าคุณชาวเปรูให้ความสนใจแก่ประเทศไทยมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านการท่องเที่ยว อาหาร โดยเห็นได้จากการที่ชาวเปรูหลายคนเดินทางมาที่สถานเอกอัครราชทูตเพื่อขอรับเอกสารประชาสัมพันธ์ประเทศไทย บางคนก็โทรศัพท์มาถามเกี่ยวกับร้านอาหารไทยซึ่งมีเพียงอยู่ร้านเดียวในกรุงลิมา ชื่อว่าร้าน Siam ที่เจ้าของร้านเป็นชาวเปรูและบางหน่วยงานถึงกับจัดงานเทศกาลอาหารไทยเอง อาทิ สถาบัน Le Cordon Blue เปรู ได้จัดงาน The Land of Smile, งานเทศกาลสงกรานต์ ในขณะที่เทศบาลเมือง Arequipa ได้มีหนังสือมาขอให้คณะนาฏศิลป์ไทยไปแสดงในช่วงเทศกาล International Festival of Folklorical Dances ในเดือนสิงหาคมหรือในโอกาสหน้าที่ฝ่ายไทยสะดวกอีกด้วย

สำหรับคนไทย หากพูดถึงประเทศเปรู สิ่งแรกที่นึกถึงก็คงจะเป็นเมืองมาชูปิซุ (Machu Picchu) ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากเมืองคัสโก (Cusco) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 70 กิโลเมตร เมืองมาชูปิซุเป็นร่องรอยอารยธรรมโบราณของชาวอินคา ตั้งอยู่บนเทือกเขาสูงในประเทศเปรูที่มีความสูงประมาณ 2,350 เมตร อารยธรรมแห่งนี้ได้ถูกลืมโดยคนภายนอกจนกระทั่งมีการค้นพบอีกครั้งโดยนักโบราณคดีที่ชื่อ นาย Hiram Bingham เมื่อ ปี 2454 ต่อมาในปี 2526 UNESCO ได้ประกาศให้เมืองมาชูปิซุ ให้เป็นมรดกโลกโดยทำให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่คนนิยมไปศึกษาประวัติศาสตร์ และเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2550 เมืองมาชูปิซุได้รับเลือกให้เป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งมหัศจรรย์ของโลกยุคใหม่ จากการลงคะแนนทั่วโลกทั้งทางอินเทอร์เน็ตและโทรศัพท์มือถือ กระผมก็โชคดีที่ได้มีโอกาสติดตามเอกอัครราชทูตวิฑายา ไปเมืองคัสโกตามคำเชิญของนายกเทศมนตรี ประธานสภาหอการค้า และประธานสมาคมบริษัทท่องเที่ยวแห่งเมืองคัสโก ระหว่างวันที่ 26-29 พฤษภาคม 2550 เพื่อหารือข้อราชการ และเยี่ยมชมสถานที่สำคัญของเมืองอันมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของเปรู โดยพวกเราได้รับการต้อนรับอย่างดีจากผู้เชิญในช่วงที่พำนักอยู่ที่เมืองคัสโก กระผมกับท่านเอกอัครราชทูตได้มีโอกาส

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

เยี่ยมชมมาชูปิซุ ไร่เกษตร Kiwicha และ Acachofa รวมทั้งเยี่ยมชม ศูนย์ผลิตสินค้า และเข้าพบนาง Marina Sequeiros นายกเทศมนตรี ของเมืองคัสโก และนาย Fernando Ruiz Caro Villagarc a ประธาน สภาหอการค้า นาย Boris Gomez Luna ประธานสมาคมบริษัท ท่องเที่ยวแห่งเมืองคัสโก และคณะกรรมการสภาหอการค้าคัสโก เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการท่องเที่ยว และวัฒนธรรม โดยเฉพาะประธานสมาคมบริษัทท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจที่จะส่งเสริม ความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวและการแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรม ระหว่างกัน

ดังนั้น การได้มาประจำการที่กรุงลิมาถือว่าเป็นโอกาส ที่กระผมได้เรียนรู้การทำงานประเภทต่างๆ มากมายและเป็น ที่ที่เราสามารถนำความรู้ที่เรียนมานำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่องาน ของกระทรวงการต่างประเทศ โดยส่วนตัวแล้ว กระผมขอแนะนำ ข้าราชการนักการทูตว่า กรุงลิมาเป็นเมืองหลวงที่น่าสนใจมาก สำหรับการออกประจำการในต่างประเทศ แต่ปัจจัยที่อาจทำให้หลายคน ไม่อยากมาก็คือเรื่องความห่างไกลและการใช้ภาษาสเปนในการติดต่อ สื่อสาร จากประสบการณ์ที่ทำงานที่นี่มาได้ประมาณ 7 เดือน กระผม เข้าใจได้เลยว่าหากนักการทูตที่มาประจำการที่นี่ไม่สามารถติดต่อ สื่อสารด้วยภาษาสเปนได้ก็จะมีข้อจำกัดในการทำงานเป็นอย่างมาก เนื่องจากภาษาสเปนเป็นภาษาราชการของเปรูและของประเทศในเขต อาณาอื่น ๆ การติดต่อประสานงานกับทั้งกระทรวงการต่างประเทศ สถาน เอกอัครราชทูต และองค์การระหว่างประเทศจำเป็นต้องใช้ภาษาสเปน ดังนั้น นักการทูตที่มาประจำการที่นี่ควรที่จะรู้ภาษาสเปนด้วย

สิ่งสุดท้ายที่ถือว่าเป็นข่าวดี คือ ณ เวลาที่เขียนนี้ สถาน เอกอัครราชทูตได้รับแจ้งจากกระทรวงการต่างประเทศที่กรุงเทพฯ ว่า ขพลช นายสวิต คงสิริ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ จะเดินทางมาเยือนเปรูอย่างเป็นทางการในวันที่ 20 สิงหาคม ศกนี้ และ จะพบหารือกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของเปรู ได้แก่ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศเปรู เลขาธิการประชาคมแอนเดียน กระผมเชื่อมั่นว่า การเยือนครั้งนี้จะมีส่วนช่วยในการกระชับความสัมพันธ์และความร่วม มือระหว่างไทยกับเปรูให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น

Fotografía tomada en Machu Picchu y en Cusco
ภาพถ่ายที่มาชูปิซุ (Machu Picchu) และเมืองคัสโก (Cusco)

สายสัมพันธ์ไทย-เปรู :
แหล่งอารยธรรมโบราณ

*Enlace de amistad entre Tailandia y Perú :
Cuna mundial de la civilización*

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Enlace de amistad entre Tailandia y Perú : Cuna mundial de la civilización

Tailandia y Perú se ubican en diferente semiesferas. Ambos países son distintos en aspectos, geografía, clima, cultura ; el modo de vida de sus habitantes también es diferente. Sin embargo, poseen una historia y una civilización de valor incalculable, que ha sabido mantener su peculiaridad a lo largo del tiempo. Las obras de sus antepasados constituyen un valioso patrimonio cultural que ha permanecido a través de las generaciones para orgullo de sus gentes y para que las preserven celosamente y estén dispuestas a conservarlas para siempre.

En la actualidad, además de ser motivo de orgullo, el patrimonio cultural de ambos países representa al de todos los ciudadanos del mundo ya que varios lugares de su patrimonio son considerados igualmente patrimonio de la Humanidad, como por ejemplo:

Perú

1. Ciudad de Cuzco, 1983.
2. Santuario Histórico de Machu Picchu, 1983.
3. Restos arqueológicos de Chavín, 1985.
4. Parque Nacional de Huascarán, 1985.
5. Hallazgos arqueológicos de Chan Chan, 1986.
6. Parque Nacional de Manú, 1987.
7. Centro Histórico de Lima, 1988.
8. Parque Nacional del Río Abisco, 1990.
9. Líneas y Geoglifos de Nazca y las Pampas de Jumana, 1994.

Tailandia

1. Ciudad histórica de Sukhothai y ciudades de vasallaje, 1991.
2. Ciudad histórica de Ayuthaya y ciudades de vasallaje, 1991.
3. Refugio de fauna silvestre de Thungyai-Huai Kha Khaeng, 1991
4. Hallazgos arqueológicos de Ban Chiang, 1992

En este artículo se presenta la historia de varios centros del patrimonio cultural de ambos países que quedan registrados como patrimonio de la Humanidad, en cuanto que representan la civilización de antiguos pueblos creadores de obras excelentes, que permanecen hasta hoy. Nos referimos a

1. Machu Picchu, tierra de la antigua civilización del imperio Inca de Perú, registrado como patrimonio de la Humanidad en 1983

สายสัมพันธ์ไทย - เปรู : แหล่งอารยธรรมโบราณ

ประไพศ พงศ์มาศ*

ประเทศเปรูและประเทศไทย นับแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เป็นดินแดนที่อยู่ห่างไกลคนละซีกโลก และมีความแตกต่างกันทั้งด้านสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ วัฒนธรรม และวิถีความเป็นอยู่ของผู้คน แต่ทั้ง 2 ประเทศ ต่างเป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์และอารยธรรมโบราณอันสูงส่ง มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เป็นของตนเองมาตลอดระยะเวลาที่ยาวนาน ผลงานที่บรรพชนในอดีตได้สร้างสรรค์ไว้ได้กลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันมีค่ายิ่ง ที่ส่งทอดมาถึงอนุชนรุ่นหลังให้ได้รับรู้และบังเกิดความภาคภูมิใจและหวงแหนในมรดกของตนเอง และช่วยกันอนุรักษ์ ปกป้องรักษามรดกอันล้ำค่านี้ให้คงอยู่สืบไป

ปัจจุบันมรดกทางวัฒนธรรมของทั้ง 2 ประเทศ นอกจากจะเป็นความภาคภูมิใจของประชาชนในประเทศแล้ว ยังเป็นความภาคภูมิใจของคนทั้งโลกด้วย โดยต่างก็ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ในบัญชีรายชื่อแหล่งมรดกโลกหลายแหล่งด้วยกัน ดังนี้

Machu Picchu : อาณาจักร

สุโขทัย : ราชธานีแห่งแรกของชาวไทย

ประเทศเปรู

1. City of Cuzco, 1983.
2. Historic Sanctuary of Machu Picchu, 1983.
3. Chavin (Archaeological site), 1985.
4. Huascarán National Park, 1985.
5. Chan Chan Archaeological Zone, 1986.
6. Manu National Park, 1987.
7. Historic Centre of Lima, 1988.
8. Rio Abiseo National Park, 1990.
9. Lines and Geoglyphs of Nasca and Pampas de Jumana, 1994.

ประเทศไทย

1. Historic Town of Sukhothai and Associated Historic Towns, 1991.
2. Historic City of Ayutthaya and Associated Historic Towns, 1991.
3. Thungyai - Huai Kha Khaeng Wildlife Sanctuaries, 1991.

* นักโบราณคดี 8 ว. กลุ่มวิชาการโบราณคดี สำนักโบราณคดี กรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

2. La antigua ciudad de Sukhothai, la primera capital del pueblo tailandés, y las ciudades de su vasallaje, registrada como patrimonio de la Humanidad en 1991

Santuario histórico de Machu Picchu

Machu Picchu, territorio del antiguo imperio de los incas comprende actualmente el mayor del Perú, en América del sur. Fue cuna de una civilización muy desarrollada que vivió en torno al siglo X. Su territorio abarca zonas de desierto, costa, cordillera y la selva tropical en la llanura.

Los incas fueron un pueblo cuya civilización alcanzó un gran auge y, además, fue modelo para otros pueblos de América del Sur durante miles de años; sobre todo, fue modelo de una organización social que permitió actuar a los habitantes, desde el emperador hasta los campesinos, de acuerdo con su papel, su cargo o estatus social, con eficacia y libertad. Bajo el dominio de los incas, el imperio progresó considerablemente. Tanto la escultura como la arquitectura, e incluso otras obras de construcción como la ingeniería de caminos, el transporte de las piedras de gran tamaño y la colocación de las mismas, unas sobre otras con máximo cuidado en filas interminables llegaron a ser modelo para varios pueblos de distintas regiones. Además, los incas disponían de un buen sistema de riego y de agricultura. El imperio de los incas se inició en torno al siglo X y llegó a su fin en el siglo XVI aproximadamente, por la llegada de los españoles, que usurparon bienes valiosos y destruyeron casi por completo pueblos, palacios e incluso santuarios importantes. El santuario histórico de Machu Picchu, oculto en medio de la densa selva de la cordillera en silencio durante casi 400 años es el único lugar del imperio inca que sobrevivió a la destrucción de los españoles.

Machu Picchu se encuentra a 130 kilómetros al noreste de la antigua ciudad Cuzco. Su nombre actual no es el mismo que tenía en el pasado. Como no se ha podido encontrar ninguna evidencia de su nombre real, le han llamado Machu Picchu por el nombre del Cerro Viejo, en la que se encuentra.

Es un símbolo de la grandeza de la antigua civilización del fabuloso imperio de los incas. Fue construido hacia 1460 – 1470 bajo el emperador Pachacutec. Sobresale en un terreno del Machu Picchu o Cerro Viejo que pertenece a las cordilleras de los Andes. Ocupa un total de 32,592 hectáreas. Está a 2,430 metros de altitud.

En torno al siglo XVI los españoles entraron en su territorio, conquistaron sus bienes y objetos de valor y

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

4. Ban Chiang Archaeological Site, 1992.
5. Dong Phrayayen - Khao Yai Forest Complex, 2005.

ในบทความฉบับนี้จึงขอนำเสนอเรื่องราวของมรดกทางวัฒนธรรมของทั้ง 2 ประเทศที่ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ในบัญชีมรดกโลกด้านวัฒนธรรม เพียงประเทศละ 1 แห่ง เพื่อเป็นตัวแทนแห่งอารยธรรมของคนโบราณที่ต่างก็ได้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นเยี่ยม มีเอกลักษณ์โดดเด่นเป็นของตนเอง และตกทอดมาถึงอนุชนรุ่นหลังในปัจจุบัน ได้แก่

1. Machu Picchu ดินแดนแห่งอารยธรรมโบราณของอาณาจักรอินคา ประเทศเปรู ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ในบัญชีแหล่งมรดกโลกเมื่อปี ค.ศ. 1983
2. เมืองโบราณสุโขทัยและเมืองบริวาร ราชธานีแห่งแรกของชนชาติไทย ประเทศไทย ได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ในบัญชีแหล่งมรดกโลกเมื่อปี ค.ศ. 1991

มา ชู ปิค ชู ดินแดนศักดิ์สิทธิ์แห่งอาณาจักรอินคา (Historic Sanctuary of Machu Picchu)

Machu Picchu อาณาจักรแห่งชนเผ่าอินคา ปัจจุบันอยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเปรู ทวีปอเมริกาใต้ เป็นแหล่งอารยธรรมที่เจริญที่สุด เมื่อราวคริสต์ศตวรรษที่ 10 ดินแดนของอาณาจักรอินคาแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ส่วนที่เป็นทะเลทราย ชายฝั่งทะเล เทือกเขาสูง และป่าดงดิบในเขตที่ราบลุ่ม

ชนเผ่าอินคาได้ชื่อว่าเป็นชนเผ่าที่มีอารยธรรมสูงส่ง และเป็นแบบอย่างแก่ชนเผ่าอื่นในแถบอเมริกาใต้ตลอดมานับพันๆ ปี โดยเฉพาะการจัดระเบียบทางสังคมที่ทำให้ประชากรนับตั้งแต่ระดับสูงชั้นจักรพรรดิลงมาจนถึงชาวไร่ชาวนาได้ทำงานตามบทบาทตำแหน่งหน้าที่ หรือสถานภาพอย่างมีประสิทธิภาพ และมีอิสระเสรี ยุคสมัยที่ชนเผ่าอินคาปกครองอาณาจักร นับว่ามีความเจริญรุ่งเรืองมาก ผลงานทางด้านประติมากรรมและสถาปัตยกรรมตลอดจนสิ่งก่อสร้างต่างๆ ได้กลายเป็นแบบอย่างแก่ชนเผ่าต่างๆ มากมายหลายแห่ง แม้แต่ผลงานทางด้านวิศวกรรมโยธาก็เกี่ยวกับการสร้างถนน การลำเลียงก้อนหินขนาดใหญ่หามาวางเรียงรายต่อกันอย่างประณีตยาวไกลสุดตา นอกจากนี้ชาวอินคายังมีระบบการชลประทานและระบบการเกษตรกรรมที่มีประสิทธิภาพ

อาณาจักรอินคาก่อตั้งขึ้นราวคริสต์ศตวรรษที่ 10 และสิ้นสุดลงราวคริสต์ศตวรรษที่ 16 โดยชาวสเปนซึ่งได้เดินทางเข้ามายังดินแดนของอาณาจักรอินคา และเข้ายึดครองทรัพย์สินของมีค่าและทำลายบ้านเรือน พระราชวัง ตลอดจนศาสนสถานที่สำคัญของชาวอินคาจนแทบหมดสิ้น

เมืองโบราณ Machu Picchu เป็นเพียงโบราณสถานแห่งเดียวของอาณาจักรอินคาที่รอดพ้นจากการทำลายล้างของชาวสเปนในครั้งนั้น และเก็บตัวซ่อนเร้นอยู่ท่ามกลางป่าลึกบนยอดเขาอย่างสงบนิ่งเป็นเวลานานเกือบ 400 ปี

โบราณสถาน Machu Picchu ตั้งอยู่ห่างจากเมืองโบราณ Cuzco (อดีตเมืองหลวงของอาณาจักรอินคา) ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ 130 กิโลเมตร ชื่อ Machu Picchu ไม่ได้เป็นชื่อเรียกของโบราณสถานแห่งนี้แต่ดั้งเดิม แต่เนื่องจากไม่สามารถหาหลักฐานชื่อที่แท้จริงของโบราณสถานแห่งนี้ได้ จึงเรียก

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

destruyeron casi por completo las viviendas, los palacios y hasta los lugares religiosos importantes. El santuario hist rico de Machu Picchu es el nico lugar que qued milagrosamente a salvo de la destrucci n de los espa oles.

En 1911 Hiram Bingham, un historiador de Estados Unidos, viaj a Cuzco en busca del palacio del ltimo emperador inca. Buscaba la ciudad de Vilcabamba y fue l quien encontr por casualidad el santuario de Machu Picchu en el silencio de la selva, oculto entre rboles y arbustos. Tambi n Bingham descubri una antigua ciudad, grande, s mbolo del esplendor de una civilizaci n que l nombr Machu Picchu, ciudad sagrada del imperio de los incas.

Machu Picchu, ciudad de la antigua civilizaci n, vista por el mundo actual, es una ciudad que presenta una arquitectura completa e inigualable, con un sistema urban stico bien planificado de espacios divididos de manera adecuada. Revela perfectamente la ingeniosidad de los incas de entonces. En el santuario de Machu Picchu queda dividido el uso de espacio til en dos partes:

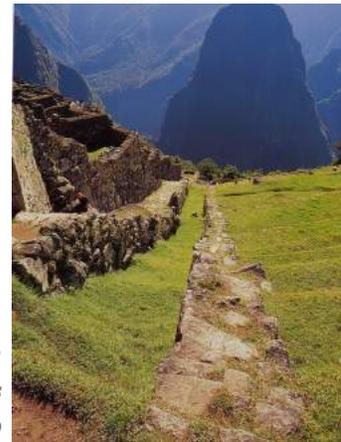
1. El exterior del santuario o el terreno de cultivo
2. El interior del santuario

El exterior del santuario

Fuera del santuario, en el sur, se halla el terreno de cultivo. Existen pruebas de que los ind genas se dedicaban a la agricultura en terreno escalonado y cultivaban ma z. El terreno agr cola se adaptaba a la superficie de la ladera de las monta as ampli ndose en direcci n este - oeste. En la cima se erguan

Las afueras o el terreno de cultivo Los incas se dedicaban a la agricultura en terreno escalonado / พื้นที่นอกเมืองหรือพื้นที่เกษตรกรรมชาวอินคาทำการเกษตรกรรมแบบขั้นบันได

แนวคูเมือง
Las fosas
del santuario

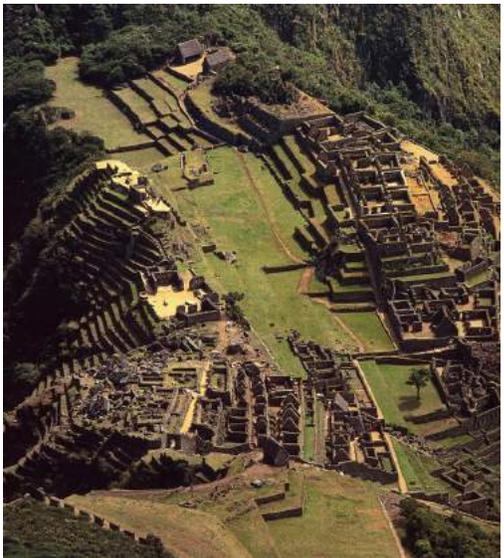
พื้นที่ภายในและนอกเมืองถูกแบ่งเขตโดยแนวคูน้ำซึ่งขุดขนานไปกับแนวกำแพงเมือง
El interior y el exterior del santuario separados por las fosas en paralelo con la muralla

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

Construcción de piedra en la cima del terreno de cultivo y en terreno escalonado
กระท่อมหินตั้งอยู่ ส่วนบนสุดของพื้นที่เกษตรกรรม และตามขั้นบันได

บริเวณกลางเมืองจะมีลานกว้างสี่เหลี่ยมจัตุรัส หรือ Main Square / En el centro de la ciudad hay una gran plaza cuadrada

เชื่อว่า Machu Picchu ตามชื่อของภูเขาที่โบราณสถานแห่งนี้ตั้งอยู่

โบราณสถาน Machu Picchu เป็นสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ของอารยธรรมโบราณ ที่แสดงถึงความเจริญสูงสุดแห่งอาณาจักรอินคา สร้างขึ้นราว ปี ค.ศ. 1460-1470 ในรัชสมัยของจักรพรรดิ ปา ซา คู ตี (Pachacutec) ตั้งอยู่โดดเด่นบนที่ราบสูงของยอดเขา Machu Picchu ซึ่งอยู่ในกลุ่มของเทือกเขาแอนดิส มีพื้นที่ทั้งหมด 32,592 เอเคอร์ สูงจากระดับทะเลประมาณ 10,000 ฟุต หรือ 2,430 เมตร

ในราวคริสต์ศตวรรษที่ 16 ชาวสเปนได้เข้ามายังดินแดนของชาวอินคา ได้เข้ายึดครองทรัพย์สินของมีค่าและทำลายบ้านเรือน พระราชวัง ตลอดจนศาสนสถานที่สำคัญของชาวอินคาจนแทบหมดสิ้น

จนกระทั่งใน ปี ค.ศ. 1911 Hiram Bingham นักประวัติศาสตร์ชาวสหรัฐอเมริกาได้เดินทางมายังเมือง Cuzco เพื่อค้นหาพระราชวังของจักรพรรดิองค์สุดท้ายของอาณาจักรอินคา คือ นครวิลคา บัมบา (Vilcabamba) และต่อมาเขาได้ค้นพบเมืองโบราณ Machu Picchu ซึ่งในเวลานั้นถูกปกคลุมด้วยป่าละเมาะและสมุนไพรไม้หน้อยใหญ่โดยบังเอิญ หลังจากทำการถากถางป่าละเมาะแล้ว Bingham ได้พบสิ่งมหัศจรรย์ของโลกนั่นคือเมืองโบราณขนาดใหญ่ ที่เป็นสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ของอารยธรรมโบราณที่มีความเจริญรุ่งเรืองสูงสุดแห่งหนึ่งของโลก และได้ตั้งชื่อเมืองโบราณที่พบนี้ว่า Machu Picchu เมืองศักดิ์สิทธิ์แห่งอาณาจักรอินคา

เมืองแห่งอารยธรรมโบราณ Machu Picchu ในสายตาของชาวโลกในเวลานี้ คือ เมืองที่มีโครงสร้างทางด้านสถาปัตยกรรมอย่างสมบูรณ์และลงตัวอย่างที่สุด มีการวางผังเมืองอย่างมีระบบและมีการแบ่งพื้นที่การใช้สอยของเมืองได้อย่างเหมาะสม แสดงถึงอัจฉริยภาพของชาวอินคาในครั้งนั้นได้อย่างดีที่สุด เมือง Machu Picchu แบ่งพื้นที่การใช้สอยออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ คือ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

construcciones de piedra o fortalezas. Al este se levantaron cinco edificios sobre el terreno escalonado. Se supone que los vigilantes o guardianes que protegían tanto el espacio agrícola como el urbano, vivían allí.

El interior del santuario

El urbanismo del santuario histórico de Machu Picchu es muy parecido al de otros santuarios incas. Es decir, cuenta con un palacio del rey o emperador que venía a de visita, la residencia del gobernador y calles principales en dirección norte - sur. Al norte y al sur se encuentran puntos

de recepción de mensaje corredor o *quipu* (nudo de las cuerdas que entregaban los mensajeros, o sea, era una forma de anotar cualquier asunto que se comunicaban entre los incas) que existen en todas las ciudades.

En el centro del santuario solía haber una plaza. Alrededor de los cuatro lados de dicha plaza están los centros operativos o administrativos. Cerca del palacio se levantaba un Templo al dios Sol donde practicaban los cultos religiosos. No lejos de dicha capilla o cerca de la zona de alojamiento de las cortesanas, llamada *acllahuasi*, aparece un almacén de provisiones y comida para el consumo de todo el año. Hay zonas residenciales para los artesanos como, por ejemplo, orfebres, plateros, carpinteros, escultores, tejedores y de otros oficios que trabajaban para servir al rey o emperador y para los cultos religiosos.

Todos son magníficas obras de arquitectura y urbanismo de los incas, conocidas ya a nivel mundial, y motivo de admiración ante el valor incalculable del ingenio de esta antigua civilización.

El santuario de Machu Picchu está rodeado por una gran muralla que divide el terreno, tanto exterior como interior, en diferentes zonas, siguiendo las fosas que hay en paralelo con la muralla este y oeste. El agua de las fosas, además de ser útil para la agricultura, lo era también para el sistema de riego de los habitantes y para los cultos religiosos. En el espacio interior del santuario se encuentran casas, viviendas y lugares importantes de los incas como palacios, templos y lugares sagrados. La estructura de los edificios es muy compleja y el urbanismo perfecto. Hay calles principales en dirección norte - sur y otras secundarias que comunican con otros edificios y lugares importantes de la ciudad.

- **Plaza Mayor** En el centro de la ciudad hay una gran plaza cuadrada que sirve de línea divisoria de la ciudad, que queda dividida en dos partes : la parte del este y la del oeste. Los incas se congregaban para practicar sus cultos religiosos en esta plaza. Bingham, durante su excavación, encontró una gran cantidad de piezas de porcelanas esparcidas por la plaza, lo que le permitió postular una hipótesis relacionando estos objetos con el culto religioso.

El oeste se compone de

- **Conjunto de casas o viviendas** : son casas construidas en piedra con techado. Están situadas en primera fila detrás de la puerta de entrada de la ciudad, junto a la muralla

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

1. ส่วนนอกเมืองหรือพื้นที่เกษตรกรรม
2. ส่วนในเมือง

นอกเมือง

นอกเมืองด้านทิศใต้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ปรากฏหลักฐานการทำเกษตรกรรมแบบขั้นบันได โดยทำเป็นขั้นบันไดเล็กๆ และปลูกพืชไร่ เช่น ข้าวโพด พื้นที่เกษตรกรรมนี้จะมีลักษณะวนไปตามลักษณะทางกายภาพของไหล่เขาขยายไปทางด้านตะวันออกและตะวันตก ส่วนบนสุดของพื้นที่เกษตรกรรมพบว่ามีกระท่อมหินหรือบ่อมปรการตั้งอยู่ และทางด้านตะวันออกพบอาคาร 5 หลัง สร้างตามขั้นบันไดสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นกระท่อมหรือบ่อมของผู้ดูแลหรือผู้พิทักษ์ ทั้งพื้นที่เกษตรกรรมและพื้นที่ในเมือง

ในเมือง

เมืองโบราณ Machu Picchu มีการวางผังเมืองไม่แตกต่างจากเมืองโบราณของอาณาจักรอินคา ซึ่งมักจะวางผังเมืองคล้ายๆ กัน กล่าวคือ ทุกเมืองจะต้องมีพระราชวังที่ประทับของพระมหากษัตริย์หรือจักรพรรดิที่จะเสด็จไปเยือน มีที่พักของผู้ว่าการประจำเมือง มีถนนสายหลักจากเหนือมาใต้ ทางด้านเหนือและด้านใต้จะมีจุดรับข่าวสารคิปู (คิปู หมายถึงเชือกปมหรือเงื่อนไข ซึ่งคนเดินหนังสือส่งต่อทอดระหว่างกัน คิปูมิใช่การเขียน แต่เป็นวิธีที่ใช้ในกระบวนการบันทึกความจำเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ที่สื่อสารระหว่างกันในหมู่ชาวอินคา) ซึ่งจะมีนักวิ่งส่งข่าวสาร คิปูระหว่างเมืองทุกเมือง

กลางอาณาจักรมักจะเป็นลานกว้างสี่เหลี่ยมจัตุรัส ที่เรียกว่าพลาซา รอบบริเวณด้านทิศต่างๆ เป็นศูนย์ปฏิบัติการหรือศูนย์กลางการบริหารบ้านเมือง ใกล้พระราชวังจะเป็นวิหารสุริยเทพ เพื่อเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา ใกล้วิหารคือบริเวณที่พักของนางห้ามที่เรียกว่าเขตแอ็คลาฮัวซี มีอาคารเก็บเสบียงอาหารไว้บริโภคตลอดปี มีเขตที่พักของบรรดาช่างฝีมือด้านต่างๆ ได้แก่ ช่างทอง ช่างเงิน ช่างไม้ ช่างแกะสลัก ช่างทอผ้าและช่างฝีมือต่างๆ เพื่อผลิตงานตามกระแสรับสั่งและสำหรับใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา

และนั่นคือผลงานอันเยี่ยมยอดทางด้านสถาปัตยกรรมและการวางผังเมืองของชาวอินคา ที่ชาวโลกในปัจจุบันได้รับรู้และตระหนักถึงความเป็นอัจฉริยภาพและอารยธรรมโบราณอันสูงส่ง และมีคุณค่ายิ่ง

ลักษณะทางกายภาพของเมืองโบราณ Machu Picchu ถูกล้อมรอบด้วยกำแพงขนาดใหญ่ พื้นที่ภายในและนอกเมืองถูกแบ่งเขตโดยแนวคูน้ำซึ่งขุดขนานไปกับแนวกำแพงเมืองด้านตะวันออกและตะวันตก ซึ่งน้ำจากคูน้ำนั้นนอกจากจะเอื้อประโยชน์ต่อการเกษตรกรรมแล้ว ยังเอื้อประโยชน์ต่อระบบชลประทานของชาวเมืองและการประกอบพิธีกรรมด้วย ภายในเมืองเป็นที่ตั้งของบ้านเรือนและสถานที่สำคัญของชาวอินคา ได้แก่ พระราชวัง วัด และสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ โครงสร้างของอาคารสลัปซับซ้อนมากและมีการวางผังเมืองอย่างเหมาะสม มีถนนหลักตามแนวเหนือ-ใต้และมีถนนสายเล็กๆ สร้างเชื่อมต่อกับอาคารต่างๆ และสถานที่สำคัญในเมือง

- **Main Square** บริเวณกลางเมืองจะมีลานกว้างสี่เหลี่ยมจัตุรัส ซึ่งเป็นเขตแบ่งเมืองออกเป็น 2 ด้าน คือด้านตะวันออกและด้านตะวันตก ลานแห่งนี้เป็นศูนย์รวมการประกอบพิธีกรรมของชาวอินคา Bingham ได้ทำการขุดค้นในบริเวณนี้และพบเศษกระเบื้องเคลือบจำนวนมากกระจายอยู่รอบบริเวณ ซึ่ง Bingham สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นเกี่ยวกับพิธีกรรม

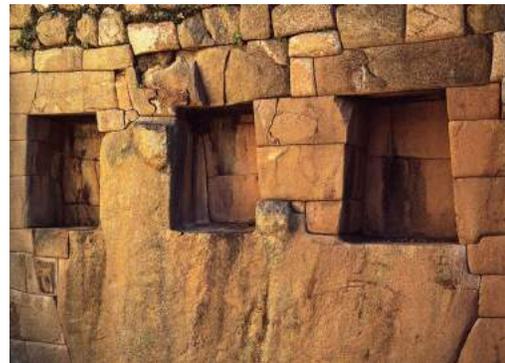
40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

suroeste. Son contrucciones de piedra pulida en buena proporci n, bien colocadas. Unas est n hechas con piedras de gran tama o, colocadas unas sobre otras, otras con piedras peque as y chapadas con barro fino. Hab a tres muros en los tres lados y una entrada. Las casas son de dos pisos con el piso superior construido en madera. Tienen ventanillas de forma rectangular. La particularidad de las viviendas de los incas es la perforaci n en la pared. El techo est sostenido por una viga y cubierto con pajas secas. Estas casas o viviendas fueron adaptadas al aspecto f sico de la colina en forma de escalera espiral hacia arriba y se aproxima tanto a la estructura piramidal que el conjunto de las construcciones va disminuyendo con la altura.

La puerta de entrada del santuario
ทางเข้าเมือง

- **Conjunto de palacios** Se hallan en el norte del conjunto de casa o viviendas. Est n contruidos con piedras pulidas blancas muy bien colocadas. La estructura interior del palacio est muy bien dise ada. La entrada es peque a. Hay un terreno de jard n y huerto.

Hay perforaci n en la pared
มีการเจาะกำแพงเป็นช่องเล็กๆ

En el interior hay un vestibulo que, a su vez, se divide en dependencias tanto grandes como peque as. Al fondo del edificio se supone que deber a estar el dormitorio real y el despacho o zona de recreo de la nobleza. Se hac an peque os agujeros cuadrados en la pared. Alrededor del palacio se levantaban residencias para la nobleza y los lugares sagrados e importantes como, por ejemplo,

- **El Templo del Sol** Los incas veneraban a las sacerdotisas del Templo del Sol porque son ellas quienes recib an los conocimientos religiosos y las labores dom sticas de nivel superior de la monja del Templo del Sol. Las consideraban sirvientas y eran *medium* en la practica de los cultos religiosos. Participaban en el

El exterior del palacio
ด้านนอกของพระราชวัง

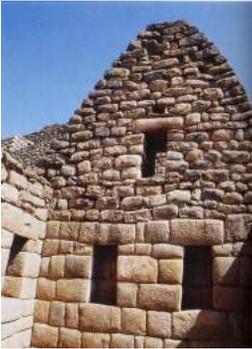

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

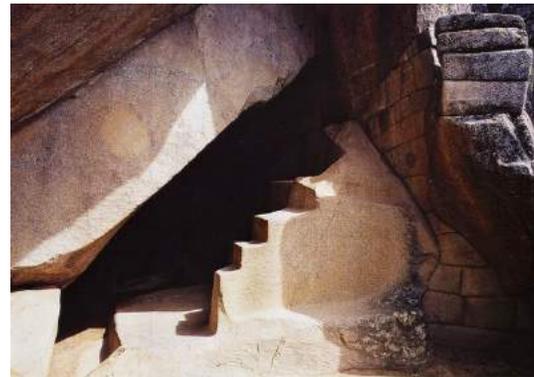

ด้านตะวันตก ประกอบด้วย

- กลุ่มของอาคารบ้านเรือน ประกอบด้วยบ้านหินทรงหน้าจั่ว ซึ่งตั้งอยู่ด้านหน้าสุดด้านประตูเมือง ติดกำแพงเมืองด้านตะวันตกเฉียงใต้ ลักษณะของอาคารก่อสร้างด้วยหินขัดและนำมาเรียงซ้อนกันอย่างได้สัดส่วน บางอาคารก่อสร้างจากหินก้อนใหญ่วางซ้อนทับกัน บางอาคารสร้างด้วยหินขนาดเล็กและฉาบด้วยโคลนละเอียด มีกำแพง 3 ด้าน มีทางเข้า ภายในอาคารมี 2 ชั้น ชั้นบนสร้างด้วยไม้ มีหน้าต่างขนาดเล็กรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีการเจาะกำแพงเป็นช่องหรือเล็ก ๆ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของชาวอินคา มีชื่อบนหลังคา มุงหลังคาด้วยฟางแห้ง บ้านเรือนในกลุ่มนี้ สร้างขึ้นตามลักษณะกายภาพของไหล่เขา เป็นชั้นบันไดวนสูงขึ้นไปข้างบน ซึ่งคล้ายกับลักษณะโครงสร้างของปิรามิดทำให้อาคารในกลุ่มนี้มีระดับลดหลั่นกันไป

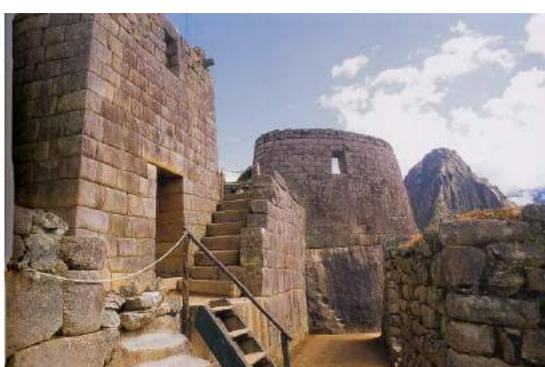
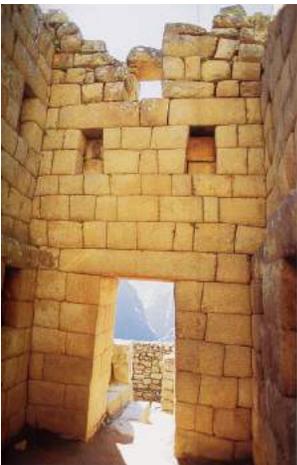

ห้องบรรทมของกษัตริย์
El dermitorio real

วิหารสุริยเทพ
El Templo del Sol

ใต้วิหารเป็นห้องสำหรับใช้เป็นที่ฝังศพของพระมหากษัตริย์หรือบุคคลสำคัญ / *Debajo del Templo del Sol yacian los restos de los reyes o personalidades*

ด้านในของพระราชวัง Nusta
El interior del Palacio de Nusta

พระราชวังของ Nusta
Palacio de Nusta

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

culto de veneración al Sol, como virgenes que se sacrificaban por la patria. El Templo del Sol está levantado sobre una gigantesca piedra natural rodeado por un muro de piedra. Debajo del Templo del Sol yacían, en una cripta, los restos de los reyes o personalidades.

- **Palacio de Nusta** Está cerca del Templo del Sol. Es una construcción de dos pisos bien construida. Se supone que debía ser la residencia de las cortesanas, o las princesas, o las monjas de noble linaje. (A las cortesanas los incas las llamaron 'ekla'. Eran aquellas jóvenes entre trece o catorce años que juraban ser esclavas de la realeza, la nobleza y las personalidades de rango superior y que eran seleccionadas entre las mujeres más bellas de una pequeña comunidad. Una peculiaridad de estas mujeres es que a ellas se les prohibían casarse o tener relaciones sexuales con ningún hombre sin consentimiento del rey o su jefe encargado inmediato)

- **La Plaza Sagrada** Es un amplio patio cuadrado donde se practicaban los rituales sagrados. En el centro de la Plaza Sagrada se levanta una gran piedra tallada en forma de rombo cuyo punto se dirige hacia el norte.

- **Intihuatana** Está situado en el cima de la pirámide, es decir, es la parte más alta de la ciudad hacia el norte. Los incas creían en el dios del Sol que genera energía para todas las actividades, sobre todo, para el cultivo. La palabra *intihuatana* se refiere al puesto culminante del Sol. Debería estar relacionada con el lugar del culto al dios Sol que concierne directamente a la agricultura. Era una petición para que el Sol mantuviera su luz durante la siembra y la recolección de las cosechas y diera frutos agrícolas en abundancia (el culto al Sol se celebraba en invierno cuya horas nocturnas eran más largas que las diurnas) El altar del culto es una gran pieza de piedra natural tallada en forma de escalones de diferentes tamaños. Se sitúa en el centro de la pieza, en forma de obelisco cuya posición, calculada por los astrólogos, coincidía con el punto donde el sol se situaba en lo más alto.

El este se compone de

- **El Templo del Cándor** Está ubicado al este del santuario. Su nombre le viene de la forma de la construcción ya que parece un cándor (considerado sagrado por los incas) Podría ser una prisión o un cuarto de castigo.

- **El Templo de las Tres Ventanas** Es una construcción de piedras pulidas colocadas unas sobre otras. Había tres ventanas en la pared. En el interior se halla un altar que algunos especialistas creen que era el lugar donde se practicaban los sacrificios de animales, como el de las llamas.

- **Piedra Sagrada** Se encuentra al norte del santuario. Es un patio amplio con tres muros. Al este de la plaza había una gran pieza de piedra tallada que es una réplica de una montaña que ellos creían que era la morada del dios Apus. Delante yacía un altar para venerar la montaña o el dios 'Apus' que era el dios de las aguas y de la abundancia.

- **Conjunto de construcciones** Se encuentran en el sureste y se supone que es donde se guardaban provisiones y comidas y servía de alojamiento para los artesanos

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

- **กลุ่มพระราชวัง (The Group of The King)** ตั้งอยู่ทางเหนือของกลุ่มอาคารบ้านเรือนก่อสร้างด้วยหินขัดสีขาว วางเรียงซ้อนกันอย่างประณีตสวยงาม มีลักษณะโครงสร้างภายในที่เยี่ยมที่สุดทางเข้าจะเป็นทางเล็กๆ มีสวนสำหรับปลูกดอกไม้และพืชสวนครัว

ถัดเข้าไปข้างในมีห้องโถง ภายในแบ่งเป็นห้องๆ มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ด้านในสุดของอาคารสันนิษฐานน่าจะเป็นห้องบรรทมของกษัตริย์และห้องทำงานหรือส่วนที่พักของขุนนาง เจาะกำแพงเป็นช่องเล็กๆ รูปทรงสี่เหลี่ยมหลายช่องรอบๆ พระราชวังมีที่พักของขุนนาง

- **วิหารสุริยเทพ (The Temple Of The Sun)** เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์และสำคัญ ชาวอินคา ยกย่องและนับถือนักบวชหญิงแห่งวิหารสุริยเทพมาก เนื่องจากได้รับความรู้เกี่ยวกับศาสนาและการบ้านการเรือนระดับสูงจากแม่ชีประจำวิหาร ถือว่าเป็นเข้ารับใช้และคอยเป็นสื่อร่วมพิธีกรรมในการติดต่อกับสุริยเทพและถือว่าเป็นหญิงพรหมจารีที่เสียสละแก่ชาติบ้านเมืองอย่างแท้จริง อาคารแห่งนี้สร้างอยู่บนหินธรรมชาติขนาดใหญ่ มีกำแพงหินล้อมรอบ ได้วิหารเป็นห้องสำหรับใช้เป็นที่พักของพระมหากษัตริย์หรือบุคคลสำคัญ

- **พระราชวังของ Nusta (The Nusta Palace)** ตั้งอยู่ใกล้ๆ กับวิหารสุริยเทพ ลักษณะเป็นอาคาร 2 ชั้น สร้างขึ้นอย่างประณีตสวยงาม สันนิษฐานว่าเป็นบริเวณที่พักของนางห้ามหรือเจ้าหญิงหรือภิกษุณีในชนชั้นขุนนาง (นางห้ามของชนเผ่าอินคาเรียกว่า “แอ็คลา” เป็นหญิงโสัดที่สาบานตนเป็นเข้ารับใช้กษัตริย์ ขุนนาง และบุคคลสำคัญระดับสูง ตั้งแต่อายุ 13 ปี หรือ 14 ปี คัดเลือกจากบรรดาหญิงสาวที่สวยงามที่สุดของชุมชนกลุ่มน้อย ลักษณะพิเศษของนางห้าม คือ ห้ามสมรสหรือห้ามมีความสัมพันธ์ทางเพศกับชายใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากกษัตริย์หรือผู้มีอำนาจสูงที่ได้รับมอบหมาย)

- **ลานศักดิ์สิทธิ์ (The Sacred Plaza)** เป็นลานกว้างรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส เป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมที่ศักดิ์สิทธิ์ กลางลานมีก้อนหินขนาดใหญ่แกะเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน โดยมีปลายแหลมสุดชี้ไปทางเหนือ

- **Intihuatana** ตั้งอยู่ส่วนยอดของปิรามิตหรือเป็นจุดที่สูงสุดของเมืองก่อนไปทางทิศเหนือ ชาวอินคามีความเชื่อในสุริยเทพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตทุกๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านเกษตรกรรมด้วย ชื่อ **Intihuatana** มีความหมายถึง “a hitching post of the sun” เป็นสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการบูชาสุริยเทพ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับการเกษตรกรรมโดยตรง เป็นการขอพรจากสุริยเทพให้ส่องแสงตลอดระยะเวลาแห่งการหว่านพืชและเก็บเกี่ยวผลผลิต และขอให้พืชผลทางเกษตรกรรมอุดมสมบูรณ์ (พิธีบวงสรวงพระอาทิตย์จะจัดขึ้นในช่วงฤดูหนาว ซึ่งเป็นเวลากลางคืนจะยาวกว่ากลางวัน) ลักษณะของแท่นบูชา สกัดจากก้อนหินธรรมชาติขนาดใหญ่ โดยแกะสลักหินเป็นชั้นๆ บันได มีขนาดต่างๆ กัน ตรงกลางของแท่นหิน แกะสลักเป็นแท่งหินที่สูงขึ้นไปในอากาศ ซึ่งนักดาราศาสตร์คำนวณแล้วว่าเป็นตำแหน่งที่พระอาทิตย์ขึ้นอยู่เหนือสุด

ด้านตะวันออก ประกอบด้วย

- **Temple of the Condor** ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของเมือง ชื่อของโบราณสถานตั้งตามลักษณะของอาคาร ซึ่งมีลักษณะคล้ายนกแร้ง (เป็นนกศักดิ์สิทธิ์ของชาวอินคา) น่าจะเป็นคุกหรือห้องลงโทษผู้กระทำผิด

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

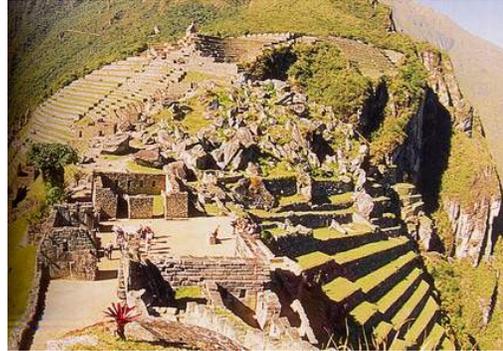
(orfebres, plateros, tejedores, carpinteros y escultores), que trabajaban bajo orden real y para los cultos religiosos.

Construcción de carreteras Antiguamente los incas viajaban a pie. Cada jefe de los incas daba prioridad a la construcción de carreteras que se comunicaban entre las ciudades del imperio. Había carreteras principales que van del norte al sur y un centenar de carreteras secundarias que iban del este al oeste haciendo un enlace entre ellas y los pueblos. Se han encontrado carreteras costeras arenosas que estaban llenas de baches a lo largo de una hilera de árboles. En cuanto a las de la meseta, estaban construidas con piedras. Además, las carreteras de las faldas de la montaña en la cima requieren una obra de ingeniería especial. Unas veces, estaban hechas en forma de escalones y otras con travesaños pequeños. Si pasaban por el río o un barranco, se construían puentes colgantes. La longitud total de las carreteras construidas por los incas podría haber alcanzado más de 30,000 kilómetros.

Los especialistas de diferentes campos han estudiado este santuario y han llegado a conclusiones interesantes, como las siguientes:

1. Era un santuario sagrado para la nobleza de alto linaje o para los sacerdotes de rango superior; los españoles no lo destruyeron.
2. Fue abandonado a causa de las epidemias como, por ejemplo, la viruela antes de la conquista de los españoles.
3. En el santuario, las virgenes ofrecían culto a los dios del Sol porque se han encontrado 173 esqueletos, de los cuales 150 eran de mujeres.

A pesar de que nadie ha podido llegar a una conclusión sobre quién ordenó construir el santuario de Machu Picchu y con qué finalidad, todo el mundo puede admirar el dominio y la ingeniosidad de seres

La Plaza Sagrada y el culto del dios Sol de los visitantes
ลานศักดิ์สิทธิ์และพิธีกรรมของผู้มาเยือน

Intihuatana

El Templo de las Tres Ventanas
วิหาร 3 หน้าต่าง

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

El Templo del Condor / Temple of the Condor

- **วิหารสามหน้าต่าง** (*The Temple of the Three Windows*) อาคารก่อสร้างด้วยหินขัดขนาดใหญ่นำมาวางซ้อนกัน เจาะหน้าต่าง 3 บาน ด้านในมีแท่นบูชา นักวิชาการบางคนเชื่อว่าน่าจะเป็นที่ประกอบพิธีบูชาัญญสัตว์ ได้แก่ ตัวลามา

- **หินศักดิ์สิทธิ์** (*Sacred Rock*) ตั้งอยู่ทางเหนือสุดของเมือง เป็นลานกว้าง มีกำแพง 3 ด้าน ทางด้านตะวันออกของลาน มีก้อนหินขนาดใหญ่ซึ่งถูกแกะสลักโดยจำลองภูเขาจริงตั้งอยู่ด้านหน้า ซึ่งเชื่อว่าเป็นที่อยู่ของเทพเจ้า "Apus" ด้านหน้าเป็นแท่นสักการะภูเขาหรือเทพ "Apus" ซึ่งเป็นเทพแห่งน้ำและความอุดมสมบูรณ์

ก้อนหินศักดิ์สิทธิ์ (*Sacred Rock*) และพิธีกรรมของผู้มาเยือน / *Piedra Sagrada y el culto de la veneración al dios Sol*

- **กลุ่มอาคาร** ด้านตะวันออกเฉียงใต้ สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นที่เก็บเสบียงอาหารและเป็นที่พักอาศัยของบรรดาช่างฝีมือ ได้แก่ ช่างทอง ช่างเงิน ช่างทอผ้า ช่างไม้ และช่างแกะสลัก เป็นต้น เพื่อผลิตงานตามกระแสนิยมและสำหรับใช้ในพิธีกรรมทางศาสนา

การสร้างถนน การเดินทางในสมัยนั้นชาวอินคาเดินทางโดยทางเท้า ผู้นำชาวอินคา แต่ละยุคเน้นการสร้างถนนที่เชื่อมกับเมืองทุกเมืองภายในอาณาจักร โดยมีถนนสายหลักสองสายจากเหนือลงใต้ และมีถนนสายรองลงมาตัดผ่านไปมาจากตะวันออกไปตะวันตกนับร้อยสาย เชื่อมติดต่อกันระหว่างเมืองและหมู่บ้านต่างๆ และพบว่าอาณาบริเวณชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นหาดทราย ถนนหนทางจะไม่เรียบ อาศัยแนวต้นไม้เป็นหลัก ส่วนในเขตที่ราบสูง ถนนมักปูลาดด้วยหินหรือ

กลุ่มอาคารสันนิษฐานว่าน่าจะเป็นส่วนอุตสาหกรรมและที่พักของช่างฝีมือ

Carreteras de los incas / ถนนของชาวอินคา

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

humanos que han creado obras de incalculable valor en diversos campos como, son el sistema de urbanismo, las construcciones y las estructuras arquitectónicas, la ingeniería, el sistema de riego, la agricultura y que han permitido conocer también los vestigios de sus cultos rituales. Con todo esto, nadie podrá negar la grandiosidad de la antigua civilización del imperio de los incas.

Sukhothai : la primera capital del reino siamés

Gracias a los estudios sobre la antigua ciudad de Sukhothai basado en las crónicas, documentos extranjeros e inscripciones en piedras encontradas, durante las excavaciones arqueológicas, diferentes estudios han permitido reconstruir la historia de Sukhothai de la siguiente manera:

A principios del siglo XVIII de la era budista, en la cuenca del río Yom, se fundó una comunidad pequeña cuyos miembros se llamaban ‘tai’. Dicha comunidad vivió entre dos grandes imperios: el de Pagan en el oeste y el de Khmer en el este. Esta comunidad se fue desarrollando hasta finales de dicho siglo. El rey Sri-Intharathit consolidó la comunidad, luchó contra el imperio Khmer, consiguió la independencia y estableció Sukhothai como la primera capital del reino siamés, con Sri-Satchanalai y Kampaengphet como ciudades de vasallaje.

Sukhothai significa “el amanecer de la felicidad” y es el nombre de la primera capital de la comunidad tailandesa. Se hallaba en la cuenca del río Yom. Se destacó por su peculiar civilización que alcanzó un gran esplendor. Desde finales del siglo XVIII hasta el final del siglo XX su poder político se fue debilitando tanto que llegó a ser anexionado a Ayuthaya, segunda capital del pueblo siamés, como ciudad vasalla. A pesar de sus sólo de 200 años de historia, su nombre se conserva hasta la actualidad como la primera capital del pueblo tailandés cuyos habitantes la consolidaron y dejaron un legado histórico en la administración, la religión, el arte, la cultura y las costumbres.

Actualmente la ciudad histórica de Sukhothai se encuentra en el subdistrito de Muang Kao, distrito de Muang, en la provincia de Sukhothai. Está a 12 kilómetros de la ciudad. Se ubica en la parte meridional del norte de Tailandia. a unos 440 kilómetros de Bangkok.

La ciudad histórica de Sukhothai

Superficie

Al comienzo de su fundación, el reino de Sukhothai no ocupaba mucho territorio. Sri-Satchanalai y Kampaengphet eran como ciudades de su vasallaje. Posteriormente, en la época del rey Ramkhamhaeng el Grande el territorio se fue extendiendo ampliamente.

Estructura de la ciudad

El plano de la ciudad tenía una forma rectangular. Medía 1,400 metros de ancho y 1,800 metros de alto. Estaba rodeada por tres muros con una fosa cada uno de 20 metros de ancho, que servía de defensa. El agua de la fosa era para el consumo de los habitantes.

Gobierno

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ตัดเจาะลงในแผ่นดิน นอกจากนั้นถนนที่สร้างบนไหล่เขาหรือยอดเขา ต้องอาศัยงานฝีมือด้านวิศวกรรมมากเป็นพิเศษ บางครั้งสร้างในลักษณะคล้ายขั้นบันได บางแห่งตัดเจาะเข้าไปในอุโมงค์เล็กๆ ถ้าเป็นทางที่ขำมน้ำหรือช่องเขาก็ทำสะพานแขวน ถนนที่ชาวอินคาสร้างขึ้นมานั้นถ้านำมานับรวมกันมีจำนวนมากกว่า 30,000 กิโลเมตร

นักวิชาการหลายสาขาได้ทำการศึกษาเมืองโบราณแห่งนี้ และสรุปประเด็นหลักๆ ที่น่าสนใจ ดังนี้

1. เป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์ของชนชั้นระดับขุนนางระดับผู้ใหญ่หรือพระผู้มีฐานันดรศักดิ์สูง และเป็นเมืองที่ไม่เคยถูกทำลายล้างโดยชาวสเปน
2. เป็นเมืองที่ถูกทิ้งร้างมาก่อนที่สเปนจะเข้ามายึดครอง ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากโรคระบาด ได้แก่ ไข้ทรพิษ
3. เป็นเมืองของหญิงพรหมจารีที่ปฏิบัติศาสนกิจถวายสุริยเทพ เนื่องจากมีการขุดพบโครงกระดูกมนุษย์จำนวน 173 โครง ในจำนวนนี้เป็นโครงกระดูกผู้หญิง ถึง 150 โครง

แม้ว่าในปัจจุบันนี้ยังหาข้อยุติไม่ได้ว่า เมืองโบราณ Machu Picchu สร้างขึ้นโดยใคร และมีวัตถุประสงค์อย่างไร แต่สิ่งที่คนทั่วโลกได้เห็นในขณะนี้ ได้แก่ความเป็นเลิศและอัจฉริยภาพของมนุษย์ที่ได้สร้างสรรค์งานที่ทรงคุณค่ายิ่ง ในด้านต่างๆ อาทิ ระบบการวางผังเมือง อาคารและโครงสร้างทางสถาปัตยกรรม วิศวกรรม ชลประทาน เกษตรกรรม และความเชื่อทางพิธีกรรม ทั้งหมดนี้คงไม่มีใครปฏิเสธความเป็นอารยธรรมโบราณที่ยิ่งใหญ่ของอาณาจักรอินคาได้

สุโขทัย : ราชธานีแห่งแรกของชาวไทย

ผลการศึกษาเรื่องราวของเมืองโบราณสุโขทัยจากเอกสารทางประวัติศาสตร์ ได้แก่ ตำนาน เอกสารจากชาวต่างชาติ และศิลาจารึกในสมัยสุโขทัย ผนวกกับการขุดค้นทางโบราณคดี ทำให้นักวิชาการสามารถประมวลเรื่องราวของเมืองสุโขทัยได้ ดังนี้

ราวต้นพุทธศตวรรษที่ 18 ปรากฏการตั้งถิ่นฐานของชุมชนขนาดเล็กที่เรียกตนเองว่าคนไทย เกิดขึ้นแล้วในบริเวณลุ่มแม่น้ำยม บริเวณดังกล่าวนี้อยู่ระหว่างอาณาจักรที่ยิ่งใหญ่และเจริญมาก่อน ได้แก่ อาณาจักรพุกามทางด้านตะวันตกและอาณาจักรเขมรทางด้านตะวันออก ชุมชนแห่งนี้ได้มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจนถึงปลายพุทธศตวรรษที่ 18 พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ผู้นำชุมชนจึงได้รวบรวมกำลังเข้าต่อสู้จนได้รับชัยชนะเป็นอิสระจากการปกครองของกษัตริย์เขมร และสถาปนากรุงสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรกของคนไทย โดยมีเมืองศรีสัชนาลัยและเมืองกำแพงเพชรเป็นเมืองบริวารที่สำคัญ

สุโขทัย หมายถึง **รุ่งอรุณแห่งความสุข** นามแห่งราชธานีแห่งแรกของชุมชนชาวไทย ตั้งอยู่บริเวณลุ่มแม่น้ำยม เป็นเมืองที่มีอารยธรรมโดดเด่น มีความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุด เมื่อราวพุทธศตวรรษที่ 18 จนกระทั่งปลายพุทธศตวรรษที่ 20 อำนาจทางการเมืองของกรุงสุโขทัยอ่อนแอลงถึงที่สุด จึงได้ถูกผนวกเข้าเป็นเมืองบริวารเมืองหนึ่งของกรุงศรีอยุธยา (ราชธานีแห่งที่ 2 ของชนชาติไทย)

แม้ว่ากรุงสุโขทัยจะมีช่วงเวลาแห่งความเจริญรุ่งเรืองเพียง 200 ปี เท่านั้น แต่ชื่อของเมืองสุโขทัยยังคงปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน ในฐานะที่เป็นราชธานีแห่งแรกของชนชาติไทย ให้คนไทย ได้มีแผ่นดินเป็น

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

El sistema del gobierno de Sukhothai era una monarquía paternalista. Los primeros reyes actuaban como padres que se preocupaban por el bienestar sus hijos y los súbditos los adoraban como padres de la nación. Este respeto quedaba reflejado en la denominación de los reyes (Phokhun). Mas tarde, el estatus de rey “padre” se transformó en el de rey “justiciero” (Dharmaracha), de modo que los reyes ejercían de jueces en los conflictos de sus súbditos. Fueron nueve los reyes que gobernaron el reino de Sukhothai.

Modo de vida y la convivencia

Antes del siglo XVIII de la era budista, es decir, antes de la fundación de la ciudad de Sukhothai, habían vivido algunos pobladores en la misma zona. La anexión de distintos poblados contribuyó, en cierto modo, a la mejora del modo de vida. Según el hallazgo arqueológico, las viviendas estaban hechas de madera con tejado de arcilla cocida. Se alimentaba de la caza de los animales salvajes. Disponían de ganadería de bueyes y búfalos para el trabajo y la alimentación. En cuanto a la agricultura, cultivaban una especie de arroz glutinoso muy resistente a las plagas.

Religion

Los habitantes de Sukhothai eran budistas de la rama theravada o “pequeño vehículo” cuya popularidad se extendía por todo el sudeste de Asia. Se encontraron los restos de más de 200 templos budistas. En la ciudad estaban los templos “khamavasi” o templos urbanos y en los alrededores de la ciudad estaban los “aranyavasi” o templos de las afueras. Además del budismo, se practicaba también el animismo o el culto de mas alla.

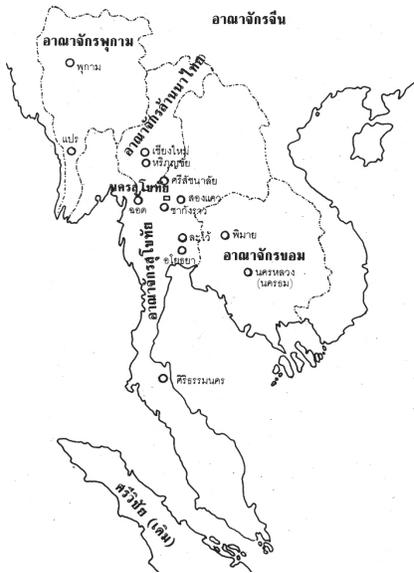
Vista aérea de la ciudad histórica de Sukhothai /
ภาพถ่ายทางอากาศเมืองเก่าสุโขทัย

Piedra de inscripción / ศิลาจารึก

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

El antiguo territorio de Sukhothai
อาณาเขตสุโขทัยสมัยโบราณ

ปักแผ่น และได้วางรากฐานการปกครอง ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม
ขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งเป็นมรดกตกทอดเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้
ปัจจุบัน เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยตั้งอยู่ในตำบลเมืองเก่า
อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ห่างจากที่ตั้งของจังหวัดประมาณ 12 กิโลเมตร
ในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย โดยมีระยะทางห่าง
จากกรุงเทพฯ ประมาณ 440 กิโลเมตร

เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัย

อาณาเขต

เมื่อแรกก่อตั้ง อาณาจักรสุโขทัยมีอาณาเขตไม่กว้างนัก โดยมีเมืองศรีสัชนาลัยและเมืองกำแพงเพชรเป็นเมืองลูกหลวง ต่อมาในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช อาณาจักรสุโขทัยสามารถแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง

โครงสร้างของเมือง

เมืองสุโขทัยมีผังเมืองเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 1,400 เมตร ยาว 1,800 เมตร มีกำแพงและคูน้ำล้อมรอบ 3 ชั้น คูน้ำแต่ละชั้นกว้าง 20 เมตร ซึ่งนอกจากจะใช้คูน้ำในการป้องกันข้าศึกแล้ว ยังใช้สำหรับอุปโภค บริโภค ภายในเมืองสุโขทัยด้วย

การปกครอง

การปกครองในระยะแรกเป็นการปกครองแบบพ่อปกครองลูก ราษฎรเคารพนับถือพระเจ้าแผ่นดินประดุจบุตรเคารพต่อบิดา ดังคำนำหน้าพระนามพระมหากษัตริย์ว่า “พ่อขุน” หรืออาจเรียกการปกครองแบบ “บิดาธิปไตย” ในสมัยต่อมาสถานะ “พ่อขุน” เปลี่ยนไปเป็นพระมหากษัตริย์ปกครองแบบ “ธรรมราชา” กษัตริย์ให้ความใกล้ชิดและให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนทุกหมู่เหล่า เมืองสุโขทัยมีพระมหากษัตริย์ปกครองทั้งหมด 9 พระองค์

วิถีชีวิตกับการตั้งถิ่นฐาน

ก่อนการสถาปนาเมืองสุโขทัยหรือก่อนพุทธศตวรรษที่ 18 มีชุมชนอาศัยอยู่ในบริเวณนี้ก่อนแล้ว และเมื่อได้รวบรวมชุมชนใหญ่น้อยผนวกเข้าเป็นเมืองสุโขทัยแล้ว วิถีชีวิตความเป็นอยู่มีพัฒนาการขึ้น จากหลักฐานทางโบราณคดี กล่าวได้ว่า บ้านเรือนของชาวสุโขทัยคงสร้างขึ้นด้วยไม้ มุงหลังคาด้วยกระเบื้องดินเผา ดำรงชีวิตด้วยการล่าสัตว์ป่ามาเป็นอาหาร มีการเลี้ยงสัตว์ประเภท วัว ควาย เพื่อ

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

Lengua y obras literarias

Ramkhamhaeng, el tercer monarca de Sukhothai creó el alfabeto tailandés en 1283 (E.B.1286) que sirvió de base para la educación nacional. Se puede decir que, desde entonces los tailandeses disponen de su propio alfabeto en continua evolución hasta hoy día. El descubrimiento de varias inscripciones en piedra de textos en alfabeto tailandés de la época nos relata más historias de Sukhothai.

Arte

La mayoría de las obras artísticas de Sukhothai, tanto en la pintura, la escultura como en la arquitectura se inspiran en el budismo con influencias del arte de la India, Ceilán, Birmania, Srivichai y Lanna.

Se reconoce que la estatuaria de Buda y los dioses hindúes del arte de Sukhothai tanto en bronce como en estuco es muy bella, sobre todo, la imagen de Buda caminando, es característica del arte de Sukhothai, que posiblemente recibió la influencia de la India. Además, en el período de Sukhothai se solían crear las imágenes de Buda de cuatro posturas (sentada, de pie, caminando y reclinada) y se albergaban en las capillas principales de los monasterios.

Arquitectura

A los comienzos, la arquitectura de Sukhothai siguió el camino del arte de Khmer. Posteriormente desarrolló su propio estilo, sobre todo, la forma de chedi. Se dividen los chedis en tres estilos que son:

1. Chedi *Phumkhaubin* o en forma de capullo de flor de loto

Estatuaria de Buda del arte de Sukhothai
พระพุทธรูปในศิลปะสุโขทัย

Cerámicas de Sangkhalok
เครื่องปั้นดินเผาสังคโลก

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์หรือทรงดอกบัวตูม

เจดีย์ทรงลังกา / El ched de estilo ceilan s

เจดีย์ทรงประสาท / El ched de estilo camboyano

เขื่อนสรีดภังส์ / El embalse de Saridphong

ประโยชน์ในการใช้งานและเป็นอาหาร ส่วนการเกษตรกรรม พบว่ามีการเพาะปลูกข้าวเหนียวพันธุ์จาปอนิกา ซึ่งขึ้นง่าย ทนทานและแข็งแรงทนต่อสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

ศาสนา

ชาวสุโขทัยนับถือศาสนาพุทธแบบหินยานที่แพร่หลายทั่วไปในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังปรากฏหลักฐานว่ามีวัดในพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมากกว่า 200 แห่ง ในพื้นที่รอบเมืองสุโขทัย มีทั้งวัดในฝ่ายคามวาสี (วัดในเมือง) และวัดในฝ่ายอรัญญวาสี (วัดนอกเมือง) นอกจากนับถือพุทธศาสนาแล้ว ชาวสุโขทัยยังนับถือผี สิ่งเร้นลับ ตามลักษณะเดิมของสังคมไทยก็ยังมีอยู่

ภาษาและวรรณกรรม

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช กษัตริย์องค์ที่ 3 ทรงประดิษฐ์ตัวอักษรไทยขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อราว พ.ศ. 1826 อันเป็นการวางรากฐานทางการศึกษาของชาติ เป็นผลให้ชาวไทยมีตัวอักษรใช้เป็นของตนเองและวิวัฒนาการมาเป็นอักษรประจำชาติตราบนานเท่าทุกวันนี้ และจากการพบหลักฐานศิลาจารึกที่เป็นภาษาไทยหลายหลักในสมัยสุโขทัย ทำให้เราทราบเรื่องราวต่างๆ เกี่ยวกับสุโขทัยชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ศิลปะ

ศิลปกรรมของสุโขทัยส่วนใหญ่เป็นงานศิลปะเนื่องในพุทธศาสนา มีทั้งงานจิตรกรรม ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม โดยได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะอินเดีย ลังกาพม่า เขมร ศรีวิชัย และล้านนา

พระพุทธรูปและเทวรูปในศิลปะสุโขทัยเป็นที่ยอมรับว่าเป็นงานศิลปะที่งดงามยิ่ง มีทั้งที่ทำด้วยสัมฤทธิ์และปูนปั้น โดยเฉพาะพระพุทธรูปลีลา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศิลปะสุโขทัย ซึ่งอาจได้รับอิทธิพลมาจากศิลปะอินเดีย นอกจากนี้ ในสมัยสุโขทัยยังนิยมสร้างพระพุทธรูป 4 อิริยาบถ ได้แก่ พระพุทธรูปประทับนั่ง พระพุทธรูปประทับยืน พระพุทธรูปลีลา และพระพุทธรูปไสยาสน์ โดยประดิษฐานอยู่ในวิหารที่เป็นประธานของวัด

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

- 2. Ched de estilo cingalés o en forma acampanada
- 3. Ched en forma de prasat o santuario de Kmer

Cerámicas de Sangkhalok

Sangkhalok se refiere a las cerámicas hechas en Sukhothai. Estas son pintadas de verde oscuro, marrón, o con diferentes dibujos. Eran la industria de exportación de los habitantes de Sukhothai hacia Ayuthaya y el sur y también a Filipinas, Indonesia y Japón.

Sistema de riego

Además de su belleza arquitectónica y su maestría en las bellas artes, no se pueden dejar de mencionar los embalses, construcción de infraestructura de mayor importancia de la época. Dicha construcción aparece citada en la primera piedra de inscripción con el nombre de *Saridphong*.

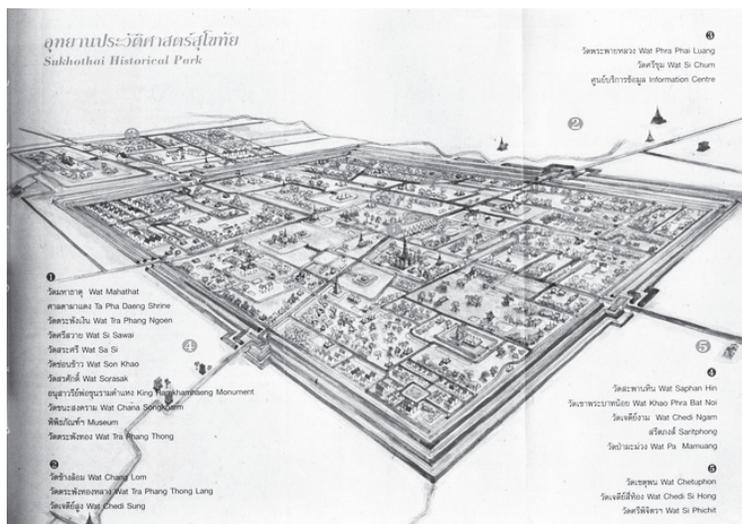
Comunicación

Otra evidencia del gran desarrollo de la ciudad es la comunicación. Además de viajar por los canales o los ríos, los habitantes construyeron la carretera llamada más tarde *Calle de Pra Ruang* para comunicar con otras ciudades tanto lejanas como cercanas. Con el paso del tiempo y por las excavaciones y canalizaciones, algunos tramos se han deteriorado. Ahora, el Departamento de Bellas Artes y el de la red de Carreteras han decidido conservarla.

Lugares de interés histórico de Sukhothai

El reino de Sukhothai dispone de un plano urbanístico muy claro tanto del interior como del exterior. Las murallas de la ciudad y las fosas son los que se sirven para determinar el espacio. Son más de 200 los importantes monumentos históricos tanto del exterior como del interior de Sukhothai como a continuación se señala:

- **Monasterio de Mahathat** (Mahathat se refiere a la reliquia de Buda) Se encuentra en el centro de la ciudad. Es el mayor de todos y simboliza el centro de la ciudad. Se construyó según la creencia de la cosmología hindú. En el interior se ven el ched principal, la capilla principal, las capillas secundarias, los mondhop y unos 200 chedes miembros. En el interior de los dos mondhop al

Plano urbanístico de Sukhothai / แผนผังเมืองสุโขทัย

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

สถาปัตยกรรม

งานสถาปัตยกรรมของสุโขทัยในระยะแรกเริ่มรับอิทธิพลมาจากศิลปะเขมร ต่อมาได้พัฒนาเป็นสถาปัตยกรรมแบบสุโขทัยอย่างชัดเจนโดยเฉพาะรูปทรงเจดีย์ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 แบบ คือ

1. เจดีย์ทรงพุ่มข้าวบิณฑ์หรือทรงดอกบัวตูม
2. เจดีย์ทรงกลมแบบลังกา
3. เจดีย์ทรงปราสาท

เครื่องปั้นดินเผาสังคโลก

สังคโลก หมายถึง เครื่องปั้นดินเผาที่ผลิตในสุโขทัย เป็นการนำเครื่องถ้วยชามที่เคลือบสีต่างๆ เช่น สีเขียวไข่กา สีน้ำตาล สีใสเคลือบทับลายเขียนต่างๆ สังคโลกเป็นสินค้าที่ชาวสุโขทัยทำเป็นอุตสาหกรรมและส่งออกไปจำหน่ายนอกอาณาเขตสุโขทัย เช่น อยุรยา และภาคใต้ และยังส่งออกไปยังดินแดนแถบฟิลิปปินส์ อินโดนีเซียและญี่ปุ่น

ระบบชลประทาน

นอกเหนือจากรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่สวยงามและความเป็นเลิศทางด้านศิลปกรรมแล้ว ยังพบสิ่งก่อสร้างที่เป็นสาธารณประโยชน์ที่สำคัญยิ่งในประวัติศาสตร์สุโขทัย คือ สิ่งก่อสร้างที่เป็นประจักษ์พยานถึงระบบชลประทานอันยอดเยี่ยม นั่นคือการสร้างเขื่อนหรือทำนบสำหรับกักเก็บน้ำซึ่งปรากฏชื่อในศิลาจารึกหลักที่ 1 ว่า “สรีดงส์” ทางทิศตะวันตกของเมือง

การคมนาคม

หลักฐานความเจริญก้าวหน้าของเมืองสุโขทัยอีกด้านหนึ่ง คือ การคมนาคม นอกจากชาวเมืองจะเดินทางโดยอาศัยแม่น้ำลำคลองแล้ว ยังพบหลักฐานการสร้างถนนเรียกในภายหลังว่า “ถนนพระร่วง” เพื่อเดินทางติดต่อกับเมืองต่างๆ ทั้งใกล้และไกล ถนนที่สร้างขึ้นมานั้นค่อนข้างดี คือ เป็นคันดินสูงและอัดแน่นด้วยดินปนดินลูกรัง ปัจจุบันมีประชาชนเข้ามาอาศัยมากขึ้นและได้ทำลายถนนโบราณบางส่วน โดยขุดคูคลองและไถคราดพื้นที่ไปหลายแห่ง ปัจจุบันกรมศิลปากรได้ร่วมมือกับกรมทางหลวงอนุรักษ์แนวถนนพระร่วงนี้ไว้

โบราณสถานสำคัญของเมืองสุโขทัย

กรุงสุโขทัย มีการวางผังเมืองและกำหนดพื้นที่ในเมืองและนอกเมืองอย่างชัดเจน โดยมีแนวกำแพงเมืองและคูน้ำคันดินเป็นตัวกำหนดพื้นที่ โบราณสถานสำคัญของเมืองสุโขทัยที่ตั้งอยู่ทั้งในเมืองและนอกเมืองมีมากกว่า 200 แห่ง ดังนี้

โบราณสถานในเมือง มีโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น

- วัดมหาธาตุ (มหาธาตุ หมายถึง พระอิฐธาตุของพระบรมศาสดา) ตั้งอยู่กลางเมือง เป็นวัดที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและเป็นศูนย์กลางของเมือง สร้างตามแบบแผนความเชื่อในเรื่องจักรวาลแบบฮินดูเตียภายในวัด ประกอบด้วย เจดีย์ประธาน วิหาร มณฑป โบสถ์ และเจดีย์รายมากถึง 200 องค์ มณฑปทั้ง 2 ข้างของเจดีย์ประธาน เป็นที่ประดิษฐานพระอัญญาเรศ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปยืน ที่มีขนาดใหญ่สูงราว 18 คอก

85

Thai

8

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

lado del ched principal se alberga la imagen de Buda *Attharod* que está de pie y es de 9 metros de alto.

El ched principal tiene forma de capullo de flor de loto o Phumkhaubin, que es característico del arte de Sukhothai.

- **Monasterio de Sa Si** Está situado al noroeste del monasterio de Mahathat. Es de gran belleza. Se encuentra en el centro del gran estanque llamado *Tra-Pang Tra-Kuan*. Las construcciones importantes son el ched en forma acampanada, su capilla secundaria y la capilla principal en el estanque.

- **Monasterio de Si Sawai** Se halla en el sur del monasterio de Mahathat. Se observan los tres cheds de estilo camboyano o prang, que es característico del arte de Lopburi, en una plataforma baja. Antiguamente era un santuario de la religión hindú y posteriormente se transformó en monasterio budista.

- **Santuario de Ta Pha Daeng o San Ta Pha Daeng** Está cerca del lado norte de la ciudad. Es una construcción de estilo camboyano, toda hecha de laterita. Dicho santuario confirma la existencia de una comunidad hindú de cultura camboyana del siglo XVII de la era budista.

La imagen de Buda *Attharod*, de pie, de 9 metros de alto / พระอัฐารศ ซึ่งเป็นพระพุทธรูปยืน ที่มีขนาดใหญ่สูงราว 18 ศอก

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

วัดสระศรี / Monasterio de Sa Si

วัดศรีสวาย / Monasterio de Si Sawai

Santuario de Ta Pha Daeng / ศาลตาดมาแดง

Monasterio de Phra Phai Luang

วัดพระพายหลวง

เจดีย์ประธานเป็นเจดีย์ทรงดอกบัวตูมหรือทรงพุ่มข้าวบิณฑ์ ถือว่าเป็นสถาปัตยกรรมที่แสดงถึงเอกลักษณ์ของศิลปะสุโขทัยโดยแท้

- **วัดสระศรี** ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัดมหาธาตุ เป็นโบราณสถานที่มีความงดงามมาก ตั้งอยู่กลางสระน้ำที่มีขนาดใหญ่ที่ชื่อว่าตระพังตระกวน สิ่งสำคัญของวัดประกอบด้วย เจดีย์ทรงระฆังกลม วิหารและโบสถ์กลางน้ำ

- **วัดศรีสวาย** ตั้งอยู่ทางใต้ของวัดมหาธาตุ ประกอบด้วยปราสาท 3 องค์ ที่มีรูปแบบศิลปะลพบุรี ตั้งอยู่บนฐานเดี่ยวๆ เดิมหน้าจะเป็นเทวสถานในศาสนาฮินดู และต่อมาถูกดัดแปลงให้เป็นวัดในพุทธศาสนา

- **ศาลตาดมาแดง** อยู่ใกล้เมืองด้านเหนือ ลักษณะเป็นโบราณสถานหลังเดี่ยวแบบปราสาทเขมร ก่อด้วยศิลาแลงทั้งหมด โบราณสถานแห่งนี้เป็นหลักฐานที่ยืนยันถึงการมีชุมชนที่มีวัฒนธรรมเขมร นับถือศาสนาฮินดู เมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 17

โบราณสถานนอกเขตกำแพงเมือง

บริเวณนอกเขตกำแพงเมืองทั้ง 4 ทิศ พบว่ามีโบราณสถานตั้งอยู่เป็นจำนวนมากปรากฏทั่วไปตามพื้นที่ราบและบนภูเขา มีจำนวนถึง 116 แห่ง และมีสิ่งก่อสร้างอื่นๆ เชื่อมกันเกือบน้ำ แหล่งวัดฤทธิชัยและแหล่งอุตสาหกรรมอีกด้วย

โบราณสถานด้านทิศเหนือ มีโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น

- **วัดพระพายหลวง** ตั้งอยู่ใกล้ประตูเมืองด้านทิศเหนือ และอยู่ขนานกับกำแพงเมืองชั้นนอก จัดเป็นโบราณสถานที่เก่าแก่และมีความสำคัญต่อประวัติศาสตร์สุโขทัยอีกแห่งหนึ่ง เพราะเป็นรูปแบบสถาปัตยกรรมแรกเริ่มของสุโขทัย และมีการก่อสร้างเรื่อยมาจนถึงสมัยสุโขทัยตอนปลาย

- **วัดศรีชุม** สิ่งสำคัญที่ปรากฏโดดเด่น ได้แก่ ภายในมณฑปเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปนั่งปางมารวิชัยขนาดใหญ่ มีขนาดหน้าตักกว้างประมาณ 11.30 เมตร ปรากฏชื่อในศิลาจารึกหลักที่ 1 ว่า “พระอจนะ” หมายถึงผู้ไม่วันไหว้ มณฑปหลังนี้ตรงประตูเข้าด้านซ้ายมือมีช่อง

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

Monumentos hist ricos del exterior de la muralla

Alrededor de los cuatro puntos cardinales del exterior de la muralla se encuentra una gran cantidad de monumentos hist ricos, tanto en la llanura como en los montes. Son hasta 116 los monumentos hist ricos, adem s de otros tipos de construcci n, como embalses, yacimiento de materias primas y zona industrial.

Monumentos hist ricos del norte : hay varios como, por ejemplo;

- **Monasterio de Phra Phai Luang** Est situado cerca de la puerta de entrada norte de la ciudad junto a la muralla exterior. Se considera uno de los m s antiguos e importantes de la historia de Sukhothai porque presenta la forma arquitect nica de los comienzos del reino. Fue tomado como modelo arquitect nico hasta los finales de la poca.

- **Monasterio de Si Chum** Lo m s destacado del monasterio es el mondhop en cuyo interior se alberga una imagen de Buda sentado venciendo a Mara. El regazo mide 11.30 metros de ancho. Fue mencionada en la primera piedra de inscripci n con el nombre de *Phra Atchana* que quiere decir el que es inamovible. En la puerta izquierda de la entrada hay un pasillo estrecho en cuyo techo hay talladas m s de 50 l minas de pizarra. En todas las l minas aparece la escritura tailandesa del rey Ramkhamhaeng que cuenta las historias de Chatak .

- **Zona industrial de cer mica** (Hornos de cer mica de Sangkhalok) Los hornos son llamado hornos de *Thurieng* llamados as por su forma para cocer barro. Han sido encontrados un total de 49 hornos.

Monumentos hist ricos del sur Son varios como, por ejemplo,

- **Monasterio de Phra Chetuphon.** El monasterio se destaca por sus cuatro grandes im genes de Buda en cuatro posturas (sentada, reclinada, de pie, caminando) que se divisa desde lejos. Las cuatro se albergan en un mondhop cuadrado de cuatro fachadas. Las im genes de Buda en las paredes sostienen el peso del tejado del mondhop. Este sistema de soporte del peso surgi como evoluci n de la arquitectura birmana. El muro bajo que rodea el mondhop est construido por unas grandes piezas gruesas de pizarra tallada en forma de marcos y rejillas imitando la escultura de madera.

-**Monasterio de Ched Si Hong o Ched de Cuatro Celdas** Se observan una capilla secundaria, el ched principal y los ched es miembros. Alrededor de la base del ched principal aparece una decoraci n de estuco en forma de hombres y mujeres ataviados de diferentes estilos. En sus manos llevan un recipiente, del cual crecen las plantas. Representan la abundancia y el florecimiento y se llaman *olla de Puranakhata*.

Monumentos hist ricos del este Hay varios que son importantes as como

- **Monasterio de Chang Lom** Ocupa un gran espacio. El ched principal tiene forma acampanada. Alrededor de la base del ched hay tallados 32 elefantes. Est rodeado de un patio cuadrado con un muro bajo y fosas.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

คูหาเล็ก ๆ สามารถเดินเข้าไปได้และที่สำคัญผนังด้านบนมีภาพสลักหินชนวนมากกว่า 50 ภาพ ทุกภาพมีอักษรไทยสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชบรรยายเป็นเรื่องเกี่ยวกับชาดกทั้งสิ้น

- แหล่งอุตสาหกรรม (เตาเผาเครื่องสังคโลก)

โบราณสถานด้านทิศใต้ มีโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น

- **วัดเชตุพน** ลักษณะเด่นของโบราณสถานองค์นี้ คือ พระพุทธรูปสี่อริยาบถ (นั่ง นอน ยืน เดิน) ขนาดใหญ่ ซึ่งสามารถมองเห็นได้แต่ไกล สร้างอยู่ในมณฑปจตุรมุข องค์พระพุทธรูปปั้นโดยรอบผนังอิฐซึ่งทำหน้าที่เป็นแกนรองรับหลังคา อันเป็นลักษณะที่พัฒนามาจากสถาปัตยกรรมของพม่า กำแพงแก้วที่ล้อมรอบมณฑปจตุรมุข สร้างจากหินชนวนที่มีขนาดใหญ่และหนา โดยมีการสกัดและบากหินทำเป็นกรอบและซีกทรง เลียนแบบเครื่องไม้

- **วัดเจติยสี่ห้อง** ประกอบด้วยวิหาร เจติยประธาน และเจติยราย ที่ฐานเจติยประธานมีภาพปูนปั้นประดับอยู่โดยรอบ ปั้นเป็นรูปบุคคล รูปบุรุษและสตรีสวมอาภรณ์และเครื่องประดับต่าง ๆ กัน ในมือถือภาชนะและพรรณพฤกษางอกออกมา ซึ่งแสดงถึงความอุดมสมบูรณ์ ความเจริญงอกงาม เรียกว่า หม้อปุณณภูงะ

โบราณสถานด้านตะวันออก มีโบราณสถานที่สำคัญหลายแห่ง เช่น

- **วัดช้างล้อม** เป็นโบราณสถานที่มีขนาดใหญ่ เจติยประธานเป็นทรงระฆังกลม ที่ฐานเจติยทำเป็นรูปช้างล้อม จำนวน 32 เชือก มีลานประทักษิณโดยรอบ มีกำแพงแก้วและมีคูน้ำ

- **วัดตระพังทองหลวง** เป็นวัดขนาดกลาง โบราณสถานหลัก ได้แก่ มณฑป วิหารและเจติยราย เป็นวัดที่ตั้งงามแห่งหนึ่งของสุโขทัย เป็นวัดที่มีลายปูนปั้นที่แสดงถึงศิลปะสุโขทัยที่เจริญสูงสุดหรือเรียกว่ายุคทองของศิลปะสุโขทัย

โบราณสถานด้านตะวันตก พื้นที่นอกเขตกำแพงเมืองสุโขทัยด้านตะวันตก เรียกว่า เขตอรัญญิก ซึ่งเรียกตามการแบ่งคณะสงฆ์ออกเป็น 2 ฝ่าย ฝ่ายแรกเรียกฝ่ายคามวาสี เป็นพระสงฆ์ที่อยู่ในเขตเมือง อีกฝ่ายหนึ่งเรียกฝ่ายอรัญญวาสีเป็นพระสงฆ์ที่อยู่นอกเขตเมือง มุ่งเน้นการปฏิบัติวิปัสสนาเพื่อการหลุดพ้น มีโบราณสถานสำคัญหลายแห่ง เช่น

- **วัดสะพานหิน** เป็นวัดที่ตั้งอยู่บนเนินเขาที่มีความสูง 200 เมตร ชื่อของวัดเรียกตามลักษณะทางที่พลาดด้วยหินจากดินเขาขึ้นไปเป็นระยะทาง 300 เมตร สิ่งสำคัญในวัดคือพระประธานของวัดเป็นพระพุทธรูปยืนขนาดใหญ่

เทวาลัยทาเกษตร

เป็นที่ประดิษฐานเทวรูปในศาสนาฮินดู ตัวโบราณสถานมีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส ผนังก่อด้วยอิฐทั้งผนังและเสामณฑปมีขนาดใหญ่ หันหน้าสู่ทิศตะวันออก

กล่าวกันว่า ศิลปกรรมที่เจริญรุ่งเรืองขึ้นในกรุงสุโขทัยและเมืองบริวาร (ศรีสัชนาลัยและกำแพงเพชร) มีความงดงามโดดเด่นเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่าในช่วงแรกของการสถาปนาอาณาจักรจะมีอิทธิพลของศิลปกรรมแบบเขมรและลังกา แต่ในระยะต่อมาช่างฝีมือชาวสุโขทัยก็ได้ผสมผสานความเป็นท้องถิ่นดั้งเดิมไว้ในงานศิลปกรรม จนปรากฏเป็นศิลปะสุโขทัยที่มีเอกลักษณ์และความงดงามลงตัวเป็นอย่างยิ่ง

- Monasterio de Tra Phang Thong Lang.

Su dimensión es mediana. Las construcciones principales son, por ejemplo, el mondhop, la capilla secundaria y los ched es miembros. Es uno de los monasterios más bellos de Sukhothai. Su decoración de estuco representa el Siglo de Oro del arte de Sukhothai.

Monumentos del oeste Se adaptan a la división de los monjes en dos ramas que son, primero, los que viven en la ciudad y, los que viven fuera de la ciudad. La zona exterior de la muralla oeste de la ciudad se llama *Aranyaka*, y en ella se encuentra aquellos monjes que observan los principios budistas practicándolos para librarse del sufrimiento. Los monasterios de esta zona son, por ejemplo;

- Monasterio de Ta Phan Hin o de Puente de Piedra Está situado en una colina de 200 metros de altura. El nombre del monasterio se debe a la forma de los pavimentos de piedra que van desde el pie del monte hasta la cumbre y mide una distancia de 300 metros. El elemento más importante del monasterio es la gran imagen principal de Buda de pie.

- Santuario de agricultura En el interior se albergan las imágenes de dioses indios. El plano del santuario es cuadrado y está construido en ladrillo. Tanto la pared como las columnas son grandes. Se orienta hacia el este.

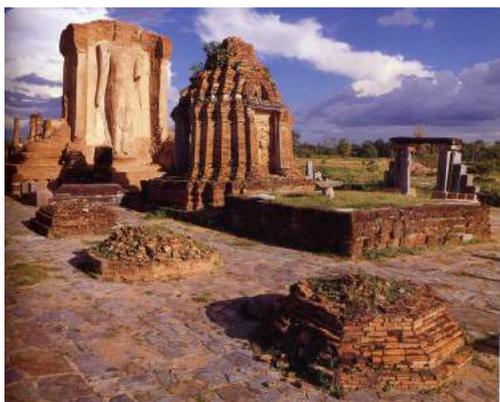
Relieves en la pizarra / ภาพสลักหินชนวน

Monasterio de Chang Lom
วัดช้างล้อม

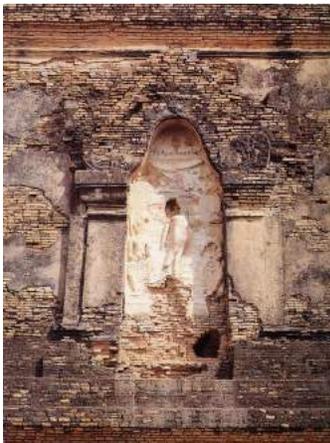
Monasterio de Phra Chetuphon
วัดพระเชตุพน

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัย ศรีสัชนาลัยและกำแพงเพชร เป็นเมืองที่ปรากฏร่องรอยหลักฐานของอารยธรรมอันรุ่งเรืองในอดีต สะท้อนให้เห็นภาพของอาณาจักรสุโขทัยในความเป็น “รุ่งอรุณแห่งความสุข” และเป็นรุ่งอรุณของประวัติศาสตร์ชาติไทยเมื่อครั้งเริ่มก่อตั้งบ้านเมืองในฐานะรัฐอิสระ จนกลายเป็นรัฐสำคัญของภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ในระหว่างพุทธศตวรรษที่ 18 - 19 ด้วยความโดดเด่นนี้เองส่งผลให้เมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร ได้รับการอนุรักษ์และพัฒนาให้เป็นอุทยานประวัติศาสตร์และได้รับการขึ้นทะเบียนไว้ในบัญชีรายชื่อมรดกโลก เมื่อปีพุทธศักราช 2534

วัดตระพังทองกลาง
Monasterio
de Tra Phang
Thong Lang

เทวलयมหาเกษตร
Santuario de agricultura

พระประธานของวัด
Monasterio de Ta Phan H n o de
Puente de Piedra

ปัจจุบันเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัย นอกจากจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมแล้ว ยังเป็นสถานที่ที่จัดเทศกาลลอยกระทงในวันเพ็ญเดือน 12 ของทุกปี เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เข้ามาชมความงามของโบราณสถานยามค่ำคืนและดื่มด่ำกับความงามของพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ และร่วมกันลอยกระทงเพื่อเป็นการสักการะพระแม่คงคาแล้ว ยังเป็นการสืบทอดประเพณีลอยกระทงอันเป็นประเพณีดั้งเดิมที่มีมาแต่ครั้งสุโขทัยเป็นราชธานี ให้คงอยู่สืบไป

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Se dice que el arte de Sukhothai y el de las ciudades de vasallaje (Si Satchanalai y Kampaengphet) son muy sobresalientes a pesar de que en el comienzo de la fundación del reino estaba influido por el arte de Camboya y Ceilán; sin embargo, posteriormente los artesanos le añadieron las características locales hasta alcanzar su propia peculiaridad y su gran armonía.

Las ciudades de Sukhothai, Si Satchanalai y Kampaengphet han dejado las huellas de una cultura muy desarrollada, revelando que el reino de Sukhothai no solamente fue “el amanecer de la felicidad” y sino también el amanecer de la historia del pueblo tailandés que nació como ciudad independiente hasta convertirse en un importante reino del sureste de Asia durante los siglos XVII y XIX de la era budista. Por esta peculiaridad, Sukhothai y las ciudades de su vasallaje han sido mantenidas y transformadas en Parque Histórico y han sido registradas como ciudad del Patrimonio cultural de la Humanidad en 1991 (2534 E.B.).

Actualmente Sukhothai, además de presentar interés histórico y ser motivo de amplios estudios culturales, es también la ciudad donde se celebra el festival de ‘Loy Krathong’ en el plenilunio del duodécimo mes del año con el fin de invitar a los tailandeses y los extranjeros admirar la belleza nocturna de los monumentos históricos, embriagarse con el plenilunio y participar en el festival de ‘Loy Krathong’ para venerar a la Diosa del agua. Incluso, es una forma de preservar para siempre la tradición de dicho festival, practicado desde el período de Sukhothai.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เมืองแห่งอารยธรรมโบราณของทั้งสองประเทศต่างก็มีความอลังการ มีความโดดเด่นและมีเอกลักษณ์เป็นรูปแบบเฉพาะของตนเอง ซึ่งแสดงถึงความเป็นอัจฉริยภาพของบรรพชนเหล่านั้น ที่ต่างก็ได้สร้างสรรค์ผลงานอันโดดเด่นบนรากฐานวัฒนธรรมเฉพาะของตนเอง จนเกิดเป็นงานศิลปกรรมและสถาปัตยกรรมอันวิจิตรงดงามและเป็นมรดกตกทอดมาถึงปัจจุบัน สมควรที่อนุชนรุ่นหลังจะช่วยกันดูแลปกป้องรักษา และอนุรักษ์มรดกอันทรงคุณค่าเหล่านี้ไว้เพื่อประโยชน์ของชาติบ้านเมืองของตนเองและของมวลมนุษยชาติทั่วโลก

Thai

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

บรรณานุกรม

Gonzalez, E & Leon Rafael
Jose Miguel Helfer Arguedas

Mariana Moulde de Pease

ศิลปากร กรม

Machu Picchu Historical Sanctuary. AFP Intergra, Peru, 2001.
Discovering Peru. Quebecor World Peru S.A, 2002 P. 64-71
Discovering Machu Picchu : The Inca Trail and Choquequirau.
Quebecor World Peru S.A, 2004.
Machu Picchu and its historic conservation. *Bien Venida: Turismo Cultural del Perú*. Año 11 No. 43-2003 P.94-96.
จารึกสมัยสุโขทัย กรุงเทพฯ 2526.
สุโขทัยเมืองพระร่วง กรุงเทพฯ 2531.
การขุดค้นทางโบราณคดีในอุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย กรุงเทพฯ 2531.
พัฒนาการอารยธรรมไทย รุ่งศิลป์การพิมพ์ กรุงเทพฯ 2536.
วัฒนธรรม อารยธรรม ภูมิปัญญาและเทคโนโลยี บริษัท มีดี เนตเวิร์ก จำกัด
กรุงเทพฯ 2542.
ประวัติศาสตร์ชนชาติไทย อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด กรุงเทพฯ
2545.

Perú

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
เชื่อมความสัมพันธ์ไทย-เปรู

*Ecoturismo, lazo de unión entre
Tailandia y Perú*

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Ecoturismo, lazo de unión entre Tailandia y Perú

Dr. Alejandro Muñoz Garcés

Tailandia, país de historia rica en avatares heroicos y en naturaleza exuberante; Perú, heredero del imperio más poderoso de la época prehispánica en América del Sur con los Andes como eje vertebrador, dos países que organizaron el año pasado distintas actividades con el fin de celebrar su cuadragésimo aniversario de relaciones diplomáticas. Hermanados por la buena voluntad de sus gobiernos son, cada uno a su manera, dos destinos turísticos de primera magnitud. Este es el puente que tendemos entre estos dos países tan alejados en lo físico, tan próximos en la voluntad de cooperar para el beneficio común.

Con motivo de esta efeméride nuestro propósito es hacer un recorrido por alguno de sus parques nacionales y también mostrar los encantos de dos ciudades emblemáticas -Cusco y Ayutthaya- que fueron capital de dos Estados que en su tiempo fueron a la vez poderosos en lo militar, audaces en lo económico e inquietos en lo intelectual. En la elección de los lugares descritos nos guiaremos, en la medida de lo posible, por la lista de bienes culturales Patrimonio de la Humanidad establecida por la UNESCO.

Nuestra intención es ofrecer información que permita al viajero conocer algunos de los destinos turísticos más atractivos tanto de Tailandia como del Perú que cumplan el requisito de ofrecer la posibilidad de recibir un turismo con un enfoque que privilegie la preservación de la cultura y los medios naturales visitados. Se trata del ecoturismo, así es como se conoce a esta variedad del turismo que apareció a finales de la década de los ochenta y que, en su acepción más común, implica un viaje ambientalmente responsable, a regiones poco perturbadas para disfrutar del medio natural y de la cultura de los habitantes de tal medio. Su objetivo es promover la apreciación de las riquezas naturales y culturales de los lugares a visitar y, al mismo tiempo dar a la conservación un valor monetario tangible, que sirva de argumento para convencer tanto a los visitantes como a los lugareños de la importancia de la conservación de sus recursos.

El turismo ecológico se promueve como un turismo "ético", en el cual también se presume como primordial el bienestar de las poblaciones locales, y tal presunción por lo general se refleja en la estructura y funcionamiento de las empresas/grupos/cooperativas que se dedican a ofrecer tal servicio. Si bien no pretendemos hacer publicidad de estas empresas, esperamos concienciar al lector para que antes de contratar un viaje o una excursión sea consciente de la posibilidad de elegir una agencia que fomente este tipo de turismo.

En el caso de Tailandia, la oferta de este tipo de turismo muy amplia. Cabe la posibilidad de visitar alguno de los ciento tres parques nacionales existentes en su territorio nacional y también la de conocer personalmente cómo viven la minorías tailandesas que habitan en las montañas del norte del país. Las agencias orientadas al turismo ecológico se encargan de

Perú

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศเชื่อมความสัมพันธ์ไทย-เปรู

ดร. อเลฆานโดร มูโยส การ์เซส

ประเทศไทยมีประวัติศาสตร์อันสะท้อนวีรกรรมของบรรพบุรุษที่อุทิศตนปกป้องแผ่นดินและ
ธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ ส่วนประเทศเปรูคือผู้สืบเชื้อสายของอาณาจักรอันเรืองอำนาจที่สุดในอเมริกาใต้
ยุคก่อนการครอบครองของสเปนอันมีเทือกเขาแอนดีสตั้งแกนกลางอารยธรรม ในปีที่ผ่านมาประเทศทั้งสอง
ได้จัดกิจกรรมเฉลิมฉลองความสัมพันธ์ทางการทูตที่สถาปนามาครบรอบ 40 ปี แหล่งท่องเที่ยวทั้งสองที่มีความ
สำคัญยิ่งคือผลจากความตั้งใจจริงอันคล้ายคลึงกันของรัฐบาลทั้งสอง และนี่คือสะพานเชื่อมสองประเทศซึ่ง
ตั้งอยู่ห่างไกลกันแต่มีความตั้งใจเดียวกันที่จะร่วมมือร่วมแรงเพื่อผลประโยชน์ในทิศทางเดียวกัน

เพื่อร่วมการเฉลิมฉลองดังกล่าว บทความนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเสนอการเดินทางไปในอุทยาน
แห่งชาติของทั้งสองประเทศและเสน่ห์ของเมืองสำคัญสองเมือง คือ กุซโกและอวยูธยา อดีตเมืองหลวงของ
สองประเทศ ซึ่งในอดีตเคยเรืองอำนาจทางทหาร กล้าแกร่งทางเศรษฐกิจและฝึกฝนในวิทยาการความรู้ โดย
สถานที่ซึ่งจะกล่าวถึงในบทความนี้ได้คัดสรรเท่าที่จะเป็นไปได้จากรายชื่อมรดกโลกทางวัฒนธรรมที่ประกาศ
โดยยูเนสโก

ผู้เขียนบทความปรารถนาจะให้นักเดินทางได้รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวส่วนหนึ่งที่น่าสนใจมากที่สุด
ทั้งของประเทศไทยและเปรู โดยมุ่งเน้นส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ
ซึ่งก็คือการท่องเที่ยวเชิงนิเวศหรือแนวคิดการท่องเที่ยวที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อปลายทศวรรษที่ 80 และเป็นที่น่าสนใจ
โดยทั่วไปว่า คือ การเดินทางที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมไปยังท้องถิ่นที่ยังไม่ถูกทำลายมากนักเพื่อชื่นชม
ธรรมชาติและวัฒนธรรมของผู้คนที่อาศัยอยู่

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชมธรรมชาติและวัฒนธรรมที่
หลากหลายงดงามของสถานที่ท่องเที่ยว และในขณะเดียวกันก็สามารถผันเม็ดเงินที่ได้รับมาใช้เพื่อการอนุรักษ์
ได้เช่นกัน อันจะสามารถชักจูงให้ทั้งผู้มาเยือนและผู้ที่อยู่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์
ทรัพยากรที่มีอยู่

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศได้รับการส่งเสริมในฐานะการท่องเที่ยวแบบมี “คุณธรรม” ซึ่งสิ่งสำคัญที่
สุดคือความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชนในท้องถิ่น และโดยทั่วไปแนวคิดนี้จะสะท้อนให้เห็นผ่านโครงสร้างและ
การดำเนินการของบริษัท กลุ่มหรือสหกรณ์ที่ให้บริการด้านการท่องเที่ยว บทความนี้ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ที่จะ
โฆษณาชวนเชื่อให้บริษัทเหล่านี้ หากแต่หวังให้ผู้อ่านได้ตระหนักก่อนตกลงใจเลือกบริการนำเที่ยวใดๆ ว่าสามารถ
ที่จะเลือกใช้บริการจากบริษัทนำเที่ยวที่สนับสนุนการท่องเที่ยวประเภทนี้ได้เช่นกัน

ในประเทศไทยมีบริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่หลากหลาย สามารถเลือกไปเยี่ยมชมอุทยาน
แห่งชาติที่มีอยู่ถึง 103 แห่งหรือไปรู้จักวิถีชีวิตของชนกลุ่มน้อยที่อาศัยในเทือกเขาทางภาคเหนือของประเทศได้
บริษัทนำเที่ยวเชิงนิเวศสามารถจัดการเดินทางซึ่งจะทำให้การเยี่ยมชมกลายเป็นประสบการณ์อันมีคุณค่า
ที่นักท่องเที่ยวประเภทใดก็มีโอกาสสัมผัสได้ ไม่ว่าจะเป็นบริการขี่ช้างเที่ยว ล่องเรือในอ่าวไทย ทะเลอันดามัน

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

la organización de la expedición de manera que la visita se convierta en una experiencia tan enriquecedora como accesible todo tipo de viajero. A modo de ejemplo, cabe la posibilidad de realizar excursiones a lomos de elefante, cruceros en barco tanto por el Golfo de Siam como por el Mar de Andamán o por alguno de sus caudalosos ríos, también es posible realizar excursiones a pie por las montañas del norte y visitar alguna de las tribus de montaña que allí viven. Las peculiaridades de sus diferentes culturas tienen un atractivo innegable para aquellos interesados en conocer modos de vida al margen de la dinámica globalizadora imperante. El acceder caminando por las montañas hasta los distintos poblados permite al viajero ir apreciando el entorno en el que estas comunidades encuentran su sustento y comprender la importancia que tiene evitar ejercer un turismo consumista y masivo que está muy lejos de ser beneficioso para ellas.

Tailandia, parques nacionales

En Tailandia existen numerosos parques nacionales, como botón de muestra mencionamos los más antiguos, cada uno en su ámbito, de este país. Ambos cuentan con atractivos suficientes como para que el ecoviajero pueda disfrutar de numerosas experiencias gratificantes.

Parque Nacional Khao Yai

Khao Yai, creado en septiembre de 1962, es el parque nacional más antiguo de Tailandia. En 1982 fue incluido en la lista del patrimonio ASEAN debido a la variedad de flora y de fauna que se da en sus confines. Además, Khao Yai ha sido propuesto como candidato para ser incluido en la lista de bienes naturales Patrimonio de la Humanidad. Por su tamaño ocupa el tercer lugar en la lista de parques nacionales de Tailandia, cubriendo una superficie de 2.165.55 kilómetros cuadrados. El Khao Rom, que alcanza una altura de 1.351 metros sobre el nivel del mar, es su cima más alta. Khao Yai forma parte de la cordillera Dongrak, una barrera montañosa que separa la meseta del noreste de la llanura central de Tailandia. El parque ocupa una superficie de terreno que pertenece a cuatro provincias: Saraburi, Nakhon Nayok, Nakhon Ratchasima y Prachinburi y en él se encuentran varias cataratas, una gran diversidad de plantas (aproximadamente unas 2.000 especies) y abundante fauna. Se trata del parque nacional más popular de Tailandia debido, en parte a su proximidad a Bangkok (sus oficinas se encuentran a unos 200 Km al noreste de la ciudad).

La fauna más destacada del parque son los elefantes y monos, aunque también se pueden encontrar mamíferos como puede ser el oso negro asiático, el tigre, el jabalí, el leopardo o el ciervo. Además se han identificado al menos 300 especies de aves migratorias instaladas en su exuberante vegetación.

El parque cuenta con una amplia red de senderos tanto señalizados como sin señalizar. Es posible pernoctar en el parque si se solicita un permiso por adelantado. Hay al menos 12 senderos de distancias que van desde los 2,5 Km hasta los 10 Km. Estos senderos han sido abiertos por la fauna del parque y han sido señalizados mediante marcas pintadas en los árboles. Para ir por los senderos más difíciles es imprescindible concertar los servicios de un guía.

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

หรือแม่น้ำที่มีปริมาณน้ำมาก รวมถึงการเดินทางเพื่อท่องเที่ยวในเทือกเขาภาคเหนือและเยี่ยมชมชาวเขาที่อาศัยอยู่ที่นั่น ลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมอันแตกต่างมีเสน่ห์ที่ผู้สนใจจะรู้จักวิถีชีวิตชายขอบของглоโลกาภิวัตน์อันทรงอิทธิพลไม่อาจปฏิเสธได้ การเดินทางไปตามภูเขาจนถึงหมู่บ้านต่างๆ จะทำให้นักเดินทางได้ชื่นชมสภาพแวดล้อมซึ่งชุมชนเหล่านั้นอาศัยอยู่และเข้าใจความสำคัญของการหลีกเลี่ยงการท่องเที่ยวเชิงบริโภคและเชิงปริมาณซึ่งยากที่จะเอื้อประโยชน์ให้ชุมชนเหล่านั้น

อุทยานแห่งชาติในประเทศไทย

ในประเทศไทยมีอุทยานแห่งชาติอยู่เป็นจำนวนมาก ในบทความนี้จะขอยกตัวอย่างอุทยานแห่งชาติที่เก่าแก่ที่สุดของประเทศสองแห่ง โดยแต่ละแห่งตั้งอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน ความงดงามและเสน่ห์ของอุทยานแห่งชาติทั้งสองแห่งนี้จะทำให้นักท่องเที่ยวซึ่งในเร็ววันได้พบกับประสบการณ์อันน่ารื่นรมย์มากมาย

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนกันยายน พ.ศ. 2505 (ค.ศ. 1962) นับเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของประเทศไทย ในปี พ.ศ. 2525 (ค.ศ. 1982) ได้รับการยกย่องให้เป็นอุทยานมรดกของกลุ่มประเทศอาเซียนเนื่องมาจากความหลากหลายของพันธุ์ไม้และสัตว์ป่าในอุทยานฯ นอกจากนี้ ยังได้รับการเสนอชื่อให้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติอีกด้วย เขาใหญ่เป็นอุทยานแห่งชาติที่ใหญ่เป็นอันดับสามของประเทศ โดยมีพื้นที่ 2,165.55 ตารางกิโลเมตร เขาร่มซึ่งเป็นยอดเขาที่สูงที่สุดมีความสูง 1,351 เมตรจากระดับน้ำทะเล อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่เป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาพนมดงรักซึ่งเป็นอาณาเขตกั้นระหว่างที่ราบสูงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และที่ราบลุ่มภาคกลางของประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด คือ สระบุรี นครนายก นครราชสีมา และปราจีนบุรี เขาใหญ่นับเป็นอุทยานแห่งชาติที่ได้รับความนิยมมากที่สุดของประเทศ เนื่องจากมีน้ำตกมากมาย พืชหลากหลายพันธุ์ (ประมาณ 2,000 ชนิด) และสัตว์ป่าอีกเป็นจำนวนมาก อีกประการหนึ่งก็คือตั้งอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ (มีที่ทำการฯ ห่างจากกรุงเทพฯ ไปทางตะวันออกเฉียงเหนือราว 200 กิโลเมตร)

สัตว์ป่าที่โดดเด่นของอุทยานฯ แห่งนี้ คือ ช้างและลิง และจะพบสัตว์เลื้อยคลานด้วยนมอื่นๆ เช่น หมิ่นควาย เสือโคร่ง หมูป่า เสือดาว และกวางด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ ยังมีนกอพยพอย่างน้อย 300 สายพันธุ์ที่มาอาศัยในป่าที่แสนอุดมสมบูรณ์แห่งนี้

อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีเส้นทางเดินป่ามากมายทั้งที่มีและไม่มีป้ายบอกทาง นักท่องเที่ยวสามารถพักค้างแรมในอุทยานฯ ได้โดยต้องแจ้งล่วงหน้า ที่นี่มีเส้นทางเดินป่าอย่างน้อย 12 เส้นทางซึ่งมีระยะทางตั้งแต่ 2.5 กิโลเมตรไปจนถึง 10 กิโลเมตร เส้นทางเหล่านี้เกิดขึ้นจากสัตว์ป่าและจะมีป้ายบอกทางติดอยู่ตามต้นไม้ แต่หากจะเดินป่าในเส้นทางที่ยากลำบากมากยิ่งขึ้น จำเป็นจะต้องใช้บริการผู้นำทาง

ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่มีหลักฐานการตั้งถิ่นฐานของประชาชนในอดีต โดยในปี พ.ศ. 2445 (ค.ศ. 1902) กลุ่มคนจำนวน 30 ครอบครัวจากจังหวัดนครนายกได้มาตั้งหลักแหล่งที่เขาใหญ่ และถิ่นอาศัยอันห่างไกลทำให้ในราวต้นทศวรรษที่ 50 ชุมชนแห่งนี้กลายเป็นที่หลบภัยของกองโจร อาชญากร รวมถึงนักการเมืองที่ไม่ลงรอยกับรัฐบาล ในปลายปี พ.ศ. 2504 ก่อนการจัดตั้งอุทยานฯ เพียงเล็กน้อย รัฐบาลได้สั่งย้ายชุมชนแห่งนี้ไปตั้งรกรากยังที่ราบใกล้เคียง

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

En el parque nacional Khao Yai existe evidencia de presencia humana en un pasado reciente. En 1902, 30 familias procedentes de la provincia Nakhon Nayok se instalaron en las colinas de Khao Yai. Debido a su aislamiento, este poblado se convirtió en refugio para bandidos, criminales e incluso disidentes políticos en los primeros años de la década de los cincuenta. A finales de 1961, poco antes de la inauguración del parque, el gobierno clausuró este asentamiento forzando a sus habitantes a instalarse en un valle próspero.

Una actividad interesante para el visitante es buscar restos de estos poblados y granjas clausuradas en un pasado todavía no muy lejano.

Hoy día Khao Yai mantiene una estrecha relación con las comunidades que viven en sus inmediaciones. Estas tienen una responsabilidad determinante en la conservación de este importante ecosistema. Un factor que contribuye a que la relación parque-habitantes tenga un saldo positivo es la práctica del ecoturismo. El involucrar a aquellos que mejor lo conocen en esta industria es un medio eficaz para concienciarlos de su valor y motivar una actitud conservacionista.

Parque Nacional Khao Sam Roi Yot

Khao Sam Roi Yot es un parque nacional marítimo. Se encuentra en el distrito Sam Roi Yot, provincia Prachuap Khiri Khan, a unas tres horas y media de Bangkok si se usa la autopista número cuatro. Tiene una superficie de 98,08 Kilómetros cuadrados de los cuales 20 son zonas marinas. Este parque fue fundado en 1966, siendo el primer parque nacional marítimo de Tailandia. Khao Sam Roi Yot suele traducirse como “la montaña de las 300 cimas” (en realidad en Tailandia la cifra es 930). Grupos de montañas de piedra caliza se elevan desde el golfo de Tailandia y pantanos adyacentes hasta una altura máxima de 605 metros.

La vegetación que cubre estas montañas las convierte en un lugar de una belleza asombrosa, pero es su pantano de agua dulce y los hábitats costeros lo que brinda al parque su relevancia ecológica y su valor educativo, en particular para el ecoturista. Esto se debe a que la gran variedad de ecosistemas que en él se encuentran: mar, playas, manglares, pantanos de agua dulce y montañas de piedra caliza, lo convierten en un lugar apropiado para numerosas especies animales, pero sobre todo aves (es un importante lugar de descanso y de apareo para aves migratorias).

En Khao Sam Roi se ha registrado la presencia de al menos 300 especies de aves. Esta densidad en un espacio tan reducido se debe por un lado a la gran diversidad de hábitats existente en el parque y por otro a que se encuentra en la ruta migratoria que va desde el Este de Asia hasta Australia. Esto explica el hecho de que la mitad de las especies que se pueden encontrar en el parque sean aves migratorias.

Este parque tiene también una gran riqueza en fauna. En él se pueden encontrar ejemplares de cabra montesa, tres especies de primates, ciervos, gatos salvajes, ardillas, liebres y en alguna ocasión manadas de delfines que se aproximan a la costa.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ดังนั้น อีกกิจกรรมหนึ่งที่น่าสนใจสำหรับผู้มาเยือนก็คือการตามหาร่องรอยของชุมชน และไร่นาที่ถูกทิ้งร้างไปในอดีตที่ผ่านมาไม่นานนัก

ปัจจุบันนี้ เขาใหญ่ยังคงมีความสัมพันธ์แน่นแฟ้นกับชุมชนที่อาศัยในละแวกใกล้เคียง ชุมชนเหล่านี้มีภารกิจในการร่วมอนุรักษ์ระบบนิเวศที่สำคัญนี้ไว้ ปัจจัยหนึ่งที่เอื้อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างอุทยานฯ และประชาชนในละแวกนั้น ก็คือการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ การที่กลุ่มคนซึ่งรู้จักอุทยานฯ แห่งนี้ดีได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการท่องเที่ยวจะเป็นหนทางที่ดีที่จะทำให้ประชาชนเหล่านี้ได้ตระหนักถึงคุณค่าและเกิดความคิดอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมรอบตัวเอาไว้

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเล ตั้งอยู่ในอำเภอเขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางด้วยทางหลวงหมายเลข 4 โดยใช้เวลาราวสามชั่วโมงครึ่ง อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดมีพื้นที่ทั้งหมด 98.08 ตารางกิโลเมตร โดยพื้นที่ 20 ตารางกิโลเมตรเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ อุทยานฯ แห่งนี้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2509 (ค.ศ. 1966) นับเป็นอุทยานแห่งชาติทางทะเลแห่งแรกของไทย เขาสามร้อยยอดมักจะมีผู้แปลว่า “ภูเขาที่มีสามร้อยยอด” (ตัวเลขจริงคือ 930) เป็นกลุ่มเขาหินปูนที่ยกตัวขึ้นตั้งแต่บริเวณอ่าวไทยและพรุบึงที่ติดกับอ่าวไปจนถึงความสูงที่สุด คือ 605 เมตร

แม้ว่าพืชพันธุ์ไม้ที่ปกคลุมภูเขาเหล่านี้ทำให้อุทยานฯ แห่งนี้มีความงามที่น่าพิศวง แต่พรุบึงน้ำจืดและแหล่งที่อยู่อาศัยของสิ่งมีชีวิตตามชายฝั่งคือสิ่งที่ทำให้อุทยานฯ แห่งนี้มีความสำคัญทางนิเวศวิทยาและมีคุณค่าเชิงการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวนิเวศ เนื่องจากมีระบบนิเวศวิทยาอันหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นทะเล ชายหาด ป่าชายเลน พรุบึงน้ำจืด และภูเขาหินปูนอันทำให้อุทยานฯ แห่งนี้กลายเป็นสถานที่เหมาะสมสำหรับสัตว์หลายชนิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งนกหลากหลายประเภท (ที่นี่เป็นแหล่งแหวะพักและผสมพันธุ์ของนกอพยพ)

ในเขาสามร้อยยอดมีการลงทะเบียนพันธุ์นกที่ปรากฏอย่างน้อย 300 พันธุ์ การอาศัยอยู่หนาแน่นของนกในพื้นที่เล็ก ๆ แห่งนี้มีสาเหตุประการหนึ่งจากความหลากหลายของแหล่งอาศัยและอีกประการหนึ่งคือที่ตั้งของอุทยานฯ นั้น อยู่ในเส้นทางอพยพของนกจากทางตะวันออกของเอเชียไปยังประเทศออสเตรเลีย และนี่คือเหตุผลอธิบายได้ว่าครึ่งหนึ่งของพันธุ์นกซึ่งพบที่เขาสามร้อยยอดแห่งนี้เป็นนกอพยพ

อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอดมีสัตว์หลากหลายพันธุ์ โดยอาจพบแพะภูเขา ลิงสามชนิด กวาง แมวป่า กระรอก กระต่ายป่า และบางครั้งอาจได้พบฝูงโลมาที่ว่ายเข้าใกล้ฝั่งอีกด้วย

ชาวเขา

หากนักท่องเที่ยวนิเวศสนใจที่จะสัมผัสกับวัฒนธรรมซึ่งจนถึงศตวรรษที่ 21 นี้ยังคงสามารถรักษาประเพณีดั้งเดิมโดยเป็นอิสระจากอิทธิพลของสังคมบริโภคที่ครองโลกในประเทศไทย พวกเขาจะได้พบจุดหมายปลายทางที่น่าสนใจยิ่ง

ชนกลุ่มน้อยเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม อาศัยอยู่ในเทือกเขาทางตอนเหนือของประเทศและเป็นที่รู้จักด้วยคำเรียกขานกว้างๆ ว่า “ชาวเขา” แต่ละเผ่าจะมีภาษา

101

Thai

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Tribus de montaña

Si el interés del ecoturista se centra en establecer contacto con culturas que, a estas alturas del siglo XXI, todavía conservan usos y costumbres propios, libres de la influencia igualadora que impone la sociedad de consumo que ha tomado control del planeta, encontrar en Tailandia un destino particularmente interesante.

Las minorías étnicas que forman parte del mosaico de razas y de culturas que pueblan las montañas del norte de Tailandia se conocen por el nombre genérico de “tribus de montaña”. Cada tribu tiene su propia lengua, costumbres, modo de vestir y creencias espirituales. La mayoría inmigró a Tailandia procedente del Tíbet, Myanmar, China y Laos en un periodo que abarca los últimos 200 años.

Lo habitual es que los miembros de estas tribus sientan interés por entrar en contacto con los visitantes que acuden a sus poblados debido a los ingresos que proporcionan. Este es un aspecto a tener muy en cuenta a la hora de planificar una visita. Es aquí donde el ecoturista puede marcar la diferencia contratando los servicios en aquellas agencias que usen los servicios de miembros de la comunidad y que se ocupen de concienciar a la población de los beneficios que reporta la conservación de su entorno cultural y natural. Es fundamental que el dinero con que los visitantes pagan los servicios recibidos sirva para mejorar sus pobres economías.

Se estima que en Tailandia las minorías étnicas suman un total de 550.000 individuos distribuidos en unas veinte tribus diferentes. Éstos se concentran en siete grandes grupos tribales: los Karen, los Lahu, los Hmong, los Lisu, los Akha y los Mien.

Cada tribu de montaña tiene sus propias costumbres, lengua, modo de vestir y creencias espirituales y, a veces, esta individualización ocurre incluso entre los numerosos subgrupos de cada tribu. Por ejemplo, los Hmong Verdes y los Hmong Blancos hablan dialectos diferentes y visten de manera diferente.

Las tribus de montaña se distinguen sobre todo por el colorido y el corte característico de su vestimenta, que todavía visten a diario. Sus poblados reflejan los gustos particulares en el diseño y el adorno de sus casas, pero lo más frecuente es que las construyan de acuerdo con dos diseños básicos, o bien sobre un suelo de tierra batida o bien elevadas sobre postes. Los materiales de construcción que utilizan normalmente son postes de bambú o de madera, planchas de bambú trenzado, tablones de madera y hojas grandes o hierba para los tejados.

Las tribus de montaña viven en las montañas a partir de los 1.000 metros de altitud, apartadas del mundo exterior. La mayor parte practican la agricultura de subsistencia. Hasta la década de los cincuenta vivieron más bien a su aire sin que se le prestase atención, pero el incremento de población, la extrema pobreza y la amenaza de insurgencia que ello propiciaba forzaron al gobierno tailandés a crear un Comité Nacional para las Tribus de Montaña. La mayor parte de los visitantes cuya intención es visitar alguna de estas tribus es instala unos días en Chiang-Mai, la segunda ciudad más importante de Tailandia. La oferta de actividades relacionadas con las tribus de montaña es muy variada, desde visitas relámpago de no más de unas horas a estancias en poblados tan largas como lo desee el visitante.

102

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ประเพณี การแต่งกายและความเชื่อเรื่องภูตผีเป็นของตนเอง โดยส่วนใหญ่อพยพจากทิเบต พม่า จีนและลาว
สู่ประเทศไทยเมื่อ 200 ปีที่ผ่านมา

โดยปกติแล้ว ชาวเขาสนใจรับนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมชุมชนของตนเนื่องจากรายได้ที่จะ
ตามมา และนี่คือสิ่งที่พึงระลึกไว้เสมอเมื่อวางแผนการเดินทาง นักท่องเที่ยวเชิงนิเวศจะเป็นตัวแปรสำคัญ
หากเลือกบริษัทนำเที่ยวซึ่งใช้บริการจากสมาชิกในชุมชนและเป็นผู้สร้างสำนึกถึงประโยชน์ที่จะได้จากการอนุรักษ์
สิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมและธรรมชาติให้แก่พวกเขา ประการสำคัญคือเงินที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวเพื่อ
แลกเปลี่ยนกับบริการนำเที่ยวจะได้ใช้เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นของชุมชน
เหล่านั้น

มีการประมาณการว่าในประเทศไทยมีจำนวนชาวเขารวมทั้งหมด 550,000 คนกระจายอยู่ในเผ่า
ต่างๆ ประมาณ 20 เผ่า โดยกลุ่มเผ่าใหญ่ๆ ก็คือ กะเหรี่ยง มูเซอ ม้ง ลีซอ อาข่าและเย้า แต่ละเผ่า
มีวัฒนธรรม ภาษา การแต่งกาย และความเชื่อเรื่องภูตผีเป็นของตนเอง และบางครั้งกลุ่มต่างๆ ของเผ่า
เดียวกันก็มีความแตกต่างกันออกไป เช่น ม้งเขียวและม้งขาวพูดภาษาและแต่งกายต่างกัน

เราสามารถแยกแยะความแตกต่างของชาวเขาได้ส่วนใหญ่จากสีส้นและการตัดเย็บที่มีเอกลักษณ์
ของชุดแต่งกายที่ยังคงใช้กันอยู่ในชีวิตประจำวัน ชาวเขาสะท้อนความชื่นชอบของตนผ่านการออกแบบและ
การตกแต่งบ้าน แต่การก่อสร้างที่จะพบเห็นบ่อยที่สุดมักจะเป็นรูปแบบพื้นฐานสองแบบ คือ บนพื้นดิน
ปรับหน้าหรือบนเสา วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างโดยทั่วไป คือ เสาไม้ไผ่หรือไม้อื่น เสื่อไม้ไผ่สาน ไม้กระดาน
ไปไม้ขนาดใหญ่หรือหญ้าสำหรับทำหลังคา

ชาวเขาอาศัยอยู่บนภูเขาที่มีความสูงตั้งแต่ 1,000 เมตรขึ้นไปและห่างไกลจากโลกภายนอก
ประชากรส่วนใหญ่ทำเกษตรกรรมเพื่อดำรงชีพ จนกระทั่งทศวรรษที่ 50 ชาวเขาอาศัยอยู่ตามวิถีของตนโดย
ไม่ได้รับความสนใจ แต่เมื่อประชากรชาวเขาเพิ่มจำนวนขึ้น โดยมีความขัดสนยากไร้อย่างมากและก่อความ
วุ่นวาย ทำให้รัฐบาลไทยเห็นความจำเป็นที่จะจัดตั้งคณะกรรมการชาวเขาขึ้น นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ที่สนใจ
เยี่ยมชมหมู่บ้านชาวเขามักจะพักแรมที่จังหวัดเชียงใหม่ซึ่งเป็นจังหวัดสำคัญอันดับสองของประเทศ กิจกรรม
การท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับชาวเขามีมากมาย ตั้งแต่การเยี่ยมชมโดยใช้เวลาเพียงไม่กี่ชั่วโมงไปจนถึงการ
ไปอาศัยอยู่ในชุมชนชาวเขาเป็นระยะเวลานานเท่าที่นักท่องเที่ยวจะต้องการ

อุทยานแห่งชาติในประเทศเปรู

การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในประเทศเปรูก็มีมนต์เสน่ห์ไม่แพ้กัน ในประเทศซึ่งตั้งอยู่ในเขตเทือกเขา
แอนดีสแห่งนี้มีกิจกรรมหลากหลายทั้งการชมธรรมชาติและสัมผัสชนพื้นเมือง เปรูมีระบบนิเวศที่หลากหลาย
อย่างน่าทึ่ง จึงไม่น่าแปลกใจที่มีอุทยานแห่งชาติถึงสามแห่งที่ได้รับยกย่องให้เป็นมรดกโลกโดยยูเนสโก
จะเป็นการดีที่ได้ไปเยือนประเทศเปรู หากนักท่องเที่ยวมุ่งสนใจที่จะเรียนรู้วัฒนธรรมที่ยังคงอยู่หรือย้อนกลับ
ไปในอดีตเพื่อตามหาวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม รูปแบบการท่องเที่ยวมีมากมายนับไม่ถ้วน ทั้งแถบ
ชายฝั่ง ในป่าและในชุมชนเทือกเขาแอนดีส สามารถไปเรียนรู้หัตถกรรมเปรูและหากต้องการก็สามารถ
เข้าร่วมงานประเพณีท้องถิ่นที่มีอยู่เกือบ 3,000 งานในประเทศได้ โดยทุกงานประเพณีมีเสน่ห์ของคุณ หลายๆ
งานเป็นการหลอมรวมเอาความเชื่อทางศาสนาและสิ่งเหนือจริงแบบโบราณกาลเข้ากับความเชื่อทางศาสนาคริสต์

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Perú, parques nacionales

Las posibilidades de disfrute para el ecoviajero son igualmente atractivas en el Perú. En este país andino existe también una amplia oferta de actividades tanto de observación de la naturaleza como de contacto con la población indígena. Este país ofrece una increíble variedad de ecosistemas, por eso no es de extrañar que tres de sus parques nacionales formen parte de la lista de bienes naturales considerados por la UNESCO como Patrimonio de la Humanidad. Si el interés del viajero se centra más en conocer culturas vivas o en retroceder en el tiempo para recuperar tradiciones y los usos ancestrales entonces habrá bien en visitar Perú. El número de posibilidades es infinito, bien en la costa, la selva o en cualquier población de los Andes. Podrá conocer la artesanía peruana y también, si así lo desea, podrá acudir a alguna de las casi 3000 fiestas populares que se celebran a lo largo y ancho del país. Todas tienen su atractivo, en muchas de ellas se fusionan las creencias mágico-religiosas primitivas con el catolicismo importado por los españoles; pero también abundan aquellas de carácter netamente pagano vinculadas con mitos ancestrales que se celebran en las comunidades nativas de la selva. Los trajes típicos atraerán su atención por el sincretismo que muestran de elementos prehispánicos con la ropa europea que fue necesario vestir durante la época colonial. No podemos dejar de mencionar la increíble riqueza musical de un país que tiene más de 1300 géneros musicales.

Pero primero centremos nuestra atención en alguno de los parques nacionales más famosos del Perú.

Parque Nacional del Manu

El más importante de todos los parques del Perú es el Parque Nacional del Manu. Establecido en 1973, fue elegido Patrimonio Natural de la Humanidad en 1987, aunque ya en 1977 la UNESCO lo había reconocido como zona núcleo de la Reserva de Biosfera. Está ubicado en los departamentos de Cusco y Madre de Dios. Tiene una superficie de 1 532 806 hectáreas.

En él se encuentra representada gran parte de la diversidad biológica que existe en la Amazonia debido a la variación de altura que se produce entre su punto más elevado (casi 4000 metros sobre el nivel del mar) y el más bajo (casi 200 metros sobre el nivel del mar). Su riqueza en formaciones ecológicas subtropicales lo convierte en el ejemplo más representativo del oriente peruano.

Dentro de sus límites se encuentran especies y ecosistemas de gran interés científico. En la cercanía de los ríos crecen árboles característicos, como el cético y la topa. La riqueza faunística es impresionante: más de 800 especies de aves y 200 de mamíferos (entre los que se encuentran más de 100 especies de murciélagos). Existen más de 120 especies de peces y los reptiles son también abundantes y variados, al igual que los insectos y otros invertebrados que sobrepasan el millón de especies. A modo de ejemplo, se pueden mencionar aves que son muy difíciles de encontrar en otros lugares de la selva tales como el guila harpía, el jabirú y el espátula rosada y mamíferos como el mono choro común, el lobo de río, el jaguar y el oso de anteojos.

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

นิกายโรมันคาทอลิกที่นำเข้ามาโดยชาวสเปน และมีงานรื่นเริงอีกจำนวนมากของชุมชนพื้นเมืองในป่าที่มีลักษณะเป็นแบบท้องถิ่นดั้งเดิมอันสะท้อนให้เห็นตำนานความเชื่อโบราณ สิ่งที่น่าสนใจสำหรับนักท่องเที่ยวอีกประการหนึ่งคือเสื้อผ้าท้องถิ่นที่ผสมผสานองค์ประกอบดั้งเดิมของชนพื้นเมืองก่อนการที่ชาวสเปนจะเข้ามา กับเสื้อผ้าแบบยุโรปที่ใช้นุ่งห่มในยุคอาณานิคม นอกจากนี้ เราไม่อาจละเลยที่จะไม่กล่าวถึงความหลากหลายอย่างน่าทึ่งของคนตรีเปรูซึ่งมีประเภทดนตรีมากกว่า 13,000 ประเภท

อย่างไรก็ตาม อันดับแรก จะกล่าวถึงอุทยานแห่งชาติที่โด่งดังที่สุดของเปรู

อุทยานแห่งชาติมานู (Man National Park)

อุทยานแห่งชาติมานูเป็นอุทยานแห่งชาติที่สำคัญที่สุดของเปรูจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) และได้รับเลือกเป็นมรดกโลกทางธรรมชาติเมื่อปี พ.ศ. 2530 (ค.ศ. 1987) แม้วายูเนสโกจะยกย่องให้เป็นพื้นที่แกนกลางของเขตสงวนชีวมณฑลตั้งแต่ปี พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1977) อุทยานแห่งชาติมานูตั้งอยู่ในแคว้นกุซโกและมาเดร เด ดิโอส มีพื้นที่ 1,532,806 เฮกเตอร์

ในอุทยานแห่งชาติแห่งนี้มีความหลากหลายทางชีวภาพส่วนใหญ่ที่ปรากฏในเขตอมาซอนเนื่องจากระดับความสูงที่หลากหลาย ตั้งแต่จุดที่สูงที่สุด (เกือบ 4,000 เมตรจากระดับน้ำทะเล) และจุดที่ต่ำสุด (เกือบ 200 เมตร จากระดับน้ำทะเล) ความหลากหลายทางนิเวศวิทยาแถบกึ่งเขตร้อนทำให้อุทยานแห่งนี้เป็นตัวอย่งอันโดดเด่นที่สุดของภาคตะวันออกของเปรู

ในอาณาบริเวณของอุทยานฯ จะพบพันธุ์พืชและระบบนิเวศวิทยาที่น่าสนใจอย่างยิ่งในเชิงวิทยาศาสตร์ ไกล่แม่่น้ำจะมีต้นไม้ที่มีลักษณะเฉพาะชั้นอยู่ เช่น ต้นเซตโกและโตปา ความหลากหลายของสัตว์เป็นสิ่งที่น่าสนใจมาก โดยที่นี่ยีนมากกว่า 800 ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอีกกว่า 200 ชนิด (ในบรรดาสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมเหล่านี้มีค้างคาวมากกว่า 100 สายพันธุ์รวมอยู่ด้วย) มีปลามากกว่า 120 ชนิดและสัตว์เลื้อยคลานอีกเป็นจำนวนมากและหลากหลายพันธุ์ เช่นเดียวกับแมลงและสัตว์ไม่มีกระดูกสันหลังที่มีมากกว่าหนึ่งล้านสายพันธุ์ ยกตัวอย่างเช่น นกที่ยากจะพบที่อื่นอย่างนกอินทรีฮาร์ปี นกคาบิรู และนกกระสา (Roseate Spoonbill) และสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมอย่างลิงขนยาว (Common Wholly Monkey) นากยักษ์ เสือดาว และหมีแว่น

ในอุทยานแห่งชาติมานูไม่เพียงแต่พันธุ์พืช สัตว์ป่าและทิวทัศน์ที่งดงามเท่านั้นที่น่าสนใจในบริเวณใกล้เคียงยังมีกลุ่มเกษตรกรรมมากกว่า 30 ชุมชนที่ยังคงพูดภาษาเกชัวเป็นภาษาแม่ตั้งอยู่ นอกจากนี้ ยังมีชุมชนชนพื้นเมืองเขตอมาซอนจากหลากหลายกลุ่มภาษาที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้มาแต่ยุคบรรพบุรุษ

ในอุทยานฯ แห่งนี้มีชนพื้นเมืองอย่างน้อยสี่กลุ่มอาศัยอยู่ คือ มาซิเกวิงกา (หรือโยรา) มาสโซ-ปิโร ยามินาวาและอะมาวากา กลุ่มที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดและใหญ่ที่สุด คือ มาซิเกวิงกา ซึ่งตั้งรกรากทั่วบริเวณอุทยานฯ ยกเว้นบริเวณพื้นที่สูงและเขตที่อยู่สูงกว่าแม่น้ำมานู ชนพื้นเมืองในป่าเป็นกลุ่มเร่ร่อนและดำรงชีวิตจากการทำการเกษตรบนพื้นที่ราบลุ่มดินตะกอนตลอดฝั่งแม่น้ำและทะเลสาบ การล่าสัตว์บริเวณใกล้น้ำและในป่าการประมงและเก็บไขเต่า เป็นเรื่องยากที่จะระบุจำนวนประชากรชนเผ่าพื้นเมืองที่อาศัยในอุทยานฯ และตัวเลขที่ปรากฏก็มีความแตกต่างกันออกไปตามแหล่งที่ทำการศึกษ แม้จะไม่มีเมืองใดตั้งอยู่ในอุทยานฯ แห่งนี้ แต่ก็มีประชากรที่พูดภาษาเกชัวอยู่ราว 70,000 คน จาก 30 ชุมชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทือกเขาแอนดิสซึ่งอยู่ติดกับอุทยานฯ ในเขตจังหวัดเปกาการ์ตัมโบ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

En el parque del Manu, no sólo la fauna y flora o sus bellos paisajes son de interés. En sus inmediaciones viven poblaciones agrupadas en más de 30 comunidades campesinas que mantienen el quechua como su lengua materna. También hay poblaciones nativas amazónicas pertenecientes a diferentes grupos lingüísticos que han ocupado la zona ancestralmente. El parque está habitado por al menos cuatro grupos étnicos diferentes: los Machiguenga (o Yora), los Mascho-Piro, los Yaminahua y los Amahuaca. El mejor conocido y el más grande de todos los grupos es el de los Machiguenga, establecido por toda su extensión con la excepción de las tierras altas y la zona superior del río Manu. Los indios del bosque son nómadas y su subsistencia la obtienen de la práctica de la agricultura en suelos aluviales a lo largo de las márgenes de los ríos y de los lagos, de la caza en lugares próximos a las corrientes de agua y en el interior de los bosques, de la pesca y de la recolección de huevos de tortuga. El número de indios que habitan el parque es difícil de determinar y se barajan cifras muy diferentes según la fuente a la que se recurra. No hay ciudades en el parque, pero lo habitan unos 70.000 individuos quechua parlantes agrupados en 30 comunidades rurales en la zona Andina que limita con el Parque en la provincia de Paucartambo.

106

Perú

De interés para el ecoviajero destacar los esfuerzos que se hacen para integrar a los habitantes de la zona del parque en la gestión y el mantenimiento del mismo. En la medida de lo posible, se implementan programas de entrenamiento del personal, asistencia médica, educación y desarrollo rural con el fin de que estas medidas contribuyan a la protección del mismo.

El Parque Nacional del Río Abiseo

El Parque Nacional del Río Abiseo se creó en 1983 y fue reconocido como bien Patrimonio Natural de la Humanidad en 1990. Se encuentra ubicado en el departamento de San Martín, provincia de Mariscal Caceres, distrito de Huicungo y ocupa una superficie de 274.520 hectáreas.

En este Parque existen siete zonas de vida que comprenden desde los 350 hasta los 4.200 metros sobre el nivel del mar, con flora y fauna muy variada. Los bosques de neblina que conforman la mayor parte del Parque contienen la más grande diversidad de plantas después de los bosques húmedos tropicales. Su flora incluye helechos, orquídeas, bromelias, caña, musgos y plantas propias de la Selva Alta. Se han identificado 261 géneros, 105 familias y 1.000 especies de flora, de las cuales 13 han sido identificadas como nuevas para la ciencia y 50 aún no han sido determinadas.

Entre los 11 géneros y 13 especies de mamíferos registrados, se encuentran el mono choro de cola amarilla, especie endémica en el Perú y en peligro de extinción, el picuro de montaña y especies amenazadas como la taruca, el oso de anteojos, el jaguar y la maquisapa de montaña.

De las 132 especies de aves encontradas podemos mencionar el condor de la selva, el loro de cabeza amarilla y el pato de cabeza castaña.

106

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

สิ่งที่น่าสนใจของการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ ความพยายามที่จะนำผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าวสู่การบริหารจัดการและการดูแลรักษาอุทยานฯ มีการจัดโครงการฝึกหัดบุคลากร การให้บริการทางการแพทย์ การศึกษาและการพัฒนาชนบทตามแนวทางที่พอจะเป็นไปได้ โดยมีวัตถุประสงค์ให้มาตรการดังกล่าวเอื้อประโยชน์ต่อการปกป้องพิทักษ์อุทยานฯ เอง

อุทยานแห่งชาติริโอ อะบิเซโอ (Rio Abiseo National Park)

อุทยานแห่งชาติริโอ อะบิเซโอจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2526 (ค.ศ. 1983) และได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลกทางธรรมชาติในปี พ.ศ. 2533 (ค.ศ. 1990) อุทยานแห่งชาติริโอ อะบิเซโอตั้งอยู่ในแคว้นชาน มาร์ติน จังหวัดมาริสกาล กาเซเรส อำเภอยูกุงโก และมีพื้นที่ 274,520 เฮกเตอร์

ในอุทยานแบ่งออกเป็น 7 เขตที่มีความสูงตั้งแต่ 350 ถึง 4,200 เมตรจากระดับน้ำทะเลและมีพืชพันธุ์สัตว์ป่าที่หลากหลาย ป่าเมฆซึ่งครอบคลุมพื้นที่ส่วนใหญ่ของอุทยานฯ มีความหลากหลายของพันธุ์พืชมากที่สุดรองจากป่าชื้นเขตร้อน พันธุ์ไม้รวมถึงเฟิร์น กัลวยไม้ ไบรมีเลีย ไม้จำพวกต้นเป็นลำยาว มอสและต้นไม้พื้นถิ่นของเซลบา อัลตา โดยมีพันธุ์ไม้ 261 สกุล 105 วงศ์ และ 1,000 ชนิดโดย 13 ชนิดนับได้ว่าเป็นชนิดใหม่สำหรับวงการวิทยาศาสตร์และ 50 ชนิดยังไม่มีการกำหนดชื่อ

ในบรรดาสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมที่ลงทะเบียนไว้จำนวน 11 สกุล และ 13 ชนิด มีลิงขนยาวหางเหลือง ซึ่งเป็นลิงพื้นถิ่นของเปรูและกำลังใกล้สูญพันธุ์ ตัวพาคาภูเขาและสัตว์สายพันธุ์ที่ตกอยู่ในภาวะถูกคุกคาม เช่น ตัวตารูกา หมี่แวน เสือจิ้งจอกและลิงแมงมุมภูเขา

ในบรรดานก 132 ชนิดที่พบอาจกล่าวถึง พญาแร้ง นกแก้วมาซอนท้ายทอยเหลือง และเบ็ดดำหัวดำ

อุทยานแห่งนี้มีความหลากหลายทางชีวภาพและมีร่องรอยของการตั้งรกรากอยู่ของกลุ่มคนก่อนการครอบครองของชาวสเปน ซึ่งมีคุณค่าอันประเมินค่าไม่ได้ทั้งทางด้านวัฒนธรรมและวิทยาศาสตร์ มีการลงทะเบียนโบราณสถานจำนวน 36 แห่ง โดยแห่งที่สำคัญที่สุดคือ เอล กราน ปาฆาเต็น (El Gran Pajat n) ซึ่งเป็นกลุ่มสิ่งก่อสร้างที่งดงามมากที่สุดเนื่องมาจากสถาปัตยกรรมการออกแบบที่พิเศษ โดยในลาตินอเมริกาอาจเทียบได้กับอุทยานแห่งชาติติกาล (Tikal National Park) ในประเทศกัวเตมาลา

วัตถุประสงค์หลักของอุทยานแห่งชาติริโอ อะบิเซโอ คือ ปกป้องป่าเมฆในเขตเซคา เด เซลบา และเซลบา อัลตา เพื่ออนุรักษ์สัตว์ป่าที่ใกล้สูญพันธุ์อย่างลิงขนยาวหางเหลือง

มนุษย์ได้เข้ามาอยู่อาศัยในอุทยานแห่งนี้ตั้งแต่ก่อนยุคอาณาจักรอินคา (1,000 ถึง 4,000 ปีก่อนคริสตกาล) มีการค้นพบร่องรอยอันแสดงถึงเส้นทาง ที่หลบภัย พื้นที่เพาะปลูกและสิ่งปลูกสร้างเพื่ออยู่อาศัยหรือประกอบพิธีกรรม

หนึ่งในสถาปัตยกรรมที่สำคัญที่สุด คือ อนุสรณ์สถานบรรจุกุทปโลส ปินชูโดส (Los Pinchudos) ซึ่งมีผนังและดินเหนียวทาด้วยดินเหลือง หรือทาสีเหลืองและดำ และรูปเคารพไม้จำนวนหนึ่งที่พบบนชื่อเป็นรูปมนุษย์เปลือยกายและรูปเคารพเพียงหนึ่งเดียวของยุคก่อนการครอบครองของชาวสเปนที่ถูกค้นพบ ณ ที่ตั้งดั้งเดิมและยังคงอยู่ในสภาพดี

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Este parque nacional presenta una gran riqueza biológica y contiene restos de ocupación precolombina de incalculable valor cultural y científico. Se han registrado 36 sitios arqueológicos, siendo el de mayor importancia el Gran Pajatón, considerado el conjunto monumental más impresionante por su especial diseño arquitectónico, comparable, en Latinoamérica, con el Parque Nacional de Tikal en Guatemala.

El objetivo principal del Parque Nacional del Ró Abiseo, es proteger los bosques de Neblina de la Ceja de Selva y Selva Alta, conservando especies de la fauna silvestre en vías de extinción como el mono choro de cola amarilla.

La presencia del hombre en este parque data de la época preincaica (1000 a 400 A.C). Se han encontrado restos que dan cuenta de la existencia de caminos, abrigos, terrazas agrícolas, estructuras domésticas y ceremoniales.

Uno de los restos arqueológicos más importantes es el mausoleo de los Pinchudos por sus paredes de piedra y barro pintadas de color ocre, amarillo y negro y por los ídolos de madera encontrados pendiendo de vigas. Estos ídolos representan seres desnudos y son los únicos pertenecientes a la época prehispánica que se han encontrado intactos y en su emplazamiento original.

Las ruinas del Gran Pajatón también se encuentran en el territorio del Parque Nacional del Ró Abiseo. Debido a su relativa inaccesibilidad, estas evidencias arqueológicas permanecieron escondidas hasta 1963. Cabe destacar el conjunto de tres edificios circulares adornados con figuras de hombres y animales que presentan, en la parte anterior, unas escalinatas que se unen a plazuelas empedradas.

Ciudades

Si es cierto que tanto en Tailandia como en Perú la naturaleza es una atracción turística de primera magnitud, no lo es menos que ambos países tienen un pasado esplendoroso como potencias regionales y, debido a ello, pueden ofrecer las capitales de estos reinos como destino lleno de interés para aquel ecoturista que sienta curiosidad por conocerlas personalmente.

Se da la circunstancia de que el Imperio Inca (1438-1532) coincidió en el tiempo con el Reino de Ayutthaya (1350-1767) durante cien años. Esta coexistencia se produjo en la época de expansión española y portuguesa por todo el mundo. No sorprende pues el hecho de que durante su existencia se produjese en ambos reinos el primer contacto con Occidente (los españoles en Perú, los portugueses en Tailandia), aunque este hecho tuviese consecuencias muy diferentes en cada caso tal y como se verá cuando hablemos de Cusco.

Todo aquel que haya visitado cualquiera de las dos capitales, Ayutthaya o Cusco, o aquel afortunado que conozca las dos no puede sorprenderse por el hecho de que ambas sean consideradas como Patrimonio Cultural de la Humanidad.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ซากสิ่งก่อสร้างของเอล กราน ปาฆาเต็น ตั้งอยู่ในอาณาเขตอุทยานแห่งชาติริโอ อะบิเซโอ เนื่องจากความยากลำบากในการเดินทาง หลักฐานทางโบราณคดีเหล่านี้จึงถูกซ่อนเร้นไว้จนกระทั่งปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) ทั้งนี้ ควรต้องกล่าวถึงสิ่งก่อสร้างที่เป็นกลุ่มอาคารรูปกลมสามหลังตกแต่งด้วยรูปปั้นคนและสัตว์ที่ด้านหน้าโดยมีบันไดเชื่อมกับจตุรัสหินขนาดเล็กดด้วย

เมืองโบราณ

แม้ว่าธรรมชาติทั้งในประเทศไทยและเปรูจะเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยวที่สำคัญยิ่ง แต่ประเทศทั้งสองเคยมีอดีตอันรุ่งเรืองในฐานะมหาอำนาจในภูมิภาค และด้วยเหตุนี้เองเมืองหลวงของอาณาจักร ทั้งสองจึงเป็นจุดท่องเที่ยวที่น่าสนใจอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวซึ่งอยากทำความรู้จักกับเมืองทั้งสองนี้ด้วยตนเอง

อาณาจักรอินคา (พ.ศ. 1981-2075 หรือ ค.ศ. 1438-1532) ดำรงอยู่ในช่วงเดียวกันกับราชอาณาจักรศรีอยุธยา (พ.ศ. 1893-2310 หรือ ค.ศ. 1350-1767) เป็นเวลาถึง 100 ปี ช่วงเวลาดังกล่าว คือ ยุคการขยายอาณานิคมของสเปนและโปรตุเกสไปทั่วโลก จึงไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจที่อาณาจักรทั้งสองได้ติดต่อกับโลกตะวันตกเป็นครั้งแรก (ชาวสเปนในเปรูและชาวโปรตุเกสในไทย) แม้ว่าผลจากการติดต่อนั้นจะแตกต่างกันอย่างมากดังเช่นที่จะได้กล่าวต่อไปในหัวข้อเมืองกุซโก

ทุกคนที่ได้เดินทางมาหรือผู้โชคดีที่ได้อ่านอดีตเมืองหลวงทั้งสองแห่งนี้แล้วไม่ว่าจะเป็นอยุธยาหรือกุซโก จะไม่ประหลาดใจแต่อย่างใดที่ทั้งสองเมืองนี้ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลก

อยุธยา

ในช่วงเวลา 417 ปี ราชอาณาจักรศรีอยุธยาปกครองบริเวณลุ่มน้ำเจ้าพระยาด้วยอำนาจเบ็ดเสร็จ เมืองหลวงของราชอาณาจักร คือ กรุงศรีอยุธยาซึ่งตั้งอยู่บนเกาะที่ถูกล้อมรอบด้วยแม่น้ำสามสาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสักและแม่น้ำลพบุรี เมื่อเวลาผ่านไป เมืองนี้ได้เติบโตขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นหนึ่งในเมืองหลวงที่เป็นที่รู้จักมากที่สุดในเอเชีย ความรุ่งเรืองนั้นอาจเทียบได้กับเมือง เช่น ปารีส อยุธยาคือเมืองที่มีความยิ่งใหญ่งดงาม มีคลองที่เรือแล่นผ่านได้เป็นจำนวนมากไหลผ่านโดยริมคลองนั้นมีวัดจำนวนมากร้อยตั้งเรียงรายอยู่

จากหลักฐานของบริเวณที่ตั้งเมืองยืนยันได้ว่ามีชุมชนอาศัยในบริเวณนี้มาก่อนปี พ.ศ. 1893 (ค.ศ. 1350) อันเป็นปีที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) ทรงสร้างกรุงศรีอยุธยาขึ้น โดยการหล่อพระพุทธรูปขนาดใหญ่ของวัดพนัญเชิงราว 20 ปีก่อนที่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง) จะย้ายพระราชฐานสู่กรุงศรีอยุธยา การที่บริเวณดังกล่าวมีผู้คนอาศัยอยู่มาก่อนการก่อตั้งเมืองเป็นเรื่องที่เข้าใจได้ไม่ยากนัก เพราะสามารถอำนวยความสะดวกได้นานับการทั้งในแง่ภูมิศาสตร์และเศรษฐศาสตร์ อยุธยาไม่เพียงตั้งอยู่บริเวณที่แม่น้ำสามสายและคลองอีกจำนวนมากไหลมาบรรจบกัน แต่ยังตั้งอยู่ใกล้กับทะเล อันเป็นปัจจัยสำคัญที่ก่อให้เกิดการค้าทางทะเล

นอกจากนี้ นาข้าวบริเวณรอบเมืองที่จะจมอยู่ใต้น้ำในช่วงฤดูฝนของทุกปีก็จะแปรสภาพเป็นเหมือนบ่อมปรการที่ข้าศึกไม่อาจล่วงตีได้ในช่วงระยะเวลาหลายเดือน อย่างไรก็ตาม นาข้าวเหล่านั้นมีหน้าที่ซึ่งสำคัญกว่าการปกป้องเมืองจากการโจมตีที่อาจเกิดขึ้นได้ นั่นก็คือการเป็นแหล่งอาหารเลี้ยงดูประชาชนที่สำคัญของเมืองอยุธยา ความอุดมสมบูรณ์เอื้อให้มีการเก็บเกี่ยวได้มากเพียงพอที่จะมีข้าว เพื่อส่งออกไปขายให้ประเทศเอเชียอื่นๆ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Ayutthaya

Durante 417 años el Reino de Aytthaya ejerció un control absoluto sobre la cuenca del río Menam Chao Phraya. Su capital fue Ayutthaya, una ciudad situada en una isla delimitada por tres ríos, el Chao Phraya, el Pasak y el Lopburi. Con el transcurso del tiempo, esta ciudad creció hasta convertirse en una de las capitales con más renombre de toda Asia. Su esplendor fue tal que podía compararse con el de ciudades como París. Su aspecto debía ser magnífico, atravesada como estaba por numerosos canales navegables bordeados por cientos de monasterios.

Lo apropiado de su emplazamiento lo confirma el hecho de que con anterioridad a 1350, año oficial de la fundación de la ciudad por el rey Ramathibodi I (rey U-Thong), ya existiera una comunidad humana habitando en esta zona. Los preparativos que anunciaron el nacimiento de esta nueva urbe comenzaron con el moldeado de la estatua inmensa de Buda del Wat Phananchoenng iniciados unos veinte años antes de que el rey Ramathibodi I (rey U-Thong), mudase su residencia a esta ciudad. Es fácil comprender por qué la zona de Ayutthaya ya estaba habitada antes de la fundación de la ciudad. La zona en la que se encuentra ofrecía gran variedad de ventajas desde un punto de vista geográfico y también económico. Ayutthaya no sólo estaba situada en la confluencia de tres ríos y varios canales, sino que su proximidad al mar servía de estímulo irresistible para el comercio marítimo. A esto hay que añadir el hecho de que los campos de arroz de los alrededores se inundasen cada año durante la temporada de lluvia, haciendo de la ciudad una fortaleza prácticamente inexpugnable durante varios meses al año. Estos campos tenían una función todavía más importante que la de proteger la ciudad de posibles ataques, ésta era la de alimentar a la población nada desdeñable de la zona de Ayutthaya. Su fertilidad permitía cosechas tan abundantes como para que hubiese cantidad suficiente de arroz como para exportarlo a varios países asiáticos.

De la Ayutthaya de los tiempos de gloria poco es lo que ha sobrevivido al paso de los siglos y, sobre todo, a los estragos causados por los Birmanos en abril de 1767. Cuando, tras un asedio de 15 meses, saquearon e incendiaron la ciudad en lo que fue el final de una de las pocas más gloriosas e influyentes culturalmente de la historia Tailandesa.

La nueva ciudad de Ayutthaya se erigió cerca de la ciudad antigua y en la actualidad es la capital de la provincia Ayutthaya. Las ruinas de la ciudad histórica y las “ciudades históricas asociadas” situadas en el parque histórico de Ayutthaya vieron confirmado su valor histórico cuando fueron incluidas en la lista de bienes culturales Patrimonio de la Humanidad en 1991.

La mayor parte de los monumentos que se pueden visitar son ruinas de templos, restauradas en mayor o menor grado. A modo de ejemplo cabe mencionar, por ejemplo, el Wat Yai Chai Mongkol. Se trata de un monasterio encargado por el rey U-Thong en 1357 para los monjes que regresaban de Ceilán tras haber estudiado bajo el tutelaje de Phra Vanaral Maha Thera.

Wat Panan Choeng es un monasterio que data de la época en que se fundó la ciudad y es famoso porque alberga el “Luang Po To”, la imagen antigua de Buda más grande de Tailandia. Es la que hemos mencionado al hablar de la fundación de Ayutthaya.

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เมื่อเวลาหลายศตวรรษผ่านไป สิ่งก่อสร้างของราชอาณาจักรศรีอยุธยาในยุครุ่งเรืองมีหลงเหลืออยู่ไม่มากนัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากการทำลายของกองทัพพม่าเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2310 (ค.ศ. 1767) โดยพม่าได้ล้อมเมืองไว้ยาวนานถึง 15 เดือนก่อนจะเข้าปล้นสะดมและเผาเมืองอันนำมาซึ่งจุดจบของยุคที่รุ่งเรืองและมีอิทธิพลทางวัฒนธรรมมากที่สุดยุคหนึ่งของประวัติศาสตร์ไทย

เมืองอยุธยาแห่งใหม่ตั้งขึ้นใกล้กับตัวเมืองเก่าและในปัจจุบันคือตัวเมืองของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซากของตัวเมืองโบราณและบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งอยู่ในอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา แสดงถึงคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของเมืองที่ได้รับการยกย่องให้เป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมเมื่อปี พ.ศ. 2534 (ค.ศ. 1991)

สิ่งก่อสร้างส่วนใหญ่ที่สามารถเยี่ยมชมได้ คือ วัดที่ได้รับการบูรณะมากบ้างน้อยบ้าง เช่น วัดใหญ่ชัยมงคลซึ่งสร้างตามพระราชประสงค์ของพระเจ้าอู่ทองในปี พ.ศ. 1900 (ค.ศ. 1357) เพื่อเป็นสำนักของพระสงฆ์ที่กลับจากศึกษาจากสำนักพระวันรัตมหาเถระที่ศรีลังกา

วัดพนัญเชิงเป็นวัดที่สร้างในยุคเดียวกับการสร้างเมืองอยุธยาและมีชื่อเสียงเพราะเป็นที่ประดิษฐานของหลวงพ่อดโต ซึ่งเป็นพระพุทธรูปเก่าแก่ที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยและได้กล่าวถึงแล้วในตอนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเมืองอยุธยา

บ่อมเพชรเป็นหนึ่งในจำนวน 30 บ่อมที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยา โดยตั้งอยู่ในบริเวณที่แม่น้ำสามสาย คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรี ไหลมาบรรจบกัน และทำให้เมืองนี้มีลักษณะเป็นเกาะ

วัดไชยวัฒนารามเป็นหนึ่งในวัดโบราณที่สร้างความประทับใจให้นักท่องเที่ยวได้มากที่สุด วัดแห่งนี้พระเจ้าปราสาททองทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2173 (ค.ศ. 1630) โดยเชื่อกันว่าสร้างบนพื้นที่บ้านเดิมของพระองค์เพื่ออุทิศเป็นพระราชกุศลถวายแด่พระราชมารดา

พระที่นั่งเพนียด ตั้งอยู่ห่างจากตัวเมือง 4 กิโลเมตร เป็นสถานที่ซึ่งพระมหากษัตริย์จะประทับทอดพระเนตรการคล้องช้างป่าในเพนียด

กุซโก

เมืองกุซโก (Cusco หรือ Cuzco สำหรับในประเทศที่พูดสเปนบางประเทศ) เป็นเมืองหลวงของแคว้นกุซโก ประเทศเปรู ตั้งอยู่บนเทือกเขาทางตอนใต้ของประเทศและมีประชากรราว 300,000 คน กุซโกเป็นอดีตเมืองหลวงของอาณาจักรอินคาและปัจจุบันคือเมืองหลวงทางประวัติศาสตร์ของเปรู

หากอยุธยาตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ทางเศรษฐกิจและภูมิประเทศ กุซโกก็ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ทางศาสนา ชื่อของเมืองเป็นภาษาเกชัว “Qusqu” ซึ่งตามความเชื่อดั้งเดิมแปลว่า ศูนย์กลาง สะดือ หรือเอาความหมายดังกล่าวดูมีนัยสำคัญ เพราะตามตำนานอินคาแล้วสถานที่นี้คือจุดบรรจบของโลกเบื้องล่าง (Uku Pacha) โลกมนุษย์ (Kay Pacha) และโลกเบื้องบน (Hanan Pacha) ด้วยเหตุนี้เอง ชื่อเมือง “สะดือของโลก” ก็สะท้อนให้เห็นแนวคิดเกี่ยวกับเมืองนี้ของผู้อาศัยอยู่ยุคเริ่มแรก เมื่อชาวสเปนมาถึง จึงเริ่มมีการออกเสียงชื่อเมืองนี้เป็นกุซโกนับแต่นั้นมา

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Phom Petch es uno de los 30 fuertes que se construyeron en el periodo de Ayutthaya. Se encuentra en la zona donde confluyen los tres ríos - el Chao Phraya, el Pasak y el Lopburi- que delimitan la isla donde se encuentra la ciudad.

Wat Chaiwatthanaram es uno de los templos budistas antiguos que más impresiona al visitante. Se construyó por orden del rey Prasatthong en 1630 D. C. Se cree que este templo se construyó sobre el solar donde antes se encontraba su palacio. El motivo que lo impulsó a ordenar la construcción de este templo fue el hacer méritos para su madre.

Pabellón del corral de elefantes, lugar donde se sentaba el rey para presenciar el proceso de acorralamiento de los elefantes salvajes en el “paniat”. Se encuentra a 4 km de la ciudad.

Cusco

La ciudad de Cusco, o Cuzco en algunos países de habla española, es la capital del departamento homónimo del Perú. Está situada en la sierra sur del país y su población es de unos trescientos mil habitantes. Fue capital del Imperio Inca y actualmente es la capital histórica del Perú.

Si Ayutthaya está situada en un lugar estratégico desde un punto de vista económico y geográfico, Cusco lo está desde un punto de vista religioso. El topónimo de la ciudad fue el quechua “Qusqu” el cual, según la tradición, significa centro, ombligo, cinturón. Esto tiene sentido si se tiene en cuenta que, de acuerdo con la mitología inca, en el lugar donde se encuentra confluyen el mundo de abajo (Uku Pacha) con el mundo visible (Kay Pacha) y el mundo superior (Hanan Pacha). De este modo, el nombre de la ciudad “ombligo del mundo” refleja el concepto que tenían de ella sus primeros habitantes. Cuando llegaron los españoles comenzaron a pronunciar este nombre como Cusco y así se ha pronunciado su nombre desde entonces.

Los datos arqueológicos y antropológicos disponibles nos dicen que la ciudad ya se encontraba habitada hace 3000 años. Pero, al tomar como punto de partida el momento de su constitución como capital del Imperio Inca a mediados del siglo XIII, Cusco es la ciudad habitada más antigua de toda América.

Fue capital y sede de gobierno del Reino de los incas y lo siguió siendo al iniciarse la época imperial, convirtiéndose en la ciudad más importante de los Andes. Los conquistadores españoles, conscientes de su importancia, pusieron todo su empeño en subyugarla. No obstante, poco después de haberlo conseguido, eligieron Lima como cabecera de sus dominios en América del Sur debido a su proximidad al mar. Pero incluso bajo dominio español Cusco continuó siendo un importante centro comercial y cultural de los Andes centrales debido en gran medida a que se encontraba en las rutas que unían Lima con Buenos Aires.

En el transcurso de los siglos su desarrollo urbano se ha visto interrumpido por varios terremotos que en más de una ocasión han causado estragos en su estructura. Cabe citar el terremoto de 1650 que destruyó casi todos los edificios coloniales. Trescientos años después (en

112

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ข้อมูลทางโบราณคดีและมานุษยวิทยาอยู่บอกให้เราทราบว่าเมืองนี้มีผู้อยู่อาศัยอยู่มากกว่า 3,000 ปี อย่างไรก็ตาม การสร้างเมืองนี้เป็นเมืองหลวงของอาณาจักรอินคาเมื่อกลางศตวรรษที่ 13 ได้ทำให้กุกชโกกลายเป็นเมืองที่มีคนอาศัยอยู่ที่เก่าแก่ที่สุดของทวีปอเมริกา

กุกชโกเป็นเมืองหลวงและศูนย์กลางการปกครองของอาณาจักรอินคาและยังคงเป็นอยู่ต่อมาในยุคเริ่มแผ่ขยายอำนาจ กุกชโกจึงกลายเป็นเมืองที่สำคัญที่สุดของเทือกเขาแอนดีส ผู้พิชิตชาวสเปนตระหนักถึงความสำคัญของเมืองนี้ จึงได้พยายามสุดความสามารถที่จะยึดครองกุกชโกไว้ได้อำนาจ อย่างไรก็ตาม หลังจากสามารถพิชิตกุกชโกได้ไม่นาน ชาวสเปนก็เลือกกรุงลิมาเป็นเมืองหลวงของดินแดนที่ยึดครองในอเมริกาใต้เพราะตั้งอยู่ติดทะเล ภายใต้การปกครองของสเปน กุกชโกยังคงเป็นศูนย์กลางการค้าและวัฒนธรรมที่สำคัญของเทือกเขาแอนดีสตอนกลางเพราะตั้งอยู่ในเส้นทางระหว่างกรุงลิมาและกรุงบัวโนสไอเรส

เมื่อเวลาผ่านไปหลายศตวรรษ การพัฒนาเมืองกุกชโกหยุดชะงักเพราะเกิดแผ่นดินไหวหลายครั้ง ซึ่งได้ก่อความเสียหายกับสิ่งก่อสร้าง เช่น แผ่นดินไหวในปี พ.ศ. 2193 (ค.ศ. 1650) ซึ่งทำให้อาคารยุคอาณานิคมพังทลายลงเกือบทั้งหมด สามารถยี่ให้หลัง (ในปี พ.ศ. 2493 หรือ ค.ศ. 1950) แผ่นดินไหวได้ทำลายมากกว่าหนึ่งในสามของอาคารสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่ อย่างไรก็ตาม อาคาร จัตุรัสและถนนยุคก่อนการครอบครองของสเปนจำนวนมาก รวมถึงอาคารยุคอาณานิคมในบริเวณใจกลางเมืองยังคงอยู่ในสภาพดี และนี่เองเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่ทำให้ยูเนสโกประกาศให้กุกชโกเป็นมรดกโลกทางวัฒนธรรมในปี พ.ศ. 2526 (ค.ศ. 1983)

เมื่อเวลาผ่านไปกิจกรรมการท่องเที่ยวเริ่มมีบทบาทโดดเด่นเพิ่มขึ้นทุกขณะในเศรษฐกิจของเมือง สิ่งก่อสร้างดั้งเดิมจำนวนมากที่เพิ่มมากขึ้นเสมอมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้กุกชโกได้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของประเทศ

สถานที่ท่องเที่ยวหลักของเมือง คือ มรดกจากยุคอินคาและยุคอาณานิคม ซึ่งหลายครั้งที่เกิดการผสมผสานขึ้น เนื่องจากชาวสเปนได้ก่อสร้างโดยอาศัยประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างเดิม เช่น ย่านชานบลาสที่มีสีสันงดงามมากที่สุดแห่งหนึ่งของเมือง ที่เต็มไปด้วยถนนแคบๆ และสูงชันและบ้านคหบดีโบราณสร้างโดยชาวสเปนบนฐานรากอินคาที่สำคัญ ถนนอาตุ้ม รุมียอก (Hatun Rumiyoc) ซึ่งเป็นที่ตั้งของพระราชวังของกษัตริย์อินคาโรกา (Inca Roca) สำนักชีและโบสถ์ลา แมร์เซด (el Convento e Iglesia de la Merced) มหาวิหาร จัตุรัสอาร์มาส (Plaza de Armas หรือ *Awqaypata* หรือจัตุรัสนักรบเช่นที่ถูกรื้อถอนในยุคอนคา) โบสถ์ลา กอมปานญีเย (Iglesia de la Compañía) ซึ่งนักบวชนิกายเยซุอิตเป็นผู้สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2119 (ค.ศ. 1576) บนฐานของอะมารุกันชา (Amarucancha) หรือพระราชวังของกษัตริย์อินคาไวนา กาบัก (Inca Huayna Capac) ซึ่งนับเป็นหลักฐานที่ดีที่สุดชิ้นหนึ่งของศิลปะบาโรกยุคอาณานิคมของทวีป และโกริกันชา (Coricancha) เทวสถานบูชาสุริยเทพที่สำคัญที่สุดในยุคอาณาจักรอินคา วัดแห่งนี้ถูกขนานนามว่าเป็น “สุวรรณสถาน” เพราะกำแพงทุกด้านถูกปิดด้วยแผ่นทองโดยชาวอินคา วัดแห่งนี้ถูกใช้เป็นฐานในการก่อสร้างสำนักชีซานโต โดมิงโก (Convento de Santo Domingo) ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ตัวอาคารที่มีหอสไตล์บาโรคสูงโดดเด่นกว่าสิ่งก่อสร้างใดในเมือง

หากจะกล่าวสรุป ก็คงเป็นเพียงการยืนยันถึงสิ่งที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น บทความนี้ได้กล่าวถึงสองประเทศที่ตั้งอยู่บนสองทวีป แม้ว่าจะมีมหาสมุทรอันมหึมาขวางกั้นไว้ แต่ยังคงมีสายสัมพันธ์ทางการทูตที่สืบเนื่องมายาวนาน ผู้เขียนบทความจึงขอจบการเดินทางเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจที่สุดนี้ลงด้วยการแสดงความปรารถนาว่าความสัมพันธ์นี้จะยืนยาวต่อไปและการเฉลิมฉลองเช่นนี้จะมีขึ้นอีกในอนาคต

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

1950) otro terremoto sacudió la ciudad destruyendo más de un tercio de todos sus edificios. Pese a todo el centro de la ciudad conserva muchos edificios, plazas y calles de épocas prehispánicas, así como construcciones coloniales. Esto fue un factor determinante para que la UNESCO la incluyese en 1983 en la lista de bienes culturales Patrimonio de la Humanidad.

Con el paso de los años la actividad turística ha ido tomando un papel cada vez más relevante en la economía de la ciudad. Sus monumentos atraen a un número siempre en aumento de visitantes, hasta el punto de que, hoy en día, ya es el principal destino turístico del Perú.

Los principales lugares de interés de la ciudad proceden del legado Inca y del legado dejado por los conquistadores españoles. En numerosas ocasiones se produce una fusión dado que los españoles construyeron aprovechando construcciones anteriores. Entre ellos cabe destacar el Barrio de San Blas, uno de los más pintorescos de la ciudad con sus calles empinadas y estrechas, con antiguas casonas construidas por los españoles sobre importantes cimientos incaicos; la calle Hatum Rumiyoq donde se encontraba el palacio de Inca Roca; el Convento e Iglesia de la Merced; la Catedral; la Plaza de Armas (*Awqaypata* o *plaza del guerrero* como fue llamada en tiempo de los incas); la Iglesia de la Compañía cuya construcción iniciaron los jesuitas en 1576 sobre las bases del Amarucancha o palacio del Inca Huayna Capac y que es considerada una de las mejores muestras del estilo barroco colonial del continente y el Coricancha que fue el santuario más importante dedicado al dios Sol en la época del Imperio Inca. Este templo fue llamado el *sitio de oro* ya que todos sus muros habían sido recubiertos con lminas de oro por los incas. Usando esta estructura como base, aquí se construyó el Convento de Santo Domingo, de estilo renacentista. La edificación, de una sola torre barroca, sobrepasa en altura las otras edificaciones de esta ciudad.

Como conclusión sólo resta confirmar lo dicho en un principio. Se trata de dos países situados en dos continentes que, pese al océano inmenso que los separa, mantienen unos lazos diplomáticos que ya han alcanzado la mayoría de edad. No queda sino concluir esta visita que hemos hecho a alguno de los lugares de interés turístico más atractivos manifestando nuestro deseo de que esta relación perdure en el tiempo y que éxitos como éstos se repitan de nuevo en el futuro.

ฟ้าสีคราม-สายน้ำลึก :
พื้นที่ของชาวม้งและชนพื้นเมือง
ในวรรณกรรมไทยและเปรู

*Cielo azul - Ríos profundos: espacio de los
Mong y los indígenas
en la literatura tailandesa y la peruana*

Cielo azul – R os profundos: espacio de los Hmong y los ind ígenas en la literatura tailandesa y la peruana

Pasuree Luesakul¹

Los países con larga historia siempre están compuestos por diversos grupos étnicos: los que se establecen en los comienzos en el territorio, los que inmigran y los que vienen a colonizar y se quedan después. Estos acontecimientos dan origen a las diferencias lingüísticas y culturales de estos países, y también en la desigualdad social, porque siempre aparecen grupos “olvidados” o “ignorados”, que, al mismo tiempo, quieren sentirse “diferentes” de los demás y no se consideran parte del país donde habitan²

En el Perú, un hecho fundamental que dio lugar a la diversidad étnica fue la colonización de la civilización inca por los españoles entre el siglo XVI y el XIX. Consecuencia de ello, la estructura social de esta tierra se hizo más compleja porque está compuesta principalmente por indígenas, españoles y mestizos. Desde entonces hubo una transformación del papel de los indígenas. Muchos de ellos viven en las sierras andinas, se ganan la vida en las haciendas de los blancos y aún pueden conservar su cultura, creencia y lengua.

En Tailandia el factor principal es la inmigración de varios grupos étnicos de países vecinos. Algunos grupos optan por convivir y asimilarse a las distintas culturas mientras que otros todavía conservan casi intactamente su identidad cultural, por ejemplo, las tribus montañosas del norte, el centro-norte y el oeste del país como los Hmong, los Mien, los Lahu, los Karen, etc. Son pueblos tibetano-birmanos y chinos que inmigraron a Tailandia y a los países vecinos como Birmania, Laos, Vietnam, etc. Por sus asentamientos bastante lejanos, la población de estos grupos tiene una calidad de vida, cultura, creencia e incluso lengua diferentes de las de la mayoría de la población del país que vive en la llanura.

En la actualidad, la sociedad se da cuenta cada vez más de la importancia de estos grupos étnicos como parte de la población del país, y hay trabajos de investigación sobre su modo de vida, cultura, tradición e incluso sus problemas desde diversos aspectos. Sin embargo, dicho

¹ Profesora titular y coordinadora del Centro de Estudios Latinoamericanos, Sección de Español, Departamento de Lenguas Occidentales, Facultad de Letras, Universidad de Chulalongkorn

² Pinampai Siripuchaka. *Imágenes de los grupos minoritarios en las novelas tailandesas: la crítica sociológica. Tesis del Máster. Departamento de Literatura Comparada. Universidad de Chulalongkorn. 2000. p.1-3.*

ฟ้าสีคราม - สายน้ำลึก: พื้นที่ของชาวมังและชนพื้นเมืองในวรรณกรรมไทยและเปรู

กาสุรี ลือสกุล¹

ประเทศที่มีประวัติศาสตร์อันยาวนานล้วนประกอบไปด้วยชาติพันธุ์อันหลากหลาย ทั้งกลุ่มที่ตั้งถิ่นฐานมาแต่ดั้งเดิม กลุ่มที่อพยพโยกย้ายเข้ามาใหม่ หรือกลุ่มชนชาติอื่นที่เข้ายึดครองและลงหลักปักฐานในที่สุด ปัจจัยเหล่านี้ส่งผลต่อความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมประเพณีรวมถึงความเหลื่อมล้ำในสังคมของประเทศ เพราะมักจะมีกลุ่มชนที่ถูก “หลงลืม” หรือ “เมินเฉย” โดยกลุ่มชนเหล่านั้นเองก็อาจรู้สึกต้องการ “แตกต่าง” รวมไปถึงรู้สึกไม่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศ อันเป็นแผ่นดินที่ตนเองอาศัยอยู่²

ในประเทศเปรู เหตุการณ์สำคัญที่ก่อให้เกิดความหลากหลายทางชาติพันธุ์คือการเข้าครอบครองดินแดนอารยธรรมอินคาโบราณแห่งนี้โดยชาวสเปนระหว่างศตวรรษที่ 16 ถึงศตวรรษที่ 19 ทำให้โครงสร้างสังคมมีความซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยประกอบไปด้วยชนพื้นเมืองดั้งเดิม ชาวสเปนและลูกครึ่งชนพื้นเมืองกับชาวสเปนเป็นสำคัญ นับแต่นั้นมา บทบาทของชนพื้นเมืองดั้งเดิมจึงเปลี่ยนแปลงไป โดยจำนวนมากซึ่งอาศัยในเทือกเขาแอนดีสยังคงดำรงชีวิตด้วยการเป็นคณงานในไร่ขนาดใหญ่ของชนผิวขาวและรักษาขนบวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อรวมถึงภาษาของตนไว้ได้เป็นอย่างดี

ส่วนในประเทศไทย ปัจจัยอันเป็นที่มาของความหลากหลายทางประชากรเกิดจากการอพยพโยกย้ายถิ่นจากดินแดนใกล้เคียง โดยบางกลุ่มสามารถอยู่ร่วมกันได้และผสมกลมกลืนกันไป บางกลุ่มยังดำรงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนไว้ได้อย่างเหนียวแน่น เช่น ชาวเขาที่อาศัยอยู่บนเทือกเขาเขตภาคเหนือ ภาคกลางตอนบนและภาคตะวันตกของประเทศ เช่น ม้ง เย้า มูเซอ กะเหรี่ยง ฯลฯ โดยชนกลุ่มนี้อยู่ในตระกูลทิเบต-พม่าและจีนเดิมซึ่งอพยพเข้ามาอาศัยในประเทศไทย เช่นเดียวกับในประเทศเพื่อนบ้านใกล้เคียงไม่ว่าจะเป็น พม่า ลาว

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาสเปน และผู้ประสานงานศูนย์ลาตินอเมริกาศึกษา สาขาวิชาภาษาสเปน ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² พิณอำไพ สิริบุษกะ. ภาพลักษณ์ชนกลุ่มน้อยในนวนิยายไทย: การวิจารณ์เชิงสังคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543. หน้า 1 -3.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

inter s no se limita solamente al mbito acad mico. El mundo literario es otro espacio donde se refleja la historia desde la perspectiva de los autores. Se trata de la literatura sobre los ind genas en el Per y la sobre las tribus monta eras en Tailandia. En este art culo, vamos a analizar dos novelas de estos dos pa ses: *Los r os profundos*, del peruano Jos Mar a Arguedas y *Bajo el cielo azul*, de la tailandesa “Sifa”. Estas dos obras ofrecen valores y ra ces de los ind genas en Per y de los Hmong en Tailandia desde diferentes perspectivas y puntos de vistas, pero tienen el mismo objetivo: presentar las condiciones de vida de las poblaciones ind gena y hmong que tienen todo derecho de mantener su identidad cultural y de formar parte de los pa ses donde viven.

Los r os profundos: la literatura sobre los ind genas y Jos Mar a Arguedas

Los r os profundos es una obra perteneciente a la corriente de m s auge y desarrollo de la literatura peruana, es decir, la literatura sobre los ind genas, que tiene sus comienzos en la poca colonial. Los primeros escritores importantes son Inca Garcilaso de la Vega y Felipe Huam n Poma de Ayala. Inca Garcilaso de la Vega, hijo de un conquistador espa ol y de una princesa incaica, es escritor de los *Comentarios Reales*, obra que relata la historia grandiosa y gloriosa de la civilizaci n inca, recogida por sus parientes maternos, testigos en el enfrentamiento victorioso de Espa a sobre el Inca. Felipe Huam n Poma de Ayala, uno de los primeros ind genas que aprenden espa ol, es escritor de la *Nueva cr nica y buen gobierno*; es una obra escrita en un espa ol contaminado por el quechua, la lengua materna del autor. Este libro, ilustrado con dibujos, critica el gobierno de los espa oles y a los grupos que explotan a los ind genas, modelo de los personajes principales de la literatura sobre los ind genas en las pocas siguientes: el gobernador, el cura y el juez (trilog a explotadora)³

La literatura que trata de los ind genas ha gozado de mucho inter s despu s de que el Per consigui la independendencia. A finales del siglo XIX surge la corriente del “Indianismo” que recibe la influencia literaria del Romanticismo franc s. La imagen de los ind genas no es realista. Los personajes tienen car cter idealizado y trata del amor imposible y tr gico de los protagonistas de diferentes razas. Despu s, empieza a presentar m s referencias a los problemas de los ind genas como en *El Padre Horn* (1848), la primera novela peruana, de Narciso Ar stegui y *Aves sin nido* (1889) de Clorinda Matto de Turner. En el siglo XX este tipo de obras se desarrolla hacia la corriente de “Indigenismo”, que refleja la situaci n realista de la explotaci n y la servidumbre de los ind genas. La obra destacada de esta etapa es *El mundo es ancho y ajeno* (1941) de Ciro Alegr a.

Sin embargo, las obras de Jos Mar a Arguedas, escritor de *Los r os profundos* (1958), que analizaremos en este art culo, evoluciona hacia otra etapa, el reflejo de los ind genas a partir de la compresi n profunda de su cultura y su ser. A esta corriente se le denomina el

³ Urrello, A. *Jos Mar a Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura m tico-po tica*. Lima. Librer a-Editorial Juan Mej a Baca. 1974. p. 27.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เวียดนาม ฯลฯ ด้วยถิ่นอาศัยอันห่างไกล ชาวเขาเหล่านี้จึงมีคุณภาพชีวิต วัฒนธรรม ความคิดความเชื่อรวมถึงภาษาที่แตกต่างออกไปจากประชากรส่วนใหญ่ของประเทศซึ่งอาศัยอยู่พื้นราบ

ในปัจจุบัน สังคมตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่มชนเหล่านี้มากขึ้นเรื่อยๆ ในฐานะประชากรอีกกลุ่มหนึ่งของประเทศ มีการทำการวิจัยศึกษาวิถีชีวิต วัฒนธรรมประเพณีไปจนถึงปัญหาในแง่มุมต่างๆ อย่างไรก็ตาม ความสนใจดังกล่าวมิได้จำกัดอยู่เพียงในแวดวงวิชาการ งานวรรณกรรมก็เป็นอีกสาขาหนึ่งที่บอกเล่าความเป็นไปผ่านมุมมองของผู้เขียน อันเป็นที่มาของวรรณกรรมชนพื้นเมืองในประเทศเปรูและวรรณกรรมชาวเขาในประเทศไทย ในบทความนี้ ผู้เขียนจะวิเคราะห์นวนิยายสองเรื่องจากสองประเทศนี้ คือ *สายน้ำลึก* (Los r os profundos) ของโฆเซ มาเรีย อาร์เกดัส (Jos Mar a Arguedas) ชาวเปรู และ *ใต้ฟ้าสีคราม* ของ “สีฟ้า” ชาวไทย ผลงานที่นำเสนอคุณค่าและรากเหง้าของชนพื้นเมืองในเปรูและชาวเขาเผ่าม้งในไทยจากต่างมุมมองและแรงบันดาลใจแต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือนำเสนอความเป็นชนพื้นเมือง และชาวม้งที่มีสิทธิอันชอบธรรมในการธำรงเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของตนไว้และการเป็นส่วนหนึ่งของชาติทั้งสอง

สายน้ำลึก วรรณกรรมชนพื้นเมืองและโฆเซ มาเรีย อาร์เกดัส

สายน้ำลึก เป็นผลงานในแนวการเขียนที่แพร่หลายที่สุดและมีวิวัฒนาการสืบเนื่องยาวนานของวรรณกรรมเปรู นั่นก็คือ วรรณกรรมชนพื้นเมืองซึ่งถือกำเนิดขึ้นพร้อมกับยุคอาณานิคม นักเขียนคนสำคัญในยุคเริ่มแรก คือ อินคา การ์ซีลาโซ เด ลา เบกา (Inca Garcilaso de la Vega) และเฟลิเป วามัน โปมา เด อะยาลา (Felipe Huam n Poma de Ayala) โดยอินคา การ์ซีลาโซ เดลา เบกา บุตรชาย ผู้พิชิตชาวสเปนและเจ้าหญิงอินคา ซึ่งนับเป็นลูกครึ่งสเปนและชนพื้นเมืองรุ่นแรกๆ ของลาตินอเมริกาคือผู้เขียน *ราชพงศาวดาร* (Comentarios Reales) ผลงานที่กล่าวถึงประวัติศาสตร์อันยิ่งใหญ่และรุ่งเรืองของอารยธรรมอินคาจากคำบอกเล่าของญาติผู้ใหญ่ฝ่ายมารดาซึ่งมีชีวิตอยู่ในยุคที่สเปนมีชัยต่อกษัตริย์อินคา ส่วนเฟลิเป วามัน โปมา เด อะยาลา ชนพื้นเมืองรุ่นแรกๆ ที่ได้เรียนภาษาสเปน เป็นผู้เขียน *พงศาวดารใหม่และธรรมาภิบาล* (Nueva cr nica y buen gobierno) ผลงานภาษาสเปนที่ปะปนลักษณะภาษาเกชัวซึ่งเป็นภาษาแม่ของเขาและมีภาพวาดประกอบ หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาวิพากษ์วิจารณ์การปกครองของชาวสเปนและกล่าวถึงกลุ่มบุคคลที่กดขี่เอารัดเอาเปรียบแรงงานชนพื้นเมืองอันเป็นรากฐานของตัวละครหลักในวรรณกรรมชนพื้นเมืองยุคต่อมา นั่นก็คือผู้ปกครอง พระ และผู้พิพากษา (“กลุ่มผู้แสวงหาผลประโยชน์ทั้งสาม”)³

วรรณกรรมชนพื้นเมืองได้รับความสนใจอย่างมากหลังจากเปรูได้รับเอกราชจากสเปนแล้ว ในปลายศตวรรษที่ 19 เกิดแนวการเขียน “วรรณกรรมชนพื้นเมืองโรแมนติก” (Indianismo) ซึ่งได้รับอิทธิพลจากผลงานยุคโรแมนติกของประเทศฝรั่งเศส โดยภาพของชนพื้นเมืองที่ปรากฏในงานเขียนไม่ได้สะท้อนสภาพความเป็นจริงหากแต่มีลักษณะตัวละครตามอุดมคติและมักเป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรมรักระหว่างชายหญิงต่างชาติพันธุ์ ต่อมาจึงเริ่มมีการอ้างถึงปัญหาที่ชนพื้นเมืองประสบมากยิ่งขึ้น เช่น นวนิยายเล่มแรกของเปรู *คุณพ่อออริอัน* (El Padre Hor n ค.ศ. 1848) ของนาร์ซิโซ อะเรสเตกิ (Narciso Ar stegui) และ *วิหคไร้รัง* (Aves sin nido ค.ศ. 1889) ของโกลรินดา มัตโต เด ตูร์เนอร์ (Clorinda Matto de Turner) ฯลฯ ในศตวรรษที่

³ Urrello, A. *Jos Mar a Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructuram tico-po tica*. Lima. Librer a-Editorial Juan Mej a Baca. 1974. p. 27.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

“Neoindigenismo”, en el que el mismo “indígena” cuenta su vida, sus problemas, su creencia e incluso sus mitos. Por eso, en estas obras aparecen el realismo mágico, la reconocida tendencia de la literatura hispanoamericana, donde la realidad y lo mágico, según la creencia propia, se confunden y se unen, abriendo el paso hacia la dimensión caleidoscópica de la civilización andina.⁴

Aunque Arguedas, como otros escritores indianistas e indigenistas, no es indígena, puede reflejar la historia desde la perspectiva de los “indígenas” gracias a su experiencia madurada durante su adolescencia. Arguedas nació en una de las familias de los hacendados distinguidos de la región en el año 1911 y tiene rasgos blancos. Cuando su madre falleció, su padre contrajo segundas nupcias con una rica hacendada y partió de viaje solo. El pequeño Arguedas de 6 años tiene que vivir en la hacienda de la madrastra junto con los trabajadores indígenas. Luego escapa por no soportar la crueldad de su nueva familia y vive en la comunidad indígena. Allí, Arguedas ve desarrollarse su vida, su pensamiento, su cultura e incluso la lengua quechua, a la que siempre se refiere como su lengua materna. Después empieza a aprender español. Cuando su padre regresa, lo lleva a conocer centenares de pueblos en las sierras andinas del sur del país. Los dos acontecimientos despiertan su interés por la cultura quechua y le hacen sentirse parte de ella.

Arguedas terminó el Doctorado en Etnología. Además de trabajos de traducciones y antologías de poesías, cuentos y canciones de los indígenas, crea varias obras literarias sobre este tema. Empieza por presentarlos en un espacio pequeño y evoluciona para presentar el conflicto entre dos grupos étnicos: los blancos, que tienen poder socio-económico y los indígenas, que sufren la explotación del primer grupo. Desde una aldea en *Agua*, la capital de la Provincia Puquio, en *Yawar Fiesta*, Abancay, la capital del Departamento de Apurímac y Cusco en *Los ríos profundos*, hasta las grandes ciudades importantes de la economía nacional como Chimbote, en *Zorro de arriba y zorro de abajo*, hasta el Perú en *Todas las sangres*, que refleja la diversidad étnica del país. De todas maneras antes de analizar el Perú desde este panorama amplio, lo más importante para Arguedas es presentar el mundo de los indígenas, un verdadero fundamento de lo peruano. Así no queda ninguna duda de que los críticos veneran *Los ríos profundos*, la obra que a ella mencionada idea, como su mejor obra.

Arguedas dedica todo su esfuerzo al mundo quechua y recibe el Premio Inca Garcilaso de la Vega en el año 1968. Trabajos son sus inspiración y razón de su existencia. También es una de las causas de su suicidio disparándose una bala en la cabeza en el año 1969, por lo cual Arguedas revela antes que: “me retiré ahora porque siento, he comprobado que ya no tengo energías e iluminación para seguir trabajando, es decir, para justificar la vida.”⁵

⁴ José María Arguedas. *Los ríos profundos* (Edición de Ricardo González Vigil). Madrid. Catedra. 1998. pp. 46-48.

120

Perú

120

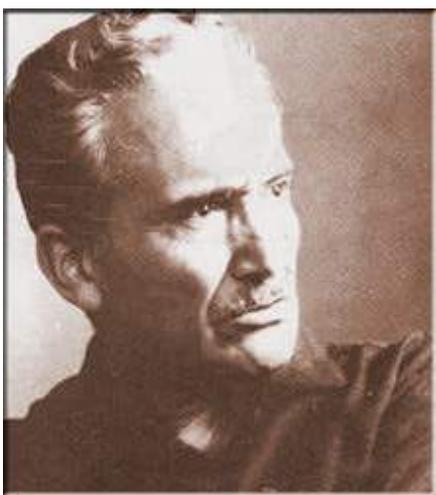
40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

20 พรรณกรรมชนพื้นเมืองก้าวสู่แนว “วรรณกรรมชนพื้นเมืองสัญนิยม” (Indigenismo) สะท้อนสภาพแท้จริงของชีวิตทุกชั้นถูกใช้แรงงานเยี่ยงทาสของชนพื้นเมือง ผลงานโดดเด่นในยุคนี้คือ *โลกกว้างใหญ่และไกลห่าง* (El mundo es ancho y ajeno ค.ศ. 1941) ของซีโร อะเลเกรีย (Ciro Alegria)

อย่างไรก็ตาม ผลงานของโฆเซ มาเรีย อาร์เกตัส ผู้เขียน *สายน้ำลึก* (ค.ศ. 1958) ที่จะวิเคราะห์ในบทความนี้มีวิวัฒนาการไปอีกขั้นสู่การนำเสนอภาพชนพื้นเมืองด้วยความเข้าใจจากแง่มุมวัฒนธรรมและตัวตนอย่างลึกซึ้ง แนวการเขียนนี้ได้รับการขนานนามว่า “วรรณกรรมชนพื้นเมืองสัญนิยมแนวใหม่” (Neoindigenismo) ที่ “ชนพื้นเมือง” เป็นผู้บอกเล่าเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ ปัญหาการถูกกดขี่ ขนบประเพณี ความคิดความเชื่อรวมถึงตำนานของตน ด้วยเหตุนี้ ผลงานเหล่านี้จึงปรากฏลักษณะ “สัญนิยมมหัศจรรย์” (Realismo mágico) แนวการเขียนที่โด่งดังของลาตินอเมริกา ซึ่งความเป็นจริงและความมหัศจรรย์ตามความเชื่อดั้งเดิมของชนพื้นเมืองประสานกันเป็นหนึ่งเดียว เปิดมิติสู่แง่มุมอันหลากหลายของอารยธรรมที่อกเขาแอนดีส⁴

แม้แท้จริงแล้วอาร์เกตัสจะเหมือนกับนักเขียนแนวนี้คนอื่นๆ ในประเด็นที่ไม่ใช่ชนพื้นเมือง แต่เขาสามารถสะท้อนเรื่องราวจากมุมมอง “ชนพื้นเมือง” ได้อย่างลึกซึ้งจากประสบการณ์ที่บ่มเพาะในวัยเยาว์ อาร์เกตัสเกิดในครอบครัวเจ้าของไร่ชาวเปรูผิวขาวในปี ค.ศ. 1911 แต่เมื่อมารดาถึงแก่กรรม บิดาได้สมรสใหม่กับเศรษฐินีเจ้าของไร่ขนาดใหญ่และออกเดินทางจากไปลำพัง ทำให้อาร์เกตัสวัยราว 6 ขวบต้องอาศัยอยู่ที่ไร่ของมารดาเลี้ยงร่วมกับคนงานชนพื้นเมือง ต่อมาเขาได้หลบหนีจากไร่ดังกล่าวเพราะทนความโหดร้ายของครอบครัวใหม่ไม่ได้และไปอาศัยอยู่ในชุมชนชนพื้นเมือง ที่นั่นเองทำให้อาร์เกตัสได้เรียนรู้สภาพชีวิต ความนึกคิด วัฒนธรรมรวมถึงภาษาเกชัวที่อาร์เกตัสอ้างว่าเป็นภาษาแรกที่พูดได้ก่อนจะเริ่มเรียนภาษาสเปน เหตุการณ์ในช่วงเวลาดังกล่าวผนวกกับประสบการณ์ในภายหลัง คือเมื่อบิดากลับมารับตัวเขาและพาเดินทางไปในหมู่บ้านนับร้อยบนเทือกเขาแอนดีสทางตอนใต้ของประเทศ ทำให้นักเขียนท่านนี้สนใจเรื่องราวและรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมเกชัว

อาร์เกตัสจบการศึกษาปริญญาเอกด้านชาติพันธุ์วิทยา นอกจากการแปลและรวบรวมบทกวี ตำนาน นิทาน เพลงพื้นบ้านของชนพื้นเมืองแล้ว เขายังสร้างสรรค์วรรณกรรมเกี่ยวกับชนพื้นเมืองจำนวนมาก อาร์เกตัสเริ่มต้นจากนำเสนอเรื่องราวในพื้นที่เล็กๆ และวิวัฒนาการไปอย่างต่อเนื่องเพื่อเสนอความขัดแย้งระหว่าง 2 กลุ่มชน คือชนผิวขาวที่มีอำนาจทางสังคมเศรษฐกิจและชนพื้นเมืองที่ถูกเอารัดเอาเปรียบ จากเรื่องราวในหมู่บ้านของ *น้ำ* (Agua) สู่มืองหลวงของจังหวัดบุกิโ (Puquio) ใน *เทศกาลยาบาร์* (Yawar Fiesta) เมืองอะบังไกย์ (Abancay) เมืองหลวงของแคว้นอะปูริแมค (Apurímac) และเมืองกุซโก (Cusco) ใน *สายน้ำลึก* ไปจนถึงเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจอย่างชิมโบเต (Chimbote) ใน *จิ้งจอก*

⁴ José María Arguedas. *Los rostros profundos* (Edición de Ricardo González Vigil). Madrid: Catedra, 1998. pp. 46-48.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

***Bajo el cielo azul* : la literatura sobre las tribus monta eras y “Sifa”**

Bajo el cielo azul se trata de la vida y cultura de los Hmong, un grupo étnico que inmigró desde China a Tailandia hace aproximadamente 150 años.⁶ Viven diseminados por las sierras en el norte, a una altitud superior a la de otras tribus, es decir, más de 5.000 pies.⁷ La tribu hmong es la segunda más populosa de Tailandia después de la karen.⁸ Aunque las poblaciones de las tribus monta eras han entrado en el espacio novelístico no hace mucho tiempo, su evolución continúa.⁹ En la primera etapa, los personajes de las tribus son secundarios y su papel es divertir a los lectores, pero no tienen importancia en el desarrollo de obra. Tampoco aparece la intención por parte de los autores, en presentar la vida y cultura de estos grupos. Con frecuencia se trata del amor con final feliz entre las protagonistas de las tribus y los protagonistas de la capital como *Mok Fa* (หมอกฟ้า - 1967) de Pojanaj Kesjinda o *Joya en selva* (แก้วกลางดง - 1976) de Thommayanti. Sin embargo, se podría decir que estas novelas marcan el comienzo del interés de reflejar la diversidad étnica en Tailandia en el espacio literario.

Durante esta época, otro grupo de escritores empieza a darse cuenta de la realidad, el ser y los problemas de la gente de las tribus monta eras, e incluso crea los protagonistas que son gentes de las tribus como *Bajo el cielo azul* (ใต้ฟ้าสีคราม - 1974), que trata de la vida de los Hmong a través de la relación del protagonista hmong educado en la ciudad y su novia de Bangkok. La novela termina sin conclusión, invitando a los lectores a buscar respuestas para esta relación. A partir de esta obra, la vida de las tribus monta eras se presenta a través de varios problemas, como la lejanía de su asentamiento que es causa de en la falta de educación, las dificultades de recibir ayudas del gobierno por sus migraciones continuas, la lejanía, las diferencias culturales como en *Maimae* (ไหมแม่ - 1998) de Panumas Bhumithaworn o *Valle del color de flores* (หุบเขาสีดอกไม้ - 1989) de Narongrit Sakdaronarong. Aparecen también las obras que intentan ofrecer datos antropológicos a través de los personajes que narran su historia como *Entre las nieblas* (ในสายหมอก - 1989) de Samai Suthitham.

Se puede decir que *Bajo el cielo azul* es una de las primeras obras que presentan el cambio de rumbo para presentar a las tribus monta eras de manera más realista. Esta novela forma parte de las novelas que reflejan varios aspectos de la sociedad tailandesa como el problema familiar, el de los campos lejanos, la política, los valores, hasta opiniones de la nueva generación de “Sifa”. Así la imagen de los Hmong en *Bajo el cielo azul* representa uno de las diversas historias que van componiendo el panorama de la sociedad tailandesa de la autora.

⁵ Urrello. *Jos María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítica-poética*. p. 71.

⁶ Jean Mottin. *Historia de los Hmong (meows)*. Bangkok. Editorial de Odeon Store. 1978.p. 52.

⁷ Boonchuay Srisawas. *Las tribus monta eras en Tailandia*. Bangkok. Matichon. 2002.p. 425.

⁸ Ibid. p. 424.

⁹ Pinampai Siripuchaka hizo estudios sobre la evolución de los personajes de las tribus monta eras en las novelas tailandesas en *Imágenes de los grupos minoritarios en las novelas tailandesas: la crítica sociológica*. Tesis del Máster. Departamento de Literatura Comparada. Universidad de Chulalongkorn. 2000.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เบื้องสูงและจิ้งจอกเบื้องล่าง (*Zorro de arriba y zorro de abajo*) และประเทศเปรูใน ทุกสายเลือด (*Todas las sangres*) เพื่อสะท้อนความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในเปรู (อย่างไรก็ตาม) ก่อนจะวิเคราะห์เปรูในมุมมองกว้าง เช่นนี้ สิ่งที่น่าสนใจที่สุดคือการนำเสนอโลกชนพื้นเมืองอันเป็นรากเหง้าแท้จริงของความเป็นเปรู จึงไม่น่าแปลกใจที่นักวิจารณ์พร้อมใจกันยกย่องว่า *สายน้ำลึก* ผลงานที่สะท้อนแนวคิดดังกล่าวเป็นผลงานที่ดีที่สุดของเขา

อาร์เกตต์ทุ่มเทจิตวิญญาณทำงานให้แก่โลกเกซุอา จนได้รับรางวัล “อินคา การ์ซิลาโซ เด ลา เบกา” (Inca Garcilaso de la Vega) ในปี ค.ศ. 1968 งานเหล่านี้คือแรงบันดาลใจและความหมายของการมีชีวิตอยู่ของเขา และเป็นเหตุผลหนึ่งเช่นกันที่ทำให้เขาตัดสินใจยิงตัวตายในปี ค.ศ. 1969 โดยอาร์เกตต์ได้กล่าวไว้ก่อนหน้านั้นว่า “ข้าพเจ้าขอจากไป ณ เวลานี้ เพราะรู้สึกว่าได้พิสูจน์แล้วว่าข้าพเจ้าไม่มีแรงและพลังใจที่จะทำงานต่อไปอีก กล่าวคือที่จะเป็นเหตุผลให้มีชีวิตอยู่ต่อไป”⁵

ใต้ฟ้าสีคราม วรรณกรรมชาวเขาและ “สีฟ้า”

ใต้ฟ้าสีคราม เป็นผลงานวรรณกรรมชาวเขาที่เขียนขึ้นเพื่อสะท้อนความเป็นอยู่และวัฒนธรรมชาวเขาเผ่าม้ง ชนเผ่าที่อพยพจากประเทศจีนสู่ประเทศไทยตั้งแต่วราว 150 ปีมาแล้ว⁶ โดยกระจายกันอาศัยตามเทือกเขาในภาคเหนือสูงกว่าเผ่าอื่นๆ คือ 5,000 ฟุตขึ้นไป⁷ และมีจำนวนประชากรในประเทศไทยมากเป็นอันดับ 2 รองจากกะเหรี่ยง⁸ แม้เรื่องราวของชาวเขาจะก้าวสู่พื้นที่นวนิยายไม่นานนักแต่ก็มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง⁹ โดยในช่วงเริ่มแรกตัวละครชาวเขามักเป็นตัวสร้างสีสันความสนุกสนาน แต่ไม่ได้มีความสำคัญในการดำเนินเรื่อง ไม่ได้มุ่งเน้นการนำเสนอ วิถีชีวิตและวัฒนธรรม และบ่อยครั้งเป็นเรื่องราวความรักที่สมหวังระหว่างนางเอกชาวเขาและพระเอกชาวกอง เช่น *หมอกฟ้า* (พ.ศ. 2510 - ค.ศ.1967) ของพจนานถ เกสจินดา หรือ *แก้วกลางดง* (พ.ศ. 2519 - ค.ศ.1976) ของทมยันตี อย่างไรก็ตาม อาจกล่าวได้ว่าวรรณกรรมชาวเขาในยุคนี้เป็นจุดเริ่มต้นของความสนใจที่จะนำเสนอความหลากหลายทางชาติพันธุ์ในประเทศไทยในพื้นที่วรรณกรรม

ในช่วงเวลาดังกล่าว เริ่มมีผู้เขียนวรรณกรรมชาวเขาโดยตระหนักถึงสภาพความเป็นจริง ตัวตน และปัญหาต่างๆ รวมถึงการที่ชาวเขาได้กลายเป็นตัวเอกของเรื่อง เช่น *ใต้ฟ้าสีคราม* (พ.ศ. 2517 - ค.ศ.1974) ที่บอกเล่าวิถีชีวิตชาวเขาเผ่าม้งผ่านเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวเอกชาวม้งที่มีการศึกษาแบบคนเมืองกับหญิงสาวชาวกองเทพฯ ที่จับลงแบบเปิดให้ผู้อ่านเป็นผู้หาคำตอบว่าความสัมพันธ์เช่นนี้ควรจบลงแบบใด หลังจาก *ใต้ฟ้าสีคราม* เป็นต้นมา เรื่องราวของชาวเขาถูกนำมาสะท้อนในแง่มุมปัญหาที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหา การตั้งชุมชนที่อยู่ห่างไกลทำให้ขาดโอกาสทางการศึกษา การให้ความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเนื่องมาจากการอพยพย้ายถิ่นที่อยู่ ความห่างไกลและความแตกต่างทางวัฒนธรรม เช่น *ไหมแม*

⁵ Urrello, Jos *Mar a Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura m tico-po tica*. p. 71.

⁶ ยัง มีอตเต็ง. *ประวัติของชาวม้ง (มั่ว)*. สำนักพิมพ์ไอเดียนส์โตร์. กรุงเทพฯ. 2520. หน้า 52.

⁷ บุญช่วย ศรีสวัสดิ์. *ชาวเขาในไทย*. สำนักพิมพ์มติชน. กรุงเทพฯ. 2545. หน้า 425.

⁸ *เรื่องเดียวกัน*. หน้า 424.

⁹ พิณอำไพ สิริบุษกะได้ทำการศึกษาวิวัฒนาการของตัวละครชาวเขาในนวนิยายไทยไว้ใน *ภาพลักษณ์ชนกลุ่มน้อยในนวนิยายไทย: การวิจารณ์เชิงสังคม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

“Sifa” es el seudónimo de M.L. Srifa (Ladawan) Mahavan, hija de M.R.W. Sanan Ladawan y Sra. Buachan Ladawan. La familia de Ladawan es descendiente del Rey Rama III de Tailandia. Nació el año 1930 en el Palacio de Mahasawas. Después del cambio del sistema político de Tailandia, del absolutismo a la democracia, en el año 1932, su vida cambia mucho. Le tocan diversas experiencias que sirven como materia prima para sus novelas, como cuenta sobre su vida de adolescente cuando vivió con su padre: “Mi padre tiene un destino tan cambiante. Era funcionario de alto rango y luego dueño de una fábrica de azúcar durante la guerra...después de la guerra su vida se empeoró drásticamente

hasta que tuvo que alquilar una casita en una barriada cerca del Templo de Khema (...). Es posible que fuera de mi abuela o de mi padre o por mi abuela o por mi padre ... nunca sufrí o me quejé de la vida (...) He visto tantas situaciones difíciles que podré escribir mucho ...”¹⁰

M.L. Srifa empieza a escribir la primera novela, que se llama *El palacio oscuro* (ปาลาสาทมืด) en el año 1955 con el seudónimo “Chulada Pakdibhumindr”, que utiliza para escribir novelas románticas o surrealistas y documentales relacionados con las familias reales. Además emplea su verdadero nombre “Srifa Ladawan” para novelas que tratan de los problemas familiares y del amor. Sin embargo, el seudónimo que le da más fama es “Sifa”, que empieza a utilizar el año 1956. A través de los personajes concretos en diversas situaciones, refleja aspectos sociales como la desigualdad, el problema de los adolescentes o el de la prostitución, etc. La escritora nunca canaliza hacia una solución o salida de los problemas sino que está al lado de los demás y refleja los problemas como un individuo que forma parte de la sociedad.¹¹ Las obras de “Sifa” han recibido premios del Comité del Desarrollo del Libro del Festival Nacional de Semana de Libros como *Glorieta de vida* (วงเวียนชีวิต - 1972) *Arrozal fuera del Campo* (ข้าวนอกนา - 1973), *Esta tierra es a n agradable* (แผ่นดินนี้ยังรื่นรมย์ - 1976) *Bajo el cielo azul* (ใต้ฟ้าสีคราม - 1977), *El sol nunca desaparece* (ตะวันไม่เคยลับ - 1982), etc. M.L. Srifa (Ladawan) Mahavan recibió el Premio Nacional de Literatura en el año 1996 y continúa escribiendo la literatura hasta hoy.

La naturaleza, los indígenas y las tribus montañosas

Arguedas y “Sifa” reflejan, desde dos diferentes puntos de vista, la vida de los indígenas en los Andes y de los Hmong en las montañas tailandesas y evocan imágenes de la naturaleza

¹⁰ Sombat Jampa-ngern. *Los ganadores del Premio Nacional desde 1994 hasta 1996*. Bangkok. Editorial Suweeriyasarn. 2003. p. 291.

¹¹ Ibid. p. 297.

124

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

(พ.ศ. 2541 - ค.ศ. 1998) ของภานุมาศ ภูมิถาวร หรือ หุบเขาสีดอกไม้ม้วน (พ.ศ. 2532 - ค.ศ. 1989) ของณรงค์ศักดิ์ คักคารณรงค์ รวมถึงมีงานที่มุ่งเน้นนำเสนอแนวคิดด้านมานุษยวิทยาผ่านตัวละครดำเนินเรื่อง เช่น ใน สายหมอก (พ.ศ. 2532 - ค.ศ.1989) ของสมัย สุทธิธรรม

จึงอาจนับได้ว่า ใต้ฟ้าสีคราม เป็นผลงานในยุคเริ่มต้นการเปลี่ยนทิศทางนำเสนอเรื่องราวของ ชาวเขาในประเทศไทยให้สมจริงมากยิ่งขึ้น นวนิยายเรื่องนี้เป็นหนึ่งในผลงานสะท้อนสภาพชีวิตและสังคมไทย แง่มุมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาครอบครัว สังคมชนบทห่างไกล การเมือง ค่านิยม ไปจนถึงความคิดคนรุ่นใหม่ของ “สีฟ้า”¹⁰ ภาพวิถีชนเผ่าม้งใน ใต้ฟ้าสีคราม จึงเป็นหนึ่งเรื่องราวหลากหลายที่ประกอบขึ้นเป็นภาพ สังคมไทยที่ผู้เขียนมุ่งนำเสนอ

“สีฟ้า” เป็นนามปากกาของ หม่อมหลวงศรีฟ้า (ลดาวัลย์) มหาวรรณ ธิดาหม่อมราชวงศ์ สนั่น ลดาวัลย์ และคุณบัวจันทร์ ลดาวัลย์ โดยตระกูลลดาวัลย์สืบเชื้อสายจากพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 หม่อมหลวงศรีฟ้าเกิดเมื่อ พ.ศ. 2473 (ค.ศ. 1930) ที่วังมหาสวัสดิ์ แต่หลังจาก การเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองจากสมบูรณาญาสิทธิราชย์เป็นประชาธิปไตยใน พ.ศ. 2475 (ค.ศ. 1932) ชีวิตของหม่อมหลวงศรีฟ้าก็ผันผวนและได้สัมผัสชีวิตในรูปแบบต่างๆ ซึ่งเป็นวัตถุดิบในการเขียน นวนิยายในเวลาต่อมา ดังที่หม่อมหลวงศรีฟ้าได้กล่าวถึงชีวิตในวัยเยาว์ที่อาศัยอยู่กับบิดาว่า “พ่อเป็นคน ที่มีดวงชะตาพลิกผันมาก เป็นข้าราชการชั้นสูงแล้วก็มาเป็นเจ้าของโรงงานน้ำตาลตอนสงคราม... หลังสงคราม ชะตาตกต่ำน่าใจหาย ถึงขนาดต้องไปเช่าบ้านอยู่ในสลัมแถววัดเขมา (...) อาจเป็นไปได้ว่าได้มาจากย่าหรือพ่อ เพราะย่าหรือพ่อ...ไม่เคยเป็นทุกข์หรือวิตกวิจารณ์ชีวิตที่ตกต่ำเลย (...) ก็เรียกว่าเห็นมามากเหลือเกิน จึงเขียน ได้หลายอย่าง ...”¹¹

หม่อมหลวงศรีฟ้าเริ่มเขียนนวนิยายเล่มแรกชื่อว่า ปราสาทมืด เมื่อปี พ.ศ. 2498 (ค.ศ. 1955) โดยใช้นามปากกาว่า “จุลลดา ภักดีภูมินทร์” ซึ่งใช้แต่งเรื่องราวเหนือจริง โรแมนติก หรือเรื่องราว ในรั้วในวัง นอกจากนี้ ยังใช้ชื่อจริง “ศรีฟ้า ลดาวัลย์” สำหรับเรื่องราวครอบครัวและความรัก อย่างไรก็ตาม นามปากกาที่สร้างชื่อเสียงให้หม่อมหลวงศรีฟ้ามากที่สุดคือ “สีฟ้า” ซึ่งเริ่มใช้เมื่อปี 2499 (ค.ศ. 1956) โดยมีตัวละครปัจเจกบุคคลเป็นตัวแทนจากสถานการณ์ต่างๆ เพื่อสะท้อนปัญหาสังคม ไม่ว่าจะเป็นความเหลื่อมล้ำ ปัญหาวัยรุ่นหรือปัญหาไสยภณี ฯลฯ ผู้เขียนไม่ได้เป็นผู้ชี้แนะปัญหาหรือทางออก หากแต่ยืนร่วมกับคนอื่นๆ และสะท้อนเรื่องราวในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม¹² ผลงานของ “สีฟ้า” ได้รับรางวัลมากมายจากคณะกรรมการ พัฒนาหนังสือ สักดาห์หนังสือแห่งชาติ เช่น วงเวียนชีวิต (พ.ศ. 2515 - ค.ศ. 1972) ข้าวนอกนา (พ.ศ. 2516 - ค.ศ. 1973) แผ่นดินนี้ยังรุ่งโรจน์ (พ.ศ. 2519 - ค.ศ. 1976) ใต้ฟ้าสีคราม (พ.ศ. 2520 - ค.ศ. 1977) ตะวันไม่เคย ลาลับ (พ.ศ. 2519 - ค.ศ. 1982) ฯลฯ หม่อมหลวงศรีฟ้า (ลดาวัลย์) มหาวรรณ ได้รับยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ในปี พ.ศ. 2539 (ค.ศ. 1996) และยังคงเขียนผลงานอย่างต่อเนื่องเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

¹⁰ อิงอร สุพันธ์ุณี. *วรรณกรรมวิจารณ์*. บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด. กรุงเทพฯ. 2547. หน้า 198-235

¹¹ สมบัติ จำปาเงิน. *ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2537 - 2539*. สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น. กรุงเทพฯ. 2546. หน้า 291.

¹² *เรื่องเดียวกัน*. หน้า 297.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

como vemos en los títulos de las obras: “Los ríos profundos” y “Bajo el cielo azul”; y también “ríos profundos” y “cielo azul” son símbolos de pensamientos, creencias, culturas y mensajes importantes que ofrecen las novelas.

Los “ríos”, en *Los ríos profundos*, es símbolo de la permanencia y la existencia eterna de la cultura incaica,¹² que se hereda de una generación a otra desde la época en la que el primer río recorrió a Cusco, la capital del Imperio, porque el Inca ofrece su sangre al dios del Sol, su Padre, por perforando sus orejas en cambio de agua para la ciudad. Así el río está también en la simbología de lo sagrado.¹³ Los “ríos profundos” son los de las sierras altas donde viven los indígenas. Son profundos y dan origen a varios ríos en las zonas de la costa y de la selva. Por el contrario, los ríos costeros, como el Río Rimac, en Lima, la capital y el centro del “desarrollo” del Perú, tienen cauce superficial y tiende a secarse durante varios meses del año.¹⁴ Además, si revisamos los nombres del Río Rimac y el Río Apurímac, el serrano que aparece en la novela, encontramos un juego de palabras pues como en quechua, la lengua de los indígenas, “apu” significa señor o rey, el Río Apurímac significa el rey de los ríos. Revela la profundidad de la cultura serrana en contraposición a la superficial que se superpone; la extranjera, que pasa por alto la herencia local, verdadero fundamento del Perú.¹⁵

En *Bajo el cielo azul*, se utiliza “cielo azul” en dos sentidos diferentes para hacer resaltar una característica de los Hmong y el mensaje principal de la autora. El primer sentido es el “cielo” sin límite que refleja su amor por la libertad y el disgusto ante cualquier ley de los Hmong.¹⁶ El “cielo azul” aparece en la obra con frecuencia para revelar esta idea. También hay metáfora de los pájaros sobrevolando el cielo que es imagen del espíritu libre de este grupo étnico.

El otro sentido es el “cielo” como un territorio fijo, que transmite el mensaje principal de la novela; la conciencia de ser tailandeses, de los que nacen y viven pacíficamente en Tailandia aunque posean diferencias culturales y étnicas. Al nacer bajo el mismo “cielo”, todos son tailandeses.¹⁷ El “cielo azul” con estos dos

¹² Urrello. *Jos María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítica-poética*. p. 136.

¹³ Marie-Madeleine Gladieu. “Del niño y del río en *Los ríos profundos*” en Hildebrando Pérez y Carlos Garayar. *Jos María Arguedas: Vida y Obra*. Amaru Editores. La Victoria. 1991. p. 171-180.

¹⁴ Jos María Arguedas. *Los ríos profundos*. p. 75.

¹⁵ Ibid. p. 75-77.

¹⁶ Jean Mottin. *Historia de los Hmong (meows)*. p.56.

¹⁷ Ingorn Supanvanit. *Introducción a las novelas*. Bangkok. Compañía de Active Print. 2005.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ธรรมชาติ ชนพื้นเมืองและชาวเขา

อาร์เกตัสและ “สีฟ้า” สะท้อนเรื่องราวชนพื้นเมืองบนเทือกเขาแอนดีสและชาวเขาเผ่าม้งบนดอยสูงของไทย ในมุมมองของตนผ่านภาพธรรมชาติดังจะเห็นได้ตั้งแต่ชื่อของผลงานทั้งสองเล่มคือ สายน้ำลึก และ ใต้ฟ้าสีคราม ไปจนถึงการใช้ “สายน้ำลึก” และ “ฟ้าสีคราม” เป็นสัญลักษณ์บอกเล่าความคิด ความเชื่อวัฒนธรรมและสารสำคัญของเรื่อง

“สายน้ำ” ใน สายน้ำลึก คือ สัญลักษณ์การสืบเนื่องยาวนานไม่สิ้นสุดของวัฒนธรรมอินคา¹³ ที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น ตั้งแต่ยุคที่แม่น้ำสายแรกไหลผ่านกรุงกุซโก เมืองหลวงของอาณาจักรเมอซออเมริกาใต้ซึ่งเวียงพระโลหิตแก่พระบิดาสूरียเทพด้วยการเจาะพระกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนกับสายน้ำหล่อเลี้ยงเมือง แม่น้ำจึงนับเป็นสัญลักษณ์แห่งความศักดิ์สิทธิ์¹⁴ “สายน้ำลึก” คือ แม่น้ำในเทือกเขาสูงอันเป็นที่อยู่ของชนพื้นเมือง แม่น้ำเหล่านี้ลึกมีกระแสไหลแรงตลอดปีและเป็นต้นกำเนิดของแม่น้ำอีกหลายสายในเขตชายฝั่งและเขตป่าของประเทศ ต่างจากแม่น้ำตามชายฝั่ง เช่น แม่น้ำริมาค (Rimac) ในกรุงลิมา เมืองหลวงของเปรู ศูนย์กลางความ “เจริญ” ของประเทศ ที่มีน้ำไม่มากนักและอาจแห้งเหือดเป็นระยะเวลาหลายเดือนต่อปี¹⁵ นอกจากนี้ หากพิจารณาชื่อของแม่น้ำริมาคกับแม่น้ำอะปุริมาค (Apu mac) ในเทือกเขาที่ปรากฏในเรื่องแล้ว จะพบการเล่นชื่อเพื่อสื่อถึงดังกล่าวด้วยเช่นกัน เพราะในภาษาเกชัวซึ่งเป็นภาษาของชนพื้นเมืองคำว่า “อะปุ” (Apu) หมายถึง นายหรือกษัตริย์ แม่น้ำอะปุริมาคจึงหมายถึงแม่น้ำที่ยิ่งใหญ่เหนือแม่น้ำสายใด สื่อถึงความลุ่มลึกของวัฒนธรรมจากเทือกเขาสูง ต่างจากวัฒนธรรมใหม่อันผิวเผินที่เข้าทับซ้อน ซึ่งก็คือวัฒนธรรมจากต่างชาติที่ดูแคลนภูมิปัญญาท้องถิ่น อันเป็นรากเหง้าของความเป็นชาติเปรูที่แท้จริง¹⁶

ส่วนใน ใต้ฟ้าสีคราม “ฟ้าสีคราม” ถูกนำไปใช้ใน 2 นัยที่แตกต่างกันเพื่อนำเสนอลักษณะของชาวม้งและสารของผู้เขียน นัยแรก คือ ฟ้าไร้ขอบเขตอันสะท้อนจิตวิญญาณของชาวม้งที่รักอิสระเสรี ไม่ชอบอยู่ใกรอบกตึกาโต¹⁷ ท้องฟ้าปรากฏในงานนี้บ่อยครั้งเพื่อสื่อถึงแนวคิดดังกล่าวและมีการเปรียบนกที่บินไปในท้องฟ้าเหมือนจิตวิญญาณอันเสรีของชนเผ่า ส่วนอีกนัยหนึ่ง คือ ฟ้าที่มีอาณาเขตแน่นอนสื่อถึงสารของเรื่องคือ สำนึกความเป็นคนไทยของผู้ที่เกิดและใช้ชีวิตอย่างสงบร่มเย็นในแผ่นดินไทยแม้จะมีความแตกต่างด้านวัฒนธรรมประเพณีและเชื้อชาติ หากเกิดใต้ฟ้าเดียวกันก็ล้วนเป็นคนไทยเหมือนกัน¹⁸ “ฟ้าสีคราม” กับนัยที่แลดูขัดแย้งกันนี้จะนำเสนอผ่านลีเจ็ง ตัวละครเอกที่เติบโตข้ามพรมแดนวัฒนธรรมม้งและไทยที่จะได้กล่าวถึงต่อไป

¹³ Urrello. *Jos Mar a Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura m tico-po tica*. p. 136.

¹⁴ Marie-Madeleine Gladieu. “Del ni o y del r o en *Los r os profundos*” en Hildebrando P rez y Carlos Garayar. *Jos Mar a Arguedas: Vida y Obra*. Amaru Editores. La Victoria. 1991. p. 171-180.

¹⁵ Jos Mar a Arguedas. *Los r os profundos*. p. 75.

¹⁶ Ibid. p. 75-77.

¹⁷ ยัง มือตึง. *ประวัติของชาวม้ง (มั่ว)* หน้า 56.

¹⁸ อิงอร สุพันธ์วิช. *นวนิยายนิทัศน์*. บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด. กรุงเทพฯ. 2548

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

sentidos aparentemente contradictorios aparecen en la vida de Leejeng, el protagonista que crece en distintos espacios culturales, el tailandés y el hmong, como vamos a analizar.

Lengua e identidad de los indígenas y los Hmong

Arguedas y “Sifa” intentan crear una verosimilitud en *Los ríos profundos* y *Bajo el cielo azul* al insertar las lenguas que utilizan los indígenas y los Hmong. Antes de escribir, Arguedas, que sabe bien el quechua, tuvo que solucionar el problema de la selección de la lengua que utilizaría en su novela. En realidad, muchos de los indígenas no hablan el castellano, la lengua oficial del país, sino el quechua, que está lleno de simbologías, que reflejan sus sentimientos y creencias. Sin embargo, si hubiera escrito en quechua, su obra se quedaría limitada en pequeños grupos de lectores.¹⁸ Por eso, decidí solucionar este problema con la creación de un castellano especial.

“Yo resolví el problema creando un lenguaje castellano especial. (...) Toda la sierra del sur y del centro, con excepción de algunas ciudades, es de habla quechua total. (...) Es pues falso y horrendo presentar a los indios hablando en el castellano (...) La primera solución fue la de crearles un lenguaje sobre el fundamento de las palabras castellanas incorporadas al quechua (...) La novela realista, al parecer, no tenía otro camino.”¹⁹

Las frases quechuas insertadas en los textos aparecen junto a su traducción al castellano. Pueden ser frases cortas como *Mi nan Ama rimawaychu!*, No quiero! No me hables!²⁰, fragmentos de canciones como: “*yawar mayu*, río de sangre; *yawar unu*, agua sangrienta; *puk'tik' yawar k'ocha*, lago de sangre que hierve; *yawar wek'e*, lágrimas de sangre²¹, o palabras sueltas con su traducción al pie de página como *mamakunas* (madre), *opa* (tonto), *guagua* (bebé), etc.

En el caso de “Sifa”, que es del centro del país y no sabe la lengua hmong, se dedicó a buscar en un diccionario tailandés-hmong el vocabulario y la estructura de las frases Hmong, por lo que en la primera página de su novela dice: “quisiera expresar un agradecimiento a la Dra. Suriya Ratanakul, autora del Diccionario Tailandés-Hmong, que me ha servido mucho para escribir *Bajo el cielo azul*”.²² La mayoría de las palabras que aparecen en esta novela son las vinculadas con el parentesco y su traducción está al pie de página, por ejemplo, *nia* (madre), *teelao* (hermano mayor), *yer ue si* (tío, tía político), etc. En algunos casos la traducción aparece justamente al lado de las palabras por ejemplo profesor *ker-ue khia unter-ue*, escuela *jae ker-ue unter-ue*, estudiante *tu ker-ue unterue*, etc. También aparecen las frases cortas con la traducción al pie de la página como *nia moo yu me yua* (va a dar a luz).

¹⁸ Petra Iraides Cruz Leal. *Dualidad cultural y creación mítica en José María Arguedas*. Universidad, D.L. La Laguna. 1990. p. 59.

¹⁹ Hildebrando Pérez y Carlos Garayar. *José María Arguedas: Vida y Obra*.

²⁰ José María Arguedas. *Los ríos profundos*. p. 200.

²¹ Ibid. p. 144.

²² Sifa. *Bajo el cielo azul*. Bangkok. Editorial Khlangwittaya. 1978.p.5.

128

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ภาษากับอัตลักษณ์ชนพื้นเมืองและชาวมัง

อาร์เกตัสและ “สีฟ้า” พยายามสร้างความสมจริงใน *สายน้ำลึก* และ *ใต้ฟ้าสีคราม* โดยการแทรกภาษาที่ชนพื้นเมืองและชาวมังใช้ลงในเรื่องราว ก่อนเริ่มเขียนผลงาน อาร์เกตัสซึ่งรู้ภาษา เกชัวเป็นอย่างดีต้องเผชิญกับปัญหาในการเลือกใช้ภาษาในนวนิยาย เพราะในความเป็นจริง ชนพื้นเมืองจำนวนมากในเปรูไม่พูดภาษาสเปนซึ่งเป็นภาษาราชการของประเทศหากแต่พูดภาษา เกชัวที่เต็มไปด้วยสัญลักษณ์ทางวัฒนธรรมสะท้อนความรู้สึกและความคิดความเชื่อของผู้พูด อย่างไรก็ตาม หากเขียนงานวรรณกรรมด้วยภาษาเกชัวก็อาจทำให้ผลงานถูกจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มผู้อ่านเล็ก ๆ¹⁹ อาร์เกตัสจึงตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยการสร้างภาษาสเปนรูปแบบใหม่ขึ้น

“ข้าพเจ้าแก้ปัญหาด้วยการสร้างภาษาสเปนพิเศษขึ้น (...) กลุ่มชนทั่วเทือกเขาทางใต้และทางตอนกลางล้วนพูดภาษาเกชัวกันทั้งสิ้น เว้นแต่เฉพาะบางเมืองเท่านั้น (...) ดังนั้น จึงเป็นเรื่องหลอกลวงและเลวร้ายหากจะเสนอภาพชนพื้นเมืองพูดภาษาสเปน (...) การแก้ปัญหาขั้นแรกคือสร้างภาษาขึ้นมาโดยใช้พื้นฐานคำภาษาสเปนปนไปกับภาษาเกชัว (...) นวนิยายสังคมนิยมดูจะไม่มีทางเลือกอื่นได้อีก”²⁰

การแทรกภาษาเกชัวไว้ในเรื่องราวจะมีคำแปลภาษาสเปนอยู่ข้างๆ โดยอาจจะอยู่ในรูปประโยคสั้นๆ เช่น *M nan Ama rimawaychu!, No quiero! No me hables!* (ไม่ เธอไม่ต้องมาพูดกับฉัน)²¹ เพลงพื้นบ้าน เช่น *yawar mayu, r o de sangre* (แม่น้ำเลือด); *yawar unu, agua sangrienta* (น้ำนองเลือด); *puk'tik' yawar k'ocha, lago de sangre que hierve* (ทะเลสาบแห่งเลือดเดือดพล่าน); *yawar wek'e, lagrimas de sangre* (น้ำตาเลือด)²² หรือเป็นคำสั้นๆ และมีบทแปลอยู่ท้ายหน้า เช่น *mamakunas* (แม่) *opa* (โง่) *guagua* (เด็กทารก) ฯลฯ

ส่วนในกรณีของ “สีฟ้า” ซึ่งเป็นคนไทยภาคกลางและไม่มีความรู้ภาษามังได้ใช้วิธีค้นหาคำศัพท์และรูปประโยคที่จะใช้ประกอบเนื้อเรื่องจากพจนานุกรมไทย-มัง ดังที่ปรากฏในหน้าแรกของนวนิยายมีความว่า “ขอขอบพระคุณ ดร. สุริยา รัตนกุล ผู้ทำพจนานุกรมไทย-มัง ซึ่งผู้เขียนได้อาศัยเป็นอย่างมากในการเขียนเรื่อง *ใต้ฟ้าสีคราม* นี้”²³ ศัพท์มังส่วนใหญ่ที่ปรากฏจะเป็นคำเรียกญาติและมีคำแปลอยู่ท้ายหน้า เช่น *เหนียะ* (แม่) *ตีเลา* (พี่ชาย) *เหยอะ อี สี* (น้าชาย ลุงเขย) ฯลฯ แต่มีบางกรณีที่มีคำแปลต่อท้าย เช่น *ครู เกอะอี เคีย อินเต้อ้อ* โรงเรียน เจ้ *เกอะอี อินเต้อ้อ* นักเรียน ตู *เกอะอี อินเต้อ้อ* รวมถึงมีประโยคสั้นๆ เช่น *หนือ หมู่ หยู่ เม หยู่วะ* (เขาไปออกลูก) ซึ่งจะมีการอธิบายคำแปลไว้ท้ายหน้าเช่นกัน

การแทรกภาษาเกชัวและภาษามังเช่นนี้ นอกจากจะทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาษาที่แท้จริงของตัวละครในเรื่องแล้ว ยังสะท้อนอัตลักษณ์ของกลุ่มชนเพราะโดยทั่วไปแล้วมักจะปรากฏในบริบทเพื่อถ่ายทอด

¹⁹ Petra Iraides Cruz Leal . *Dualidad cultural y creaci n m tica en Jos Mar a Arguedas*. Universidad, D.L. La Laguna. 1990. p. 59.

²⁰ Hildebrando P rez y Carlos Garayar. *Jos Mar a Arguedas: Vida y Obra*.

²¹ Jos Mar a Arguedas. *Los r os profundos*. p. 200.

²² Ibid. p. 144.

²³ สีฟ้า. *ใต้ฟ้าสีคราม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ คลังวิทยา. 2520. หน้า 5.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Además de ejemplificar verdaderas formas lingüísticas de los personajes, esta inserción refleja la identidad de estos grupos étnicos porque, en general, aparece en el contexto sentimental o con sentido cultural que las lenguas oficiales no se pueden expresar tal como las de las comunidades indígenas y de los Hmong.

Los ríos profundos y Bajo el cielo azul: narración desde diferentes perspectivas ***Los ríos profundos***

Arguedas escribe *Los ríos profundos* a partir de su biografía. La vida de Ernesto, el protagonista, es el reflejo de su vida y sus sueños de adolescencia. Al igual que Ernesto, Arguedas visita Cusco a los 14 años. Su padre lo lleva a Puquio, Cusco, Arequipa, etc. antes de dejarlo en el internado católico, Colegio Miguel Grau, en Abancay. Además, se queda con su tío Manuel María Guillón, dueño de haciendas que trata cruelmente a sus trabajadores indígenas. Guillón es el modelo de “el Viejo”, personaje en *Los ríos profundos*. En esta obra Arguedas refleja “su historia” a través de “yo” de Ernesto, que relata aspectos culturales y percibe el sufrimiento de los indígenas pero nunca pierde la esperanza.

Los ríos profundos trata del joven Ernesto que viaja con su padre por pueblos y ciudades en los Andes del sur del Perú. La primera ciudad que se menciona es Cusco, la capital de la civilización inca. Aquí tienen que alojarse en la casa de “el Viejo”, su tío rico que los recibe fríamente y allí Ernesto se encuentra con la condición humillada de sus sirvientes indígenas. La obra se abre con la llegada del protagonista a este “ombligo del mundo”, revelando la grandeza y la condición sagrada de esta antigua civilización. Los indígenas tienen estrecha relación con la naturaleza en su entorno y creen que todos los seres tienen alma como los seres humanos. Las construcciones arquitectónicas reflejan la energía que fluye en la naturaleza. Así las piedras en los edificios antiguos pueden “hablar” y “cantar”. Ernesto que, como un niño, aún tiene perspectiva “inocente”, puede percibir una dimensión mágica que aún existe y desea la unión con la naturaleza como los habitantes en el pasado.

Ernesto se encuentra con la superposición de otra civilización en esta ciudad. Por ejemplo, el edificio tiene la base de piedras incaicas pero su piso superior es de estilo español o mestizo, o la campana María Angola de la Catedral de Cusco que está fabricada con oro incaico por artesanos andinos según la creencia cristiana, la religión traída por los españoles. Sin embargo, el protagonista valora más la cultura que sirve de “base” para combinar y moldear una nueva cultura. Por eso, las piedras que heredan lo incaico son también símbolos de la permanencia indestructible al igual que los ríos, el símbolo principal de la obra. Entonces, si los ríos reflejan una corriente cultural que fluye sin fin, las piedras en el edificio incaico revelan la estabilidad que enraza en esta tierra.²³

²³ Urrello. *Jos María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítica-poética*. p. 140.

130

Perú

130

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ความรู้สึกของตัวละครหรือนัยทางวัฒนธรรมที่ภาษาราชการของประเทศไม่อาจสื่อให้เห็นได้เท่ากับภาษาที่ใช้จริงในหมู่ชนพื้นเมืองและชุมชนมั่ง

สายน้ำลึก และ ใต้ฟ้าสีคราม: ร้อยเรื่องราวจากต่างมุมมอง

สายน้ำลึก

อาร์เกดิสเขียน สายน้ำลึก จากประวัติชีวิตของตนเอง ชีวิตของแอร์เนสโต (Ernesto) ตัวเอกของเรื่องคือกระแงสะท้อนชีวิตและแรงบันดาลใจในวัยเยาว์ของผู้เขียน เช่นเดียวกับแอร์เนสโต อาร์เกดิสเคยไปเยือนเมืองกุซโกเมื่อมีอายุ 14 ปี โดยบิดาเป็นผู้พาเขาเดินทางไปยังเมืองปูกิโ (Puquio) กุซโก (Cusco) อะเรกิปา (Arequipa) ฯลฯ ก่อนที่จะให้เข้าโรงเรียนประจำคาทอลิก โกลเลโอ มิเกล เกรา (Colegio Miguel Grau) ที่เมืองอะบังกไย นอกจากนี้ เขายังเคยพักอยู่กับมานูเอล มาเรีย กิเย็น (Manuel María Guillén) ลูกเจ้าของไร่หลายแห่งที่ปฏิบัติต่อคนงานชนพื้นเมืองอย่างโหดร้าย กิเย็นนี่เองเป็นที่มาของตัวละคร “ตาเฒ่า” (El Viejo) ในเรื่อง สายน้ำลึก อาร์เกดิสสื่อ “เรื่องราวของตนเอง” ผ่านมุมมอง “ฉัน” ของแอร์เนสโตที่ถ่ายทอดเรื่องราววัฒนธรรมและรับรู้ถึงความเจ็บปวดแต่ไม่สิ้นหวังกับชะตากรรมของกลุ่มคนเหล่านี้

สายน้ำลึก เป็นเรื่องราวของแอร์เนสโตที่เดินทางไปตามหมู่บ้านและเมืองต่างๆ ในเทือกเขาแอนดีสตอนใต้ของประเทศเปรูพร้อมบิดา เมืองแรกที่ถูกเอ่ยถึง คือ กุซโก อดีตเมืองหลวงอารยธรรม อินคา ที่นี่ เขาและบิดาต้องเข้าพักที่บ้านของ “ตาเฒ่า” ลูกมหาเศรษฐีที่ให้การต้อนรับอย่างเย็นชาและพบสภาพชีวิตที่ถูกกดขี่ของคนรับใช้ชาวพื้นเมือง การเปิดเรื่องพร้อมกับการที่ตัวเอกเดินทางมาถึง “ศูนย์กลางของโลก” แห่งนี้สื่อให้เห็นถึงความยิ่งใหญ่และศักดิ์สิทธิ์ของแหล่งอารยธรรมโบราณ ชนพื้นเมืองมีสัมพันธไมตรีแน่นแฟ้นกับธรรมชาติรอบตัวและมีความเชื่อว่าสรรพสิ่งมีชีวิตจิตวิญญาณเช่นเดียวกับมนุษย์ สิ่งก่อสร้างต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงพลังงานในธรรมชาติ ก้อนหินในตึกโบราณสามารถ “พูด” และ “ขับร้อง” ได้ แอร์เนสโตซึ่งเป็นเด็กยังมีมุมมอง “บริสุทธิ” จึงสามารถรับรู้ถึงมิติศักดิ์สิทธิ์ที่ยังคงอยู่และปรารถนาจะเป็นหนึ่งเดียวกับธรรมชาติเช่นเดียวกับชนในอดีต

แม้ว่าจะได้พบการทับซ้อนของอีกอารยธรรมหนึ่งในเมืองนี้ เช่น ตึกที่ฐานเป็นหินอินคาแต่ชั้นบนเป็นการก่อสร้างแบบสเปนและแบบศิลปะพื้นเมืองผสมกับสเปน หรือระฆังมาเรีย อังโกลาของมหาวิหารกุซโก ซึ่งหล่อจากทองของอินคาโดยช่างฝีมือชนพื้นเมืองตามความเชื่อคริสตศาสนาที่นำเข้ามาโดยชาวสเปน แต่สิ่งที่ตัวเอกให้คุณค่าความสำคัญที่สุด คือ วัฒนธรรมอันเป็น “ฐาน” ให้มีการต่อยอดสู่การผสมผสานเป็นวัฒนธรรมใหม่ ก้อนหินที่สืบทอดความเป็นอินคาจึงเป็นสัญลักษณ์ของความยั่งยืนและไม่อาจทำลายลงได้เช่นเดียวกับแม่น้ำอันเป็นสัญลักษณ์หลักของเรื่อง ดังนั้น หากแม่น้ำสะท้อนกระแสวัฒนธรรมที่ไหลเรื่อยไม่สิ้นสุด ก้อนหินในตึกอินคาก็สื่อความมั่นคงที่ยังรักลึกลงในแผ่นดิน²⁴

อย่างไรก็ตาม จากหลักของ สายน้ำลึก ไม่ได้อยู่ที่อดีตเมืองหลวงกุซโก หากแต่อยู่ที่เมืองอะบังกไยซึ่งเป็นที่ตั้งของโรงเรียนประจำคาทอลิกที่บิดานำแอร์เนสโตมาเข้าเรียน ก่อนเดินทางต่อไปในเทือกเขาแอนดีส ตัวเอกของเรื่องจึงได้เรียนรู้ความเหลื่อมล้ำในสังคม การแบ่งแยก การใช้ความรุนแรง การ

²⁴ Urrello. Jos María Arguedas: *El nuevo rostro del indio: una estructura mítica-popolítica*. p. 140.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

De todas maneras el escenario principal de Los r os profundos no es Cusco sino Abancay, donde se ubica el internado en el que su padre ha dejado a Ernesto antes de continuar sus viajes en los Andes. El protagonista aprende la desigualdad en la sociedad, la discriminación, la violencia, la explotación, el sufrimiento y la lucha de los indígenas dentro y fuera de este internado.

Abancay es un terreno que existe para acomodar la hacienda Patizamba y las otras cercanas donde viven varios cientos de trabajadores indígenas. Aquí se ubican las oficinas gubernamentales, colegios, etc.²⁴ Esta ciudad representa el mundo andino, al sur del país, donde la estructura social desde la época colonial aún persiste. Aquí la diferencia étnica y lingüística es origen de la socio-económica. Los indígenas, los mestizos y los blancos andinizados no conviven armoniosamente. Los que hablan el castellano son los que toman el poder de la sociedad. Forman parte del grupo dirigente y rico. Los que hablan el quechua, al contrario, son los subordinados que trabajan para servir al primer grupo. Sin embargo, Arguedas quiere revelar que al final la cultura quechua es la auténtica de los habitantes en las sierras. Todo el mundo tiene que hablar el quechua para comunicarse con la mayoría de la población que no habla el castellano. Así esta lengua parece clavada en la conciencia de los habitantes. Cuando los que hablan español o “intentan” hablarlo quieren expresar su sentimiento íntimo, optan por el quechua automáticamente.

A lo largo de esta obra, Ernesto aprende la humillación que sufren los indígenas y su levantamiento. Para él, el Padre Director, que todo el mundo considera un gran predicador y santo, nunca está al lado de los indígenas sino de los ricos hacendados. La jerarquía socio-económica se amplía hacia la de la salvación, que será el cura – el hacendado – el indígena.²⁵ La creencia y el remordimiento se convierten así en instrumento para “controlar” a los indígenas para que no se levanten contra la injusticia. Al final, cuando aparece la peste en las haciendas, los indígenas luchan contra ella hasta que triunfan. Ernesto, que siempre está a su lado, decide salir de Abancay hacia la sierra.

Bajo el cielo azul

“Sifa” escribe *Bajo el cielo azul* a partir de una idea concebida tras la lectura de un artículo publicado en la Revista *The Asian* de Singapur sobre el amor de la hija de un millonario de la Provincia de Nan y un hmong. Los datos sobre la vida y cultura de los Hmong que aparecen en la novela provienen de su visita a un pueblo Hmong en Doi Pui, en la Provincia de Chiangmai, de sus amigos norteos, y del libro *Las tribus montañosas en Tailandia* de Boonchuay Srisawas. *Bajo el cielo azul* fue difundido primeramente en la revista *Satreesarn*

²⁴ Sara Castro Klarín. *El mundo mágico de José María Arguedas*.

²⁵ *Ibid.* p. 110.

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

กตซีเออาร์ตเอาเปรียบ ความทุกข์ยากและการต่อสู้ของชนพื้นเมืองจากทั้งภายในรั้วโรงเรียนและโลกภายนอกโรงเรียน

อะบังไทย์ คือ ดินแดนที่มีอยู่เพื่ออำนวยความสะดวกให้ไร่ป่าติชมบาและไร่ละแวกใกล้เคียงอื่นๆ ที่มีคนงานชนพื้นเมืองนับร้อย โดยเป็นที่ตั้งของสถานที่ราชการ โรงเรียน ฯลฯ สะท้อนให้เห็นโครงสร้างสังคมในเทือกเขาแอนดีสทางตอนใต้ของประเทศที่ยังคงอยู่ไม่เปลี่ยนแปลงตั้งแต่ยุค อาณานิคม ความแตกต่างทางชาติพันธุ์และภาษานำสู่การแบ่งชนชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจ ชนพื้นเมืองถูกผสมระหว่างชนพื้นเมืองและชนผิวขาว รวมไปถึงชนผิวขาวที่มีวัฒนธรรมแบบ ชนพื้นเมืองไม่ได้อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน กลุ่มคนที่พูดภาษาสเปนคือกลุ่มที่มีอำนาจในสังคมเป็นที่นับหน้าถือตาและมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดี ส่วนกลุ่มคนที่พูดภาษาเกชัวคือกลุ่มคนที่ตกอยู่ภายใต้อำนาจและต้องทำงานรับใช้คนกลุ่มแรก อย่างไรก็ตาม อาร์เกตส์ได้แสดงให้เห็นว่าในท้ายที่สุดวัฒนธรรมเกชัวก็คือตัวตนแท้จริงของผู้ที่อาศัยในเทือกเขา เพราะทุกคนจำเป็นต้องพูดเกชัวเพื่อดำรงชีวิตร่วมกับประชากรส่วนใหญ่ที่พูดภาษาสเปนไม่ได้ และกลุ่มคนที่พูดภาษาสเปนหรือ “พยายาม” พูดภาษาสเปนจะเปลี่ยนไปพูดภาษาเกชัวโดยอัตโนมัติเมื่อต้องการแสดงอารมณ์ความรู้สึกภายใน

แอร์เนสโตได้เรียนรู้การถูกกดขี่เหยียดหยามและการลุกขึ้นต่อสู้ของชนพื้นเมืองตลอดมา ในมุมมองของแอร์เนสโต คุณพ่ออิกราร์ที่ทุกคนยกย่องว่าเป็นนักเทศน์และนักบุญผู้ยิ่งใหญ่ไม่ใช่ผู้อยู่ห่างชนพื้นเมืองที่ทุกข์ทรมานแต่ยืนอยู่ข้างเศรษฐกิจเจ้าของไร่ ลำดับชั้นทางสังคมและเศรษฐกิจได้ขยายขอบเขตสู่ลำดับชั้นของการปลดปล่อยความผิดบาป ซึ่งก็คือพระเจ้าของไร่ - ชนพื้นเมือง²⁵ ความเชื่อและความรู้สึกผิดบาปจึงถูกแปรเป็นเครื่องมือในการ “ควบคุม” ชนพื้นเมืองไม่ให้ลุกขึ้นต่อต้านความอยุติธรรม ในท้ายที่สุด เมื่อเกิดโรคระบาดในไร่ต่างๆ ชนพื้นเมืองจึงลุกขึ้นต่อสู้กับโรคร้ายจนได้รับชัยชนะ แอร์เนสโตที่อยู่เคียงข้างชนพื้นเมืองตลอดมาจึงเดินทางออกจากเมืองอะบังไทย์และมุ่งไปยังเทือกเขา

ใต้ฟ้าสีคราม

“สีฟ้า” เขียน ใต้ฟ้าสีคราม โดยมีแรงบันดาลใจจากเรื่องราวความรักของลูกสาวคหบดีบ้านและชายเฒ่ามั่งที่ลงตีพิมพ์ในนิตยสาร The Asian ของประเทศสิงคโปร์ แต่เรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของชาวม้งซึ่งปรากฏในนวนิยายนั้นมีที่มาจากประสบการณ์ตรงคือไปเยี่ยมชมหมู่บ้านม้งบนดอยปุย จังหวัดเชียงใหม่ และหาข้อมูลจากคำบอกเล่าจากสหยาชวเหนือ รวมถึงค้นคว้าจากหนังสือ ชาวเขาในไทย ของบุญช่วย ศรีสวัสดิ์ ใต้ฟ้าสีคราม เริ่มตีพิมพ์เผยแพร่เป็นตอนๆ ในนิตยสารสตรีสารระหว่างปี พ.ศ. 2515 - 2516 (ค.ศ. 1972 - 1973) ก่อนจะตีพิมพ์เป็นรูปเล่มในปีพ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974)²⁷ ข้อมูลต่างๆ เป็นวัตถุดิบเพื่อสร้างสรรค์เรื่องราวด้วยจินตนาการ การดำเนินเรื่องในนวนิยายเล่มนี้ผู้เขียนซึ่งมีมุมมองแบบ “ชนพื้นราบ” เป็นผู้เล่าเรื่องราวของ “ผู้อื่น” เสมือนพยานที่รู้เห็นความเป็นไปในชีวิตตัวเองทั้งสอง

ใต้ฟ้าสีคราม เป็นเรื่องราวของมัทรี หญิงสาวจากสังคมชั้นกลางชาวกรุงเทพฯ ที่ตัดสินใจไปร่วมชีวิตกับสีเจ็งเพื่อนชายชาวม้งที่หมู่บ้านม้งบนดอย ถึงแม้ว่าครอบครัวของตนจะไม่เห็นด้วย เมื่อเวลาผ่านไป

²⁵ Sara Castro Klar n. *El mundo m gico de Jos Mar a Arguedas*.

²⁶ Ibid. p. 110.

²⁷ สัมภาษณ์ “สีฟ้า”, ผู้เขียน ใต้ฟ้าสีคราม, 20 ตุลาคม 2549

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

durante los años 1972 – 1973 antes de ser publicado como novela completa en el año 1974.²⁶ Estos datos le sirven como materia prima para trazar imaginativamente la obra. En esta obra el narrador es la escritora misma que cuenta, como testigo, la historia de “otras personas” desde el punto de vista de “la gente de la llanura”.

Bajo el cielo azul trata de la vida de Matsi, mujer de la clase media de Bangkok que decide vivir con Leejeng, su novio hmong, en su pueblo hmong en la montaña, a pesar de la protesta de su familia. Cuando pasa el tiempo, Matsi espera un hijo y regresa a Bangkok para dar a luz. Allí tiene que decidir otra vez si lleva a su hija a vivir al pueblo con Leejeng o si quedarse las dos en Bangkok gozando de con todas las comodidades pero sin Leejeng.

El escenario principal de la novela se sitúa en un pueblo hmong de una montaña de la Provincia de Chiangrai. Este mundo tan pequeño con una población de 30 familias está muy lejos. Hay que caminar y cambiar vehículos varias veces para poder llegar a la ciudad. Entonces, no haba apoyo del gobierno y los niños no reciben la educación continua. “Sifa” nos provee de los datos culturales de los Hmong de manera muy sutil. Estos datos, desde la vivienda, la relación familiar, creencias, valores, migraciones continuas e incluso la importancia de opio, no nos hacen sentir que estamos leyendo un libro de antropología sino que explican los comportamientos de los personajes. Otro factor que tiene mucha influencia entre los Hmong es la creencia en el espíritu Phi-fa, que determina sus tradiciones y pensamientos desde el embarazo hasta el funeral. Además, lo que pasa en este pueblo nos revela que en la zona hay interrelación entre varios grupos étnicos, con los que conviven durante mucho tiempo como los Haw, los Lahu o los Mien, etc.

Los dos protagonistas de esta novela, Matsi y Leejeng, encarnan la nueva generación que no se cierra en viejas creencias y prejuicios sino que puede adaptarse a cosas nuevas. Los estudios en la llanura, la vida urbana y la decisión de casarse con Matsi, son orígenes de su “mezcla” cultural y su adaptación a los conceptos urbanos. Así, Leejeng construye la casa al estilo de la llanura, con ventanas pero sin granero, y desea establecerse en el lugar donde se ubica su pueblo; no inmigra a otra zona para que el desarrollo pueda llevar a cabo más fácilmente, incluso tiene el concepto de la igualdad de hombres y mujeres. Matsi intenta aprender la lengua hmong para comunicarse con los demás pero aún no está de acuerdo con varias tradiciones de allí, como, por ejemplo, el funeral, la libertad sexual, la desigualdad de hombres y mujeres o los problemas sanitarios. Por eso, se dedica a enseñar a los niños y procura “mejorar”

²⁶ Entrevista a “Sifa” por la articulista, el 20 de octubre de 2006

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

มัทรีตั้งครุฑและกลับไปคลอบุตรสาวที่กรุงเทพฯ เธอจึงต้องตัดสินใจเลือกว่าจะให้ลูกของเธอเติบโตบนดอยที่ห่างไกลกับลิเจ็งหรือในเมืองหลวงที่เพียบพร้อมด้วยความสะดวกสบายแต่ขาดพ่อ

จากการดำเนินเรื่องส่วนใหญ่อยู่ที่หมู่บ้านมังบนดอยในจังหวัดเชียงราย โลกเล็กๆ ที่มีประชากรเพียงราว 30 ครอบครัวแห่งนี้อยู่ห่างไกล ต้องใช้การเดินทางและรถหลายต่อเพื่อจะติดต่อกับพื้นราบ ทำให้ไม่ได้รับการดูแลจากทางราชการและเด็ก ๆ ไม่ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง “สีฟ้า” ได้แทรกความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมดังกล่าวไว้อย่างน่าสนใจโดยที่ไม่ทำให้รู้สึกว่าการอ่านตำรามานุษยวิทยาอยู่หากแต่เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องราวที่อธิบายเหตุการณ์กระทำของตัวละครในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องลักษณะที่อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความเชื่อ ค่านิยม การอพยพโยกย้ายถิ่นหรือแม้แต่ความสำคัญของฝิ่นที่มีผลต่อหลายแง่มุมของชีวิต ฯลฯ ปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากก็คือ ความเชื่อเรื่องสิ่งเร้นลับเหนือธรรมชาติ

ซึ่งก็คือผีฟ้า และความเชื่อนี้เองเป็นที่มาของประเพณีต่างๆ ในวิถีชีวิตและแนวคิดของชาวมังตั้งแต่การตั้งครุฑไปจนถึงงานศพ นอกจากนี้ เรื่องราวในหมู่บ้านดังกล่าวยังสะท้อนปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชนต่างๆ ในแถบนั้นซึ่งอยู่ร่วมปะปนกันมานาน เช่น ฮ่อ มูเซอ หรือเย้า ฯลฯ

ตัวเอกของเรื่องทั้งสองคือมัทรีและลิเจ็งเป็นตัวแทนคนรุ่นใหม่ที่ไม่ติดยึดกับความเชื่อและอคติเดิมๆ หากแต่เปิดใจพร้อมรับสิ่งใหม่ๆ การที่ลิเจ็งมาเรียนหนังสือที่พื้นราบและได้เรียนรู้ชีวิตชาวเมือง รวมถึงการตัดสินใจแต่งงานกับมัทรีเป็นที่มาของการ “ผสมผสาน” ทางวัฒนธรรมหรือการนำเอาแนวคิดเมืองมาปรับใช้ เช่น ลิเจ็งสร้างบ้านใหม่ที่มีลักษณะประยุกต์โดยการเจาะหน้าต่างและไม่มียุงฉาง การคิดจะตั้งหลักแหล่งถาวรโดยไม่โยกย้ายไปที่อื่นอีกเพื่อให้เกิดการพัฒนาเป็นไปได้อย่างขึ้น รวมทั้งความเท่าเทียมของหญิงและชาย ส่วนมัทรีเองก็พยายามเรียนภาษามังเพื่อใช้สื่อสารกับคนอื่น ๆ แต่กระนั้นเธอเองก็รู้สึกไม่เห็นด้วยกับประเพณีหลายอย่าง เช่น การจัดพิธีศพ เสรีภาพทางเพศ ความไม่เท่าเทียมกันของหญิงและชายหรือปัญหาสาธารณสุข จึงทำหน้าที่เป็นครูสอนหนังสือให้เด็ก ๆ และพยายามจะ “พัฒนา” ความคิดความเชื่อของชาวมังรวมถึง “ฝ่า” ประเพณีมัง เช่น ช่วยเหลือหญิงเพ็งตลอดที่ไม่ม่ใครกล้าแตะต้องเนื่องจากกลัวผีฟ้าจะโกรธ หรือเอาดอกคิคาบูที่มีสีสวยงามแต่ใช้ปลูกคลุมหลุมศพมาปลูกที่บ้าน

ดังนั้น ในสังคมเล็กๆ แห่งนี้ จึงกลายเป็นพื้นที่แห่งการเผชิญหน้าของวัฒนธรรมสองขั้วที่แตกต่างกันอย่างมาก โดยแต่ละฝ่ายแทบจะไม่เคยมีความรู้เรื่องราวของอีกฝ่ายมาก่อนหน้านั้นเลย ชาวมังในหมู่บ้านจึงไม่เข้าใจการกระทำของตัวละครเอกทั้งสอง มัทรีถูกมองว่า “แปลก” และ “แตกต่าง” ส่วนลิเจ็งก็ถูกมองว่าได้ละทิ้งความเป็นชายมังไว้ “ข้างล่าง” แล้ว

อย่างไรก็ตาม “สีฟ้า” ไม่ได้สร้างลิเจ็งให้เป็นมังที่ลืมรากเหง้าของตน หากแต่เป็นการผสมผสานระหว่างจิตวิญญาณความเป็นมังและจิตวิญญาณความเป็นไทย กล่าวคือ ภูมิใจที่เป็นมังและคนไทย แม้ผู้เขียนจะสร้างลิเจ็งให้รักความอิสระอันเป็นวิถีธรรมชาติของชาวมัง เขาชื่นชอบท้องฟ้า สัญลักษณ์ของความเสรี

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

el pensamiento y las creencias de los Hmong. Sin embargo, también “viola” algunas de las tradiciones locales. Ayuda a una mujer que acaba de dar a luz a la que nadie quiere tocar por miedo a Phi-fa y trae Kikapu, planta con flores muy bonitas que normalmente crece sobre la tumba, para cultivar en casa.

Entonces, esta pequeña sociedad se convierte en espacio de enfrentamiento de dos culturas tan distintas y que se ignoraban antes. Los Hmong, en el pueblo, no entienden al comportamiento de los dos protagonistas. Para ellos, Matsi es “rara” y “diferente” mientras que Leejeng ha dejado ya la masculinidad de los Hmong “abajo”.

De todas maneras, “Sifa” no crea a Leejeng como un hmong que olvida su identidad sino como una combinación entre el espíritu hmong y el tailandés. Es decir, está orgulloso de ser tanto hmong como tailandés. Leejeng ama la libertad según la naturaleza de su grupo. Le encanta el cielo azul, símbolo de la libertad de la obra, como dice Leejeng: “el cielo es algo más que su belleza (...) Para mí, significa la libertad sin límite, no como la tierra o el mar (...) Algunas reglas son necesarias para la sociedad humana donde vive mucha gente. La libertad, para mí, trata del alma y del pensamiento. El cielo no tiene límite como el alma o el pensamiento de los seres humanos”²⁷

Sin embargo, su crecimiento en la cultura distinta afecta y modifica su sentido de identidad. Leejeng aprende a disfrutarla dentro del límite que se le permite según la tradición del espacio donde vive; ya sea el pueblo hmong o ya sea Tailandia.

A pesar de que ha vivido “abajo” durante varios años, Leejeng aún puede comportarse según las tradiciones hmong, aunque no está de acuerdo con algunas. Se da cuenta de la importancia de las creencias heredadas de sus antepasados que aún sirven como reglas de la sociedad donde vive. Lo importante es que, aunque ha visto tanto la “diferencia”, no piensa ir a vivir a la ciudad “abajo” porque quiere vivir como un hmong verdadero no como un hmong urbanizado.

Al mismo tiempo, este personaje ama y está orgulloso de ser un tailandés. Leejeng es un hmong nacido en Tailandia, tiene la nacionalidad tailandesa y un apellido tailandés “Doikamern” (origen de la montaña). Habla el dialecto norteño del tailandés y el tailandés sin acento. Todo el tiempo expresa su conciencia tailandesa que es el mensaje central de “Sifa”: todos los habitantes en Tailandia son tailandeses y deben amar su país.²⁸ Se comprueba dicha idea cuando dice “soy tailandés aunque de raza hmong. En cualquier país hay habitantes de diversas razas. Nací en Tailandia aunque en la montaña. Soy ciudadano tailandés. No creo que me equivoco si amo el lugar de mi origen y lo tomo como mi país.”²⁹ Aunque encuentra a los Hmong educados de Laos que quieren luchar para fundar el país hmong, independiente del país donde viven, insiste en su

²⁷ Sifa. *Bajo el cielo azul*. p. 203.

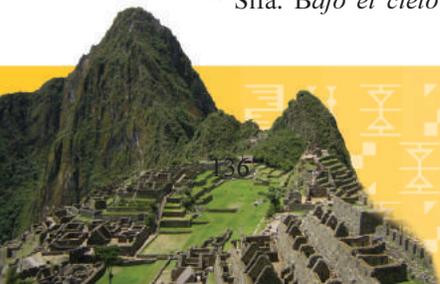
²⁸ Entrevista a “Sifa” por la articulista, el 20 de octubre de 2006

²⁹ Sifa. *Bajo el cielo azul*. p. 161.

136

Perú

136

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ที่ปรากฏในนวนิยายนี้ตลอดทั้งเล่ม ดังที่ลีเจิงกล่าวไว้ว่า “ท้องฟ้ามีความหมายกับผมยิ่งกว่าความสวยงาม (...) สำหรับผมมันหมายถึงอิสระเสรีและไม่มีขอบเขต ไม่เหมือนแผ่นดิน ไม่เหมือนทะเล (...) กฎเกณฑ์บางอย่างเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับคนที่อยู่ร่วมกันมากๆ สำหรับมนุษย์ อิสระเสรีของผมหมายถึงใจกับความคิดอ่านมากกว่า ท้องฟ้าไม่มีขอบเขตเหมือนใจเหมือนความคิดของคน”²⁸ แต่การเติบโตในวัฒนธรรมแตกต่างมีผลกับอัตลักษณ์ที่ปรับเปลี่ยนไป แต่ลีเจิงก็เรียนรู้การมีอิสระในขอบเขตประเพณีของพื้นที่ซึ่งเขาอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะเป็นหมู่บ้านม้งหรือประเทศไทย

แม้จะเคยใช้ชีวิตอยู่ “ข้างล่าง” หลายปี ลีเจิงยังปฏิบัติตามประเพณีของม้งในชีวิตประจำวันได้ แม้จะไม่เห็นด้วยบางประการเพราะเขาเองตระหนักถึงความสำคัญของความเชื่อที่สืบทอดมาแต่บรรพบุรุษและยังคงเป็นกรอบการดำเนินชีวิตในสังคมที่เขาอาศัยอยู่ ประการสำคัญคือ แม้จะพบเห็น “ความแตกต่าง” มากมาย เขาก็ไม่เคยคิดจะย้ายไปอาศัยในเมือง “ข้างล่าง” เพราะเขาเป็นม้งและต้องการมีชีวิตอยู่แบบม้งที่แท้จริงไม่ใช่ม้งที่กลายเป็นคนเมือง

ในขณะที่เดียวกัน ตัวละครนี้ก็รักและภูมิใจในความเป็นไทยของตน ลีเจิงเป็นม้งที่เกิดในประเทศไทย ถือเป็นสัญชาติไทยและมีนามสกุลไทยว่า “ดอยกำเหนิด” เขาพูดภาษาไทยเหนือและภาษาไทยได้อย่างชัดเจนตลอดทั้งเรื่องเขาแสดงถึงจิตสำนึกความเป็นไทย ตามสารหลักที่ “สีฟ้า” ต้องการสื่อว่าผู้ที่อาศัยอยู่แผ่นดินไทยคือคนไทยและควรที่จะรักประเทศไทย²⁹ เช่น ตอนที่เขากล่าวว่า “ผมเป็นไทย แม้เชื้อชาติเป็นม้ง แผ่นดินไหนๆ ก็มีพลเมืองหลายเชื้อชาติด้วยกันทั้งนั้น ผมเกิดในแผ่นดินไทย ถึงจะบนเขาบนดอยก็เถอะ ผมเป็นพลเมืองของประเทศไทย ผมว่าผมไม่ผิดถ้าจะรักถิ่นกำเนิดของตัวเองถือเอาเป็นประเทศของตัวเอง”³⁰ แม้ลีเจิงจะได้พบกับตัวละครชาวม้งที่มีการศึกษาจากประเทศลาวซึ่งมีความคิดต่อสู้เพื่อตั้งประเทศม้งอันเป็นอิสระจากประเทศที่ตนอาศัยอยู่ ลีเจิงก็ยังยืนยันความตั้งใจเดิม “ผมยอมรับความจริงมานานแล้วว่าแผ่นดินทุกตารางนิ้วมีเจ้าของ ไม่มีที่ว่างสำหรับประเทศม้ง แต่บางประเทศเขาใจกว้างพอที่จะยอมรับเราไว้เป็นพลเมือง ซึ่งเราก็ต้องใจกว้างพอที่จะเห็นความดีและรักแผ่นดินเกิดแผ่นดินอาศัย ถือว่าเป็นแผ่นดินและบ้านเมืองของเราเอง”³¹

การสร้างลีเจิงให้มีลักษณะดังกล่าวนี้สอดคล้องกับปัญหา ม้งในประเทศไทยซึ่งเกิดขึ้นไล่เลี่ยกับเวลาที่ “สีฟ้า” ประพันธ์เรื่อง *ใต้ฟ้าสีคราม* ขึ้น โดยขณะนั้นได้มีการจัดตั้งศูนย์พัฒนาฯ เพื่อชักจูงให้ม้งตั้งถิ่นฐานเป็นหลักแหล่ง มีการประกาศพระราชบัญญัติห้ามมิให้ปลูกฝิ่น ด้วยความรักเสรีภาพไม่ชอบให้ใครมาบังคับและไม่พอใจการทำงานของทหารตระเวนชายแดน อีกทั้งไม่ต้องการลงมาอาศัยที่ราบเพราะไม่คุ้นเคย ในท้ายที่สุดจึงเกิดปัญหาการก่อความไม่สงบขึ้น³² จึงอาจกล่าวได้ว่าผลงานเล่มนี้สะท้อนความหวังในการประสานให้คนไทยและชาว ม้งรู้จักอยู่ “ใต้ฟ้าเดียวกัน” เคารพสิทธิกันและกันในฐานะเป็นประชากรชาติเดียวกัน

²⁸ สีฟ้า. *ใต้ฟ้าสีคราม*. หน้า 203.
²⁹ สัมภาษณ์ "สีฟ้า", ผู้เขียน *ใต้ฟ้าสีคราม*, 20 ตุลาคม 2549
³⁰ สีฟ้า. *ใต้ฟ้าสีคราม*. หน้า 161.
³¹ *เรื่องเดียวกัน*. หน้า 201.
³² ยัง มีอดเต็ง. *ประวัติชาวม้ง(มั่ว)* หน้า 54 -55.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

idea: “acepto la realidad hace tiempo que cada pulgada cuadrada tiene ya su dueño. No queda espacio para el país hmong. Pero algunos países son generosos y nos aceptan como sus ciudadanos. Por lo tanto debemos agradecer su bondad y amar la tierra donde nacimos y vivimos como nuestra tierra y nuestro país.”³⁰

La creación de Leejeng con mencionadas características coincide con los problemas de los Hmong en Tailandia que surgieron aproximadamente al mismo tiempo en el que “Sifa” escribe *Bajo el cielo azul*. En aquel momento se fundaron centros de desarrollo para persuadirlos a establecerse y se proclamó el decreto que prohíbe la plantación de opio. Ellos adoran tanto la libertad que no les gusta que alguien les imponga algo, tampoco están contentos con los policías vigilantes de la frontera. Además, no quieren bajar a vivir zonas de llanura porque no están acostumbrados. Al final, se levantan revueltas para reaccionar y protestar.³¹ Por eso, se podría decir que esta obra refleja la esperanza de reconciliar a los tailandeses y los Hmong para que se sientan habitantes bajo “el mismo cielo” y se respeten como miembros de la población del mismo país.

Sierras y viajes hacia la raíz de cultura

Aunque *Los ríos profundos* y *Bajo el cielo azul* presentan diferentes historias, si analizamos el desarrollo de la trama, encontraremos que las dos reflejan las historias a partir de los viajes de los protagonistas. Es decir, los protagonistas viajan por varios sitios, aprenden y encuentran que la raíz de su cultura, esencia o razón de su existencia, está en su punto de partida. Así optan por regresar a su lugar de origen, hacia el ser y verdadero valor de su etnia.

En *Los ríos profundos*, Ernesto viaja entre muchas aventuras por 200 pueblos en las sierras andinas del sur, con su padre, hasta llega a Cusco, la capital del imperio incaico, donde se encuentra con la raíz de la cultura peruana. Las visitas en esta ciudad son la entrada hacia el mundo mágico del glorioso pasado. Cuando su padre lo deja en el internado en Abancay, comprende más el sufrimiento y la explotación de los indígenas. Luego, el papel principal de Ernesto pasa a los indígenas. Ellos se levantan para luchar contra la peste que mata a los trabajadores de las haciendas.³² De todas maneras, estos hechos aún son descritos desde la perspectiva de este mismo niño Ernesto. Al final los indígenas logran liberarse de la peste. Eso implicaría también la

138

Perú

³⁰ Ibid. p. 201.

³¹ Jean Mottin. Historia de los Hmong (meows). pp. 54 -55.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เทือกเขาและการเดินทางสู่รากเหง้าแห่งวัฒนธรรม

แม้ สายน้ำลึก และ ใต้ฟ้าสีคราม จะนำเสนอแง่มุมเรื่องราวที่แตกต่างกัน แต่หากวิเคราะห์ในแง่ของแก่นการดำเนินเรื่องแล้วจะพบว่านวนิยายทั้งสองเล่มนี้นำเสนอเรื่องราวการเดินทางของตัวเอกเหมือนกัน กล่าวคือตัวเอกเดินทางไปยังที่ต่างๆ เรียนรู้และค้นพบว่ารากเหง้าวัฒนธรรมของตนซึ่งเป็นแก่นหรือเหตุผลการดำรงชีวิตอยู่นั้นอยู่ ณ จุดเริ่มต้นที่จากมา จึงเลือกที่จะเดินทางกลับไปสู่ถิ่นฐานเดิม กลับไปสู่ความเป็นตัวตนและคุณค่าที่แท้จริงของเผ่าพันธุ์

ใน สายน้ำลึก เด็กชายแอร์เนสโตเดินทางผจญภัยไปกว่า 200 หมู่บ้านในเทือกเขาแอนดีสทางใต้พร้อมกับบิดาจนถึงเมืองกุซโก อดีตเมืองหลวงของอาณาจักรอินคา ที่ซึ่งแอร์เนสโตได้พบกับรากเหง้าของวัฒนธรรมเปรู การเดินทางท่องเที่ยวในเมืองคือการก้าวสู่มิติไร้ลับของอดีตอันรุ่งเรือง จนเมื่อบิดาพาเขาเข้าโรงเรียนประจำที่อะบังกายจึงได้เรียนรู้ถึงสภาพทุกข์ยากและถูกกดขี่ของชนพื้นเมืองมากยิ่งขึ้น บทบาทนำของแอร์เนสโตจึงถูกส่งต่อไปยังกลุ่มชนพื้นเมืองที่ลุกขึ้นต่อสู้กับโรคระบาดที่คร่าชีวิตคนงานในไร่³³ ซึ่งถูกบรรยายจากมุมมองของเด็กชายคนเดิมนั้น ในท้ายที่สุด คนงานชนพื้นเมืองปลดปล่อยตนเองจากโรคร้ายเป็นผลสำเร็จ ซึ่งอาจหมายถึงการร่วมมือกันเรียกร้องความยุติธรรมและปลดปล่อยตนเองจากการถูกใช้แรงงาน เยี่ยงทาสด้วยกัน และด้วยเหตุนี้ เรื่องราวจึงดำเนินมาถึงสาระสำคัญของเรื่อง คือ “การเติบโตของเด็กและการเติบโตของประชาชน” ซึ่งก็หมายถึงการพัฒนาบทบาทของคนงานชนพื้นเมืองที่ก่อนหน้านี้ถูกปฏิบัติเหมือนเด็กน้อยที่ตกเป็นเหยื่อไร้ทางสู้และการเติบโตทางวุฒิภาวะของแอร์เนสโต³⁴ และเมื่อเหตุการณ์ทั้งหลายคลี่คลาย การเดินทางของตัวเอกก็สิ้นสุด แอร์เนสโตจึงละทิ้งเมืองอะบังกายไว้เบื้องหลังมุ่งสู่เทือกเขาแอนดีสแหล่งกำเนิดอารยธรรมเพื่อกลับไปเป็นหนึ่งในเดียวกับ “ธรรมชาติ” ดังที่ปรารถนา

ใน ใต้ฟ้าสีคราม นำเสนอการเดินทางของตัวละครเอกลิเจิง มังที่เดินทางจากดอยเพื่อมาเรียนหนังสือที่ตัวเมือง จากนั้นจึงศึกษาต่อวิทยาลัยครูถึงจังหวัดสงขลา เขาเดินทางมากรุงเทพฯ หลายครั้ง ได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมายจากพื้นที่เมืองแต่ไม่เคยคิดหลงลักพื้นฐานเพราะมุ่งมั่นที่จะกลับไปอยู่หมู่บ้านบนดอยสูงของตน

ในขณะเดียวกัน ชีวิตของตัวละครที่เดินทางเช่นเดียวกันก็คือมัทรี ผู้เขียนตั้งชื่อนี้โดยบังนัยถึงชีวิตที่จะดำเนินต่อไปของตัวละครเหมือนพระนางมัทรีใน มหาเวสสันดรชาดก ที่ต้องรอนแรมไปอาศัยในป่าตามพระเวสสันดรซึ่งเป็นพระสวามี จากเริ่มแรกที่เดินทางจากกรุงเทพฯ ไปศึกษาที่สงขลาอย่างไม่เป็นการก้าวออกจากพื้นที่เมืองที่มีความเจริญ จนกระทั่งตัดสินใจเดินทางไปอยู่บนดอยกับลิเจิง เธอได้เรียนรู้การใช้ชีวิตและวัฒนธรรมที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง หลังจากคลอคลอกแล้ว มัทรีจึงต้องตัดสินใจครั้งสำคัญอีกครั้งว่าเธอและลูกจะอยู่ที่ใด ใต้ฟ้าสีคราม จบลงโดยไม่ได้บอกว่าจุดหมายปลายทางสุดท้ายของมัทรีคือที่ใด แต่ไม่ว่าคำตอบจะเป็นอย่างไร จุดหมายปลายทางของลิเจิง ย่อมเป็นหมู่บ้านมังที่ห่างไกลซึ่งเขาเกิดและเติบโตอย่างไม่มีเปลี่ยนแปลง

³³ Urrello, Jos Mar a Arguedas: *El nuevo rostro del indio: una estructura m tico-po tica*. p. 145

³⁴ Jos Mar a Arguedas. *Los r os profundos*. p. 107.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

colaboración entre ellos para luchar por la justicia y la liberación de ellos mismos de la explotación y el servidumbre. Así llegamos al mensaje central, el “Crecimiento de un niño y crecimiento de un pueblo”. El desarrollo hacia el papel fundamental de los trabajadores indígenas, que antes han sido tratados como niños-victimistas sin salidas, se presenta paralelamente con el proceso de la madurez moral de Ernesto.³³ En el desenlace de la historia, el viaje del protagonista llega a su fin. Ernesto deja Abancay y se dirige hacia los Andes, cuna de la civilización, para incorporarse a la “naturaleza” como ha anhelado.

En *Bajo el cielo azul*, se presenta el viaje del protagonista Leejeng, un hmong que baja de su pueblo para estudiar en la ciudad y luego ingresa en un Colegio de Educación de la Provincia de Songkhla, en el sur de Tailandia. Además, visita Bangkok varias veces. Aprende mucho en estos espacios urbanos pero nunca piensa establecerse allí sino que desea regresar a su pueblo montañoso.

Al mismo tiempo, aparece la vida viajera de la otra protagonista, Matsi, cuyo nombre implica una vida parecida a la de la Princesa Matiz, en Mahawessandorn Chadok, que tiene que viajar y vivir en el bosque a causa del Príncipe Prawessandorn, su esposo. Matsi comienza su viaje con la partida de Bangkok para estudiar en Songkhla. De todas maneras, este viaje todavía no la lleva fuera del espacio urbano sino que es en el otro cuando decide vivir en el pueblo montañoso con Leejeng. Aprende a vivir en una cultura totalmente diferente de la suya. Después del nacimiento de su hija, tiene que tomar una decisión importante: ¿dónde se quedan ella y su hija? Esta novela termina sin revelar el destino final de Matsi. Sin embargo, cualquier lugar que elija ella, el destino de Leejeng será el mismo, el pueblito hmong tan lejano, donde nació y creció.

Conclusión

Los ríos profundos de José María Arguedas y *Bajo el cielo azul* de “Sifa” son obras literarias sobre los indígenas del Perú y sobre las tribus montañosas de Tailandia, que se insertan entre las corrientes que ofrecen espacios a los aborígenes y los grupos étnicos que inmigran, los “olvidados” o “ignorados”. Estas dos novelas presentan varios interesantes puntos convergentes y divergentes.

Tanto Arguedas como “Sifa” son de la “clase alta”. Pero debido a su experiencia “difícil” durante la adolescencia, manifiestan interés en escribir sobre los grupos “diferentes” y presentarlos a la sociedad. Tienen intención de ofrecer la imagen “real” en el caso de Arguedas, que crece, aprende y “forma parte” de la comunidad indígena, y la imagen “realista” en el caso de “Sifa”, que busca maneras de acceder a los datos directa e indirectamente como persona que no “forma parte” de la comunidad de la tribu hmong.

³² Urrello. José María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítica-poética. p. 145

³³ José María Arguedas. *Los ríos profundos*. p. 107.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

unสรุป

สายน้ำลึก ของโฆเซ มาเรีย อาร์เกตัส และ ใต้ฟ้าสีคราม ของ “สีฟ้า” เป็นงานวรรณกรรมชนพื้นเมืองของเปรูและวรรณกรรมชาวเขาของไทย แนวการเขียนอันเป็นพื้นที่ให้แก่งุ่มชนดั้งเดิมและกลุ่มชนที่อพยพเข้ามาใหม่ซึ่งถูก “หลงลืม” หรือ “เมินเฉย” นวนิยายทั้งสองเล่มนี้นำเสนอจุดร่วมจุดต่างที่น่าสนใจหลายประการ

อาร์เกตัส และ “สีฟ้า” มีพื้นฐานครอบครัวที่เป็น “ชนชั้นสูง” แต่ประสบการณ์ “ลำบาก” ในวัยเยาว์ ทำให้มีความสนใจและแรงบันดาลใจที่จะนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชนที่ “แตกต่าง” ให้สังคมได้รับรู้ความตั้งใจของนักเขียนทั้งสองคือนำเสนอภาพที่ “แท้จริง” ในกรณีของอาร์เกตัสซึ่งเติบโต เรียนรู้ และ “เป็นส่วนหนึ่ง” ในชุมชนชนพื้นเมืองและ “สมจริง” ในกรณีของ “สีฟ้า” ซึ่งใช้วิธีการหาข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่นผู้ที่ “ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่ง” ของชุมชนชาวม้ง

เนื้อหา สายน้ำลึก และ ใต้ฟ้าสีคราม ดำเนินไปพร้อมกับการเดินทางของแอร์เนสโตและลิเจิงที่มีจุดเริ่มต้นและจุดหมายแห่งเดียวกันคือเทือกเขาอันเป็นแหล่งวัฒนธรรมของทั้งสอง สารสำคัญของผู้เขียนสะท้อนผ่านชื่อเรื่องและสัญลักษณ์ของ “ฟ้าสีคราม” และ “สายน้ำลึก” ด้วยความผูกพันกับธรรมชาติรอบตัวชนสองกลุ่มนี้จึงมีความเชื่อที่คล้ายคลึงกันว่าสรรพสิ่งในธรรมชาติมีจิตวิญญาณ นำไปสู่ความเชื่อเรื่องสิ่งเร้นลับ ความศักดิ์สิทธิ์และเทพเจ้า อย่างเช่น ผีฟ้า เทพประจำต้นไม้ ภูเขา หรือก้อนหินที่มีชีวิต เป็นต้น โดยความเชื่อความเชื่อประเพณีและวิถีชีวิตต่างๆ เหล่านี้สื่อผ่านการเล่าเรื่องที่ผสมผสานภาษาราชการของประเทศกับภาษาของชนเหล่านั้น คือ ภาษาสเปนและเกชัว และภาษาไทยและม้ง

อาร์เกตัส และ “สีฟ้า” นำเสนอเรื่องราวในพื้นที่ซึ่งมีการเผชิญหน้าของความแตกต่างในรูปแบบต่างๆ เมืองอะบิงโกคือพื้นที่แห่งความแตกต่างของชาติพันธุ์และวัฒนธรรมที่นำสู่ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เศรษฐกิจรวมไปถึงความเชื่อและศาสนา ส่วนหมู่บ้านม้ง พื้นที่เล็กๆ และสังคมที่ไม่ซับซ้อนแห่งนี้มีการเผชิญหน้าของสองชั่ววัฒนธรรม ที่ต่างฝ่ายยึดมั่นในแนวคิดอันเกิดจากการหล่อหลอมจากสังคมที่แตกต่างกันอย่างมากมาย

ประเด็นสำคัญที่น่าสนใจอีกประเด็นหนึ่งคือการสร้างตัวละครอันเป็นผลมาจากภูมิหลังที่ต่างกันของนักเขียน แอร์เนสโตจึงเป็นตัวละครที่ไม่ใช่ชนพื้นเมืองแต่คิดและรู้สึกเช่นชนพื้นเมือง สะท้อนตัวตนและจิตวิญญาณของอาร์เกตัส ส่วนลิเจิงเป็นชาวม้งที่ได้รับการศึกษาแบบเมืองและมีแนวคิดแบบ “ชาวพื้นราบ” ที่สะท้อนเรื่องราวของอีกกลุ่มชนหนึ่งในสังคมไทย

หากจะสรุป ใต้ฟ้าสีคราม และ สายน้ำลึก ด้วยสัญลักษณ์ที่ปรากฏ คือ “ฟ้าสีคราม” และ “สายน้ำลึก” แล้ว ผลงานทั้งสองเล่มนี้มีจุดร่วมในระดับผิว คือ แนวคิดใต้ “ฟ้าสีคราม” คือสิทธิ การยอมรับ และความเท่าเทียมในการเป็นส่วนหนึ่งของชาติแม้จะมีความ “แตกต่าง” ทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม โดยการนำเสนอแนวความคิดดังกล่าวในระดับลึกเปรียบได้กับ “สายน้ำลึก” ที่มีกระแสสวนทิศทางการ กล่าวคือ ในขณะที่แอร์เนสโตทำให้ผู้อ่านตระหนักว่าชนพื้นเมืองและวัฒนธรรมของชนพื้นเมืองคือรากเหง้าความเป็นเปรูที่แท้จริง ลิเจิงคือชาวม้งจากวัฒนธรรมที่แตกต่างแต่ยอมรับความเป็นคนไทยอย่างเต็มใจ ใต้ฟ้าสีคราม และ สายน้ำลึก จึงเป็นการนำเสนอจุดร่วมและจุดต่างของสองกลุ่มชาติพันธุ์ผ่านแนวคิด มุมมองของนักเขียนและสถานการณ์ที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาของสังคมที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของประเทศเปรูและไทย

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Los r os profundos y *Bajo el cielo azul* se desarrollan paralelamente con el viaje de Ernesto y Leejeng que tienen el mismo comienzo y destino: las sierras, cunas de sus culturas. El mensaje principal de los escritores se refleja tanto en los títulos de obras como las simbologías que encierran “cielo azul” y “r os profundos” que aparecen con frecuencia. Por su relación tan estrecha con su entorno natural, los dos grupos étnicos comparten la creencia del espíritu de todos los seres de la naturaleza, de la superstición, de lo sagrado y de los dioses; por ejemplo, Phi-fa, los dioses de árboles, los de montañas o piedras encantadas, etc. Los escritores expresan estos pensamientos, creencias y tradiciones a través de la mezcla de la lengua oficial del país y la de los personajes, es decir, el castellano con el quechua y el tailandés con el hmong.

Arguedas y “Sifa” desarrollan sus obras en los lugares donde se enfrentan las diferencias bajo diversos aspectos. Abancay es espacio de diferencia étnica y cultural que refleja desde la desigualdad socioeconómica hasta la espiritual-religiosa. En el pueblo de los Hmong, el espacio es más pequeño. En esta sociedad no compleja se enfrentan dos polos culturales diferentes de las formas de pensar de dos sociedades totalmente diferentes.

Otro punto importante y también interesante es la creación de los personajes a partir de diferentes experiencias de los autores. Así, Ernesto no es indígena, pero piensa y siente como indígena, reflejando el ser y el espíritu de Arguedas mientras que Leejeng es hmong educado en la ciudad que piensa como los de la “llanura”, reflejando la vida del otro grupo étnico de la sociedad tailandesa.

Bajo el cielo azul y *Los r os profundos*, con las metáforas “cielo azul” y “r os profundos”, son obras que tienen una similitud aparente si nos atenemos a las metáforas; es decir, “cielo azul” significa el derecho, la aceptación y la igualdad de todos como ciudadanos y miembros de la nación a pesar de las “diferencias” étnicas y culturales. Pero a un nivel más profundo, se puede comparar a los “r os profundos” que tienen corrientes que van en distintas direcciones. Es decir, mientras que Ernesto hace que los lectores se den cuenta de que los indígenas y su cultura son las raíces o las verdaderas bases de lo peruano, Leejeng es un hmong que acepta su condición de ser tailandés sin reserva. Podemos concluir que *Bajo el cielo azul* y *Los r os profundos* presentan tanto similitud como diferencias de los dos grupos étnicos que se refieren a las diferentes ideologías, perspectivas y situaciones en distintos períodos de las sociedades que aman la diversidad étnica y cultural en Perú y Tailandia.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

บรรณานุกรม

ภาษาสเปน

- Arguedas, José María. *Los ríos profundos* (Edición de Ricardo González Vigil). Madrid. Ctedra. 1998.
- Castro Klarín, Sara. *El mundo mágico de José María Arguedas*. Lima. Instituto de Estudios Peruanos. 1973.
- Fuentes, Carlos. *La nueva novela hispanoamericana*. México. Joaquín Mortiz. 1980.
- González Vigil, Ricardo. *El Perú es todas las sangres: Arguedas, Alegria, Mariátegui, Martín Adán, Vargas Llosa y otros*. Lima. Pontificia Universidad Católica del Perú. Fondo Editorial. 1991.
- Iraides Cruz Leal, Petra. *Dualidad cultural y creación mítica en José María Arguedas*. La Laguna. Universidad, D.L. 1990.
- Leinard, Martín. *Cultura Andina y forma novelesca. Zorros y danzantes en la última novela de Arguedas*. Lima. Editorial Horizonte. 1990.
- Martín Hudson, Ofelia. *La nueva imagen del indio en "Todas las sangres" de José María Arguedas*. Salamanca. Universidad Pontificia. 1998.
- Palacios, Azucena y García, Ana Isabel (eds). *El indigenismo americano III: Actas de las Terceras Jornadas sobre Indigenismo Americano*. Valencia. Facultat de Filologia, Universitat de Valencia, D.L. 2002.
- _____, Fernández, Teodosio y Matute, Cristina (eds.). *El indigenismo americano: Actas de las Primeras Jornadas sobre Indigenismo*. Madrid. Ediciones de la Universidad Autónoma. 2001.
- Peréz, Hildebrando y Garayar, Carlos. *José María Arguedas: Vida y Obra*. La Victoria. Amaru Editores. 1991.
- Sabsay, Fernando L. *Las brasas aún arden: indigenismo e indianismo en América Latina*. Buenos Aires. Librería Histórica S.R.L. 2004.
- Urrello, A. *José María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítico-popolítica*. Lima. Librería Editorial Juan Mejía Baca. 1974.

ภาษาไทย

- จำปาเงิน, สมบัติ. ศิลปินแห่งชาติ พ.ศ. 2537 - 2539. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น. 2546.
- แจ่มจันทร์, ฐานันท์. *ชีวประวัติและผลงานวรรณกรรมของมล. ศรีฟ้า มหาวรรณ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2522.
- นฤภัยพิทักษ์, รินรัตน์. *การศึกษาพฤติกรรมตัวละครวัยรุ่นในนวนิยาย "สีฟ้า" ตั้งแต่ พ.ศ. 2505 - พ.ศ. 2531*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2534.
- มืตเต็ง, ย้ง. *ประวัติของชาวม้ง (แม้ว)*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์. 2520.
- ศรีสวัสดิ์, บุญช่วย. *ชาวเขาในไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน. 2545.
- สิริบุษกะ, พิณอำไพ. *ภาพลักษณ์ชนกลุ่มน้อยในนวนิยายไทย: การวิจารณ์เชิงสังคม*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.
- สีฟ้า. *ใต้ฟ้าสีคราม*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ คลังวิทยา. 2520.
- สุพันธุ์วนิช, อิงอร. *วรรณกรรมวิจารณ์*. กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด. 2547.
- _____. *นวนิยายนิทัศน์*. กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด. 2548.
- สัมภาษณ์ "สีฟ้า", ผู้เขียน *ใต้ฟ้าสีคราม*, 20 ตุลาคม 2549

143

Shai

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Bibliografía

En español

- Arguedas, José María. *Los ríos profundos* (Edición de Ricardo González Vigil). Madrid. Ctedra. 1998.
- Castro Klarín, Sara. *El mundo mágico de José María Arguedas*. Lima. Instituto de Estudios Peruanos. 1973.
- Fuentes, Carlos. *La nueva novela hispanoamericana*. México. Joaquín Mortiz. 1980.
- González Vigil, Ricardo. *El Perú es todas las sangres: Arguedas, Alegria, Mariátegui, Martín Adán, Vargas Llosa y otros*. Lima. Pontificia Universidad Católica del Perú. Fondo Editorial. 1991.
- Iraides Cruz Leal, Petra. *Dualidad cultural y creación mítica en José María Arguedas*. La Laguna. Universidad, D.L. 1990.
- Leinard, Martín. *Cultura Andina y forma novelesca. Zorros y danzantes en la última novela de Arguedas*. Lima. Editorial Horizonte. 1990.
- Martín Hudson, Ofelia. *La nueva imagen del indio en "Todas las sangres" de José María Arguedas*. Salamanca. Universidad Pontificia. 1998.
- Palacios, Azucana y García, Ana Isabel (eds). *El indigenismo americano III: Actas de las Terceras Jornadas sobre Indigenismo Americano*. Valencia. Facultat de Filologia, Universitat de Valencia, D.L. 2002.
- _____, Fernández, Teodosio y Matute, Cristina (eds.). *El indigenismo americano: Actas de las Primeras Jornadas sobre Indigenismo*. Madrid. Ediciones de la Universidad Autónoma. 2001.
- Peréz, Hildebrando y Garayar, Carlos. *José María Arguedas: Vida y Obra*. La Victoria. Amaru Editores. 1991.
- Sabsay, Fernando L. *Las brasas a n arden: indigenismo e indianismo en América Latina*. Buenos Aires. Librería Histórica S.R.L. 2004.
- Urrello, A. *José María Arguedas: El nuevo rostro del indio: una estructura mítico-poética*. Lima. Librería-Editorial Juan Mejía Baca. 1974.

144

Perú

En tailandés

- Entrevista a "Sifa" por la articulista, el 20 de octubre de 2006
- Jaemjan, Thaninee. *Biografía y obras de M.L. Srifá Mahavan*. Tesis del Máster. Departamento de Bibliotecología. Universidad de Chulalongkorn. 1979.
- Jampa-ngern, Sombat. *Los ganadores del Premio Nacional desde 1994 hasta 1996*. Bangkok. Editorial Suweeriyasarn. 2003.
- Mottin, Jean. *Historia de los Hmong (meows)*. Bangkok. Editorial de Odeon Store. 1978.
- Narupaipitak, Rinrat. *Estudios del comportamiento de los personajes jóvenes en las novelas de "Sifa" desde 1962 hasta 1988*. Tesis del Máster. Departamento de Literatura Comparada. Universidad de Chulalongkorn. 2000.
- Sifa. *Bajo el cielo azul*. Bangkok. Editorial Khlangwittaya. 1978.
- Siripuchaka, Pinampai. *Imágenes de los grupos minoritarios en las novelas tailandesas: la crítica sociológica*. Tesis de Máster. Departamento de Literatura Comparada. Universidad de Chulalongkorn. 2000.
- Srisawas, Boonchuay. *Las tribus montañosas en Tailandia*. Bangkok. Matichon. 2002.
- Supanvanit, Ingorn. *Crítica literaria*. Bangkok. Compañía de Active Print. 2004.
- _____. *Introducción a las novelas*. Bangkok. Compañía de Active Print. 2005

144

ชาวเปรูในประเทศไทย
และชาวไทยในประเทศเปรู :
การศึกษาเปรียบเทียบกับ

*Peruanos en Tailandia y tailandeses en
Perú: una aproximación*

*40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú*

Peruanos en Tailandia y tailandeses en Per : una aproximaci n

Dra. Yun Sil Jeon y Dra. Nunghatai Rangponsumrit

1. Introducci n

Este art culo intenta analizar algunos conceptos controvertidos como la mujer, la liberaci n femenina, el hombre, el machismo, la familia y la patria. Elegimos estos conceptos, porque consideramos que generar n respuestas suficientemente ricas para describir las diferencias socio-culturales entre Per y Tailandia.

La tarea se llev a cabo mediante entrevistas, tanto escritas como orales, a peruanos que viven en Tailandia y a tailandeses que vivieron en Per . Como se ver en el modelo de entrevista, comenzamos con preguntas personales para hacer una presentaci n del entrevistado, luego siguen las preguntas directas sobre los temas mencionados anteriormente y despu s hacemos cuestionamientos comparativos entre Per y Tailandia, para poder aprovechar las experiencias de los entrevistados en los dos pa ses.

Los entrevistados son tres peruanas y tres tailandeses (dos varones y una mujer). A continuaci n transcribiremos las preguntas y las respuestas¹.

ENTREVISTA PARA LOS PERUANOS/TAILANDESES

1. C mo te llamas y a qu te dedicas?
2. Hace cu nto tiempo que vives en Tailandia/Per ?
3. C mo est compuesta tu familia? Si est s casado/a, cu l es la nacionalidad de tu c nyuge? Si tienes hijos, d nde nacieron?
4. Viviste en otros pa ses a excepci n de Per y Tailandia? En cu les y durante cu nto tiempo?
5. C mo es la mujer peruana/tailandesa?
6. C mo es el hombre peruano/tailand s?
7. Qu piensas de la liberaci n femenina y del machismo?
8. Qu es la familia para ti?
9. Qu es la patria para ti?
10. Hablas tailand s/espa ol? Alguno de tu entorno familiar lo habla?
11. C mo describir as tu vida en Tailandia/Per ? Podr as hablarme de las diferencias que

¹ Por cuestiones de espacio, s lo transcribiremos la parte de la entrevista relevante para nuestro an lisis (de las preguntas 5 al 9). Las respuestas restantes aparecer n en el an lisis y en las conclusiones, siempre y cuando la informaci n dada sea relevante.

146

Perú

ชาวเปรูในประเทศไทยและชาวไทยในประเทศเปรู : การศึกษาเปรียบเทียบ

ดร. ยุน ซิล เจออน และ ดร. หนึ่งทกัย แสงพลสัมฤทธิ์

1. บทนำ

บทความชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์หัวข้อที่เป็นประเด็นถกเถียงกัน เช่น ผู้หญิง การเรียกร่องสิทธิสตรี ผู้ชาย การกดขี่ทางเพศ ครอบครัว และชาติ ผู้เขียนได้เลือกหัวข้อเหล่านี้ เนื่องจากเห็นว่าจะได้คำตอบที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างเพียงพอสำหรับการระบุนความแตกต่างทางด้านสังคมและวัฒนธรรมระหว่างประเทศเปรูและไทย

การศึกษาในครั้งนี้ทำโดยใช้การสัมภาษณ์ชาวเปรูที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยและชาวไทยที่เคยใช้ชีวิตอยู่ที่ประเทศเปรู โดยการสัมภาษณ์มีทั้งที่เป็นการพูดคุยและให้ตอบแบบสอบถาม จากรายการคำถามที่แสดงไว้ด้านล่างนี้ จะเห็นได้ว่าผู้เขียนเริ่มจากคำถามข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ให้สัมภาษณ์ จากนั้นจะเป็นคำถามโดยตรงเกี่ยวกับหัวข้อที่ทำการศึกษาดังกล่าวไปแล้วข้างต้น ภายหลังผู้เขียนจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบประเทศเปรูกับประเทศไทย เพื่อใช้ประโยชน์จากประสบการณ์ของผู้ให้สัมภาษณ์ในทั้งสองประเทศ

กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ประกอบด้วยชาวเปรู 3 คน (หญิง) และชาวไทย 3 คน (ชาย 2 คน หญิง 1 คน) โดยรายการคำถามและคำตอบมีดังต่อไปนี้¹

คำถามในการสัมภาษณ์ชาวเปรู/ชาวไทย

1. คุณชื่ออะไรและประกอบอาชีพใด
2. คุณอาศัยอยู่ที่ประเทศไทย/เปรูนานเท่าใด
3. ครอบครัวของคุณประกอบด้วยสมาชิกกี่คน มีใครบ้าง หากคุณแต่งงานแล้ว คู่สมรสเป็น คนชาติใด หากมีลูกแล้ว ลูกเกิดที่ใด
4. เคยอาศัยอยู่ในประเทศอื่นนอกจากประเทศเปรูและประเทศไทยอีกหรือไม่ อยู่นานเท่าไร
5. ผู้หญิงเปรู/ไทยเป็นอย่างไร
6. ผู้ชายเปรู/ไทยเป็นอย่างไร
7. คุณคิดอย่างไรเกี่ยวกับการเรียกร่องสิทธิสตรีและการกดขี่ทางเพศ
8. สำหรับคุณแล้ว “ครอบครัว” คืออะไร
9. สำหรับคุณแล้ว “ชาติ” คืออะไร
10. คุณพูดภาษาไทย/สเปนได้หรือไม่ มีใครในครอบครัวหรือคนใกล้ชิดพูดได้อีกหรือไม่
11. ชีวิตของคุณในประเทศไทย/เปรูของคุณเป็นอย่างไรบ้าง คิดว่าต่างจากชีวิตในเปรู/ไทยอย่างไรบ้าง ทั้งในเรื่องครอบครัวและการงาน/การเรียน

¹ เนื่องจากเนื้อที่จำกัด จึงนำเพียงคำตอบที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เท่านั้น (คำถามที่ 5 ถึง 9) คำตอบในส่วนอื่นจะปรากฏในการวิเคราะห์และบทสรุปหากมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ศึกษา

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- encuentras con tu vida en Per /Tailandia, tanto en lo familiar como en lo laboral?
12. Tienes relación de amistad (alguna relación más estrecha que el mero trato) con los tailandeses/peruanos? Si es afirmativa, ¿cómo definirías esta relación?
 13. Adoptaste para tu vida diaria algo de los tailandeses/peruanos? ¿Qué cosas?
 14. Tus amigos tailandeses/peruanos conocen aspectos de Per /Tailandia antes de conocerte?
 15. ¿Qué te parecen los tailandeses/peruanos, sus costumbres, su cultura?
 16. ¿Qué cosas del sistema tailandés/peruanos adoptarías para Per /Tailandia?
 17. ¿Qué cosas del sistema tailandés/peruano cambiarías?
 18. Agrega cualquier comentario que creas conveniente sobre Tailandia/Perú, los tailandeses/peruanos y tu propia vivencia en este país.

RESPUESTAS DE LAS PERUANAS

Carmen Schuster (ama de casa, casada con un alemán)

5. Igual que en todos los otros países: bellas, inteligentes, trabajadoras y muchas otras cosas más.
6. Bueno igual que en las mujeres, pero no puedo dar una contestación correcta por haber estado tanto tiempo fuera del país.
7. Algo ambiguo la liberación femenina. Visitando una escuela mixta, nunca fue para mí nada importante eso de liberación, todos ramos iguales tanto en el divertimento como en el castigo. El machismo no existía en nuestra crianza. Y ahora me parece algo que debería desaparecer, pero algunas personas lo aceptan como parte de sus vidas.
8. Algo muy importante y querido. Sobre todo si uno está repartido por el mundo.
9. Un lugar donde tú perteneces, eres parte de allí, tienes recuerdos de tu niñez. Simplemente es parte de tu vida.

Patricia Alfaro-Morgenroth (ama de casa, casada con un alemán)

5. Amena, alegre, cariñosa, a veces un poco renegona y exigente.
6. Cariñoso, familiar, machista.
7. Lo primero necesario, básico, lo segundo atrasado, no cabe más.
8. Felicidad, seguridad, confianza.
9. Donde pertenezco y quiero estar.

Nilda Soza Chirinos de Hadorn (ama de casa, casada con un suizo)

5. La mujer peruana ofrece un ejemplo más del esfuerzo desplegado por la humanidad entera en la creación y desarrollo de la Familia-Hogar, teniendo una conciencia clara de lo que significa procrear y desarrollar entes pensantes, orgullo de su país, pueblo y de su apellido. Podría decir que la mujer peruana tiene un carisma especial, por el amor que profesa a la familia, por su inteligencia para lograr la felicidad del hogar, por su gran sentido de equidad y la justicia, por su elocuencia producto de su cultura y por su elegante manera de ser y actuar. Tiene carácter fuerte, claro, franco y honesto; a la vez es super-cariñosa

148

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

12. มีความสัมพันธ์แบบสนิทชิดเชื้อมากกว่าเพียงแค่พบปะติดต่อกันกับคนไทย/เปรูบ้างหรือไม่ ถ้ามี คุณจะอธิบายลักษณะความสัมพันธ์ว่าเป็นแบบใด
13. คุณทำอะไรแบบไทย/เปรูมาใช้ในชีวิตประจำวันของคุณหรือไม่ อะไรบ้าง
14. เพื่อนชาวไทย/เปรูของคุณรู้จักประเทศเปรู/ไทยในด้านใดบ้างหรือไม่ก่อนที่จะได้รู้จักกับคุณ
15. คิดอย่างไรเกี่ยวกับผู้คน ขนบธรรมเนียมประเพณี และ วัฒนธรรมไทย/เปรู
16. คิดว่าอะไรของไทย/เปรูควรจะนำมาใช้กับประเทศเปรู/ไทย
17. อะไรของไทย/เปรูที่ควรจะเปลี่ยน
18. กรุณากล่าวเพิ่มเติมเรื่องใดก็ได้เกี่ยวกับประเทศไทย/เปรู ชาวไทย/เปรู หรือชีวิตความเป็นอยู่ของไทย/เปรู

คำตอบของชาวเปรู

การ์เมน ซุสเตอร์ (แม่บ้าน สมรสกับชาวเยอรมัน)

5. เหมือนกับในทุก ๆ ประเทศ สวย ฉลาด ชยัน และอื่น ๆ อีกมาก
6. ก็เหมือนกับกรณีผู้หญิงคะ แต่คงตอบได้ไม่ตื้นัก เพราะใช้ชีวิตอยู่ต่างประเทศเสียมาก
7. เรื่องการเรียกร้องสิทธิสตรีนั้นเป็นอะไรที่ไม่ค่อยชัดเจนนัก ดิฉันเรียนโรงเรียนสหศึกษามา ดังนั้นเรื่องการเรียกร้องสิทธิสตรีจึงไม่เคยเป็นเรื่องสำคัญสำหรับดิฉันเลย ทุกคนในโรงเรียนก็มีความเท่าเทียมกันทั้งในเรื่องการเล่นสนุกและการถูกลงโทษ ในการอบรมเลี้ยงดูเราก็ไม่มีการกดขี่ทางเพศ แล้วตอนนี้ดิฉันก็ว่ามันควรจะหมดไปได้แล้ว แต่ก็ยังมีบางคนที่ยอมรับความคิดเห็นน้อยอยู่
8. เป็นสิ่งที่เรารักและมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าเราต้องเดินทางไปทั่วโลก
9. เป็นสถานที่ที่เราเป็นส่วนหนึ่งของที่นั่น มีความทรงจำในตอนที่เด็ก เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเรา

ปาดริเซีย อัลฟาโร-มอร์เกนร็ธ (แม่บ้าน สมรสกับชาวเยอรมัน)

5. สนุก ร่าเริง ชอบแสดงความรักเอาใจใส่ บางครั้งออกจะช่างคิดและจู้จี้ขี้สงสัยเล็กน้อย
6. ชอบแสดงความรักเอาใจใส่ รักครอบครัว เป็นเพศกดขี่ทางเพศ
7. อย่างแรกเป็นสิ่งที่จำเป็นต้องทำ อย่างที่สอง หมดสมัยไปแล้ว
8. ความสุข ความปลอดภัย ความสนิทสนมไว้ใจ
9. เป็นที่ที่เราเป็นส่วนหนึ่งของที่นั่นและอยากอยู่ที่นั่น

นิชิตา โชซา ชิรินอส เด ฮาดอร์น (แม่บ้าน สมรสกับชาวสวิส)

5. ผู้หญิงเปรูเป็นอีกตัวอย่างหนึ่งของความพยายามของมนุษยชาติทั้งหมดที่จะสร้างบ้านที่เป็นครอบครัวขึ้นมา โดยมีจิตสำนึกที่ชัดเจนถึงความสำคัญของการสร้างและพัฒนามนุษย มีความภาคภูมิใจในประเทศ ชนชาติ และวงศ์สกุลของตน อาจกล่าวได้ว่าผู้หญิงเปรูมีเสน่ห์พิเศษอย่างหนึ่งคือความรักที่มีต่อครอบครัว ความชาญฉลาดที่มีสำหรับทำให้บ้านมีความสุข สำนึกในเรื่องความเท่าเทียมและความยุติธรรม ความคล่องแคล่วฉะฉานในการพูดจาซึ่งเป็นผลมาจากวัฒนธรรมความรู้ และการปฏิบัติตัวอย่างงามสง่า หญิงชาวเปรูมีนิสัยเข้มแข็ง ชัดเจน ตรงไปตรงมา และซื่อสัตย์ ในขณะที่เดียวกันก็น่ารักและชยัน แต่เมื่อมีความทุกข์ก็จะเผชิญหน้าอย่างทรนง ในบ้านหญิงชาวเปรูจะใช้เวลาการศึกษาเป็นเครื่องมือให้ลูกๆ ของตนก้าวหน้า ไม่ว่าจะมีความจำเป็นหรืออุปสรรคอื่น ๆ อยู่โดยรอบ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

y trabajadora, pero también su dolor es digno y noble. La mujer peruana utiliza en su hogar la educación como herramienta para la superación de los hijos; por encima de todas las necesidades y obstáculos que la rodean. Mujer conceptuada por muchos estudiosos sociales como un ente de sobriedad clásica y gran sensibilidad artística, acompañada de un especial decoro en sus maneras. El aporte de la mujer peruana a través de la historia es muy importante y vale mencionar entre otras a Micaela Bastidas esposa de Tupac Amaru II, Tomasa Titu Condemayta; quienes ofrecieron su vida en aras del santo ideal de la libertad.

6. Es fuerte de carácter, se abandona con mucha facilidad a su inspiración y no obedece ni sigue sino su propio temperamento. Con pronta facilidad cambia su estado anímico, derrochando amor en un romanticismo esclavo a quien le corresponde. Es elocuente para conquistar y contrariamente es temerario para defender sus derechos. Pero todo mezclado con un sentido práctico constante, con la clara noción de las realidades trascendentales y distantes de la vida, a esto le podemos agregar un gran orgullo por el pasado histórico que tiene nuestro país Perú haciéndonos herederos de una gran cultura. Podemos también hacer énfasis a su alto valor patriótico, con gran formación de una conciencia nacional específicamente democrática. El hombre peruano es por naturaleza emprendedor, luchador y defensor de sus derechos, en la historia del Perú podemos nombrar algunos varones que con su vida defendieron sus ideales: José Gabriel Condorcanqui o Tupac Amaru II, Toribio Rodríguez de Mendoza precursor de la independencia junto con Juan Pablo Vizcardo y Guzmán, José Leonardo Baquijano y Carrillo, Pablo de Olavide, entre otros.
7. Aunque no soy feminista, estoy de acuerdo que socialmente la mujer deje de ser marginada como en tiempos pasados que se les negaba sus derechos que en calidad humana les correspondía, como el de superarse asistiendo a institutos superiores y universidades. Intelectualmente en el presente, la mujer ha logrado demostrar que su capacidad es competente con la del varón, por lo tanto es justo que desempeñe cargos importantes. Por ejemplo en el Perú en 1915 se fundó la Revolución Femenina por María Jesús Alvarado, siendo la primera organización de mujeres cuyos objetivos era lograr la participación de la mujer en las funciones públicas, la educación igualitaria, el derecho a voto y la reforma del Código Civil; logrando en 1923 ser delegada de la Asociación Internacional de Sufragio Femenino. Posteriormente surgieron otras feministas peruanas, como Angélica Ramón conocida periodista con una destacada labor en las reivindicaciones de los indígenas, obreros y estudiantes. Muchas de ellas han sido encarceladas, como prisioneras políticas y también fueron deportadas. En cuanto al machismo, debo decir que es una TARA SOCIAL, que niega a la mujer toda posibilidad de superación, no les agrada la competencia porque están acostumbrados a ser siempre ellos; aunque también pienso que debe ser un complejo arraigado de mucho tiempo atrás, heredado de sus abuelos y padres.

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เป็นผู้หญิงที่นักวิชาการด้านสังคมมองว่าเป็นคนที่มีความสุขุมมั่นคงและมีความละเอียดอ่อนทางด้านศิลปะ ผวนกับกิจกรรมารยาทที่งดงาม หญิงชาวเปรูมีส่วนสำคัญอย่างมากในประวัติศาสตร์เปรู โดยตัวอย่างสตรีที่มีบทบาทโดดเด่นคือ มิกาเอลา บัสตีดัส ภรรยาของตูปัก อามารู ที่สอง โดมาซา ติตู กอนเตไมตา ซึ่งสละชีวิตของตัวเองเพื่ออุดมการณ์เรื่องอิสรภาพ

6. ผู้ชายเปรูมีนิสัยเข้มแข็ง มักทำอะไรตามแรงบันดาลใจ และไม่เชื่อหรือฟังอะไรนอกเหนือไปจากความรู้สึกของตัวเอง อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่ายและทุ่มเทความรักทั้งหมดใจให้กับคนที่ รักตอบ ปากหวานเพื่อเอาชนะใจหญิง แต่ก็น่าเกรงขามในยามที่ปกป้องสิทธิของตน ทั้งหมดนี้ก็นำมาซึ่งความเหมาะสมในทางปฏิบัติอยู่เสมอและเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสภาพความเป็นจริงที่อยู่เหนือตัวตนและห่างไกลจากชีวิต นอกจากนี้ ยังมีความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์อันยาวนานของประเทศเปรูของเราซึ่งเป็นที่มาของวัฒนธรรมที่ยิ่งใหญ่ นอกจากนี้ ยังอาจเน้นความรักชาติอย่างแรงกล้า พร้อมกับการสร้างจิตสำนึกเรื่องชาติที่มีความเป็นประชาธิปไตย ผู้ชายเปรูเป็นคนมีความคิดริเริ่ม เป็นนักสู้และปกป้องสิทธิของตัวเองโดยสายเลือด ในประวัติศาสตร์ของเปรูสามารถยกตัวอย่างชื่อของชายที่ปกป้องอุดมการณ์ของตัวเองด้วยชีวิต เช่น โฆเซ กาเปรียล กอนดอร์กังกิ หรือ ตูปัก อามารู ที่ 2 ไตริบิโอ โรดริเกซ เด เมนโดซา ผู้ริเริ่มความคิดในการเรียกร้องเอกราชร่วมกับ ซวน ปาโบล บิชการ์โด อี กุซมัน โฆเซ เลโอนาร์โด บากิฆาโน อี การ์ริโย ปาโบล เด โอเลบิต ฯลฯ
7. ถึงดิฉันจะไม่ใช้พวกเรียกร้องสิทธิสตรี แต่ก็เห็นด้วยว่า ในสังคมผู้หญิงไม่ควรจะถูกกันให้อยู่แต่วงนอกเหมือนในอดีตที่ผู้หญิงถูกปฏิบัติเสมือนว่ามีฐานะเป็นภรรยาคนหนึ่ง เช่น สิทธิในการเจริญก้าวหน้าในชีวิตด้วยการเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษาและมหาวิทยาลัย ในด้านสติปัญญา ปัจจุบันผู้หญิงได้แสดงให้เห็นว่า มีความสามารถเท่าเทียมกับชาย ดังนั้น ผู้หญิงควรได้ดำรงตำแหน่งที่มีความสำคัญๆ เช่น ในเปรูยุคปี พ.ศ. 2448 มีการก่อตั้งกลุ่มปฏิวัติสตรีโดยมาเรีย เมซุส อัลบาราโด เป็นองค์กรสตรีแห่งแรกที่มีวัตถุประสงค์ให้ผู้หญิงได้รับราชการ มีการศึกษาที่เท่าเทียมกับชาย มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง และเรียกร้องให้ปฏิรูปประมวลกฎหมายแพ่ง โดยในปี พ.ศ. 2466 เธอได้เป็นผู้แทนในสมาคมสากลเพื่อสิทธิเลือกตั้งสตรี ภายหลังก็มีนักสิทธิสตรีชาวเปรูอีกหลายคน เช่น อังเจลลา รามอน นักหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงซึ่งมีผลงานโดดเด่นในเรื่องการเรียกร้องสิทธิของคนพื้นเมือง ผู้ใช้แรงงาน และนักศึกษา หลายคนถูกจำคุกเป็นนักโทษการเมืองและถูกเนรเทศออกนอกประเทศ ส่วนเรื่องการกดขี่ทางเพศ ดิฉันว่ามันเป็นรอยต่างของสังคมซึ่งปิดกั้นโอกาสทั้งหมดในการเจริญก้าวหน้าของสตรีไม่พอใจที่ผู้หญิงมีความสามารถเพราะเคยชินว่ามีแต่ผู้ชายที่ทำได้ อย่างไรก็ตาม ดิฉันคิดว่าเรื่องนี้เป็นปมอย่างหนึ่งที่หยั่งรากมาตั้งแต่โบราณแล้วและถ่ายทอดมาจากคนรุ่นปู่รุ่นพ่อเรื่อยมา
8. ครอบครัวคือกลุ่มคนที่มีความผูกพันกันด้วยสายเลือดและความรัก ครอบครัวประกอบด้วยทั้งบุพการีและทายาทของแกนคนเดียวกัน ครอบครัวเป็นหน่วยย่อยของสังคมเหมือนกับที่เซลล์เป็นส่วนประกอบในสิ่งมีชีวิต กล่าวอีกอย่างก็คือสังคมคือครอบครัวหลายๆ ครอบครัวมาประกอบกัน ดังนั้นแล้วครอบครัวก็คือหินก้อนแรกที่เป็นรากฐานของตึกซึ่งหมายถึงสังคม ในเรื่องนี้มีแง่มุมที่สำคัญมากที่ต้องกล่าวถึง เนื่องจากลักษณะของสังคมปัจจุบันนั้นมีการชิงดีชิงเด่นและขาดคุณธรรม
9. ดิฉันขอไล่เรียงประวัติศาสตร์สักเล็กน้อยเพื่อตอบเรื่องนี้ ในยุคอาณานิคมนั้นเริ่มมีการก่อสร้างตัวรัฐชาติเปรูและรัฐชาติอื่นๆ ในทวีปอเมริกาขึ้นมา ในขณะที่เดียวกับกระบวนการก่อตั้งรัฐชาติเปรู ก็มีการ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

8. La familia es el conjunto de personas unidas entre sí, por vínculos de parentesco y afectivos, la forman todos los ascendientes y descendientes de un tronco común. La familia es a la sociedad lo que la célula al ser vivo. En buena cuenta, la sociedad es la asociación de familias relacionadas entre sí. El ser humano nace, crece, se desarrolla y muere en el seno de una familia. Así, la familia es la PRIMERA PIEDRA sobre lo que reposa todo el EDIFICIO SOCIAL. Sobre este tema hay aspectos muy importantes que tocar, dada la naturaleza de la actual sociedad competitiva y castigada por la ausencia o pérdida de valores.
9. Haciendo un poco de historia puedo confirmar mi concepto: durante los tiempos coloniales se fueron formando la Nación Peruana y las demás naciones americanas. Junto con el proceso de formación de la Nación Peruana se fue creando la conciencia nacional, en los que se creían peruanos por haber nacido en esta tierra. Esta conciencia nacional no existió al principio de la colonia pero sí al fin de la misma, porque entonces la Nación ya estaba formada. En el siglo XVIII el Perú ya existía. La Patria era entonces una realidad. Las batallas de la guerra emancipadora del general José de San Martín y Simón Bolívar se dieron en nombre de la libertad y de la Patria el 28 de Julio de 1821, conceptuando Patria como el suelo o ámbito geográfico donde habían nacido. El Perú ha llegado a ser una nación libre y soberana, ha elegido a su propio presidente, sin influencia foránea y así nace una nueva nación latinoamericana: Perú. Por otra parte, considerando que el ámbito geográfico que habitamos y su gran riqueza histórica aún poco conocida representa un reto a los que de alguna manera estamos relacionados con el compromiso histórico de nuestra cultura y su proceso, con la finalidad de rescatar valores en su real dimensión las grandes conquistas culturales y sociales como resultado de un original desarrollo de tal manera que sirvan como base y fundamento de nuestra IDENTIDAD NACIONAL en contraposición a la constante agresión cultural que de diferentes maneras somos víctimas.

Perú

RESPUESTAS DE LOS TAILANDESES

Kringsin Chokthaweechok (estudiante, soltero)

5. Yo creo que la sociedad tailandesa sigue con lo de que las mujeres deben portarse bien. Me refiero a la manera de vestir, a los modales; deben conformarse con la cultura tailandesa. Me parece que las mujeres ahora son más extrovertidas, más seguras de sí mismas, y más competentes.
6. Si hablamos de los rasgos típicos de los hombres tailandeses, diría que son tímidos, no sé, esto es mi opinión personal.
7. Yo creo que a los hombres por naturaleza les gusta ser el líder. No quieren ser el número dos de nadie. Ha sido siempre así y ahora todavía lo es. Pero ahora hay luchas por la liberación femenina. Lo veo bien, pero debe haber límites. Hay que reconocer que las mujeres tienen menos fuerza que los hombres. Pero si hablamos del cerebro claro está

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

สร้างสำนึกความเป็นชาติไปพร้อมกัน โดยคนที่เกิดในแผ่นดินแห่งนั้นก็คิดว่าตนเป็นชาวเปรู สำนึกความเป็นชาตินี้ไม่ได้มีอยู่เมื่อเริ่มยุคอาณานิคม แต่มีอยู่เมื่อสิ้นสุดยุคดังกล่าว เพราะในขณะนั้นได้ก่อตั้งรัฐชาติขึ้นแล้ว ในคริสต์ศตวรรษที่ 18 ก็มีประเทศเปรูแล้ว ชาติก็กลายเป็นความจริงขึ้นมา การรบในสงครามปลดแอกของนายพล โสมเซ เด ซาน มาร์ติน และซิมอน โบลิบาร์ทำเพื่ออิสรภาพและมาตุภูมิในวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2364 และสร้างแนวคิดที่ชาติคือดินแดนหรือพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เราเกิดมา เปรูกลายเป็นชาติที่มีอิสรภาพและอธิปไตย มีการเลือกประธานาธิบดีของตัวเองโดยไม่มีอิทธิพลต่างชาติมาแทรกแซง และดังนั้นก็เกิดชาติลาตินอเมริกาใหม่ขึ้นนั่นก็คือ เปรู ในอีกด้านหนึ่งหากพิจารณาว่าพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่เราอาศัยอยู่และประวัติศาสตร์อันรุ่งเรืองซึ่งยังไม่ค่อยเป็นที่รู้จักถือเป็นความท้าทายประการหนึ่งสำหรับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านประวัติศาสตร์ของวัฒนธรรมของเราและกระบวนการทางวัฒนธรรม เพื่อฟื้นฟูคุณค่าอันยิ่งใหญ่จากการครอบงำทางวัฒนธรรมและสังคมซึ่งเป็นผลมาจากการพัฒนาประเทศที่โดดเด่น โดยที่ให้คุณค่าเหล่านั้นเป็นรากฐานของอัตลักษณ์ของชาติเพื่อต่อต้านกับกระแสการคุกคามทางวัฒนธรรมซึ่งเราตกเป็นเหยื่อในรูปแบบต่างๆ กันไป

คำตอบของชาวไทย

เกรียงสิน โชคทวีโชค (นักศึกษา โสด)

5. ผมคิดว่าในสังคมไทยยังคิดจำกัดความว่าผู้หญิงก็ควรประพฤติตัวให้เหมาะสม ผมหมายถึงอย่างการแต่งตัว มารยาท ก็ยังควรอยู่ในขอบเขตของวัฒนธรรมไทย ผมมองว่าผู้หญิงสมัยใหม่ เดี่ยวนี้กล้าแสดงออกมากขึ้น มีความมั่นใจ แล้วก็เก่งมากขึ้นด้วยครับ
6. ถ้าพูดถึงลักษณะเฉพาะของผู้ชายไทย ผมว่าผู้ชายไทยขี้อายมั้ครับ ไม่รู้จะครับ นี่เป็นความคิดส่วนตัว
7. ตามความคิดผม ผมว่าผู้ชายเกิดมาชอบความเป็นผู้นำ ไม่อยากเป็นที่สองรองใคร ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จนปัจจุบันก็ยังเป็นอยู่ แต่เดี๋ยวนี้มีการต่อสู้เพื่อสิทธิของสตรี ผมคิดว่าก็เหมาะสมซะ แต่ก็ควรจะให้อยู่ในขอบเขต คือเราต้องยอมรับว่าผู้หญิงยังไแรงก็น้อยกว่าผู้ชาย แต่อย่างด้านสมองแน่นอนว่าอาจจะเท่าเทียมกันหรืออาจจะเก่งกว่าก็ได้ ก็คิดว่าควรจะอยู่ในขอบเขตที่เหมาะสมซะ
8. ครอบครัวไทยจะหวงลูกครับ จะคอยดูแล เทคแคร์ อยู่ในสายตาเสมอ อย่างถ้าไปเที่ยวกลับดึกหน่อย ห้าทุ่ม ครอบครัวไทยก็จะโทรตามละ
9. อย่างของเปรูเค้าจะมีคติประจำใจว่า Somos Per . คือจะเป็นคำขวัญประจำชาติของเค้าครับ พวกเขา คือเปรู อย่างของคนไทยก็จะเป็นประมาณเพลงชาติ แน่แน่นอนครับทุกคนก็ต้องรักชาติทั้งนั้น แต่แล้วแต่ว่าจะแสดงออกยังไง

อาภา พรเศรษฐ์ถาวร (พนักงานธนาคาร โสด)

5. ในความคิดหนู หนูก็ว่าผู้หญิงไทยก็ยังเรียบร้อยอยู่ค่ะ ถ้าเทียบกับคนประเทศอื่น ก็แบบทำตัวดี แต่ว่ามันก็แล้วแต่ละ ว่าอยู่ที่คนกลุ่มไหน สังคมเป็นยังไง แต่ส่วนใหญ่ที่หนูเจอจะเป็นแบบเด็กๆ ไม่ได้เข้าอะไรมากมาย
6. ก็ถือว่าดีกว่าผู้ชายประเทศอื่นนะคะ ในเรื่องของความเจ้าชู้หรือว่าเที่ยวเล่นอะไรอย่างนี้ แล้วก็เรื่องการทำงาน ก็เป็นการเป็นงานมากกว่าคนที่อื่น

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

que son iguales y que pueden ser incluso mejores. (La liberación femenina) tiene que tener límites.

8. La familia tailandesa se preocupa mucho por sus hijos. Los cuidan mucho, no los pierden de vista. Por ejemplo, si sales y ya es tarde, en la familia tailandesa, te llaman por teléfono para preguntarte dónde estás, a qué hora vas a volver.
9. En Perú tienen un lema de "Somos Perú". Es como su lema nacional. Para los tailandeses sería algo así como el himno nacional. Por supuesto todo el mundo ama su patria, pero lo demuestra de manera diferente.

Apha Pornsethavorn (empleada de la banca, soltera)

5. En mi opinión, la mujer tailandesa tiene unos buenos modales, en comparación con las de otros países. Se porta bien, pero eso también depende de de qué grupo de mujeres estamos hablando, qué tipo de sociedad, etc. Pero la mayoría de las que conozco son como niñas, no son demasiado atrevidas.
6. Son mejores que los de otros países, en cuanto a la fidelidad o a la tendencia a salir de juergas. Y en lo laboral son más serios.
7. Creo que a veces se pasa. Es bueno reivindicar los derechos de la mujer, pero en algunos aspectos sería mejor dejar que lo hagan los hombres. Yo creo que es mejor hacerlo de una manera moderada, no tirar hacia ninguno de los extremos.
8. Debe ser algo caluroso/cariñoso, es decir, que los miembros estén juntos. No es necesario que estén todos, como el padre y la madre, pero que los adultos que estén les den amor y cariño a los descendientes y les interese su bienestar.
9. Los que son de la patria deben tener unidad, que se amen y amen al país, se sientan ligados, dueños del país y no dejen que los demás insulten o desprecien nuestro país.

Sukrit Paivithayasiritham (estudiante, soltero)

5. Depende, hay de todo. Si la comparamos con la mujer latina, la latina es más simpática: es más fácil hablar con ella. No es muy presumida. Algunas chicas tailandesas son como altaneras, pero también hay muchas chicas buenas.
6. Es como los demás hombres asiáticos. También lo hay de todo, egoístas, etc. En comparación con el hombre latino, me parece que son todos simpáticos. Los latinos son todos simpáticos.
7. Es que son contradictorios. A veces piden derechos de la mujer pero a veces piden igualdad. En algunos aspectos, son derechos de la mujer pero en otros no sólo para que piden la igualdad.
8. La familia es el consultor, con el que puedes hablar de cualquier cosa. Si tienes algo, sea lo sea, puedes hablar con la familia.
9. La patria es el lugar donde naces y al que sientes un lazo.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

7. หนูว่ามันก็สุดซึ้งเกินไปนะ คือมันก็ดีที่เราเรียกร่องสิทธิสตรี แต่ว่าในบางเรื่องก็ให้ผู้ชายทำไปเถอะ หนูว่าแบบอยู่ตรงกลางดีกว่า อย่าเอนไปด้านหนึ่งด้านใดมากเกินไป
8. ควรจะมีความอบอุ่น คืออยู่เหมือนกับพร้อมหน้าพร้อมตา คือไม่จำเป็นก็ได้ว่าต้องพร้อมหน้าพร้อมตา แบบคุณพ่อคุณแม่หรืออะไรอย่างนี้ แต่ว่าผู้ปกครองนี่ก็ให้ความรัก ให้ความดูแลเอาใจใส่แก่บุตรหลานพอสมควร
9. คนในชาติก็ต้องมีความสามัคคีกัน เหมือนกับว่ารู้สึกรักแล้วก็รักประเทศ รู้สึกผูกพัน เป็นเจ้าของประเทศ แล้วก็ไม่ใช่คนอื่นมาดูแลประเทศเรา

สุกฤษฎี ไพบูลย์ศิริธรรม (นักศึกษา)

5. แล้วแต่ ก็มันมีหลายประเภทอะ ก็คือถ้าเทียบกับผู้หญิงลาติน คือ ผู้หญิงลาตินนี้จะเฟรนด์ลึกลงกว่า เหมือนกับว่าคุยด้วยกันง่ายกว่า ไม่ค่อยถือตัวอะไรมากอะ ผู้หญิงไทยนี่บางคนสไตลิ่งหยิ่งอะ แต่บางคนนิสัยดี ก็มีเยอะเหมือนกันอะ
6. ก็สไตล์เดียวกับผู้ชายชาวเอเชียทั่วไปอะ... มีหลายประเภทเหมือนกันอะ...เห็นแก่ตัว อะไรประมาณอย่างนี้ แต่ถ้าเทียบกับพวกผู้ชายลาตินนี่เหมือนกับว่าทุกคนเฟรนด์ลี่ คือคนลาตินจะเป็นสไตล์เฟรนด์ลี่หมดอะ
7. คืออันนั้นมันก็ขัดกันอะ บางทีก็เรียกร่องสิทธิสตรี แต่บางทีก็บอกว่าเรียกเอาความเท่าเทียมกัน คือในบางเรื่องก็สิทธิสตรี แต่ในบางเรื่องก็งั้นว่าจะมาเรียกร่องสิทธิเท่าเทียมกันไปเพื่อ (อะไร)
8. ครอบครัวคือที่ปรึกษา คุยได้ทุกเรื่อง มีอะไรสามารถปรึกษาได้ทุกอย่างอะ
9. ชาติ คือ ที่ที่เกิดและที่ที่ผูกพันครับ

2. บทวิเคราะห์

2.1. ผู้หญิงและการเรียกร่องสิทธิสตรีในประเทศเปรู²

ตามประวัติศาสตร์ของเปรู ผู้หญิงกลุ่มต่างๆ ได้มีส่วนร่วมในเวทีสังคมโดยที่การกระทำของผู้หญิงเหล่านั้นไม่ได้มีผลหรือทำให้สภาพที่เป็นรองของผู้หญิงดีขึ้นแต่อย่างใด อันที่จริงแล้ว เมื่อไม่นานมานี้เอง คือในปี พ.ศ. 2498 สตรีจึงจะได้สิทธิในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ซึ่งตอนนั้นเกือบทุกประเทศในภูมิภาคลาตินอเมริกาได้รับรองสิทธินี้ของสตรีไปแล้ว อย่างไรก็ตาม สภาพความเป็นอยู่ที่แร้นแค้นและความไร้ประสิทธิภาพในการพัฒนาประเทศได้มีส่วนสำคัญที่ผลักดันให้ผู้หญิงมีบทบาทในเวทีระดับประเทศด้วยความจำเป็นพื้นฐานเพื่อการอยู่รอด ผู้หญิงเปรูเป็นผู้ทนรับภาระอันหนักอึ้งจากวิกฤติเศรษฐกิจและการเมืองมาเป็นเวลากว่าหนึ่งทศวรรษมากกว่าประเทศใดในภูมิภาค

ในยุคปัจจุบัน การมีส่วนร่วมในภาคแรงงานของผู้หญิงมีเพิ่มขึ้นอย่างมาก โดยในช่วงต้นของทศวรรษ 1990 ประมาณร้อยละ 40 ของประชากรแรงงานของประเทศเป็นผู้หญิง อย่างไรก็ตาม การมีส่วนร่วมในการทำงานนี้มีการแบ่งแยกเพศอย่างชัดเจน ผู้หญิงจะอยู่หนาแน่นในภาคบริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นลูกจ้างสถานประกอบการและสำนักงานต่างๆ และเป็นหญิงรับใช้ในบ้าน แม้ว่าจะมีผู้หญิงจำนวนพอสมควรที่เป็นช่างเทคนิคและนักวิชาชีพด้วยก็ตาม สภาพการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น เช่นเดียวกันในประเทศอื่นๆ ในลาตินอเมริกา

² Comisi n Andina de Juristas, *Los derechos humanos y la globalizaci n: avances y retrocesos*. Lima, PE., CAJ, 2003.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

2. An lisis

2.1. Las mujeres y la liberaci n femenina en Per ²

A trav s de la historia del Per , importantes sectores de mujeres han irrumpido en el escenario social, sin que su acci n tuviera consecuencias y se tradujera en un mejoramiento de su condici n de subordinaci n. De hecho, reci n en 1955 obtuvieron el derecho a voto, cuando casi todos los pa ses de la regi n ya lo hab an reconocido. Sin embargo, las propias condiciones de pobreza y la incapacidad estructural del pa s de encontrar un camino al desarrollo han llevado masivamente a las mujeres a actuar en el escenario nacional a partir de las necesidades m s b sicas de supervivencia. M s que en ning n otro pa s de la regi n, son las mujeres quienes han soportado, por m s de una d cada, el peso de la crisis econ mica y pol tica.

En la poca actual, ha tenido lugar un fuerte crecimiento de la participaci n laboral femenina, lo que a comienzos de los a os noventa significa que en torno al 40% de la Poblaci n Econ micamente Activa del pa s est compuesta por mujeres. No obstante, esta participaci n presenta una gran segmentaci n por sexo: las mujeres se concentran en la rama de servicios, principalmente como empleadas del comercio y oficinas, y en calidad de empleadas de hogar, si bien, como sucede en el resto de Am rica Latina, hay una proporci n apreciable de t cnicas y profesionales.

Las condiciones educativas y sanitarias de las peruanas tambi n han mejorado desde los a os cincuenta, aunque dado que entonces eran extremadamente deficientes, todav a presentan indicadores bastante deprimidos en el contexto latinoamericano. La incorporaci n de las peruanas a posiciones de poder ha sido notablemente lenta en comparaci n con el resto de Am rica Latina. Su presencia en partidos pol ticos y organizaciones tradicionales ha sido escasa. No sucede as en el mbito urbano popular y campesino, donde las mujeres juegan un rol central en el tejido social que permite sobrevivir a amplios sectores a pesar de las crisis sucesivas.

2.2. El hombre y el machismo en Per

El machismo³ latinoamericano en general y las representaciones sobre masculinidad vigentes en el Per urbano en particular responden a caracter sticas como la doble moral sexual, la importancia del control de la sexualidad femenina, de la virginidad y de la maternidad en contraste con el nfasis en la virilidad, la fuerza y el desinter s respecto a los asuntos dom sticos que caracterizar an a los varones.

² Comisi n Andina de Juristas, *Los derechos humanos y la globalizaci n: avances y retrocesos*. Lima, PE., CAJ, 2003.

³ El machismo ha sido definido como la obsesi n del var n con el predominio y la virilidad que se manifiesta en la conquista sexual de la mujer. Esto se apoya en un sistema legal que establece el poder masculino dentro del hogar y en la divisi n sexual del trabajo que restringe a la mujer a la esfera privada.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

สภาพทางการศึกษาและสุขอนามัยของผู้หญิงเปรูก็มีการพัฒนาดีขึ้นตั้งแต่ช่วงทศวรรษ 1950 แม้ว่าจะเป็นเพราะในยุคนั้นการศึกษาและการสาธารณสุขขาดแคลนอย่างมาก อย่างไรก็ตาม เมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาแล้ว ดัชนีชี้วัดค่าในสองด้านนี้ยังคงค่อนข้างต่ำอยู่

การให้สตรีเข้ามามีส่วนร่วมในตำแหน่งที่มีอำนาจเกิดขึ้นช้ามากเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มลาตินอเมริกาอื่นๆ การมีส่วนร่วมของสตรีในพรรคการเมืองและองค์กรดั้งเดิมอื่นๆ ก็มีน้อย แต่ในกลุ่มคนเมืองทั่วไปและกลุ่มคนชนบทกลับไม่เป็นเช่นนั้น กล่าวคือผู้หญิงมีบทบาทเด่นในเครือข่ายของสังคมที่ทำให้หลายภาคส่วนในสังคมสามารถผ่านพ้นวิกฤติระลอกแล้วระลอกเล่าได้

2.2. ผู้ชายและการกดขี่ทางเพศในเปรู

การกดขี่ทางเพศ³ ในลาตินอเมริกาโดยทั่วไปและการสะท้อนภาพเพศชายที่มีอยู่ในชุมชนเมืองเปรูโดยเฉพาะมีลักษณะคือการปลุกฝังสั่งสอนแนวคิดที่ไม่เหมือนกันในเพศหญิงและชาย ความสำคัญของการควบคุมความประพฤติของเพศหญิง การรักษาพรหมจารี และความเป็นแม่ เมื่อเทียบกับการเน้นที่ความเป็นลูกผู้ชาย ความแข็งแรง และการไม่ใส่ใจเรื่องภายในบ้านอันเป็นลักษณะเฉพาะของผู้ชาย

สก๊อต⁴ กล่าวว่าครอบครัวในเปรูมิได้เป็นอย่างไรที่มีผู้กล่าวกันว่าครอบครัวในเปรูโดยมากเป็นครอบครัวแบบมีแม่เป็นแกนหลักของครอบครัว เพราะฝ่ายชายทอดทิ้งและมีทัศนคติของลูกนอกสมรสสูง แต่ความจริงแล้ว ครอบครัวเปรูนั้นมีลักษณะเด่นที่ความมีเอกภาพ และมีพ่อมีอำนาจเด็ดขาดเป็นใหญ่ในครอบครัวซึ่งมีรากฐานอำนาจมาจากการจัดลำดับชั้นตามเพศและอายุ อย่างไรก็ตาม สก๊อตเองกล่าวว่า มีลักษณะขัดแย้งหลายประการซึ่งเกิดจากอุดมคติเรื่องความเป็นเอกภาพของครอบครัว ความยากลำบากในการควบคุมสตรีในสังคมซึ่งเป็นสังคมในระยะก่อร่างสร้างตัวมาตลอดระยะเวลาหลายร้อยปี การที่ผู้หญิงสามารถรับมรดกได้และดำเนินกิจการของตัวเองได้ แนวคิดจากต่างประเทศในเรื่องประเด็นเรื่องหญิงชาย และจากการที่ผู้หญิงบางคนต่อสู้เพื่อเรียกร้องสิทธิของตน

ในหมู่มุขชั้นสูง โคแกน⁵ กล่าวว่า คนสร้างแนวคิดเรื่องความเป็นชายขึ้นเพื่อเป็นการปฏิเสธลักษณะและบทบาทที่ถูกมองว่าเป็นของผู้หญิง โดยมีความคาดหวังอย่างชัดเจนเรื่องการประสบความสำเร็จและความสามารถของชายในการหาเลี้ยงครอบครัว ผู้หญิงจะถูกเชื่อมโยงกับบ้านและถูกควบคุมเรื่องเพศอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ตรงกันข้ามกับภาพชายที่ไม่มีความรับผิดชอบและไม่เอาใจใส่ ผู้ชายในชนชั้นสูงเน้นความรับผิดชอบและหน้าที่การงานในฐานะคุณค่าของความเป็นลูกผู้ชาย ในขณะที่คุณสมบัติอย่างความแข็งแรงสูญเสียความสำคัญไป คำจำกัดความของความเป็นลูกผู้ชาย เข้าใกล้กับความเป็นผู้นำมากกว่าความเป็นเพศผู้เมื่อศึกษาชนชั้นกลางในชุมชนเมือง โคแกนพบว่าชายและหญิงต้องการความเป็นพ่อที่เน้นไปที่ความรักและความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับลูก ส่วนด้านความสัมพันธ์ของคู่ชายหญิงก็ให้ความสำคัญกับความเป็นผู้ชีวิตและความ

³ มีการให้คำจำกัดความของคำว่ากรกดขี่ทางเพศ คือ การที่ผู้ชายหลงใหลต่อการเป็นใหญ่และความเป็นชายซึ่งแสดงออกโดยการพิชิตเพศหญิงในเชิงชู้สาว ความคิดเช่นนี้ได้รับแรงหนุนจากระบบกฎหมายที่ให้อำนาจแก่ผู้ชายในบ้านและการแบ่งแยกงานระหว่างสองเพศโดยจำกัดผู้หญิงอยู่ในขอบเขตของชีวิตส่วนตัวเท่านั้น

⁴ Alison Scott MacEwen, "Patterns of Patriarchy in the Peruvian Working Class" in *Women, Employment and the Family in the International Division of Labor*, England, MacMillan, 1990.

⁵ Liuva Kogan, *Masculinidad y femineidad: estereotipos de g.nero en el sector socioecon.mico alto de Lima*, tesis sin publicar, Pontificia Universidad Cat.lica del Per., 1992.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

De acuerdo a Scott⁴, contrariamente a quienes afirman que en el Perú predomina la familia matricéntrica debido a la deserción masculina y los altos índices de ilegitimidad, la familia se caracteriza por su cohesión, y por el predominio del padre de familia autoritario que funda su poder en las jerarquías de género y de edad. Sin embargo, la misma autora señala que existen ciertas contradicciones creadas por el ideal de cohesión familiar, por la dificultad de controlar a las mujeres en lo que fue por siglos una sociedad de frontera, por el hecho de que las mujeres pueden heredar propiedades y conducir sus propios negocios, por la influencia de ideologías de género foráneas, y por la lucha de algunas mujeres por su liberación.

Entre las clases altas, según Kogan⁵, la masculinidad se construye como un rechazo a los atributos y roles considerados femeninos, por la marcada expectativa hacia el logro y la capacidad de los varones de generar recursos para proveer a la familia. Las mujeres están asociadas al espacio doméstico y su sexualidad es muy controlada. Sin embargo, contrariamente a la imagen del varón irresponsable y descuidado, los varones de clase alta enfatizan la responsabilidad y el trabajo como los valores que definen la hombría mientras que atributos como la fuerza pierden valor. Su definición de masculinidad se acerca más al patriarca que al macho. Estudiando a las clases medias urbanas, el autor encuentra que la población masculina y femenina demanda una paternidad mucho más orientada a las relaciones afectivas estrechas con los hijos y valora el compañerismo y la satisfacción erótica en la relación de pareja. Sin embargo la figura paterna sintetiza las contradicciones inherentes a la masculinidad, pertenece al hogar y al mundo exterior. Aunque se supone que personifica las virtudes domésticas (esposo, padre), sus devaneos sexuales pueden perturbar el dominio doméstico. En lo que respecta al machismo, en lugar de constituir una prueba de la superioridad masculina, se representa como la expresión de la inseguridad de los jóvenes respecto a su propia virilidad o a su capacidad de obtener el reconocimiento de sus pares. Para otros, el machismo es una reacción irracional de defensa contra el reto que representa la liberación femenina y la irrupción de las mujeres en el espacio público. Se trata pues de una reliquia del pasado y de un intento de proteger los privilegios masculinos que han perdido legitimidad.

2.3. La mujer; la liberación femenina, el hombre y el machismo en la sociedad tailandesa

El estatus de la mujer y el hombre en la sociedad tailandesa sigue una tendencia similar a la universal. Es decir, desde los tiempos antiguos el hombre ha sido cabeza de la familia. La mujer casada era una propiedad del marido: hasta el año 1867 el marido podía vender a su

⁴ Alison Scott MacEwen, "Patterns of Patriarchy in the Peruvian Working Class" en Women, Employment and the Family in the International Division of Labor, Inglaterra, MacMillan, 1990.

⁵ Liuva Kogan, Masculinidad y femineidad: estereotipos de género en el sector socioeconómico alto de Lima, tesis sin publicar, Pontificia Universidad Católica del Perú, 1992.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เติมเต็มด้านเพศ อย่างไรก็ตาม ภาพของพ่อเป็นภาพรวมความขัดแย้งที่เป็นลักษณะติดมากับความเป็นเพศชาย ซึ่งมีบทบาททั้งภายในบ้านและโลกภายนอก ถึงแม้จะมองว่าผู้ชายจำเป็นต้องมีภาพความดีของครอบครัว (ในฐานะสามีและพ่อ) ความหวั่นไหวทางเพศของผู้ชายก็อาจรบกวนการปกครองในบ้านได้ ในส่วนของการกดขี่ทางเพศ แทนที่จะเป็นหลักฐานว่าเพศชายเหนือกว่ากลับเป็นเหมือนการแสดงถึงความไม่มั่นใจของคนหนุ่มในเรื่องของความเป็นชายของตนเองหรือในความสามารถของตนในการได้รับการยอมรับจากพวกพ้อง สำหรับคนอื่นอีกกลุ่มหนึ่ง การกดขี่ทางเพศเป็นปฏิกริยาที่ไม่มีเหตุผลในการป้องกันตนจากการทำร้ายจากการเรียกร้องสิทธิสตรีและการเข้ามาของผู้หญิงในพื้นที่สาธารณะ ดังนั้น จึงเป็นร่องรอยจากอดีตและเป็นความพยายามปกป้องเอกสิทธิ์ของเพศชายซึ่งได้สูญเสียความชอบธรรมไป

2.3. ผู้หญิง การเรียกร้องสิทธิสตรี ผู้ชาย และการกดขี่ทางเพศในสังคมไทย

สถานภาพของหญิงและชายในสังคมไทยมีแนวโน้มที่คล้ายคลึงกันกับแนวโน้มสากล กล่าวคือนับแต่อดีตมาผู้ชายถือเป็นผู้นำของบ้าน สถานะของหญิงที่มีสามีแล้วเป็นเสมือนทรัพย์สินของสามี จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2410 สามีมีสิทธิขายภรรยาเป็นทาสได้โดยไม่ต้องถามความสมัครใจของภรรยา⁶ นอกจากนี้ สามีก็มีสิทธิฆ่าภรรยาได้ตามกฎหมายตราสามดวงในช่วง พ.ศ. 2348 - พ.ศ. 2451 ที่บัญญัติไว้ว่า “ภรรยามีชีวิตให้ส่งหญิงและชายชู้ให้เจ้าผู้ฆ่า ถ้าไม่ฆ่าจึงให้ปรับ”⁷ เห็นได้ว่าหญิงนั้นหากมีชู้เป็นความผิดร้ายแรง แต่ชายสมัยนั้นกลับมีภรรยาได้ไม่จำกัด

อย่างไรก็ตาม ความคิดความเชื่อแบบไทยดั้งเดิมก็ได้ละเลยความสำคัญของผู้หญิงเสียทั้งหมด โดยครอบครัวไทยเป็นครอบครัวที่มีแนวโน้มที่เน้นทางฝ่ายหญิง ตามประเพณีไทย ฝ่ายชายเมื่อแต่งงานจะย้ายไปอาศัยอยู่กับภรรยาในบ้านบิดามารดาของภรรยา ต่อมาเมื่อลูกสาวคนถัดไปแต่งงานและพาสามีมาอยู่ในบ้าน ลูกสาวคนโตและสามีจะย้ายออกไป เป็นเช่นนี้เรื่อยไปจนกระทั่งถึงคราว ลูกสาวคนเล็กแต่งงาน เธอและสามีจะอยู่กับพ่อแม่จนพ่อแม่เสียชีวิตและบ้านก็จะตกเป็นของลูกสาว คนเล็กและสามี⁸ นอกจากนี้ การยกย่องเพศแม่มายังสังเกตได้จากคำศัพท์ในภาษา เช่น แม่ น้ำ แม่ทัพ แม่เหล็ก มาตุภูมิ เป็นต้น

เมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป สถานะของผู้หญิงในสังคมก็เปลี่ยนไป ในปัจจุบัน โดยทั่วไปหญิงมีสิทธิเท่าเทียมกับเพศชาย เช่น ได้รับโอกาสทางการศึกษาและได้สิทธิในการประกอบอาชีพที่ในอดีตกำหนดให้เฉพาะผู้ชายเท่านั้นที่มีสิทธิทำได้ เช่น ปลัดอำเภอ และข้าราชการชั้นสูง อย่างไรก็ตาม สังคมยังมีความหวังและเข้มงวดกับผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย เช่น หญิงไทยจะถูกคาดหวังให้รักษาพรหมจารีไว้จนกว่าจะแต่งงาน ถูกเข้มงวดกวดขันในเรื่องความเป็นอยู่ ไม่ค่อยมีอิสระนักในเรื่องชีวิตส่วนตัว หากหญิงใดไปเกี่ยวข้องกับผู้ชายหลายคนก็ถูกติฉินนินทา แต่หากชายมีคู่ควงหลายคนก็ไม่ถือเป็นเรื่องเสียหาย ในกรณีของคู่สมรส หากผู้หญิงเป็นฝ่ายนอกใจ สามีสามารถฟ้องหย่าได้ แต่ในทางกลับกัน ภรรยาไม่สามารถฟ้องหย่าสามีโดยใช้การที่สามีมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่นเพียงอย่างเดียวเป็นเหตุในการฟ้องหย่าได้ โดยสามารถฟ้องหย่าได้เฉพาะในกรณีที่สามีเลี้ยงดูหญิงนั้นในฐานะภรรยาเท่านั้น

⁶ รัชนิกร เศรษฐโร. โครงสร้างสังคมและวัฒนธรรมไทย. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ, 2532.

⁷ ชัย เรื่องศักดิ์ อ้างถึงในรัชนิกร เศรษฐโร 2532.

⁸ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. สาขาวิชาศิลปศาสตร์. เอกสารการสอนชุดวิชา 111111 สังคมและวัฒนธรรมไทย. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. กรุงเทพฯ, 2532

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

mujer como esclava sin el consentimiento de la misma⁶. Además el marido tenía derecho a matar a su mujer según la ley vigente entre 1805 y 1908, la cual disponía que “Si la mujer tuviere amante, que se mande a ella y a su amante al marido para que los maten. Si no los mata, que se les ponga multa⁷.” Se observa que el adulterio en una mujer era un grave delito mientras que el hombre podía tener un número ilimitado de esposas.

Sin embargo, la tradición tailandesa no descarta totalmente la importancia de la mujer. Es bien sabido que la familia tailandesa se centra más en la parte femenina. Según la tradición, el hombre después de casarse se muda a vivir a la casa de los padres de su mujer, lo que se denomina matrilocalidad. Cuando la siguiente hija de la familia se casa y lleva a su marido a vivir a su casa, la hija mayor y su marido se van de la casa y es así sucesivamente hasta el matrimonio de la hija más pequeña. Esta y su marido viven con los padres de la mujer para cuidarlos hasta su muerte y entonces la casa pasa a ser propiedad de la hija pequeña y de su marido⁸. Además de esta prueba de la relevancia de la mujer, existen también pruebas lingüísticas: en palabras como *mae-nam* “río”, *mae-tap* “general del ejército”, *mae-lek* “imagen” y *matu-phum* “patria”, que literalmente se traducen respectivamente como madre-agua, madre-ejército, madre-hierro y madre-tierra, se ve la importancia del sexo femenino.

La posición social de la mujer ha cambiado con el tiempo. En general la mujer de hoy día tiene los mismos derechos que el hombre. Tienen la oportunidad para avanzar en sus estudios y el derecho a trabajar en cargos que antes sólo admitían a varones, como el de jefe de distrito y otros cargos de alto rango en el gobierno. Sin embargo, la sociedad sigue teniendo más expectativas y exigencias de la mujer que del hombre. Se espera de la mujer tailandesa que conserve su virginidad hasta la noche de su boda y que siga las normas impuestas. Así tiene menos libertad en su vida privada. Si una mujer sale con muchos hombres, se la censura. En cambio, si un hombre tiene muchas parejas, no está mal visto. En la vida matrimonial, si es la mujer la que engaña al marido, éste puede pedir el divorcio. Por otro lado, la mujer no puede pedirlo basándose solamente en el hecho de que su marido hubiera tenido relación con otra mujer. Ella puede pedir el divorcio sólo en el caso de que su marido mantuviera a esa mujer en calidad de esposa.

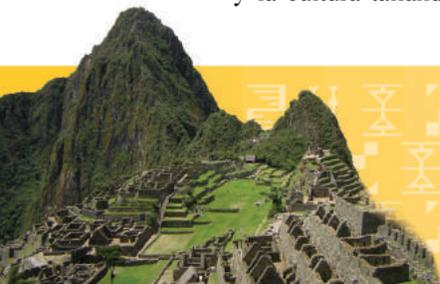
160

Perú

⁶ Rajanikorn Setthoe, *Khrongsang sangkhom lae watthanatham thai* (La estructura de la sociedad y la cultura tailandesa), Bangkok, Thai Watana Panich, 1989.

⁷ Chai Rueangsil 1974, citado en Rajanikorn Setthoe 1989.

⁸ Universidad de Sukhothai Thammathirat, *Disciplina de Letras, Sangkhom lae watthanatham thai* (La sociedad y la cultura tailandesa), Bangkok, Universidad de Sukhothai Thammathirat, 1989.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ในส่วนของการเรียกร้องสิทธิของสตรีของหญิงไทยนั้นถือว่าไม่มากนัก แม้ว่าตามกฎหมายตั้งที่ยกไปและในด้านความคิดความรู้สึกของสังคม ชายมีสถานะเหนือกว่าและเป็นผู้นำของครอบครัว แต่ในทางปฏิบัติจริงหญิงไทยมีอำนาจและมีอิทธิพลสูงในการตัดสินใจร่วมกับสามี หญิงไทยเป็นผู้ถือเงินของครอบครัวและเป็นผู้ตัดสินใจในการจัดซื้อสิ่งของต่าง ๆ⁹

2.4 ครอบครัว

ครอบครัวอาจศึกษาได้ตามองค์ประกอบซึ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางสายเลือดที่มีระหว่างสมาชิกในครอบครัว ตามขนาด ตามจำนวนของสามีหรือภรรยาที่ประกอบขึ้นมาเป็นครอบครัว และตามโครงสร้าง¹⁰

หากแยกตามองค์ประกอบ ประเภทของครอบครัวแบ่งออกได้เป็นครอบครัวเดี่ยว ครอบครัวขยาย ครอบครัวไม่สมบูรณ์ ครอบครัวรวม และครอบครัวที่มีสมาชิกเพียงคนเดียว ครอบครัวเดี่ยวจะประกอบด้วยสามี ภรรยาและลูกๆ เพียงเท่านั้น โดยลูกอาจเป็นลูกโดยสายเลือดหรือลูกบุญธรรม ส่วนครอบครัวขยายโดยทั่วไปจะหมายถึงการอยู่ร่วมกันของคนสามรุ่นอายุภายใต้ชายคาเดียวกัน ทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยายอาจมีกรณีที่สามีหรือภรรยาคนใดคนหนึ่งไม่อยู่ ซึ่งจะเรียกว่าครอบครัวไม่สมบูรณ์หรือครอบครัวที่มีพ่อหรือแม่เพียงคนเดียว การไม่มีอยู่นี้ อาจเกิดจากการเสียชีวิต การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ หรือการทอดทิ้งก็ได้ ครอบครัวรวมหรือครอบครัวผสมจะประกอบด้วยญาติที่ไม่มีความสัมพันธ์เป็นพ่อแม่ลูกกันหรือเป็นคนซึ่งแต่งงานกัน ส่วนครอบครัวเดี่ยวจะมีสมาชิกอาศัยอยู่ในบ้านเพียงลำพัง

หากจัดประเภทตามขนาด อาจแบ่งครอบครัวออกได้เป็นครอบครัวขนาดเล็กและครอบครัวขนาดใหญ่ ตามจำนวนของบุตรที่มีในบ้าน โดยทั่วไปการพิจารณาขนาดของครอบครัวมักจะสับสนกันกับความ เป็นครอบครัวขยายหรือครอบครัวเดี่ยว จึงจำเป็นต้องกล่าวว่าครอบครัวเดี่ยวก็อาจเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ได้หากมีบุตรหลายคน

หากแบ่งตามจำนวนสามีหรือภรรยา หากฝ่ายสามีหรือภรรยามีคู่เพียงคนเดียว ก็จะเป็นครอบครัวแบบสามีเดียวภรรยาเดียว (monogamy) หากมีฝ่ายสามีหรือภรรยามีคู่มากกว่าหนึ่งก็จะเป็นครอบครัวแบบหลายสามีหรือภรรยา (polygamy) ครอบครัวแบบนี้ อาจแบ่งย่อยออกได้อีกสองประเภท หากฝ่ายสามีมีภรรยาหลายคนจะเรียกว่าครอบครัวแบบสามีคนเดียวภรรยาหลายคน (polygamy) แต่หากเป็นในทางตรงกันข้าม กล่าวคือฝ่ายภรรยามีสามีหลายคน ก็จะเรียกว่าครอบครัวภรรยาคนเดียวสามีหลายคน (polyandry)

หากแบ่งตามโครงสร้าง เมื่อพิจารณาการแบ่งงานตามเพศและการใช้อำนาจในครอบครัวไปพร้อมๆ กัน จะทำให้จัดประเภทครอบครัวตามโครงสร้างได้เป็นประเภทใหญ่ๆ คือครอบครัวที่มีแม่เป็นใหญ่ (matriarchal) ครอบครัวที่มีพ่อเป็นใหญ่ (patriarchal) และครอบครัวที่พ่อกับแม่มีอำนาจเท่าเทียมกัน (equalitarian) ครอบครัวที่มีแม่เป็นใหญ่ หมายถึง ครอบครัวที่การสืบสายเลือดถือตามฝ่ายมารดา ครอบครัวที่พ่อกับแม่มีอำนาจเท่าเทียมกัน จะมีการแบ่งงานตามเพศอย่างชัดเจน กล่าวคือฝ่ายภรรยาจะต้องพึ่งพาสามีทางการเงินทั้งหมด ซึ่งเน้นให้ผู้หญิงต้องทำงานบ้านและความสัมพันธ์ทางเพศที่ฝ่ายหญิงที่ต้องเป็นฝ่ายบริการให้ฝ่ายชายและสามีมีอำนาจมากในการตัดสินใจเรื่องในครอบครัว อนาคตของบุตร และความสัมพันธ์กับโลกภายนอก ครอบครัวแบบ

⁹ สุพัตรา สุภาพ. สังคมและวัฒนธรรมไทย. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ, 2518.

¹⁰ Michael Anderson, edit., *Sociologia de la familia*, Mexico, F.C.E., 1980.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Es cierto que los movimientos para la liberación femenina en Tailandia no han sido muy visibles. La explicación está en el hecho de que a pesar de que en ciertos aspectos jurídicos como los arriba expuestos y en el pensamiento general de los tailandeses, el hombre tiene una posición superior y es cabeza de la familia, en la práctica la mujer tailandesa goza de significativo poder e influencia en las decisiones familiares. La mujer tailandesa lleva dinero de la familia y tiene un importante poder de decisión⁹.

2.4. La familia

El grupo familiar puede ser estudiado teniendo en cuenta su composición, la cual a su vez depende de las relaciones de parentesco existentes entre los miembros del grupo; del tamaño del mismo; de la unidad o pluralidad de parejas que formen cada uno de los cónyuges y de la estructura de la misma¹⁰.

Según su composición, se la diferencia entre nuclear, extensa, incompleta, compuesta y unipersonal. La familia nuclear está formada exclusivamente por la pareja cónyuges y sus hijos, sean éstos, naturales o adoptados. En oposición a este concepto está el de familia extensa, la cual generalmente hace referencia a la existencia de tres generaciones que conviven bajo un mismo techo. Tanto en familia nuclear como extensa se puede dar la situación de ausencia de uno de los cónyuges, conformándose la familia denominada incompleta o monoparental. Esta ausencia puede ser por muerte, divorcio, separación o simplemente por abandono. La familia compuesta o agregada está constituida por parientes entre los cuales no existe vínculo matrimonial ni filial. La familia unipersonal está conformada por una persona que vive solo en una vivienda.

Según el tamaño del grupo, se clasifica la familia en pequeña y numerosa; dependiendo, básicamente del número de hijos que conviven en el grupo familiar. El concepto referido al tamaño del grupo familiar ha sido generalmente confundido con el de su condición extensa o nuclear. Cabe aclarar que una familia nuclear puede ser numerosa debido a la presencia de una gran cantidad de hijos.

Según la pluralidad de parejas: si cada uno de los cónyuges mantiene una única relación de pareja se tiene la familia monogámica, pero si uno de ellos forma pareja con dos o más personas se conforma la familia poligámica. Este último tipo de familia presenta, a su vez, una doble modalidad: si se trata de la unión de un varón con varias mujeres es una familia poligámica; y si es a la inversa, la unión de una mujer con varios maridos, la familia es poliándrica.

⁹ Supatra Supharb, Sangkhom lae wathanatham thai (La sociedad y la cultura tailandesa), Bangkok, Thai Watana Panich, 1975.

¹⁰ Michael Anderson, edit., Sociología de la familia, México, F.C.E., 1980.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

เท่าเทียมกันตามชื่อก็หมายถึงมีโครงสร้างครอบครัวที่สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่เสมอกัน การแบ่งแยกงานนั้นไม่น้อยมากหรือไม่มีเลย ผู้หญิงมีส่วนร่วมจริงหรืออาจมีส่วนร่วมในการดูแลบ้านและสามีและภรรยา มีความเท่าเทียมกันในเรื่องหน้าที่และสิทธิในความสัมพันธ์ทางเพศ ในเรื่องการใช้อำนาจ มีการตัดสินใจร่วมกันทั้งในเรื่องการเงินและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบุตรและความสัมพันธ์กับโลกภายนอก

2.4.1. ครอบครัวในประเทศเปรู¹¹

ในประเทศเปรู อาจกล่าวได้ถึงครอบครัวประเภทใหม่ๆ ตามพื้นที่ต่างๆ เนื่องจากสภาพสังคมและวัฒนธรรมของประเทศเป็นเหตุให้เกิดโครงสร้างครอบครัวที่หลากหลายในเรื่องของลักษณะเฉพาะของการจัดระเบียบทางสังคม วัฒนธรรม พื้นที่ภูมิประเทศ ลักษณะประชากร และตัวแปรอื่นๆ

- ครอบครัวชนบทแถบเทือกเขาแอนดีสมีลักษณะเป็นหน่วยผลิต กล่าวคือสมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในกระบวนการผลิตโดยแทบไม่มีการแบ่งแยกงาน ทั้งหญิงและชายต่างก็ช่วยทำงานบ้านและการขัดเกลาสิ่งสอนบุตรซึ่งมีพื้นฐานจากความสัมพันธ์รักใคร่สนิทสนมกัน โครงสร้างภายในของครอบครัวมีลักษณะไม่ตายตัว กล่าวคือมีความเป็นไปได้ที่จะสลับบทบาทระหว่างชายและหญิง ผู้หญิงมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในบ้านตามจำนวนที่ดินที่ตนครอบครอง
- ครอบครัวชนบทในแถบชายฝั่งตอนเหนือ: เมื่อถูกพิชิตและตกเป็นอาณานิคม ประชาชนในแถบชายฝั่งทะเลตอนเหนือสูญเสียอัตลักษณ์ของตัวเองอย่างรวดเร็วโดยตกอยู่ใต้การครอบงำทางวัฒนธรรม เกิดพวกเลือดผสมอันเป็นผลของการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งโดยมากฝ่ายชายเป็นผู้รุกรานชาวสเปนกับหญิงชาวพื้นเมือง มีการยกย่องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชายในกิจกรรมการผลิต แต่ไม่มีการยกย่องงานของผู้หญิง โดยผู้หญิงจะถูกกันให้อยู่ชายขอบและมอบหมายงานในบ้านให้ การกดขี่ทางเพศเป็นลักษณะความประพฤติที่ปฏิบัติกันทั่วไป และเกิดความไม่รับผิดชอบของผู้เป็นพ่อที่มีต่อลูก โดยลูกจะถูกทอดทิ้งทั้งทางด้านจิตใจและด้านวัตถุ
- ครอบครัวเมือง: สามารถแบ่งครอบครัวเมืองออกเป็นสองกลุ่มได้อย่างชัดเจนคือกลุ่มครอบครัว ชายขอบและครอบครัวชนชั้นกลาง ในส่วนกลุ่มชายขอบนั้น ครอบครัวมีสภาพขาดแคลนความรักและคุณภาพชีวิตต่ำ ประกอบด้วยประชากรอพยพซึ่งอาศัยอยู่ในบริเวณชานเมืองซึ่งเรียกว่า “หมู่บ้านใหม่” โดยมีระดับการศึกษา สุขอนามัย และทักษะวิชาชีพต่ำซึ่งทำให้คนกลุ่มนี้มีข้อจำกัดในการมีส่วนร่วม ในสังคมและการเมืองของประเทศ ในครอบครัวเมือง ผู้หญิงโดยทั่วไปมีบทบาทเป็นแม่บ้าน และผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านก็จะมีภาระหน้าที่ที่ต้องทำสองด้าน ผู้หญิงที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมภาคการผลิตนอกบ้านจะไม่ได้ทำงานภายใต้เงื่อนไขเดียวกับผู้ชาย งานของผู้หญิงมีจำกัดอยู่ที่งานโรงงานและค่าจ้างต่ำกว่า แม้ว่าตามบรรทัดฐานดั้งเดิม ผู้ชายนั้นจะทำงานภาคการผลิตและผู้หญิงทำงานบ้าน แต่สภาพความจริงนี้ก็ค่อยๆ เปลี่ยนไป และครอบครัวบางครอบครัวก็มีการปรับตัวตาม แต่บางครอบครัว ก็ยังมีได้ปรับเปลี่ยน ในครอบครัวที่ไม่ได้ปรับเปลี่ยนไปตามระบบนั้น มีการแบ่งบทบาทชัดเจน พ่อจะทำงานและหาเลี้ยงครอบครัวส่วนแม่ก็จะดูแลบ้านและเลี้ยงลูก ไม่มีการช่วยงานกันและเรื่องที่ต้องเอาใจใส่ก็แตกต่างกัน ในครอบครัวชนชั้นกลางประชาธิปไตยผู้หญิงเมื่อทำงานนอกบ้านก็มีเรื่องที่ต้องเอาใจใส่หลากหลายขึ้นและผู้เป็นพ่อก็จะมีบทบาทในการอบรมสั่งสอนลูกด้วย หรือกล่าวได้ว่าระหว่างคู่สามีภรรยาเกิดการปฏิบัติโดยเท่าเทียมกันและมีบทบาทเสริมกัน

¹¹ Violeta Sara Lafosse, *Sociología de la familia peruana*, Per , Huacho, 1987.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Según su estructura: la puesta en consideración simultánea de la división del trabajo por sexo y del ejercicio de la autoridad en el grupo familiar, nos permite elaborar una tipificación de la familia según su estructura, distinguiendo básicamente los tipos de familia matriarcal, patriarcal e igualitaria. La familia matriarcal es aquella en que el parentesco se transmite por la vía materna. La familia patriarcal presenta una marcada división del trabajo por sexo, es decir, una total dependencia económica de la mujer respecto al marido que acentúa la realización de los quehaceres domésticos y la relación sexual como servicios que la mujer debe prestar al varón y una actitud dominante del marido en la toma de decisiones sobre la vida intrafamiliar, el futuro de los hijos y las relaciones con el mundo exterior. La familia igualitaria, tal como su nombre lo indica, posee una estructura familiar de relaciones simétricas entre sus miembros. La división del trabajo es mínima o inexistente. Existe una participación real o potencial de la mujer en el mantenimiento del hogar y se reconoce al marido y mujer igualdad de deberes y derechos en la relación sexual. En cuanto al ejercicio de la autoridad, existe la toma de decisiones por consenso tanto en los aspectos económicos, como en los relativos a los hijos y a la relación con el mundo exterior.

164

Perú

2.4.1. La familia en Perú ¹¹

En Perú podemos hablar de nuevos tipos de familia según las áreas, ya que la realidad socio-cultural del país ha condicionado diferentes estructuras familiares en sus características específicas de organización social, cultural, espacio geográfico, demografía y otras variables.

- La familia campesina andina funciona como una unidad productiva, es decir todos sus miembros participan en el proceso de producción con una mínima división del trabajo. Varón y mujer igualmente participan en las tareas domésticas y en la socialización de los hijos que se basa en relaciones afectivas muy intensas. En su dinámica interna predominan rasgos de comportamiento no rígidos, pues hay posibilidad de alternar los roles de varón o mujer: la mujer participa en las decisiones familiares según su capacidad de poseer tierras.
- La familia campesina de la costa norte: al conquistarse y colonizarse, la población de la costa norte rípidamente perdió su identidad sujetándose a la dominación cultural. Aparece el mestizaje, producto de una relación sexual de dominación entre invasor español y mujeres nativas. Se valora la participación del varón en la actividad productiva, mas no así el trabajo de la mujer, a quien se la margina y relega al trabajo doméstico. El machismo aparece como un rasgo de comportamiento típico, dándose irresponsabilidad de los padres frente a los hijos porque ellos son abandonados moral y materialmente.

¹¹ Violeta Sara Lafosse, *Sociología de la familia peruana*, Perú, Huacho, 1987.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ในสังคมเปรูปัจจุบันมีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย โดยครอบครัวเดี่ยวจะมีมากกว่าทั้งในเขตชนบทและในเมือง คิดเป็นร้อยละ 53 ของจำนวนครอบครัวในเปรู ในเขตเมืองจำนวนครอบครัวเดี่ยวมีจำนวนเป็นสองเท่าของครอบครัวขยาย และในเขตชนบทมีจำนวนมากกว่าถึงสามเท่า แต่เดิมนั้นครอบครัวไม่ว่าจะเป็นครอบครัวเดี่ยวหรือครอบครัวขยายจะเป็นครอบครัวขนาดใหญ่ การมีครอบครัวขนาดเล็กซึ่งเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกทีนั้นเป็นเรื่องค่อนข้างใหม่ อาจกล่าวได้ว่าเพิ่งจะเกิดขึ้นในเมื่อไม่กี่สิบปีที่ผ่านมานี้เอง ครอบครัวขนาดเล็กมีในเขตเมืองมากกว่าชนบท และในเขตเมืองเองจะพบในครอบครัวชนชั้นกลางระดับบนมากกว่าชนชั้นกลางระดับล่าง ครอบครัวไม่สมบูรณ์ซึ่งประกอบด้วยพ่อหรือแม่เพียงคนเดียวมีมากกว่าจำนวนครอบครัวขยายเสียอีก สัดส่วนของครอบครัวไม่สมบูรณ์นับเป็นหนึ่งในสี่ของจำนวนครัวเรือนเปรูทั้งหมด

ครอบครัวประเภทที่พ่อเป็นใหญ่ถือเป็นกลุ่มใหญ่ในกลุ่มระดับล่างในชุมชนเมืองและในกลุ่มผู้ใช้แรงงานในหน่วยเกษตรอุตสาหกรรม และถือเป็นส่วนใหญ่ในกลุ่มคนชั้นกลางด้วย ครอบครัวแบบเท่าเทียมกันก็พบเช่นกันในกลุ่มระดับล่าง แม้จะเป็นส่วนน้อยก็ตาม

ในเปรู รูปแบบการอยู่กินฉันสามีภรรยาแบบเดียวที่กฎหมายรับรองคือการอยู่กินแบบคู่เดียวเมียเดียว อย่างไรก็ตาม มีชาวเผ่าในอมาซอนที่มีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบหลายคู่เมีย ในยุคอินคา หมู่บ้านจะเป็นแบบคู่เดียวเมียเดียว และตามประเพณีนี้ ประชาชนชนบทแถบเทือกเขาแอนดีสจึงยังคงรักษารูปแบบการอยู่กินแบบคู่เดียวเมียเดียวไว้ การวิเคราะห์ข้อมูลสำมะโนประชากรโดยละเอียด พบว่า รูปแบบคู่เดียวเมียเดียวนั้นเป็นรูปแบบที่พบทั่วไปในประชาชนเปรู แต่ก็มีครอบครัวประมาณร้อยละ 15 ที่สามีอยู่กินกับผู้หญิงมากกว่าสองคนในเวลาเดียวกัน แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ได้ชายคาเดียวกันหรือนับเป็นหน่วยเศรษฐกิจเดียวกันก็ตาม

2.4.2 ครอบครัวไทย

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า หญิงชายที่แต่งงานกันใหม่โดยทั่วไปจะย้ายเข้าอยู่ในบ้านพ่อแม่ของฝ่ายหญิง และย้ายออกไปลูกบ้านใหม่เมื่อลูกสาวคนถัดไปของครอบครัวแต่งงาน เห็นได้ว่า หากเป็นเช่นนี้ ครอบครัวแบบไทยก็จะมีทั้งครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวขยาย โดยสาเหตุสำคัญอย่างหนึ่งของการมีครอบครัวขยายคือเพื่ออยู่ดูแลพ่อแม่ที่แก่เฒ่า อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนไปจากเดิมมาเป็นครอบครัวเดี่ยว¹² โดยมีปัจจัยหนุนอย่างหนึ่งคือการที่คนหนุ่มสาวออกจากหมู่บ้านมาเพื่อหางานทำในเมือง

นอกจากนี้ ในครอบครัวไทยพ่อแม่จะมีความรักและผูกพันห่วงใยลูกอย่างลึกซึ้ง และบางครั้งจะคอยติดตามดูแลลูกทั้งที่เป็นโสดอยู่หรือแม้จะสมรสแล้วก็ตาม ส่วนลูกโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็มักจะอยู่กับพ่อแม่จนกว่าจะแต่งงานหรือหากเป็นโสดไม่แต่งงานก็มักจะอยู่กับพ่อแม่ตลอดไป แม้แต่ในกรณีคนหนุ่มสาวที่ออกจากหมู่บ้านมาทำงานในเมืองก็จะยังเห็นสายใยระหว่างคนหนุ่มสาวกับพ่อแม่และญาติพี่น้องที่อยู่ในหมู่บ้านอยู่ตามประเพณีไทยแต่เดิมที่ว่า ลูกเป็นฝ่ายเลี้ยงดูพ่อแม่ในยามแก่เฒ่า เพื่อเป็นการทดแทนบุญคุณ “เด็กหนุ่มสาวที่เข้ามาทำงานในเมืองจะส่งเงินกลับบ้านไปให้พ่อแม่ในหมู่บ้านอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะลูกสาวยังคงมีสำนึกความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูพ่อแม่ เงินทองที่หามาได้จากการทำงานในเมืองก็ส่งกลับสู่หมู่บ้านเพื่อให้พ่อแม่ใช้จ่ายแรงงานในการทำนา ช่วยไถ่ถอนที่นาคืน หรือช่วยปลดเปลื้องหนี้สินของครอบครัว นับว่า

¹² อานันท์ อานนท์ อาภาภิรม. ลักษณะสังคมและปัญหาสังคมของไทย. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ, 2517. นอกจากนี้ยังมีสุพัตรา สุภาพ 2518 และ รัชนิกร เศรษฐโชติ 2532

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

- La familia urbana: es factible distinguir claramente la familia de los sectores populares muy marginados y las familias de los sectores medios. En los sectores populares marginados, la familia se halla condicionada por la carencia afectiva y bajo nivel de vida, constituidos por una población migrante que se ubica en las zonas periféricas de la ciudad llamados "pueblos jóvenes", con bajos niveles de escolaridad, salud y calificación ocupacional que los limita a participar en la vida social y política del país. En las familias urbanas, la mujer generalmente asume un rol doméstico y las que trabajan desarrollan una doble jornada. La mujer que participa en las actividades productivas fuera del hogar no lo hace en iguales condiciones que el hombre: se restringe el trabajo de la mujer en las fábricas y los salarios son menores. Aunque la norma dice que el varón es para las tareas productivas y la mujer para las tareas domésticas, esta realidad va cambiando y algunas familias responden adecuándose y otras no. En las familias que no se adecuan al sistema, los roles son claros: el padre trabaja y provee y la madre se dedica al hogar e hijos: no se comparten responsabilidades y se dan intereses desiguales. En las familias de sectores medios democráticas, usualmente la mujer, al incorporarse al trabajo diversifica sus intereses y el padre asume una presencia educadora. En suma se da en el ámbito de los cónyuges un trato igualitario y complemento de roles.

166

Perú

La familia nuclear y extensa coexisten en la realidad peruana actual con predominio de la forma nuclear, tanto en las áreas rurales como en las urbanas y constituye el 53% del total de familias en el Perú. En el medio urbano, el número de familias nucleares duplica al de las extensas y en el medio rural lo triplica. Tradicionalmente las familias, sean nucleares o extensas, eran numerosas. La presencia cada vez más significativa de la familia pequeña es un hecho reciente, podemos decir que de las últimas décadas. Su incidencia es mayor en el medio urbano que en el rural; y, dentro del medio urbano, es más frecuente en los sectores medios no populares que en los populares. La presencia de la familia incompleta constituida por un solo progenitor es mayor incluso que el de la familia extensa. La proporción de familias incompletas es de un cuarto sobre el total de hogares peruanos.

El tipo de familia patriarcal es mayoritario en los sectores populares del área urbana y en obreros de las unidades agroindustriales. Su presencia en los sectores medios es mayoritaria. La familia igualitaria también se la encuentra en los sectores populares, aunque en forma minoritaria.

En el Perú la única forma de unión conyugal reconocida por ley es la monogamia, sin embargo existen algunas tribus de nuestra Amazonia que practican la poligamia. En la época incaica, el pueblo era monógamo y según esa tradición, la población campesina andina continúa observando la monogamia en sus costumbres. Un análisis acucioso de los datos censales nos permiten examinar la forma en la cual la monogamia es practicada por toda la población peruana, aunque existe aproximadamente un 15% de familias en las que el marido convive en forma simultánea con dos mujeres, aunque no lo hacen bajo el mismo techo ni formando una única unidad económica.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ค่านิยมเรื่องความกตัญญูและการทดแทนบุญคุณที่ได้อบรมสั่งสอนกันมาในครอบครัวไทยแต่เดิม ยังคงได้รับการสืบทอดและดำเนินไปท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงทั้งหลายในสังคมไทยในปัจจุบัน”¹³

2.5. ชาตีสําหรับชาวเปรู¹⁴

“จงเจริญ จงเจริญ จงเจริญ ประเทศเปรู
และตราสัญลักษณ์อันยิ่งใหญ่จงเป็นนิรันดร์...
จงเชิดชูธงชาติ
ไว้สูงส่งเสมอ
นั่นคือธงของเปรู
สีขาวและแดง...”

นั่นคือเนื้อร้องของเพลงชาติซึ่งจะบรรเลงในพิธีการเชิญธงชาติขึ้นสู่ยอดเสาทุกครั้งและจะต้องมีการบรรเลงในวันชาติ เนื่องจากชาติและเปรูเป็นสิ่งที่มีความเป็นนามธรรมมากจึงเกือบจะไม่มีอยู่ด้วยตัวเอง หากไม่มีการสร้างสัญลักษณ์บางอย่างช่วย

สัญลักษณ์ของความเป็นชาติถือเป็นการสรุปแนวคิดประวัติศาสตร์ชาติซึ่งมีเป้าหมายที่จะเผยแพร่ออกไปในวงกว้างและหากเป็นไปได้ก็ให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วกันว่า เป็นประวัติศาสตร์ หนึ่งเดียว สัญลักษณ์จะเป็นบทสรุปของการสร้างภาพความสามัคคีในชาติ แต่ต้องไม่ลืมว่า มันสะท้อนถึงความแตกต่างอย่างร้ายแรงในสังคม ทางด้านชนชั้น เชื้อชาติ ฯลฯ ซึ่งทำให้จำเป็นต้องมีระบบสัญลักษณ์ที่จะคอยย้ำอยู่ตลอดเวลาถึงความ เป็นหนึ่งเดียวกันซึ่งไม่มีจริงนี้ ธงชาตินั้นเป็นสัญลักษณ์ ที่รวมใจกลุ่มคนได้และในเวลาเดียวกันก็เป็นรูปแบบที่ชาติกลายเป็นสิ่งที่ “สัมผัสได้” สำหรับสมาชิกในชาติ

กฎหมายก็เป็นเครื่องมือที่เข้มแข็งที่จะใช้เพื่อแปรความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ เป็นหลักศรัทธาของคนได้ จากจุดนี้ การตีความที่แตกต่างไปของเนื้อหาของสัญลักษณ์นั้นก็อาจถูกต่อต้านและมองว่าเป็นการโจมตีชาติด้วย¹⁵ มีการส่งเสริมให้เกื้อหนุนสัญลักษณ์ประจำชาติอยู่ตลอดเวลาโดยใช้พิธีกรรมแสดงความรักชาติที่สร้างความรู้สึกร่วม ซึ่งเป็นวิธีที่ได้ผลที่สุดในการบังคับให้คนหรือกลุ่มคนรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตัวอย่าง การรวมและการกันกลุ่มบุคคลออกด้วยวิธีนี้จะเห็น ได้จากการเพิ่มเติมในข้อกำหนดเรื่องกระบวนการขอสัญชาติเปรูในปี 2001 ในปัจจุบัน ข้อกำหนดสำหรับคนต่างชาติที่ต้องการเปลี่ยนสัญชาติเป็นคนเปรูข้อหนึ่งคือ

ง) ...รู้ประวัติศาสตร์เปรูและรู้จักสัญลักษณ์ประจำชาติ (ร่างกฎหมาย 0784)

2.6. ความเป็นชาติสำหรับคนไทย

“ชาติ คือ สิ่งที่ทุกคนต้องรักและเทิดทูน หากไม่มีชาติชีวิตก็หมดความหมาย เพราะชาติความเป็นอิสระและความปลอดภัยในชีวิต ทุกคนจึงรักและหวงแหนชาติของตน”¹⁶ ระบบการศึกษาในโรงเรียนของ

¹³ สุโขทัยธรรมาริราช 2532

¹⁴ Jussi Pakkasvirta, *Un continente, una naci.n?*, Helsinki, Academia Scientiarum Fennica, 1997

¹⁵ ในปี 1993 นิตยสารการเรตาส (CARETAS) ชื่อตั้งของเปรูร่วมการประท้วงรัฐบาลนายฟูจิโมริโดยการตีพิมพ์ขึ้นหน้าปกของฉบับที่ 1276 ภาพล้อเลียนตราประจำชาติ รูปบิกินี่ (สัตว์ตระกูลเดียวกับอูฐ มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้) ต้นซิงโคนา และเขาสัตว์แสดง ความอุดมสมบูรณ์ซึ่งอยู่ในตราสัญลักษณ์ทางการถูกแทนที่ด้วยภาพปลาคอด หัวมัน และหอย “สัญลักษณ์ที่อาจสะท้อนรูปแบบ การการเมืองในปัจจุบันได้ดีกว่า” (การเรตาส หน้า 21) การตีพิมพ์ภาพดังกล่าวทำให้เกิดคลื่นปฏิกิริยาอันรุนแรงต่อ “การดูหมิ่น สัญลักษณ์ความเป็นชาติ” (หน้า 9) รัฐสภาถึงกับได้มีการอภิปรายและลงมติประณามนิตยสารฉบับนี้ทีเดียว

¹⁶ สมชัย ใจดี และ ยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. *ประเพณีและวัฒนธรรมไทย*. ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพฯ, 2536. พิมพ์ครั้งที่ 6.

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

2.4.2. La familia tailandesa

Como ya se ha señalado, los recién casados viven en la casa de los padres de la mujer y se van de la casa cuando se casa la siguiente hija. Así, en el sistema tailandés existen tanto familias nucleares como familias extensas. Uno de los motivos esenciales por la tendencia hacia la familia extensa en Tailandia es para cuidar a los padres que van envejeciendo. No obstante, actualmente la estructura de la familia ha cambiado hacia la familia nuclear¹², a lo cual contribuye en parte el hecho de que los jóvenes dejan el pueblo para buscar trabajo en la ciudad.

En la familia tailandesa los padres sienten un gran lazo y se preocupan mucho por sus hijos. A veces los siguen cuidando aún cuando ya son adultos, solteros o casados. Por otro lado, los hijos siguen viviendo con sus padres hasta casarse, o de no casarse, se quedan con sus padres para siempre. Incluso en el caso de los que salen del pueblo para vivir en la ciudad se observa este lazo. Según la tradición tailandesa los hijos cuidan y mantienen a sus padres cuando éstos son viejos para retribuir sus favores. “Los que se han trasladado a la ciudad para trabajar mandan dinero a sus padres en el pueblo con regularidad, especialmente en el caso de hijas. Envían lo que ganan en la ciudad a su pueblo para que sus padres puedan contratar a gente para ayudarlos en el campo o para pagar las deudas que tiene la familia. El valor por la gratitud y la retribución que se profesaba en la familia tradicional sigue vigente hoy día, en medio de los cambios que ha experimentado la sociedad tailandesa¹³.”

2.5. La patria para los peruanos¹⁴

“Arriba, arriba, arriba el Perú
y su enseña gloriosa inmortal...
Llevala en alto siempre,
la bandera nacional.
Es la bandera del Perú
de blanco y rojo color...”

Esta es la letra de La Marcha de Banderas, interpretada en cada ceremonia de izamiento del pabellón nacional y de ejecución obligatoria durante las Fiestas Patrias. Por la abstracción de su definición, la patria o el Perú casi no existen por sí mismos a menos que venga en su ayuda una formación simbólica.

¹² Anon Aphaphirom, *Laksana sangkhom lae panha sangkhom khong thai (Características de la sociedad tailandesa y problemas sociales de Tailandia)*, Bangkok, Thai Watana Panich, 1974. También Supatra Supharb 1975, Rajanikorn Setthoe 1989.

¹³ Universidad de Sukhothai Thammathirat 1989.

¹⁴ Jussi Pakkasvirta, *Un continente, una nación?*, Helsinki, Academia Scientiarum Fennica, 1997.

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ไทยเป็นที่ซึ่งปลูกฝังความรักชาติ มีการร้องเพลงชาติทุกเช้าก่อนเข้าเรียน สอนให้รู้ถึงความสำคัญของชาติ เพลงชาติ ความหมายของธงชาติ นอกจากนี้ ยังมีสอนเพลงปลุกใจที่กระตุ้นให้เกิดสำนึกรักชาติ มีการประดับธงชาติตาม สถานที่ราชการและมีการเชิญธงขึ้นและลงจากเสาธงพร้อมกับการกระจายเสียงเพลงชาติทางวิทยุและโทรทัศน์ ทุกช่องสถานีในเวลา 8 นาฬิกา และ 18 นาฬิกาของทุกวัน เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ประชาชนคิดถึงคุณ ของชาติ และปลุกฝังให้ระลึกถึงและรักชาติ นอกจากนี้คนไทยยังได้รับการปลูกฝังให้แสดงความเคารพชาติโดยการเคารพธงชาติและยืนตรงเมื่อได้ยินเสียงเพลงชาติ ซึ่งมักเป็นสิ่งที่ทำให้ชาวต่างชาติหลายคนประหลาดใจ เมื่อเห็นคนบนท้องถนนหยุดยืนนิ่งกันทั้งหมด ในเวลาที่มีการกระจายเสียงเพลงชาติประจำวันในที่สาธารณะ นอกจากนี้ ยังมีการกล่าวกันว่าใครร้องเพลงชาติไม่ได้ก็ไม่ใช่คนไทย บางครั้งตำรวจก็ใช้วิธีให้ร้องเพลงชาติเพื่อ แยกคนจากประเทศเพื่อนบ้านที่เข้าเมืองอย่างผิดกฎหมายกับคนไทยด้วย

3. unสรุป

3.1. เรื่องทั่วไป

ผู้หญิงชาวเปรูสามคนได้ตอบแบบสอบถามกลับมา ทุกคนมีลักษณะเหมือนกันคือเป็นแม่บ้าน อายุประมาณ 50 ปี สมรสกับคนยุโรป และอาศัยอยู่ในประเทศไทยเพราะงานของสามี ผู้หญิงกลุ่มนี้โดยทั่วไปจะ เคยอาศัยอยู่ในหลายประเทศทั่วโลกมาแล้ว เนื่องจากต้องย้ายตามสามีไปตามประเทศต่างๆ มีคุณภาพชีวิตอยู่ใน ระดับสูงและเป็นกลุ่มคนที่เห็นได้ชัดเจนในประเทศไทย นั่นคือกลุ่มที่เรียกว่า “เอ็กซ์แพต”¹⁷

ทั้งหมดไม่มีใครพูดภาษาไทยได้ แม้ว่าจะอยู่ประเทศไทยได้ปีครึ่ง ห้าปีครึ่ง และแปดปีแล้วก็ตาม สองในจำนวนนั้นกล่าวว่าไม่มีเพื่อนชาวไทย (“ดิฉันว่าสนิทกับคนไทยไม่ได้หรอก เพราะอย่างไรเขาก็มอง เราเป็นคนต่างชาติ เขายอมรับธรรมเนียมปฏิบัติและวิถีคิดของเราและก็ปล่อยเราตามสบาย แต่ในแวดวงคนสนิท ของเขาก็มีกำแพงกันอยู่”) ผู้ให้สัมภาษณ์ระบุว่าไม่ได้เรียนภาษาไทยเป็นอุปสรรคหนึ่งในการเข้าสังคม (“... สื่อสารลำบากเพราะเรื่องภาษา...”) และกล่าวอีกว่าไม่อาจให้ความเห็นเกี่ยวกับระบบในประเทศไทยได้มากนักเพราะ ไม่รู้จักดี (“...เกี่ยวกับระบบของเมืองไทยเองแล้ว ดิฉันออกความเห็นได้ยาก” หรือ “พูดตามความจริงแล้ว ดิฉัน ไม่รู้เรื่องของประเทศไทยดีพอที่จะตอบได้...”) คนเหล่านี้อยู่ในชุมชนแคบ ๆ ของชาวต่างชาติและไม่ได้เข้าร่วม เป็นส่วนหนึ่งอยู่ในสังคมไทยอย่างแท้จริง เนื่องจากคนกลุ่มนี้ได้สร้างโลกของตัวเองขึ้นและมีปฏิสัมพันธ์กับคน ชาติเดียวกันหรือพูดภาษาของกันได้ (“เพราะความที่พูดหรืออ่านภาษาไทยไม่ได้ ดิฉันจึงสร้างโลกของตัวเองขึ้น ซึ่งก็มีความสุขดี”)

ในทางตรงกันข้าม คนไทยที่สัมภาษณ์เป็นหนุ่มสาวที่ยังไม่แต่งงาน อายุประมาณ 20 ปี ซึ่งเคยอาศัยอยู่ในประเทศเปรูเป็นเวลาไม่ถึงหนึ่งปีในฐานะนักเรียนแลกเปลี่ยนโครงการเอเอฟเอส¹⁸ นักเรียน เหล่านี้จะมีประสบการณ์ในการดำรงชีวิตที่ต่างจากชาวเปรูในประเทศไทยโดยสิ้นเชิง นักเรียนแลกเปลี่ยนไปที่ ประเทศเปรูและปรับตัวเข้าสังคมของประเทศนั้นอย่างเต็มที่ ดังนั้น แม้ว่าจะอยู่ที่เปรูไม่นาน (ทุกคนอยู่ 11 เดือน)

¹⁷ กลุ่มชาวต่างชาติที่เป็นชาวตะวันตกที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยเรียกตัวเองว่าเอ็กซ์แพต ตามพจนานุกรม expat หรือ expatriate มีความหมายว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในประเทศที่ไม่ใช่ประเทศของตัวเอง แต่ในประเทศไทย กลุ่มชาวต่างชาติที่มีลักษณะเด่นขึ้นมาอีก ประการหนึ่งคือการมีชีวิตที่หรูหรา โดยปกติจะเป็นฝ่ายสามีที่ได้รับการว่าจ้างจากบริษัทข้ามชาติพร้อมสวัสดิการมากมาย ได้แก่ เงินเดือนสูง บ้านพัก รถประจำตำแหน่ง และค่าเล่าเรียนบุตร

¹⁸ เอเอฟเอสเป็นองค์กรที่จัดโครงการนักเรียนมัธยมปลายแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดในโลกแห่งหนึ่ง มีประเทศที่เข้าร่วม โครงการมากกว่า 50 ประเทศ

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Los símbolos patrios constituyen la simplificación de una concepción de la historia nacional que aspira a difundirse ampliamente y en lo posible a ser unánimemente aceptada como única. Los símbolos resumen la ficción de la unidad de la nación. Pero no olvidemos que es precisamente la evidencia de serias fracturas en el cuerpo de la sociedad, por cuestiones de clase, raza, etc. lo que hace necesario un sistema simbólico que reafirme continuamente la ficción de homogeneidad. Una bandera es, a la vez, el signo que identifica a una colectividad armónica y la manera en que una nación se convierte en “palpable” para sus miembros.

Las leyes son el sólido recurso que acude a convertir en dogma de fe el significado de los símbolos. A partir de este momento aquellas interpretaciones disidentes sobre el contenido de los símbolos podrán ser repelidas como ataques contra el cuerpo de la nación en sí¹⁵. La devoción por los símbolos patrios es alentada continuamente durante los rituales de exaltado patriotismo, éstos constituyen la manera más eficaz de obligar a un individuo o a un grupo a definirse. Esta práctica de inclusión y exclusión la encontramos ejemplificada en un reciente agregado del año 2001 a los requisitos que regulan el proceso de adopción de la nacionalidad peruana. La lista de exigencias para aquellos extranjeros que aspiren a naturalizarse como peruanos incluye ahora:

d)...el conocer nuestra historia y el conocer nuestros símbolos patrios. (Proyecto de Ley 0784)

2.6. La patria para los tailandeses

“La patria es algo que todo el mundo tiene que amar y tener en alta estima. Sin la patria, la vida perdería sentido, ya que desaparecería la libertad y la seguridad en la vida. De modo que todo el mundo ama y protege su patria¹⁶.” El sistema educativo en Tailandia se encarga de inculcar el patriotismo. Cada mañana en el colegio se canta el himno nacional. Se enseña la importancia de la patria, el himno nacional, y el significado de la bandera nacional. Además, se enseñan y se cantan canciones patrióticas. Se coloca la bandera nacional en los predios gubernamentales y se enarbola y desarbola la bandera cada día a las ocho de la mañana y a las seis de la tarde con el himno nacional transmitiéndose por todas las cadenas de televisión y de radio, para que los ciudadanos tengan presente la patria. Además, a los tailandeses se les enseña a demostrar respeto a la patria haciendo un gesto de respeto a la bandera y quedándose de pie, inmóvil, cuando oyen el himno nacional. Esto suele causar sorpresa a los extranjeros, al

¹⁵ En 1993, la conocida revista peruana CARETAS se unió a los actos de protesta contra el gobierno de Fujimori publicando en su portada del # 1276 una imagen satírica del escudo nacional. La vicuña, el árbol de la quina y el cuerno de la abundancia del símbolo oficial fueron reemplazados por el bacalao, la yuca y la concha “símbolos que quizás reflejaban mejor el actual estilo político” (CARETAS, pp. 21). Esto desató una ola de reacciones ante “la denigración de los símbolos patrios” (pp. 9). El Parlamento llegó incluso a aprobar una moción de censura contra Caretas.

¹⁶ Somchai Chaidee y Yanyong Sriwiriaporn, *Prapheni lae watthanatham thai (La tradición y la cultura tailandesa)*, Bangkok, Thai Watana Panich, 1993.

170

Perú

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ก็ยังคงใช้ภาษาสเปนได้อยู่

บุคคลกลุ่มนี้มีการติดต่อใกล้ชิดกับคนเปรูมาก ทั้งที่เป็นเพื่อนที่โรงเรียน และครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วย และในปัจจุบันก็ยังมีการติดต่อกันอยู่ทางโทรศัพท์หรือทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ด้วยปัจจัยดังกล่าวนี้ คนไทยที่ให้สัมภาษณ์จึงสามารถกล่าวถึงแง่มุมด้านบวกและด้านลบของสังคมเปรูได้ ในด้านบวกนั้น ประเด็นที่ มีการกล่าวถึงคือการได้เรียนรู้จักความรับผิดชอบเมื่อได้อยู่ในเปรู ส่วนในแง่ลบนั้นก็มีการพูดถึงเงินปลอม การไม่มีระเบียบวินัย และการไม่เคารพผู้ใหญ่

จะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันมาก นำเสียดายที่ผู้เขียนไม่สามารถหาผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันได้ เพราะหากกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะใกล้เคียงกัน ก็จะทำให้สามารถวิเคราะห์เปรียบเทียบได้อย่างน่าสนใจมากขึ้น แต่ข้อนี้เป็นปัจจัยที่ผู้เขียนไม่อาจเปลี่ยนแปลงอะไรได้เนื่องจากไม่พบชาวเปรูประเภทอื่นอยู่ในประเทศไทยหรือชาวไทยกลุ่มอื่นที่เคยอาศัยอยู่ในประเทศเปรู

3.2. ผู้หญิง การเรียกร่องสิทธิสตรี ผู้ชาย และการกตขี่ทางเพศ

แม้ว่าจะมีเพียงคนเดียวจากผู้ให้สัมภาษณ์ชาวเปรูสามคนที่กล่าวว่าผู้ชายเปรูเป็นพวกกตขี่ทางเพศ แต่ไม่มีคนใดเห็นว่ามีกตขี่ทางเพศอยู่ จะเห็นได้ว่าผู้ให้สัมภาษณ์คนเดียวกับที่กล่าวว่า เห็นว่าผู้ชายเปรูเป็นพวกกตขี่ทางเพศเองก็เสริมว่าผู้ชายนั้นรักครอบครัวและชอบแสดงความรัก ซึ่งเป็นการยืนยันสิ่งที่โคแกนได้พูดไว้ ("ความเป็นชายสร้างขึ้นเพื่อเป็นการปฏิเสธลักษณะและบทบาทที่ถูกมองว่าเป็นของผู้หญิง โดยมีความคาดหวังอย่างเห็นได้ชัดเรื่องการประสบความสำเร็จและความสามารถของชายในการหาเลี้ยงครอบครัว ผู้หญิงจะถูกเชื่อมโยงกับบ้านและถูกควบคุมเรื่องเพศอย่างมาก อย่างไรก็ตาม ตรงกันข้ามกับภาพชายที่ไม่มีความรับผิดชอบและไม่เอาใจใส่ ผู้ชายในชนชั้นสูงเน้นความรับผิดชอบและหน้าที่การงานในฐานะคุณค่าของความเป็นลูกผู้ชาย ในขณะที่คุณสมบัตินี้คือความแข็งแรงสูญเสียความสำคัญไป")

การเรียกร่องสิทธิสตรีไม่ใช่สิ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์คิดว่าจำเป็น หนึ่งในผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่า ตนไม่ใช่พวกเรียกร่องสิทธิสตรี ส่วนอีกคนหนึ่งคิดว่าศัพท์คำนี้มีความหมายไม่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม อาจต้องระลึกว่าผู้ให้สัมภาษณ์เป็นคนในกลุ่ม "เอ็กซ์แพต" ซึ่งมีหน้าที่หลักคือการสนับสนุนหน้าที่การงานของสามีจากบ้าน

ส่วนผู้ให้สัมภาษณ์ชาวไทยกล่าวว่าผู้หญิงไทย "ทำตัวดี" และเน้นเรื่อง "เรียบร้อย" เมื่อเทียบกับผู้หญิงในวัฒนธรรมอื่น ผู้ชายโดยทั่วไปมีลักษณะขี้อายและมีความรับผิดชอบ ทั้งสามไม่ได้แสดงการสนับสนุนการเรียกร่องสิทธิสตรีอย่างชัดเจน ยิ่งไปกว่านั้นคำนี้ยังทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีอีกด้วย ("ควรจะให้อยู่ในขอบเขต" "อยู่ตรงกลางจะดีกว่า" "งงว่าจะมาเรียกร่องสิทธิเท่าเทียมกันไปเพื่อ (อะไร)") ไม่มีผู้ใดในบรรดาผู้ให้สัมภาษณ์ชาวไทยระบุว่าผู้ชายไทยเป็นพวกกตขี่ทางเพศหรือแสดงการต่อต้านการกตขี่ทางเพศเป็นไปได้อะไร ที่เป็นเช่นนั้นไม่ใช่เพราะการจงใจไม่พูดถึง แต่เป็นเพราะว่าผู้ให้สัมภาษณ์ไม่รู้สึกริ๊งๆ ว่า มีการกตขี่ทางเพศในสังคม ผู้หญิงเพียงคนเดียวในกลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์แสดงความแปลกใจเมื่อพบว่าในครอบครัวเปรูที่เธออาศัยอยู่ด้วย แม้เป็นคนทำงานบ้านทั้งหมด โดยลูกๆ ไม่ได้ช่วยเหลือ ผู้ให้สัมภาษณ์กล่าวว่าครอบครัวของเธอในประเทศไทยไม่เป็นเช่นนั้น ลูก ๆ ทุกคนจะช่วยงานบ้าน อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์คนเดียวกับที่ให้ข้อมูลที่ขัดแย้งกับข้อความข้างต้น โดยกล่าวว่า ในเปรู เธอมีอิสระมากกว่า ไม่มีใครมาบังคับ และรู้สึกว่าคุณค่าชีวิตของตัวเองได้มากขึ้น และด้วยเหตุนี้เมื่อกลับมาประเทศไทย จึงไม่ชอบให้ใครมาบอกให้ทำอะไร แต่นั่นอาจไม่ได้เป็นเพราะมีการกตขี่ทางเพศในสังคมไทย แต่เป็นการแสดงการจัดลำดับชั้นในสังคมไทยซึ่งในเปรู

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

ver que la gente en la calle se queda absolutamente inmóvil cuando se transmite el himno nacional en un lugar público. Además, se dice que los que no saben cantar el himno nacional no son tailandeses. Así que los policías, para comprobar que uno es tailandés, hacen cantar el himno nacional a sospechosos de inmigrantes ilegales de países vecinos.

3. Conclusión

3.1. Consideraciones generales

Tres peruanas completaron la entrevista. Todas comparten la característica de ser amas de casa, de alrededor de cincuenta a sesenta años de edad, casadas con europeos, que viven en Tailandia debido al trabajo de sus maridos. Son mujeres que generalmente tuvieron su residencia en varios países del mundo, ya que se mueven acompañando a sus maridos destinados en diferentes países del mundo. Tienen un alto nivel de vida e integran un grupo muy reconocible en Tailandia, los llamados “expatriados”¹⁷.

Ninguna de ellas habla el tailandés, aunque llevan viviendo en Tailandia un año y medio, cinco años y medio y ocho años, respectivamente. Dos de ellas dicen no tener amigos tailandeses (“Estrecha no se puede tener, a mi parecer, con ningún tailandés. Ellos nos van a considerar siempre extranjeros. Nuestras costumbres y forma de pensar las aceptan y nos permiten vivir tranquilos pero al centro de su círculo familiar hay una barrera.”). Manifiestan que el no haber aprendido el idioma es una barrera para la socialización (“...la comunicación es difícil por el idioma...”)¹⁷ y que no pueden opinar mucho sobre el sistema tailandés porque no lo conocen a fondo (“...del sistema tailandés en sí, me es muy difícil opinar.”, “Honestamente y sinceramente, carezco de suficientes conocimientos del sistema tailandés para poder dar conceptos...”). Viven en una comunidad cerrada de extranjeros y no se integran realmente a la vida del país, porque se construyen un mundo propio y se relacionan generalmente con gente de su propia nacionalidad o lengua (“Por no saber hablar ni leer el idioma, me he hecho mi mundo en el cual lo estoy pasando bien.”).

Los tailandeses entrevistados, en cambio, son jóvenes solteros de alrededor de los veinte años de edad que vivieron en Perú menos de un año, porque fueron allí como estudiantes de intercambio del programa AFS¹⁸. Estos estudiantes tuvieron una experiencia vital completamente diferente a la de las peruanas en Tailandia. Llegaron a Perú y se integraron a la sociedad receptora plenamente. Por ello, a pesar de su corto tiempo de residencia (todos estuvieron once meses) todavía mantienen el idioma español.

¹⁷ Los mismos extranjeros occidentales que viven en Tailandia se llaman así a sí mismos. El diccionario de la Real Academia Española define “expatriado” como el “que viven fuera de su país”, pero en Tailandia se agrega una característica específica que es su alto nivel de vida. Generalmente son los maridos quienes vienen contratados por una empresa multinacional con todos los beneficios que ello implica: una alta remuneración, con casa, coche y educación de los hijos pagados por la empresa.

¹⁸ AFS es una de las organizaciones más grandes del mundo que ofrece programas de intercambios

40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ ทางการทูตไทย-เปรู

ไม่เป็นเช่นนั้นจึงทำให้ผู้ให้สัมภาษณ์รู้สึกแปลกใจ (“อย่างของคนไทยเราจะเคารพผู้ใหญ่ค่อนข้างมาก แต่สำหรับเขาคอรอบางทีก็เหมือนเพื่อนกัน”)

3.3. ครอบครัว

ลักษณะเด่นที่สุดของครอบครัว คือ ความเป็นสากลกันทั่วโลก ครอบครัวเป็นกลุ่มที่สามารถหาได้ในทุกชนชาติ ไม่ว่าจะมียุควัฒนธรรมแบบใด ในสถานที่แบบใด หรือยุคใด ลักษณะความเป็นสากลเช่นนี้ของครอบครัวมีรากฐานมาจากลักษณะพิเศษของธรรมชาติของมนุษย์

ครอบครัวเริ่มมีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องโครงสร้างและหน้าที่มาตั้งแต่เมื่อหนึ่งร้อยปีก่อน โดยมีอัตราการเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้นในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมา การเปลี่ยนแปลงนี้เห็นได้ในสังคมสมัยใหม่หลายแห่ง ซึ่งแน่นอนว่ามีรายละเอียดและระดับที่แตกต่างกันไป แต่ก็มีแนวโน้มไปในทิศทางเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นในอารยธรรม ระดับวัฒนธรรม ระบอบการเมือง และระบบเศรษฐกิจแบบใดที่กล่าวมาข้างต้นอธิบายว่าเหตุใดทั้งชาวเปรูและชาวไทยที่ให้สัมภาษณ์มีความเห็นตรงกันว่าครอบครัวเป็นที่ที่มีความรัก ความอบอุ่น ความปลอดภัย และความสนิทสนมเชื่อใจ และทุกคนก็เน้นถึงความสำคัญของครอบครัว อย่างไรก็ตาม อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่สัมภาษณ์มีความแตกต่างกัน (ด้านอายุ กลุ่มชาวเปรูเป็นตัวแทนของกลุ่ม “พ่อแม่” ส่วนกลุ่มชาวไทยเป็นตัวแทนของกลุ่ม “ลูก”) แต่ละกลุ่มก็ให้ความเห็นเพิ่มเติมที่แตกต่างกัน ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวเปรูเน้นแต่ด้านบวกของครอบครัว แต่กลุ่มชาวไทยเอ่ยถึงด้านที่ไม่ใช่ด้านบวกนักของครอบครัว เช่น การควบคุมบังคับและการขาดอิสระด้วย แต่ความเห็นเสริมในเรื่องที่ไม่ใช่ด้านบวกนี้เป็นเฉพาะในเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และลูกและเป็นเพราะความแตกต่างระหว่างสองประเทศ เด็กหนุ่มสาวไทยที่ให้สัมภาษณ์อยากให้ในประเทศไทยพ่อแม่เชื่อใจให้อิสระลูกอย่างไรในเปรู (“ปล่อยให้ลูกได้ใช้ชีวิตเป็นของตนเอง ไม่ค่อยจะมาบังคับอะไรให้อยู่ในกรอบเหมือนบ้านเรา”) และอยากมีอิสระเหมือนที่เคยมี (“มีความสุขครับ อยู่ที่ไหนมีอิสระ”)

3.4. ชาติ

จะเห็นได้ว่ามีสองแนวคิดเกี่ยวกับชาติ แนวคิดแรกซึ่งเป็นแนวคิดที่คนมองกันทั่วไปคือเป็นสถานที่ที่เราเป็นส่วนหนึ่งในนั้น ในแง่มุมที่มีความเป็นส่วนบุคคล กล่าวคือ ชาติเป็นที่ที่เรารู้สึกผูกพันเนื่องจากเรามีความทรงจำต่างๆ เป็นที่เกิด และโตมา ดังนั้นจึงรู้สึกว่าเราเป็นส่วนหนึ่งของที่นั่น (“สถานที่ที่เราเป็นส่วนหนึ่งของที่นั่น มีความทรงจำในวัยเด็ก” “ที่ที่ดิฉันเป็นส่วนหนึ่งของที่นั่นและอยากจะอยู่” “ชาติเป็นสถานที่ที่เราเกิดและรู้สึกผูกพัน”)

อีกแนวคิดหนึ่งของชาติจะมีความหมายกว้างกว่าและมีความหมายรวมถึงคนกลุ่มหนึ่ง คือกลุ่มที่เป็นส่วนหนึ่งของประเทศนั้นและแบ่งแยกออกจาก “คนอื่น” (“คนในชาติก็ต้องมีความสามัคคีกัน รู้สึกรักกัน และรักประเทศ รู้สึกผูกพัน เป็นเจ้าของประเทศแล้วก็ไม่ให้คนอื่นมาดูถูกประเทศเรา”) ผู้ให้สัมภาษณ์คนหนึ่งกล่าวว่า “แน่นอนครับทุกคนก็ต้องรักชาติทั้งนั้น แต่แล้วแต่ว่าจะแสดงออกยังไง” เมื่อพูดถึงความแตกต่างในการแสดงความเป็นคนในชาติระหว่างเปรูและไทย ผู้ให้สัมภาษณ์อีกคนเล่าถึงประวัติศาสตร์การก่อตั้งรัฐชาติเปรู

ผู้ให้สัมภาษณ์ชาวไทยคนหนึ่งกล่าวว่าเมื่อเขาอยู่ที่เปรู เห็นว่าคำขวัญประจำชาติที่ว่า “เราคือเปรู” เป็นสิ่งสำคัญมาก คำกล่าวนี้ยืนยันสมมติฐานเรื่องความสำคัญของสัญลักษณ์เพื่อสร้างชาติที่เราเน้นในช่วงของการวิเคราะห

40 años aniversario de las relaciones diplomáticas Reino de Tailandia-República del Perú

Tuvieron un trato intenso con peruanos, amigos de la escuela y la familia. Tanto es así que todavía se comunican con ellos mediante llamadas telefónicas o vía correo electrónico.

Debido a todos estos factores, los tailandeses entrevistados son capaces de mencionar aspectos positivos y negativos de la sociedad peruana. De los primeros resaltan la responsabilidad aprendida en su estancia en el país y de los segundos, aspectos como el dinero falso y la falta de disciplina y la falta de respeto hacia los mayores.

Como se ve, el perfil de los dos grupos de entrevistados no podía ser más diferente. Fue una lástima que no hubiéramos podido homogeneizar sus características porque quizás hubiera sido mucho más interesante para el análisis, pero las investigadoras no tuvimos acceso a otros tipos de peruanos viviendo en Tailandia o tailandeses que hayan vivido en Perú.

3.2. La mujer, la liberación femenina, el hombre y el machismo

Aunque solo una de las tres peruanas entrevistadas dice que el hombre peruano es machista, ninguna de ellas está de acuerdo con la existencia del machismo. Vemos que la misma que dice ver al hombre peruano como machista, también admite que es familiar y cariñoso, confirmando lo que decía Kogan en el apartado arriba mencionado (“...la masculinidad se construye como un rechazo a los atributos y roles considerados femeninos. Las mujeres están asociadas al espacio doméstico y su sexualidad es muy controlada. Sin embargo, enfatizan la responsabilidad y el trabajo como los valores que definen la hombría mientras que atributos como la fuerza pierden valor.”).

La liberación femenina no es algo que consideran necesario: una de ellas dice no ser feminista y la otra cree que el término es algo ambiguo. No olvidemos que las entrevistadas pertenecen al grupo de las “expatriadas” cuya función principal es la de apoyar las carreras de sus maridos desde el hogar.

Por otro lado, los tailandeses entrevistados dicen que las mujeres de su país “se portan bien” y resaltan “sus buenas maneras” comparadas a las de otra cultura. Los hombres en general son caracterizados con la timidez y la responsabilidad. Ninguno de ellos se muestra abiertamente a favor de la liberación femenina, es más, es un término que parece que provoca antipatías (“debe tener límites”, “es mejor hacerlo de manera moderada”, “yo no sé para qué piden la igualdad”). Ninguno de ellos dice que el tailandés es machista ni se manifiesta en contra del machismo. Puede ser que no sea una omisión deliberada, sino que realmente no perciben el machismo en la sociedad: la única entrevistada mujer muestra una franca sorpresa al constatar que en la familia peruana con la que ella estuvo viviendo, la madre hacía todos los deberes de la casa, sin ayuda de los hijos; ella dice que eso no pasa en su familia en Tailandia, que todos los hijos ayudan en los deberes de la casa. Sin embargo, la misma da un dato que contradice la anterior afirmación: dice que en Perú ella era más independiente, que nadie la controlaba, que sentía que tenía control sobre su vida y que por eso ahora que está en Tailandia no le gusta que le digan lo que tiene que hacer. Pero quizás esto no se deba al machismo imperante en la sociedad tailandesa, sino que es una demostración de la jerarquía existente, esa misma jerarquía de la que carece Perú y que tanto la sorprendió (“En Tailandia respetamos a los adultos pero allí tratan a los profesores como si fueran sus amigos.”).

174

Perú

3.3. La familia

La característica más importante de la familia es su universalidad. Es un grupo identificable de todos los pueblos, de diversas culturas, a través del espacio y del tiempo. Este carácter universal de la familia se sustenta en las condiciones especiales de la naturaleza del ser humano.

Desde hace un siglo, con una aceleración creciente en los últimos veinticinco años, la familia presenta una mutación dentro de sus estructuras y sus funciones; estos cambios se observan en todas las sociedades contemporáneas, con diferencia y desfases indudables, pero también con tendencias comunes, cualquiera que sea el tipo de civilización, el nivel de cultura y los regímenes políticos y económicos.

Lo expuesto anteriormente explica el hecho de que tanto las peruanas como los tailandeses entrevistados compartan la idea de que la familia es sinónimo de amor, cariño, seguridad y confianza, resaltando todos su importancia. Sin embargo, y quizás debido a las diferencias de los dos grupos de entrevistados (por las edades, el grupo de las peruanas representan a los “padres” y el grupo de los tailandeses, a los “hijos”), se hacen acotaciones diferentes. Las peruanas solo resaltan sus aspectos positivos, pero los tailandeses hacen mención de las partes menos positivas de la familia como el control y la falta de libertad. Pero estas acotaciones a los aspectos menos positivos se apoyan solo en la relación entre padres-hijos y se deben a las diferencias entre los dos países: los jóvenes tailandeses entrevistados desearían adoptar para Tailandia la confianza con la que los padres peruanos tratan a sus hijos (“Le dejan llevar su propia vida, no le controlan ni internacionales en más de cincuenta países a estudiantes de secundaria. obligan como en nuestro país.”) y por lo tanto, la libertad que gozaban (“Feliz, la vida allí era muy libre.”).

3.4. La patria

Se pueden observar dos conceptos de Patria. Uno, el más común, está representado por el lugar de pertenencia, un ámbito más personal: la Patria es el lugar al que uno se siente ligado por tener recuerdos, haber nacido o haber pasado la infancia allí y por lo tanto sentir que pertenece a ella (“un lugar donde tú perteneces, tienes recuerdos de tu niñez”, “Donde pertenezco y quiero estar”, “La patria es el lugar donde naces y al que sientes un lazo.”).

El otro concepto de Patria es más abarcador e incluye a unos, a los que forman parte del país y excluye a otros, a “los demás” (“Los que son de la Patria deben tener unidad, que se amen y amen al país, se sientan ligados, dueños del país y que no dejen que los demás insulten o desprecien nuestro país.”). Un entrevistado dice que “todo el mundo ama a su Patria, pero lo demuestra de manera diferente”, refiriéndose a las diferencias demostración de pertenencia entre Perú y Tailandia. Otra entrevistada, hace un recorrido de la formación de la Nación Peruana a través de la historia.

Un tailandés dice que cuando él estuvo viviendo en Perú vio que allí era muy importante el lema nacional, “Somos Perú”. Esta afirmación confirma la hipótesis de la importancia de los símbolos para la construcción de la Patria al que hicimos hincapié en la parte de Análisis.

40 años aniversario
de las relaciones diplomáticas
Reino de Tailandia-República del Perú

รายละเอียดการจัดพิมพ์ :

หนังสือที่ระลึก “40 ปี ที่ระลึกความสัมพันธ์ทางการทูตไทย – เปรู”

Datos relacionados a la publicación de

“40 años aniversario de las relaciones diplomáticas
entre el Reino de Tailandia – Republica del Perú ”

คณะที่ปรึกษา

นางนงนุช เพ็ชรรัตน์
อธิบดีกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

นายอภิรัฐ เทวียนระวี
รองอธิบดีกรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร ทิพย์ศักดิ์
ผู้อำนวยการศูนย์ลตินอเมริกาศึกษา
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะทำงาน

นางสาวพัชรี พุ่มพชาติ
ผู้อำนวยการกองลตินอเมริกา

นางสาวนิวีรัตน์ มานิตกุล
ผู้อำนวยการกองส่งเสริมเศรษฐกิจสัมพันธ์และความร่วมมือ

นางสาวอุทุมพร อ่ำไพวิทย์
เจ้าหน้าที่การทูต 6 กองลตินอเมริกา

นางสาวชिरาภรณ์ กิระวานิช
เจ้าหน้าที่การทูต 5 กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้

จัดพิมพ์โดย

กรมอเมริกาและแปซิฟิกใต้
กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนศรีอยุธยา เขตพญาไท กทม.10400
โทร. +662 643-5000

พิมพ์ครั้งแรก

ธันวาคม พ.ศ. 2550

ISBN

พิมพ์ที่
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ภาพพิมพ์
โทร. +662 433-0026-7

Asesores editorials

Señora Nongnuth Phetcharatana

Directora General del Departamento de Asuntos de las
Américas y del Pacífico del Sur

Señor Apirath Vienravi

Subdirector General del Departamento de Asuntos
de las Américas y del Pacífico del Sur

Dr. Sathaporn Tippayasak

Director del Centro de Estudios Latinoamericanos,
Facultad de Letras, Universidad de Chulalongkorn

Miembros del equipo

Señorita Patcharee Poompachati

Directora de la División de Asuntos de América Latina

Señorita Nitivadee Manitkul

Directora de la División de las Relaciones
Económicas y de Cooperación

Señorita Utoomporn Ampaivit

Primer Secretario de la División de Asuntos de
América Latina

Señorita Vachiraporn Kiravanich

Segundo Secretario del Departamento de Asuntos
de las Américas y del Pacífico del Sur

Impreso por

Departamento de Asuntos de las Américas y del Pacífico
del Sur, Ministerio de Asuntos Exteriores de Tailandia

Calle de Sri Syudhya, Distrito de Phayathai,
Bangkok 10400, TAILANDIA Tel. +662 643-5000

Primera edición

Noviembre de 2007

Impreso en

Parbpim, S.en C., Bangkok, TAILANDIA

Tel. +662 433-0026-7 E-mail: info@parbpim.co.th

